

تەڭرى قورغان

بۇ تېڭە يىشنى قورغان

بەرگى [۱]

نوسىنى

مەلا مەھمۇدى گەللىسى

جزمى [۱]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی یەكەم

نووسینى

مەلا مەحمودى گەلاڵەبى

محمود أحمد محمد

جزئى (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

* ته فسیری رهوان بو تیگه یشتنی قورئان

* نووسینی مه لا مه حمودی گه لالهیی

* چاپی یه که م

* چاپخانه ی وهزاره تی پهروه ده

* تیراژ ۲۰۰۰

* ژماره ی سپاردن (۳۵۳) سالی ۱۹۹۷ ز

* مافی چاپکردن پاریزراوه و ته نیا بو دانه ره

بسم الله الرحمن الرحيم

به نای خوی به خشنده و میهره بان

پیشه کی

سوپاس بۆ خودا که هەر له مندالییه وه له گهڵ قورئاندا پهروه رده ی کردم، زوبانی لاله په تهم به قورئان پڑاو به وشه کانی راست بووه وه، سوپاس بۆ پهروه رده گار که ریبازی قورئانی له دلدا شیرین کردم و جگه له و ریبازه شه قامه ریه ریچکه ی ترم ره چاو نه کردن، سوپاس بۆ یه زدان که هه لی بۆ ره خساندم له خزمهت مامۆستای پایه بهرزو خوالی خوشبوو؛ مامۆستا مه لا موحه ممه دی گه لاله ناسراو به (مه لا موحه ممه دی ره ئیس) هه موو قورئان به مه عناوه بخوینم!!

سهیر بوو من له باتی نه حمه دی و عه و امیلی جورجانی و ته صریفی زنجانی و نه و کتیه سه ره تاییه، له سه ره تا وه بۆ کو تایی قورئانم به مه عناوه خویند؛

به راستی له گهڵ نه وه دا که پیش نه و کاته من هیچ شتی کم له زمانی عه ره بی نه خویندبوو، ناسیاو و کوتابی له خوشم به ره و ژوورتر پییان سهیر بوو من یه کسه ر قورئان له باوه ش نیمو بیخوینم! به لام نه و قورئان خویندنه م به مه عناوه لای نه و زاته پایه بهرزو -خودا پایه ی به هه شتی بهرزتر بکا- ده رگای زمانی عه ره بی بۆ کردم وه، ته ماعی بهر نام بۆ در یژه دان به خویندن و هه و لدان بۆ به ره و پیشه وه چوون! له وه به و لا وه له فهرو به ره که تی نه و قورئانه پیروژه وه هه ر شتی کم ده ست ده دایه به ئاسانی لیّ حالی ده بووم، له ما وه یه کی کورت و قیاسی دا زور به ی زانیاریه کانی ناو حو جره ی فه قتیانم تا ووتوی کردن، له په یمان گای ئیسلامی و نه مجار کو لیجی شه ریه و پاشان خویندنی بالای زانکو ی به غذا سه رم ده رکرد، له بواری زانسته ئیسلامیه کاندا که ره ستم به ده ست هی نا، ده ست و دووی خو م ناسی، گه لی بواری نووسینم به تاقی کردنه وه تا نه دازه یه کیش

سہرکہ و تنم بہ دست ہینا! تہ ماعی ٹہوہم کرد تہ فسیر یک بو قورٹان بنووسم، کہ لکہ لہی ٹہ نجامدانی ٹہم مہ شروعہ چوہہ میٹشکمہوہ، ہہراسانی لی ہہ لگرتہم! قہ لہم تہ او دایہو دہستم بہ تہ فسیر کردن کردو ملہم لی نا دہست لہ دہستو قوہت لہ خودا!

جا ہہرچہ ندہ من خٹوم بہ سوارچاکی ٹہم مہیدانہ نازانہو تہ فسیر کردنی قورٹان دہریاہ کہو مہلہوانی خوی دہوی، بہ لام عہرہب و تہنی ٹہرک بہ گویرہی توانایہو چیم لہ دہست دی ٹہوہو ہہرٹہوہم لہ باردایہ. ہہرشتیک ہہمووی ٹہ نجام نہدری واز لہ ہہمووی ناہیندری، دیاری شوان یا شنگہ یان ٹالہ کڑکہ! ہہر دہوہ ٹوکہن دہبن بہ دارو ریبازی سہرکہ و تن لہ یہ کہم ہہنگاہوہ دہست پی دہکا! بویہ بریارم دا وہندیکی بوم بکری لہ خزمہت قورٹان دا بہو واز لہ ہہموو نووسینیک بیتہم، ہہموو مہ شروعہ کانی ترم بہ لاوہ بنیم، ژبانی خٹوم تہرخان بکہم بو لیٹکولینہوہو شیکردنہوہی نامہی پەرورہدگار بہ زمانی شیرینی کوردی، ٹہگہر خودا بکاو بہ شیکری کہ میشی وہر بگری ٹہوہ تیشووی قیامہ تہو قازانجم یدک بہ ہہزارہو بہ لکو زیاتریش!

ہہ لہ بہ تہ پیش من، ماموستانی پایہ بہرزو خوالیخو شبووانی وہکو ماموستا مہلا موہہ ممہدی کڑبی (مہلای گہورہ)، ماموستا مہلا حوسینی شیخ سہعدی کڑبی و ماموستا مہلا موہہ ممہدی خوا ہہرزادی پینجوینی و ماموستا شیخ موہہ ممہدی خال (گورپان پر نور بی) ہہروہا ماموستا مہلا عہدولکہریمی مودہ ریس و ماموستا مہلا عوسمانی ہہ لہ بجہ (عثمان عبدالعزیز) - سیبہریان بہرقہ رابی - لہ بواری تہ فسیر کردنی قورٹان دا بہ زمانی کوردی ٹہسپی خویان ہہلینگ داوہ.

تہ فسیری ہہریہ کیٹک لہم زاتانہ تامو بہرامی خوی ہہیہ، ہہریہ کہیان دارگولیکہ لہ باغستانی پر فہری قورٹانی پیروژدا، ہہولو تیکوٹشانہ بو ٹاشناکردنو تیگہیانندی موسولمانی کورد زمان لہ کہلامی پەرورہدگار،

هه بوونی ئەم تەفسیرانە رینگەیان بۆ من خۆش کرد کە لەو دەرگایە
 بدەم و خۆی تێدا بە تاقی بکەمەو، خۆ لە پێری ئەو زاتانەدا تۆمار بکەم با
 لە پەرەو یەزێشدا بێ! هەلبەتە لە گەڵ هه بوونی ئەو هه موو تەفسیرانە ی کە
 بە زمانی کوردی بۆ قورئانی پیروژ نووسراون هێشتا زۆر کۆن و کە لە بەر
 ماون نووسەری کورد خۆیان تێدا تاقی بکاتەو ..

چونکە قورئان دەریای بێ یەن و بێ ئەمسەر و سەر، هەرگیز مانای
 تەواو نابێ و دوو پرۆ مەرجانی ماناکانی تەواو نابن! کەلامی خودایە و لە بن
 نایە ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَلَّمَاتِ رَبِّي لَفُجِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ
 جَنَّا بِمِثْلِهِ مَدَدًا.....﴾ زۆر گۆتن قورئان خۆشە و چەندیککی لە بارە یەو
 بنووسری هێشتا زۆری مایە!!

ناشکرایە شەقلی تەفسیرە کە ی من جیاوازه لە هی تەفسیرە کانی ترو
 تایبەتمەندی خۆی هەیه، خۆنەر بە ئاسانی هەست بە گرنگی ئەم جوۆرە
 تەفسیرە و شەقلی تایبەتی کارە کە ی من دەکا، چونکە لە گەڵ ئەو دەدا کە
 هەولم داو بە کوردییەکی رەواو پاراو بینووسم، بە چاویکەری لەو
 تەفسیرە عەرەبیانە ی کە لە قوتابخانە ی شیخ موحەممەد عەبدە
 کە لکیان وەرگرتووە هاتووم نایە تەکانم بەش بەشو برپر کرد، بۆ هەر
 کۆپلە و کۆمە لە نایە تێک سەرە باسیکم داناو و پە یوێندی نێوان ئەم
 کۆپلە یەم لە گەڵ کۆپلە ی پێشووی دا دەست نیشان کردو، بە گۆرە ی
 پێویستیش هۆکاری هاتنە خوارە و ی نایە تەکان (أسباب نزول الآية) م
 دیاری کردو، ئەمجار ئەو ی بە پێویستم زانیبێ بە شێو یەکی کورت
 حوکمی نایە تەکانم دەر هێناو!

لەم راقە کردنە دا پشتم بە زۆر تەفسیری عەرەبی بەستووە، شتیکم
 نەنوسیو نە مزیبێ، هیچ کاتی لە خۆو مانایە کم نەنوسیو نەنوسرای!
 بە شێو یەکی گشتی و هەمە کاتی بۆ هەموو نایە تێک لەم تەفسیرانە م
 روانیو و کە لکم لی وەرگرتوون :

- ۱- تفسیر القرآن الحکیم الشهیر بتفسیر المنار) دانراوی مامؤستا موحه ممد رهشید رهضا ج ۱-۱۲.
  - ۲- تفسیر المراغی دانراوی: نه حمده موصطه فا مهراغی ج ۱-۱۰.
  - ۳- تفسیر المنیر دانراوی د. وهبة الزحیلی ج ۱-۳۰ له شانزه جلددا.
  - ۴- فی ظلال القرآن، دانراوی مامؤستا سهیید قوطب ۱-۸.
  - ۵- صفوة التفاسیر دانراوی موحه ممد عهلی صابونی ج ۱-۳.
  - ۶- تفسیر ابن کثیر دانراوی نیسماعیل کوری عومهری قوریهشی (ابن کثیر) ج ۱-۴.
  - ۷- تهفسیری نامی دانراوی مامؤستا مهلا عهبدولکهریم موحه ممد (بیاره) ج ۱-۷.
  - ۸- تهفسیری خال (ئهو حهوت جزمانه تی تهفسیری کردووه).
  - ۹- تفسیر آیات الأحکام للشیخ علی ساییس ج ۱-۴.
  - ۱۰- تهفسیری قورطوبی، ج ۱-۲۰.
- تکام له خوینهرانی ئهم تهفسیره پیرۆزه ئهوهیه که به چاوکی دلسۆزانه بیخویننهوه، ههر ههلهیهکیان بینیی و دلیابوون که بههلهچووم بههر هویهک که بریان دهست دهدا ئاگادارم بکه نهوه، جگه لهوهی که پاداشیان لای خودایه و ماندوبوونیان بهزایه ناچی، منیش دهستی سوپاس و نه مهکیان بۆ بهسینگه وه دهگرم و ههول دهدهم له داهاتوودا ههلهکان ههلبگرمه وه!

خودا یارمه تیده ری هه موولایه کمان بی.

مهحموود نهحمده موحه ممد

سایمانی، ته مووزی / ۱۹۹۶

چهند زانیاریه کی پیویست دهرباره ی قورئانی پیروژ

پیش شه وهی بچمه ناو باغو گولزاری نایه ته کانی قورئانی پیروژه وه به پیویستی ده زانم چهند زانیاریه کی پیویست به شیوهیه کی کورت و ناسان بخه مه بهرده سستی خوینده رانی شه ته فسیره پیروژه، بو شه وهی ریخو شکره وه روونکهر وه بی بو زیده تیگه یشتن و ناشنا بوون به که لامی بهر وه ردگار!

۱- پیناسه ی قورئانی پیروژ :

قورئان بریتییه لهو نامه ناسمانیه که بو حه زره تی موحه ممد ﷺ نیردرا وه ته خواری، خویندنه وه که ی به تاعه ت و خودا په رستی حلیب ده کری، نویژ - که کۆله که ی ئایینه - به بی خویندنه ی به شیک له قورئان تییدا شه نجام ندری! یان ده لئین :

قورئان نامه ی خودایه، جندو که و ئاده میزاد داماو و دهسته وه سانن له وه دا بتوانن وینه ی کورت ترین سوره تی شه قورئانه بخه نه رو، به زمانی عه ره بی بو حه زره تی موحه ممد ﷺ نیردرا وه ته خواری له ناو دوو توئی موصحه فدا نوو سرا وه ته وه، خویندنه وه که ی به تاعه ت و خودا په رستی حلیب ده کری؛ واته: نویژ به بی خویندنه ی به شیک لهو قورئانه دروست نیه، ههروه کو چون ته نیا خویندنه وه و گوئی لی گرتن و ته ماشا کردنی بو موسولمانان به خپرو خودا په رستی ده ژمیردری و خپرو شه وایان ده گاتی!

قورئان بهو شیوهیه ی که ئیستا له بهرده ست دایه پشتا و پشتو چینا و چین به شیوه ی ته و اتوو به ئیمه گه یشتوو، به سوره تی فاتحه ده ست پی ده کاو به سوره تی (الناس) کۆتایی دی، یه که م پیتی به (ب) پی ده ست پی ده کا دواپیتیشی به پیتی (س) کۆتایی دی، شه دوو پیتته لیک به دین وشه ی (بس) پیک دی، واته: که سیک پهیره ی قورئان بکا به سیه تی و پیویستی به هیچ یاسا و بهرنامه و پروگرامی تر نیه.

قورئانی پیرۆز زۆر ناوو ئاوه‌لناوی هەن، لەناو ئایەتە پیرۆزەکانی دا
ئەم ناوو ئاوه‌لناوانەیی بۆ بەکار دەهێندرین: قورئان، الکتاب، النور،
القران، الذکر، التنزیل، هدی، شفاء، رحمة، موعظة، مبارک، مبین،
بشری، عزیز، محید، بشر، نذیر..هتد.

هەر یه کئی لهم ناو و ناوه لئاوانه له پرووی ماناییکه وه بوئی به کارده هیندری و کالای به قهده بالایه، (ئیسیم له سهر موسه مایه).

قورئانی پیروژ هه مووی بهیه کجار نه هاتۆته خواری، به لکو وه جبهه وه جبهه ئایهت ئایهت و سورهت سورهت به گویره ی روداو و بارو دۆخی بانگه وازی ئیسلامی، بۆ وه لامدانه وه ی پرسیار و دیاری کردنی حوکمی ئیسلامی بۆ روداو و کانو پهروه ده کردنی کۆمه لی موسو لمانانو ریکخستنی کۆمه لگای ئیسلامی و ته و جیه کردنی کۆمه ل بۆ دهسته بهر کردنی ژیا نیکی به خته وه رو کۆمه لگایه کی نازاد.

له ماوهی بیستو سێ سالدا به شیوهی نیگا و به هۆی هه زه تی جویرانیله وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ هاتۆته خوارێ، به گویره ی پتو یست له مه که یان له مه دینه یان له ریگه ی نیوانیاندا یان له شوینی تر بۆ هه زه تی موحه مه د هاتوه :

سهره‌تای هاتنه خواره وهی قورئان له شهوی له یله تولقه درا له مانگی ره مه‌زان دا دهستی پیکردوه، په‌روه‌دگار ده‌فرموی: ﴿شهر رمضان الذي أنزل فيه القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان﴾ البقرة/ ۱۸۵.

يان د هه فرموي: ﴿إنا أنزلناه في ليلة مباركة إنا كنا منذرين﴾ الدخان/٣، يان د هه فرموي: ﴿إنا أنزلناه في ليلة القدر﴾ القدر/١.

جاری وا هه‌بوه سورەتیکی ته‌واو هاتۆته خواری، وه‌کو سورەتی فاتیحەو (المدر) و (الأنعام). جاری وا هه‌بوه (ده) ئایەت پیکه‌وه هاتوونه خواری، وه‌کو چیرۆکی بوختان له سورەتی (النور) داو سەرەتای سورەتی (المؤمنون). زۆرجاریش پینج ئایەت پینج ئایەت هاتۆته خواری، جاری وا بووه بری له ئایەتیک هاتۆته خواری وه‌کو رستهی ﴿غیر اولی الضرر﴾ له سورەتی (النساء) ئایەتی (۹۵) دا که له دوا ﴿لایستوی القاعدون من المؤمنین﴾ هوه چه‌سپیندراوه نووسراوه!

حیکمەتی هاتنه خواره‌وهی قورئان به شیوهی پارچه پارچه له کاتو شونیی جیا‌جیادا زۆرو هه‌مه‌جۆرن، ویستو ئیرادهی خودا وا داخواری بووه نه‌نجام دراوه، خودا ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَرَأْنَا لَهُمْ آيَاتِنَا فَتَقَرَّرَ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّثٍ وَنَزَّلْنَا تَنْزِيلًا﴾ (الإسراء/ ۱۰۶).

هه‌ندی لهو نه‌پینی و حیکمەتانه نه‌مانه :

۱- چه‌سپاندنی قورئان به له‌فظو مه‌عنایه‌وه له‌دلی پیغه‌مبه‌ردا ﴿و به‌هیزکردنی دل و ده‌روونی بۆ ئه‌وهی له‌به‌ری کاو لی‌ی حالی بی!﴾ چونکه پیغه‌مبه‌ر ﴿نه‌خوینده‌وار بووه، خویندنه‌وه نووسینی نه‌زانیه!﴾
 ۲- به‌رچا و گرتنی حاله‌تی ته‌ده‌پرۆج له شه‌ریعت داو له هاتنه‌خواره‌وهی هه‌ر ئایەتیک که له کاتو شونیی جیا‌جیادا ده‌هات بۆ پیغه‌مبه‌ر ﴿موعجیزه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ هیزو توانایه‌کی نوێی بۆ په‌یدا ده‌بوو، دلی زیاتر داده‌مه‌زرا وه‌کو خودا ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ لَنُنْشِئَ لَكَ فَوَادِكَ﴾^۱.

۳- په‌روه‌رده‌کردنی کۆمه‌لی موسولمانان بۆ هه‌ل‌گرتنی ئه‌و ئه‌رکه یه‌زدانییه‌ی که خراوه‌ته سه‌ر شانیازو وه‌رگرتنی ئه‌و یاسا و شه‌ریعته

^۱ علوم القرآن - مناع القطان لایه‌ره ۱۰۷-۱۱۰

نوری قورئان - عبدالکریم المدرس لایه‌ره ۶۹.

بہشتیوہی قوناغ قوناغ و گواستنه و هیان له حاله تیکه وه بۆ حاله تیکی
باشتر و پیشکه و تووترو رزانی ره حمه تی خدا به سهریان دا.

چونکه ناشکرایه عه ره به کان له پیش هاتنی ئیسلام دا له
به ره لایلی به کی ته و او دا بوون، نه گهر بهاتایه و قورثان هه مووی به یه کجار
بهاتایه خواری بۆ سهریان نه رکی سهرشانیان قورس ده بوو، نه ده هاتنه
ژیربارو رام نه ده بوونو پابه ندی فهرمانو جله و گیریه کان نه ده بوون!

۴- په یوه ست کردنی جمو جولی کۆمه لگای موسولمانان به نیگای
خودایی سه وه، چونکه لکاندنی نیگای خودایی به پیغه مبه ره وه ﷺ
یارمه تیده ریکی به هیز بووه بۆ نه وهی که خوگرو وره بهرزو دل قایم بی و
خۆ له بهرام بهر جوړه ها هه ره شه و ته ماع و نه زیه تدان دا بگری و هیچ شتی
کاری تی نه کاو له هه لوستی پیروزی خۆی نه یهیتیتته خواری، نیگا به و
شیهو پچر پچریه هه میشه ده بووه بژیویکی گیانی بۆ حه زره تی
موحه مه د ﷺ .

هه ره کو چۆن هۆکاریک بوو بۆ به هیز کردنو پته و کردنی بیرو باوه ری
موسولمانانو چه سپاندنو شیرین کردنی نه و ریبازه له دلو ده روونیان دا،
چونکه که نیگای خودا بیتته خواری بۆ چاره سه رکردنی ته نگو
چه له مه یه ک که به ره و رووی موسولمانان بووه وه نه وه ده بیتته نیشانه ی
راستی په یامی پیغه مبه رو بانگه وازی ئیسلامی.

که پیغه مبه ر ﷺ و ه لامی پرسیاریک ناداته وه، دوایی نیگا دی
وه لامه که ی تیدایه موسولمانان هه ست به په یوه ست بوونیان به
په ره و ردگاریکی زاناو به توانا دکه ن! زیاتر بیرو باوه ریان پته و ده بی و دنیا
ده بن له راستی ریبازه پیروژه که یانو به د لنیایی به وه چاوه پروانی نه و واده و
به لینه نه ده که ن که خودا پی و داو!

۵- مه کی و مه ده نی

^۱ پیشه کی ته تفسیر و لمونیر / د. وهبة الزحيلي ج ۱/ ۱۶-۱۷.

لہم روہوہ قورٹان دہ کرئ بہ دوو ہشموہ، ہشیکی مہککھی بہو
بہشیکی مہدینہیی بہ.

مہشہوورترین را بؤ پیناسہی مہککی و مہدہنی ٹہمانہن:

۱- مہککی : ٹہو ٹاہتو سورہتائہن کہ لہماوہی سیزدہ سالدا لہ
مہککھو دہوروبہری دا وہکو میناو عمرہفاتو حودہیبیہ یان لہ ریگای
نیوان مہککھو مہدینہدا پیش ٹہوہی پیغہمبہر ﷺ بگاتہ مہدینہ
ہاتبیتہ خواری.

۲- مہدینہیی : ٹہو ٹاہتو سورہتائہن کہ لہ دوا کوچکردنی
پیغہمبہر ﷺ بؤ مہدینہ لہ ماوہی (دہ) سالدا ہاتبیتہ خواری جا لہ
خودی مہدینہو دہوروبہری دا ہاتبیتہ خواری، وہکو بہدرو ٹوحدو سہل،
یان لہ مہککھو سالی رزگارکردنی یان لہحجی مالٹاواپی یان لہ سہفہرو
گہشتہکانی پیغہمبہر ﷺ دا ہاتبیتہ خواری.

سہرچاوہ بؤ زانینی ٹاہتو سورہتہ مہککی و مہدینہیی بہکان زانینو
لہبہربوونی ہاوہلانی پیغہمبہرو چینی (تابعین)ان.
زانینو دہست نشانکردنی مہککھی و مہدینہیی یارمہتیدرہ بؤ
میژووی ناسیخو مہنسوخ .

تایبہتمہندی ٹاہتہ مہککھی بہکان ریکٹو پیک کردنی بیروباوہرو
ٹہخلاقو رہوشتہ، ہہروہا ہہولدانہ بؤ روخانندی قہلای شیرکٹو
بتپہرستی و چہسپانندی بیروباوہری یہکتابہرستی و قہلاچوکردنی پاشماوہی
دابو نہریتی سہردہمی نہفامی و نہزانینہ، وہکو کوشتنی نارہواو
داوینپسی و زیندہ بہچال کردنی کچ بہی ٹہوہی تاوانیکی کردبی!

ہہروہا بلاوکردنہوہی ٹادابو ٹہخلاقی ٹیسلامی، وہکو
دادپہروہری پابہندیون بہ وادہو بہلینو کارچاکی و دوورکوتنہوہ لہ
خرابہکاری و ازہینان لہ لاسایی کردنہوہی کویرانہو دارو بہرد پہرستن بؤ

به ندایه تیکردنی خودای بالادهست، پهنده رگرتن له چیرۆکتو سه رگورشته ی پیغه مبه رازو پیاوچاکان له گه ل گه لو نه ته وه کانیا ن دا.

نایه ته مه ککی به کان کورتی و وشه ئارایی و مانا پته و بیان پتوه دیاره، پرن له مانای هه ره شه و ترساندن، هه ست کردن به شان و شکۆمه ندییه کی خودا وه ندییان تیدایه، واته: له و کاتانه دا موسولمانان بی هیزو لاوازی و نه خه لکی به دزی خودا په رستییا ن ده کردو موسولمان ده بوون! که چی نایه ته سورته کان له کانگای هیزو توانا وه ئاراسته ده کرین و هه ست به هیزو توانایه کی له خۆرا دیو ده کری تییان دا.

نه وه ی که له نایه ته مه ده نییه کان دا به دی ده کری چه سپاندنی یاسا و شریعه ته و چۆنیه تی نه نجامدانی عیبادات و چۆنیه تی حوکمه مه ده نی و حوکمه سزا ئامیزه کانه، دایینکردنی پیداو یستی به کانی ژیا ن بۆ دروستکردن و دامه زراندنی کۆمه لگایه کی ئیسلامی له مه دینه دا و ریکخستنی کاروباری رامیاری و فه رمانه وایی و چه سپاندنی یاسای شورا و دادپه روه ری له ده رکردنی بریاری حوکمه کان دا، هه روه ها ریکخستنی چۆنیه تی په یوه ندی نیوان موسولمانان و گه لو نه ته وه ی تر دا له نا وه وه و ده ره وه ی مه دینه دا، له کاتی شه رو ناشتی دا، دانانی یاسای جیهاد و تیکۆشان و به ره نگار بو نه وه ی دوژمنان، دانانی یاسای په یماننامه و صولح کردن له گه ل دوژمنان دا به مه به ستی چه سپاندنی ناشتی و ئارامی له نا و کۆمه لگای ئیسلامی دا! ئه مه ش داخوازی ئه وه بوو نایه ته مه ده نییه کان شیوه نه رمییه کیان پتوه دیار بی، هه روه کو چۆن حوکمی نایه ته مه ده نییه کان به رده وامی و درێژخایه نییان لی و ه رده گیری!

۶- سوره ت

^۱ سهیری علوم القرآن - دانراوی مناع قطان لاپه ره ۶۳/ بکه.

سورہت بہشیکہ لہ قورٹان. سہرہتاو کوٹایی ہہیہ، ہہر سورہتہی ناویکی تایبہتی یان چہند ناویکی ہہیہ، ناوہ بہناویانگہ کانیان لہ لایہن پیغہ مبہر ﴿﴾ خویہوہ دیاری کراون.

سورہتہ کانی قورٹان چوار جورن :

۱- سورہتہ دریژہ کان (الطوال) ئەمانہ حہوت سورہتن: البقرة، العمران، النساء، المائدة، الأنعام، الأعراف، حہوتہ میان سورہتی (الأنفال) و (براءة) یہ چونکہ ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ یان لہ نیتوان دا نیہ. ہہندیکیش دہلین سورہتی (یونس) ہ.

۲- سورہتہ سہدیہ کان (المئين) ئەمانہ ئەو سورہتانہن کہ ئایہتہ کانیان لہ سہد زیاترن یان لہو ژمارہیہ نزیک دہبنہوہ.

۳- المثاني : ئەو سورہتانہن کہ ئایہتہ کانیان لہ سہد ئایہت کہ متربن، بۆیہ پییان دہگوترئ: (المثاني) چونکہ دوبارہ بوونہوہی رستہو ئایہت یان تیدایہ.

۴- سورہتہ ناوانکراوہ کان (المفصل) ئەم جورہیان لہ سورہتی (ق) ہوہ تا کوٹایی قورٹان، یان لہ سہرہتای سورہتی (الحجرات) ہوہ دہست پی دہکا. ئەمہشیان دہبنہ سی بەش: دریژو مام ناوہندی کورت. ۱- دریژہ کان لہ سورہتی (ق) یان (الحجرات) ہوہ تا سورہتی (عم) یان سورہتی (البروج).

ب- مام ناوہندی لہ سورہتی (عم) یان (البروج) ہوہ تا سورہتی (الضحی).

ج- کورتہ کان (قصار) لہ سورہتی (والضحی) وہ تا سورہتی (الناس).^۱

^۱ مباحث في علوم القرآن / مناع القطان ص ۱۴۵ بۆیہ ئەم جورہیان بہ ﴿ المفصل ﴾ ناوبراو چونکہ بہ ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ ناوانیان کراوہ.

ژماره‌ی سوره‌ته‌کانی قورئان (۱۱۴) سوره‌تن، هه‌موو سوره‌تیکیش وه‌کو گوتمان: ناوی تایبه‌تی هه‌یه، بریکیشیان زیاد له یه‌ک ناوی هه‌یه، بۆ نموونه؛ سوره‌تی فاتحه‌چه‌چهند ناوی هه‌ن؛ وه‌کو له‌سهره‌تای ته‌فسیری سوره‌ته‌که‌دا باسیان ده‌که‌ین! ناوانی سوره‌ته‌کان جاری وا هه‌یه له یه‌که‌م وشه‌و سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌خۆیه‌وه‌ه‌رگیراوه، جاری وا هه‌یه‌چیرۆکئو رووداوی تایبه‌تی و نه‌حکامی شهرعی ده‌وریکی بالایان هه‌بوه له ناوانی سوره‌ته‌کاندا.^۱

ژماره‌ی نایه‌ته‌کانی قورئان (۶۲۰۰) شه‌ش هه‌زارو دووسه‌د نایه‌تن له‌وه‌به‌ولاوه‌را جیایی تیدایه، به‌لام زۆربه‌ی زانیانی ئیسلام له‌سه‌ر نه‌و ژماره‌یه‌کۆکن.

۷- ریزکردنی سوره‌تو نایه‌ته‌کانی قورئان

ریک‌خستن و ریزکردنی نایه‌ته‌کان له‌سوره‌ته‌کاندا به‌فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌نجام دراوه، واته: کاره‌که (ته‌وقیفی)یه. بریک له‌زانیان کۆرایی (اجماع)ی زانیانی ئیسلامیان له‌سه‌ر نه‌مه‌ریوايه‌ت کردوه، ده‌لین: نه‌مه‌شتیکه‌هیچ راجیایی تیدا نیه‌بیگومان هه‌زه‌تی جوهره‌ئیل ده‌هاته‌خزمت پیغه‌مبه‌رو شاره‌زایی ده‌کرد بۆ شوینی نایه‌ته‌کان جیگا‌کانیانی له‌سوره‌ته‌کاندا بۆ دیاری ده‌کرد، نه‌مجار پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی به‌نوسه‌ره‌وه‌کانی نیگا ده‌کرد، که له‌و شوینه‌دا بینوسنه‌وه: پێی ده‌فه‌رموون؛ نه‌م نایه‌ته‌بخه‌نه‌فلان شوینی فلان سوره‌ته‌وه له‌دوای فلان نایه‌ته‌پیش فلان نایه‌ته‌دا بینوسن!^۲

هه‌روه‌ها به‌لای جه‌ماوه‌ری زانیانه‌وه‌ریزکردنی سوره‌ته‌کانیش له‌ناو مو‌صحفه‌دا به‌فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه‌و (ته‌وقیفی)یه.

^۱ پوخته‌ی نایینی ئیسلام به‌رگی یه‌که‌م ۲۳۶ هه‌ندێ که‌شیش بێیان وایه ﴿۱۱۳﴾ سوره‌تن له‌م رووه‌که‌سوره‌تی ﴿الأنفال﴾ و ﴿براءة﴾ یان به‌یه‌ک سوره‌ت حلیت کردوه.

^۲ مباحث فی علوم القرآن / منع القطان ص ۱۳۹.

نہ بویہ کری ٹہنباری دہ لئ: ھہموو ٹہو قورٹانہی خودا ناردوویہ تہیہ خوارئو فہرمانی کردوہ بہ چہ سپاندنی شیوہ کھی، ٹیتر نہ سخی نہ کردو تہوہو خویند نہوہ کھشی ھہ لئ نہ گرتو تہوہو..^۱

قورٹان نہوہیہ کہ لہ نیوان دوو بہرگ دایہ، پئی دہ گوتری موصحہ فی عوسمانی ہیچ زیادو کہ می تیدا نہ کراوہ، ریکخستن و ریزکردنی وشہو نایہ تو سورہ تہکانی خودا چؤنی داناوہ پیغہ مبہر ﷺ چؤن نہ نجامی داوہ، ناوا ماوہ تہوہو بہ ٹیمہ گہیش توہو وشہیہ کی لی پاش و پیش نہ کراوہ، موسولمانان چؤنیان لہ پیغہ مبہر وہ وہرگرتوہو بہ بی گورآنکاریو دہست لیدان ناوا لہ شوینی خوئی دا چہ سپاندویانہ، شوینی ھہموو سورہ تو نایہ تیکیان زانیوہو شیوہی خویند نہوہو جوہرہ کانی خویند نہوہیان بہ تہواوی کوئترؤل کردوہ، خودای مہزن چؤنی بو پیغہ مبہر ﷺ ناردوہ بہ بی زیادو کہم نووسراوہ تہوہو پاریزگاری کراوہ، چؤنیان لہ پیغہ مبہر ﷺ بیستوہو ناوا نووسیویانہ تہوہو، ہیچیان لی پاش و پیش نہ کردوہ.^۲

پیغہ مبہر ھہمیشہ ھاوہ لانی دہرس دادہ دا، فیتری ٹہو نایہ تو سورہ تانہی دہ کردن کہ تازہ بؤی دہاتنہ خوارئ، ھہر نایہ تو سورہ تیگ بہاتایہ خوارئ، شوینی بو دیاری دہ کردنو دہیفہرموو: ٹہو نایہ تہ دہخریتہ پاش فلان نایہ تو لہ فلان سورہ تدا دہنوسری، ھاوہ لانیس بہوہیری دلسؤزییہوہ فہرمانہ کہیان نہ نجام داوہو بہ موو لییان لانہ داوہ!.

(ابن الحصار) دہ لئ: ریکخستن سورہ تہکانو دانانی نایہ تہکان لہ ناو سورہ تہکان دا بہ پئی نیگای خودا بووہ، ھہر کہ نیگا بو پیغہ مبہر ﷺ دہاتہ خوارئ دہیفہرموو: فلان نایہ تہ بخنہ فلان سورہ تہوہو، لہ پاش فلان نایہ تہوہو لہ پیش فیسارہ نایہ تدا دای بنین.. بیگومان

^۱ پیشہ کی تہفسیری ﴿صفوة البیان فی معانی القرآن﴾ ل/

^۲ مباحث فی علم القرآن / مناع القطان / ۱۳۹-۱۴۰

دلنپايى تەواو بۆ موسولمانان پەيدا بوو: كە قورئان بەم تەرتىپو رىزكردنەى كە ئىستە ھەيە ئاوا لە پىغەمبەرەو ەيىستراو ەھەموو ھاو ەلانىش كۆك بوون كە بەو شىو ە لە موصحە فدا بينووسنەو ە^۱.

برىك لە زانايان پىيان وايە: كە رىزكردنەى سورەتەكان (تەوقىفى) نى، بەلكو بە ئىجتىھادى ھاو ەلان خويان جىيەجى كراو ە، بەلگەشيان ەھبوونى جىياوازى نىوان رىزبەندى موصحەفەكانى ھاو ەلانە!! ئەو ەتا موصحەفى ەلى كوزى ئەبو طاليب بە گوپرەى ھاتنەخوارەو ەى قورئان نووسراو ەتەو ە؛ يەكەمجار بە سورەتى (علق) و ئەمجار (المدر) و ئەمجار (ن والقلم) و پاشان (المزمل) ... ەتد .

لە موصحەفى ئىبنو مەسعودىشدا يەكەمجار سورەتى (البقرة) و دوايى سورەتى (النساء) و ئەمجار سورەتى (ال عمران) ... ەتد .

لە موصحەفى (أبي) يشدا يەكەمجار سورەتى (البقرة) پاشان (النساء) و ئەمجار (ال عمران) ... رىكخرا بوو^۲.

۸- سوودى زانىنى ھۆكارەكانى ھاتنەخوارەو ەى ئايەتو سورەتەكان

پىگومان زانىنى ھۆى ھاتنەخوارەو ەى ئايەتو سورەتەكان بە گوپرە روداوو بۆنە جىياكانەو ە سوودىكى زۆرى ەيەو رۆلىكى گرنكى ەيە بۆ رافەكردنەى قورئانو تىگەيشتن لە مەبەستەكانى بە شىو ەى راستو دروست.. چونكە ھۆكارەكانى ھاتنەخوارەو ەى قورئان قەرىنەو نىشانەى بەھىزن بۆ رونكردنەو ەى مەبەستەكان، مەبەستى ھوكمو ھۆكارى شەرىعەتەكە روون دەكاتەو ە، نەينىو مەبەستەكان ئاشكرا دەكاو يارمەتيدەرىكى بەھىزو پتەو ە بۆ تىگەيشتن لە قورئان بە شىو ەيەكى گشتىو لەبىر كاتدا بى زانىنى ھۆكارى ھاتنەخوارەو ە مەبەستەكان نازاندرىن!

^۱ الاتقان في علوم القرآن ج ۱/ ۶۲ ومباحث في علوم القرآن/ ۱۴۲

^۲ مباحث في علوم القرآن / ص ۱۴۲.

بیگومان هۆکاره کانی هاتنه خواره وهی قورئان ئه وه مان بۆ دوو بات ده کاته وه که شه ریه تی قورئان له ژوور ناستی روداوه کان دانیه وه له دهره وهی چوارچی وهی واقعدا خۆی نانوینی.

شه ریه تی کی میثالی وانیه قبوولی جی به جی کردنو ته طبیق نه کا به لکو شه ریه تی که هاوچه رخی روداوه کانه، له هه موو سه رده موو شوینی کدا له گه ل روداوه کادا ده گونجی و چاره سه ری کی سه ره کییه بۆ بنبر کردنی هه موو نه خۆشییه کۆمه لایه تییه کانو له مپه رو به ریه سته ی کی پته وه بۆ ئه وهی نه هیلێ تاکه کانی کۆمه ل له ریه یازی راستو دروستو خوداویست لایه دن!

۹- یه که م به شو دوا به ش له قورئان که هاتۆته خوارێ :

یه که م به شی ک له قورئان که هاتۆته خوارێ ئه م پینج ئایه تانه ی سوره تی (العلق) ن که ده فهرمو ی: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾.

زانایان ده فهرموون: ئه م ئایه تانه روژی دوو شه ممه حه قده ی مانگی ره مه زان سالی (۴۱) ی ته مه نی پیغه مبه ر ﷺ له ئه شکه وتی حیرادا به هۆی حه زره تی جویره ئیله وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ هیندراون.

به گویره ی راستترین راو قسه ی چه سپاو، دوا به شی قورئان که هاتبیته خوارێ ئایه تی (۲۸۱) ی سوره تی (البقرة) یه که ده فهرمو ی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ له دوا ی حه جی مالئاوایی به ئۆ شه و پیش له دنیا ده رچوونی پیغه مبه ر ﷺ هاتۆته خوارێ.^۱

هه لبه ته را و بۆ چوونی تریش هه ن که ئایه تو سوره تی تر ده ست نیشان ده که ن بۆ سه ره تاو کۆتایی هاتنه خواره وهی قورئان. به لام ئیمه ته نیا ناماژه مان بۆ را په سه ند کراوه کان کردو به س!

^۱ مباحث في علوم القرآن / ۶۵-۶۹. پیشه کی ته فسیر و لمیر.

۱۰- کۆکردنه وهی قورئان

له سهرده می پیغه مبهردا ﷺ قورئان له ناو دوو توئی موصحه فیکدا کۆنه کرایه وه، چونکه هیشتا حه زهت له ژیاندا بو، تا شه ویش له ژیاندا بو هیوای زیاده بوونی نیگا و هاتنه خواره وهی بهشی تر له قورئان چاوه پروان ده کرا، پاشان که پیغه مبهردا ﷺ وه فاتی کردو له دنیا ده رچوو نهو هیوایه برا، قورئانیش پارچه پارچه له سهرد تاشه بهردو لقی دارخورماو ئیسقانو ته خته دارو پیستی خوشکراوی ئازهل نووسرابوه وه ههروه ها له دوو توئی سینگی هاوه لانیشتا نه خشی به ستبوو، زوربهی هاوړیکانی پیغه مبهردا ﷺ کهم تا زۆر قورئانیان له بهربوو.

۱- کۆکردنه وهی جاری یه کهم :

که حه زه تهی نه بویه کر کرا به جینشینو فرمانه وایی موسولمانانی درایه دهست، شه ری پاشگه زبوه کان (حروب الردة) رووی دا، یه کیك لهو شه ره سامناکانه شه ری یه مامه بوو که (۷۰) کهس له قورئان له بهره کانی تیدا شه هید بوونو گیانی خۆیان له ریگای ئیسلامدا بهخت کرد، له ئاکامی شه هیدبوونی کۆمه لیکي زۆر له هاوه له قورئان له بهره کان حه زه تهی عومهر ﷺ ترسی لی نیشته که به شه هیدبوونی نهو قورئان له بهرانه قورئان بفهوتی! بۆیه داوای له حه زه تهی نه بویه کر ﷺ کرد که فرمان بدا به کۆکردنه وهی قورئانو له دوو توئی موصحه فیکدا کۆی بکاته وهو. بکریته کتیبیکي تایبه تی. حه زه تهی نه بویه کر ﷺ له سهره تادا دوو دل بوو. چونکه به لایه وه گران بوو ئیشیک بکا که پیغه مبهردا ﷺ له ژیاندا نه یکردی، به لام دوایی رای گۆریو بهرژه وهندی ئیسلامی تیدا یینی و هاته سهر رای حه زه تهی عومهر و پیشنیاره کهی نهوی په سهند کردو بانگی زهیدی کۆری ثابیتی نه نصاری کرد، شه ئهرکه پیروژهی خسته نه ستۆی، چونکه زهید له هه موو هاوړیکانی پیغه مبهردا زیاتر له خزمهت

^۱ بوختهی نایینی ئیسلام بهرگی یه کهم / ۲۴-۲۵.

پیغه مبهردا بوو بوو، له هه مووان زیاتر ناماده‌ی کۆږو مه جلیسی جوړاو جوړی پیغه مبهردا ﷺ بوو، زیاد له مدهش له هه مووان زیاترو باشتر قورئانی له بهر بوو، بویه نه نجامدانی هم کاره پیرۆزه روو به رووی نه و کرایه وه..

نیتر زهیدی کوری ثابت زور چالاکانه و لیها توانه به کاره که هه لساو هه موو قورئانی کۆکرده وه، له دوو تویی په راویکی تایبه تی دا نووسییه وه به حه زه تی نه بویه کری سپارد نه میشت هم نوسخه قورئانه‌ی لای خوی گل دایه وه له لای خوی پاراستی! له کاتبی پیویستدا موسولمانان ده گه رانه وه بۆ سهر ده قه که ی!

هم کۆکرده وه بیه بریتییه له وهی که له سینهی پیغه مبهردا نه قشی به سستبو هاوه لان لییان بیستبوو بهم شیوه ته رتیبه‌ی که ئیستا له بهر چاوه بیخاته دو و تویی موصحه فیکه وه، هه لبه ته له پیش هم کۆکرده وه بیه دا قورئان به پارچه پارچه نوو سراپوه وه هم پارچانه لای پیغه مبهردا ﷺ هه لگیرابوون، زور بهی هاوه لانیش روو نووسیان له لا هه بووه، جگه له وهی که ژماره یه کی زور له هاوه لان به قورئان له بهر ده ناسرانو له سهره تاوه تا کۆتایی بهم شیوه‌ی ئیستای قورئانیان له بهر بوو، بهم شیوه واده و به لینه که ی په روه ردگار هاتبووه جی که ده فهرموی: ﴿ لَا تَحْرُکَ بِهِ لِسَانُكَ لِتَعْجَلَ بِهِ اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ فَاِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ثُمَّ اِنْ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴾ القیمة / ۱۶-۱۹.

وه کو ده لاین له پیش هاتنی هم نایه ته دا که جویراتیل ده هات بۆ لای پیغه مبهرو نیگای بۆ ده خوینده وه پیغه مبهردا ﷺ خیرا خیرا ده یگوته وه و زمانو دوو لیوی ده جولاندن، ده ترسا وشه یه کی له بیر بچی، ده یه ویست له بهری بکا، که نه و نایه ته هاته خواری ئیتر که جویراتیل نیگای بۆ

^۱ پوخته‌ی نایینی نیسلام، بهرگی یه که م / ۲۵ - ۲۶.

ده خوینده وه گویی راده گرت. که جویرائیل ده رۆیی چۆنی بۆ خوینده بو وه ده خوینده وه!

هه موو سالیکیش له ره مه زاندا پیغه مبهردا ﷺ جاریک قورئانی بۆ جویرائیل ده خوینده وه، له مانگی ره مه زانی پیش له دونیا ده رچوونیشی دوو جار هه موو قورئانی به سهر جویرائیلدا خویندۆته وه، ههر به و شیوه له به ربوونهش بۆ هاوه لانی خویندۆته وه، نه وانیش نووسیویانه ته وه له بهریان کردوه! که واته: ده توانین بلیین: کۆکردنه وهی قورئان بۆ یه که مجار له سهرده می ژبانی پیغه مبهردا بو وه له دوو شیوه دا رهنگی داوه ته وه:

۱- کۆکردنه وهی له سینهی پیغه مبهردا ﷺ نه مجار له سینهی قورئان له به ره کان دابه شیوه یه کی ریکور پیکور بهم شیوه ی که ئیستا له موصحه فدا نووسراوه ته وه!

۲- کۆکردنه وهی به نووسینه وه، به لام به شیوه ی پارچه پارچه یی و بهش بهش، چونکه پپووست نه بوو هه مووی له موصحه فیکدا بنووسریته وه، له به ره وهی هیشتا پیغه مبهردا ﷺ له ژباندا بوو، چاوه پروانی هاتنه خواره وهی نیگا ده کرا!!

ئیمامی زهرکشی ده فهرموئ: له سهرده می پیغه مبهردا ﷺ قورئان له یه ک موصحه فدا نه نووسرایه وه، بۆ نه وهی له ئاکامی هاتنه خواره وهی نیگای تازه گۆرانکاری تیدا نه کرئ! بۆیه نووسینه وه که ی دواکه وت، که پیغه مبهردا ﷺ له دونیا ده رچوو تازه هیوای نه وه نه ما که نیگا بیته خواری،^۱ ئیتر شتیکی گونجاو بوو که پاش له دونیا ده رچوونی پیغه مبهردا ﷺ له دوو توبی موصحه فیکدا بنووسریته وه!

کهوابی ده بی قسه ی زهیدی کوری ثابیت که ده لی: پیغه مبهردا ﷺ له دونیا ده رچوو قورئان هیشتا له هیچ شتیکی دا کۆنه کرابوه وه - وا ئاراسته

^۱ مباحث فی علوم القرآن - مناع القطان / ۱۲۴.

بکهین بلیین: مەبەستی کۆکردنەوێه کی وەهایه که ئایهتو سورەتەکانی ریک بخزینو له دوو تویی موصحه فیکندا دابترین!

ب- کۆکردنەوێ قورئان جاری دووهم

وه کو ئاماژەمان بو کرد زهید که قورئانی کۆکردەوێ نووسیه وه له دوو تویی موصحه فیکندا لای حەزرتی ئەبویه کر دانرا، ئەو ماوێهێ حەزرتی ئەبویه کر له ژباندا بوو موصحه فه که لای ئەو پارێزرا بوو، که تەشریفی کۆچی دوايي کرد، موصحه فه که براه لای حەزرتی عومەر رضی اللہ عنہ، بەدریژایی رۆژگاری فەرمانێه وایی حەزرتی عومەر ئەو موصحه فه لای ئەو پارێزرا که کۆچی دوايي کردو حەزرتی عوسمان کرا به جێنشین. لەسەردەمی ئەمدا روبەری جیهانی ئیسلامی زۆر بەرفراوان بوو، زوریە رووبەری کیشوهری ئاسیاو ئەفریقا، کهوتە ژێر ئالای ئیسلامەو، بەهۆی بەرفراوانی جیهانی ئیسلامی و لیک دوور کهوتنەوێ هاوێه قورئان لەبەرەکانو هۆکاری تر، خەریک بوو جیاوازی بکه ویتە جوړی خویندنه وێ قورئانه و، هەر شارو ولاتییک به گیرهێ شپوه خویندنه وێه هاوێه لانهی بۆ نێردرا بوون قورئانیان دەخویندەو!

جاهەر چەندە ئەو قیرائەتانه هەموویان له پیغه مبه ره وه بیسترا بوونو راست بوون بەلام ترسی ئەو ده کرا که ئەم جوداوازییه له ئاکامدا سەربکیشی بۆ فیتنەیی و ئاژاوه و لیک ترازانی کۆمەلی موسولمانان! بۆیه دواي راویژکردن له گەل هاوێه لان داو تاووتوی کردنی بارو دۆخی رووداوه کان رایان هاته سەر ئەو که ئەو نوسخه یه که لەسەردەمی حەزرتی ئەبویه کرا بەیه ک شپوه خویندنه وێ نووسرا بوو و شەش نووسخه ی لی بنووسنه وێ به سەر شارە ئیسلامیه کاندا بلاوی بکه نه و!

ئیتەر حەزرتی عوسمان ناردی له لای خاتو حەفصه نوسخه که ی سەردەمی حەزرتی ئەبویه کریان هینا، چونکه دواي کۆچی عومەر موصحفه که کهوتبوه لای خاتو حەفصه.

ئه مجار ناردی به دواى زهیدی کورپی ثابتی ئه لئه نصاری و عه بدوللای کورپی زوبه یرو سه عیدی کورپی عاص و عه بدورپه حمانی کورپی ئه لحاریشی کورپی هیشام، که هه موویان قورپه یشی بوون، فه رمانی پی کردن که نوسخه کان بنووسنه وه، له هه شوینیکا نووسینه وه که ی زهید له گه ل سێ قورپه یشی به کان دا که و ته خیلافه وه ئه وه به زمانی قورپه یش بینووسنه وه چونکه قورشان به شیوه خویندنه وه ی ئه وان هاووته خوارئ!

ئیتتر ئه و لیژنه ئه رکى سهرشانی خۆی ئه نجام داو شهش نوسخه یان له روى موصحفه که ی سهرده می چه زه ته ی ئه بویه کر نووسیه وه، ئه مجار چه زه ته ی عوسمان هه ر نوسخه یه کی بۆ ولاتیک ناردو فه رمانی کرد له هه موو جیهانی ئیسلامی دا چی نوسخه ی تر هیه جگه له و نووسخانه هه موویان کۆ بکړینه وه و بسوتیندرین!

زهید ده لی: کاتیک قورشانمان ده نووسیه وه ئایه ته ژماره (۲۳) ی سوره ته (الأحزاب) که بۆ خۆم چه ند جار له پیغه مبه رم بیستبوو ده ی خویندنه وه به دوایدا گه راین پاشان لای خوزه یمه ی ئه لئه نصاری به نوو سراوه یی ده ستمان که و تو خستمانه شوینی خۆی له موصحه فدا.

ئیتتر نوسخه ی موصحفه ی عوسمانی بوو به بناغه و نوسخه ی برپا پی کراو له هه موو عاله می ئیسلامی داو هه موو هاوه لان پشتگیری ئه م کاره یان کردووه و به لایانه وه سه د ده ر سه د راستو بی که م کورپی و بی غه لو غه شه.

هه ر ئه م نوسخه یه ش بناغه ی هه موو ئه و نوسخه چاپکراوانه ی قورشانه که ئیستا له به رده ست دان.

شایانی باسه ئه م کاره شاکاره سالی (۲۵) ی کۆچی ئه نجام دراوه، ئا سهرده می جینشینی چه زه ته ی عوسمان موسولمانان به چه ند شیوه خویندنه وه قورثانیان ده خویندنه وه، نیمامی عوسمان ﷺ خستیه سهر

یه ک قیرا ته تو یه ک شیوه نووسین، بۆیه ئیمامی عوسمان ئیستا به
کۆکه ره وهی قورئان ده ژمیردری.

زانایانی ئیسلام ده ربارهی ئه و موصحه فانهی که له سهرده می
جینشین عوسمان دا نووسراونه وه ناردراون بۆ شارو ولاته کان چه ند
رایه کیان هه یه:

۱- هه ندیک ده لێن هه و ت نوسخه بوون نیردراون بۆ مه ککه و شام
به صره و کوفه و یه مه ن و به حره ی نو و نوسخه یه کیش له مه دینه
هیلدراوه ته وه.

ب- هه ندیک ده لێن: ژماره یان چوار بووه: موصحه فی عیراقی،
موصحه فی شامی، موصحه فی میصری، موصحه فی ئیمام.

ج- بریک رایان وایه ژماره ی موصحه فه کان پینج بووه. ئه و
نوسخه یه ی لای خاتو حه فسه بوو هه ر لای خۆی مایه وه تا له دونیا
ده رچوو. پاشان شۆردیانو له ناو برا^۱ گوته یه کیش هه یه ده لێ: مه روانی
کوپی حه که م بردی سوتاندی.

ئه و نوسخه موصحه فانهی که له سهرده می عوسمان دا نووسرا نه وه
ئه مرۆ هه یچیان نه ماون. ئیبنو که شیر ده لێ: من بۆ خۆم له مزگه وتی
دیمه شق دا له شام نوسخه یه کم له م موصحه فه بینیه له پیستی حوشت
نووسرا بووه!. ده لێن: ئه م نوسخه یه گوێزرا وه ته وه بۆ ئینگلتیره، پاش
ئه وه ی که ماوه یه ک له دارولکوتوبی لنینگراد لای قه یصه ره کانی رووس
پاریزرا بوو.

گوته یه کیش هه یه ده لێ: سالی ۱۳۱۰ ی کۆچی له مزگه وتی
دیمه شق سوتا!!

^۱ تفسیر الطبری ج ۱/ ۶۱.

۱۱- شیوه نووسینی موصحه فی عوسمان :

له وه پیش باسی کۆکردنه وهی قورئانمان کرد له سهرده می حه زره تی عوسماندا ﷺ .. بئگومان زهیدی کورپی ثابیت و سی هاوه له قوره شیه کان که له گه لیدابرون بۆ نووسینه وهی قورئان شیوهیه کی تایبه تیان ره چاو کرد. که حه زره تی عوسمان ره زامه ندی خۆی بهرام بهر ثم شیوه نووسینه ده ربړی، زانایان ثم شیوه نووسینه یان ناونا: (الرسم العثماني للمصحف) شیوه نووسینه وهی موصحه فی عوسمان ﷺ لهو ساوه تهو شیوهیه ره چاو کراوه له جیهانی نیسلامی دا له سهر ثم شیوه قورئان نووسراوه ته وه، دواپیش که چاپه مه نی داهات بۆ یه که مجار سالی ۱۵۳۰ ی ز له (بهندوقیه) له چاپ دراو دواپی که له (سانت بترسبورغ) له روسیا سالی ۱۷۸۷ ی ز له ژیر دروشمی (طبعة اسلامية خالصة للقران) و ته مجار له ناستانه سالی ۱۸۷۷ ی ز قورئان چاپ کرا بهو رینوسه چاپ کراوه، ئیستاش به زۆری تهو رینوسه به کار ده هیندری!!! زانایانی نیسلام ده رباره ی حوکمی ثم رینوسه ی موصحه فی عوسمانی چهند راو بۆچوونیکیان ههیه:

۱- جه ماوه ری زانایان - له وانه نیمامی مالیکنو ته حمه دو هی تریش- پییان وایه: ثم شیوه نووسینه ی عوسمان پیی رازی بووه (تهوقیفی) یه، واته: له لایهن پیغه مبه ره وه ﷺ دیاری کراوه و پیوسته هه بهو شیوه قورئان بنووسرته وه و چاپ بکری.

ئینبولموباره ک له عه بدولعه زیز ده بباغی مامۆستایه وه ده گیرپته وه گوتویه تی: هاوه لانی غهیری هاوه لان به نه ندازه ی مویه ک له شیوه نووسینه وهی قورئاندا رۆلیان نه بو به لکو ثم رینوسه له لایهن پیغه مبه ره خۆیه وه دیاری کراوه، تهو فه رمانی پی کردوون که بهم شیوه تایبه تییه بینوسنه وه، له بری شوین (الف) زیاد بکن، له هه ندی شوین دا لایه رن، ثم رینوسه نهینی به کی تیدایه که عه قل و هۆشی ئیمه په ی پی نابا،

نہ مہ نہینی بہ کہ پھروہ ردگار تایبہ تی کردوہ بہ قورٹانہوہو بہس! وہ کو
چون تیکستی قورٹان بہ وشہو مانایہوہو موعجیزہو سہرٹاسایہ، شیوہ
نوسینہوہ کہشی ہر موعجیزہیہ.

زانایان بو ہم رینووسہ چہند وردہ کارہیہ کیان باس کردوہ بو نمونہ
دہلین: زیاد کردنی پیتی (ی) لہوشہی (اید) لہٹایہ تی (۴۷) ی سورہ تی
(والذاریات) دا کہ بہم شیوہ نووسراوہ (ایید)، دہلین: ٹہوہ ٹاماژہیہ بو
بہ گہورہ زانینی ہیژو توانای پھروہ ردگار کہ بہو دہستی قودرہتہ ٹاسمانی
دروست کردوہو ہیچ ہیژو توانایہک لہو ہیژہ ناچی ٹہمش لہسہر ہم
یاسایہ کہ زیدہیی وشہو پیت نیشانہی زیدہی مانایہ!

۲- رای دوہم: ہہندی لہ زانایان لہوانسہ ٹہبویہ کری باقلانیو
(عزالدین) ی کوری (عبدالسلام) و ٹینوخہ لدون پییان وایہ کہ دروستہ
قورٹان بہ رینووسی تریش بنووسریٹہوہ، واتہ: خہلکی چون وشہی
عہرہبی تری ٹاسایی دہنووسن دہتوانن بہو رینووسہ قورٹانیش
بنووسنہوہ! چونکہ دہربارہی رینووسی قورٹان دہقیٹک نہہاتوہ
بہپیوستی دابئی.

لیژنہی (فتوی) لہ زانکوی (الأزھر) سالی ۱۹۳۷ ی ز لہ گوٹاری
(الرسالۃ) ژمارہ (۲۱۶) دا فتوایہ کی دہرکرد وای بہ باش زانی کہ
رینووسی قورٹان ہر لہسہر شیوہی رینووسی موصحہ فی عوسمان
بمینیٹہوہ، بہمہبہستی ٹیحتیات کردنو مانہوہی قورٹان لہ سہر شیوہی
خوی چ لہبارہی فونہتیکہوہ، چ لہ بارہی رینووسہوہ. ہہروہا بو
پاریز گاریکردنی رینووسی قورٹانو پابہ ندبوون بہو رینووسہوہ، کہ لہ
ہہموو چاخہ میژوویی بہکانی رابردووی ٹیسلامدا موسولمانان پیٹہوہ
پابہ ندبوونو لہ ہیچ زانایہ کی بہ ناویانگی ٹیسلامی نہیستراوہو
نہبیراوہ کہ گوٹانکاری لہ رینووسی عوسمانی دا کردبی. ہہروہا بو
زانینی شیوہی پہسہندو ناپہسہندی خویندنہوہی قورٹان، ہہروہا بو

تھوہی قورٹان موہ پرہض نہ بیّ بۆ گۆرانکاری و دہسکاری کردنی، یان یاری کردن به نایہ تہکانی لہ پرووی رینووسہ وہ!

بہ لام بہ رای زۆریہی جہ ماوہری زانایان چ خراپیہ کی تیدا نیہ تہ گہر لہ بواری فیرکردنو دہرس خویندن دا قورٹان بہ رینووسی ئاسایی عہرہ بی بنووسری، ہر وہا دروستہ بہ مہ بہستی شاید ہیئانہ وہ بہ نایہ تیک یان زیاتر لہ ناو کتیبہ کان دا یان بۆ را نواندنی بری نایہ ت لہ سہر شاشہی تہ لہ فزیۆن بہ شیوہی رینووسی تازہ بنووسری تہ وہ!

۱۲- جہوت زاراوہ یان جہوت جوۆرہ خویندنہ وہ کھی قورٹان

بیگومان عہرہ بہ کان چہند جوۆر زاراوہی جیا جیا یان ہہ بوون، کہ ہہ موویان لہ سروشتی تایبہ تی و ژبانی سارانشین و تایبہ تمہندی ولاتہ کہ یان ہہ لقولابوون، ہہ موو زاراوہ یہ ک دہنگو رہنگی خووی تایبہ تمہندی کی پتوہ بوو، کتیبہ تایبہ تی یہکانی و یژوہ فیکھی زمانو قیرائات ناماژہ یان بۆ کردوون! ہہر ہۆزو خیلکی عہرہ ب لہ حنو دہنگیکی تایبہ تی بۆ زۆریہی وشہ کان ہہ بوو، کہ تہ وجۆرہ لہ حنو دہنگہ لہ لای ہۆزو خیلکی تریان دہست نہ دہ کھوت!

بہ لام ہۆزی قورہیش لہ ناو ہہ موو ہۆزہکانی عہرہ بدا بہ ہۆی نیشتہ جی بوونیان لہ پہنا کابہ داو دابہ شکردنی ئاو بہ سہر حاجیان داو ئاوادان کردنہ وہو خزمہ تکردنی کابہ و چاود پیرکردنی و دہست خوگرتنی کارو باری بازرگانی لہو ہہریمہ داو گہ لی شتی تریش ہۆکاریکی بۆ گونجاند بوون کہ زاراوہ کہ یانی وا لی کرد بوو نیمچہ پیشہ نگییہ کی بدریتی، لہ ناو ہہ موو زاراوہ جوۆراو جوۆرہکانی عہرہ بدا جوۆرہ ستاندہ رییہ کی بہ دہست ہیئنا بوو، عہرہ بہ کان تیکرا ہہ موویان تہم زاراوہ یان بہ باوکی زاراوہکانی خویان دہ زانی!

کہہ وابی شتیکی سروشتی بوو کہ قورٹان بہ زاراوہی قورہیش بنیردری بۆ سہر پیغہ مہری رچہ لہ ک قورہیش ﷺ، بۆ تھوہی عہرہ بہ کان

تولفہ تی پیوہ بگرنو لیئی نامو نہ بن! ہر وہا بو چہ سپاندنی سہرئاسایی (اعجاز)ی قورئان، بۆردانی عمرہ بہ کان کہ ناتوان وینہی ئەو قورئانہ، یان نمونہی کورتہ سورہ تیکی بخنہ پرو!

جا کہ زاراوہی خیلہ عمرہ بہ کان بو گہ یاندنی مہ بہستیکی تایبہ تی جوړیک له جوړہ کانی جیاوازیی تیدا بہ دی بکری، دہ بی ئەو قورئانہی کہ خودا بہ نیگا بو پیغہ مہری خوی حہ زرہ تی موحمەد ﷺ ناردویہ تیہ خواری کۆکەرہ وەو پوختہی ہەموو ئەو زاراوہو شیوہ خویندنہ وانہ بی کہ لەناویان دا باو بووہ. بو ئەوہی بہ ئاسانی فیتری خویندنہ وەو بیو لەبہری بکەنو تی بگەن!

فەرمودہی پیغہ مہر ﷺ زۆرن دہبارہی ئەوہ کہ قورئان بہ حەوت جوړ خویندنہ وەو ہاتۆتہ خواری.

ئیبنوعہ بیاس ﷺ دہ فەرموئی: پیغہ مہر ﷺ فەرمووی: (اقرانی جبریل علی حرف فراجعتہ، فلم ازل استزیدہ ویزیدنی حتی اتہی الی سبعة احرف).^۱

عومہری کورپی خہ تتاب ﷺ لە پیغہ مہرہ وەو دہ گپریتہ وەو: کہ فەرموویہ تی: (إن هذا القرآن انزل علی سبعة أحرف فاقراوا ماتیسر منہ).^۲

واتہ: ئەم قورئانہ بہ حەوت جوړ خویندنہ وەو ہاتۆتہ خواری، کام شیوہ خویندنہ وەو تان بو ئاسانہ بہ وەو بیخویننہ وەو! ہەموو وشہیہ کی قورئان بہ حەوت شیوہ زاراوہ دہ خویندیریتہ وەو، بە لکو مہ بہست ئەوہیہ لەو حەوت شیوہیہ دہرناچی!

واتہ: وشہ کانی قورئان یان بہ زاراوہی قورہیش دہ خویندیریتہ وەو کہ ئەمہ یان زوربہی قورئان دہ گریتہ وەو، یان بہ زاراوہی خیلہ کانی تر دہ خویندیریتہ وەو.^۳

^۱ بوخاریو موسلیم ریوایہ تیان کردوہ.

^۲ بوخاریو موسلیم ئیمامی مالیک ریوایہ تیان کردوہ جامع الاصول ج ۳ / ۳۱.

^۳ سہیری کتیبی (الاتقان فی علوم القرآن) بەرگی یەکم لاپەرہ / ۴۷ بکە.

تہو جہوت لوغہ تو زار اوہ مہ شہو ورہو وشہ تاودارانہی قورٹانیان پی
 ہاتو تہ خواری، لوغہ تی (قورہیشو ہوزہ یلو تہ میمو تہ زدو رہی عہو
 ہہ وازینو سہ عدی کوری بہ کران. بریک لہ زانیان پییان وایہ مہ بہ ست بہ
 (الأحرف السبعة) تہو جوڑہ گورانکاری یہیہ کہ وشہ کان لیک
 جیادہ کاتہوہ!
 وہ کو :

۱- جوداوازی لہ (تثنیہ) و (جمع) و (تأنيث) دا بہ نمونہ ثایہ تی
 ﴿والذين هم لأماناتهم وعهدهم راعون﴾ المؤمنون/۸.

وشہی (لأماناتهم) کہ جہ معہ بہ شیوہ موفرہ دیش خویندراوہ تہوہ
 (لأمانتهم) لہ موصحہ فی عوسمانیش دا رینووسہ کہی (لأمانتهم) ہ کہ
 ہر دوو شیوہ خویندندہو کہ ہلڈہ گری.

۲- جوداوازی لہ (اعراب) دا وہ کو ﴿ما هذا بشرا﴾ يوسف/۳۱.
 جہ ماوہری قورٹان خوینہ کان (قراء) وشہی (بشرا) بہ منصوبی
 خویندو تہوہ، لہ سہر تہم بنہ مایہ گویہ (ما) وہ کو (لیس) وایہ (اسم) ی
 خوئی مہ رفوعو خہ بہری مہ منصوب دہ کا.

تہمہ لوغہ تی تہلی حجازوہو قورٹان بہو شیوہ دابہ زیوہ. ٹینبو
 مہ سعود وشہی (بشری) بہ مہ رفوعی خویندو تہوہ (ما هذا بشر) لہ سہر
 بنہ مای لوغہ تی تہ میم کہ عہ مہلی (لیس) نادہن بہ (ما).

۳- جوداوازی لہ گہردان (تصريف) دا وہ کو ﴿فقالوا ربنا باعد بين
 اسفارنا﴾ سبا/۱۹ وشہی (ربنا) بہ مہ منصوبی خویندراوہ تہوہ لہ سہر تہم
 بنہ مایہ کہ (منادی) بی وشہی (باعد) بہ شیوہی تہمر خویندراوہ تہوہ..
 لہ جوڑہ خویندندہو یہیہ کی تردا وشہی (ربنا) بہ مہ رفوعی
 خویندراوہ تہوہ وشہی (باعد) بہ شیوہی فیعلی ماضی خویندراوہ تہوہ.

۴- جوداوازی بہ پیش خستن و داخستن جا یا لہ (پیت) دا وہ کو
 ﴿انم يباس﴾ الرعد/۳۱ خویندراویشہ تہوہ ﴿انم يباس﴾. یان لہ وشہ دا وہ کو

﴿فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ﴾ التوبة/ ۱۱۱. به پیچه وانه و شه و ه خویندرا و ه ته و ه. یان و ه کو
﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ﴾ ق/ ۱۹. خویندرا ویشه ته و ه ﴿وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْحَقِّ
بِالْمَوْتِ﴾.

۵- جوداوازی به زیده و که می و ه کو نایه تی : ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَاتٍ تَجْرِي
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ التوبة/ ۱۰۰. خویندرا ویشه ته و ه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ﴾ به و زیاد کردنی پیتی (من).

۶- جوداوازی به هوئی گۆرینی پیت یان و شه به پیت و شه یه کی تر
نمونه ی گۆرینی پیت به پیت ﴿وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا﴾ البقرة/ ۲۵۹،
و شه ی (ننشرها) نوونی یه که می مه ضم و مه و کوتایی یه که شی زای
نوخته داره، خویندرا ویشه ته و ه (ننشرها) نوونه که مه فتروحه و
کوتایی یه که شی (رای) بی نوخته یه.

۷- جوداوازی به گه و ره کردن و چوکت کردن و ه ی و شه کان به مه فتروح
کردن و خوار کردن و ه (الْأَمْالَةَ) و ده ر خستن (الْأَظْهَارُ) و تیک نان
(الْأَدْغَامُ) و ه کو ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ به لار کردن و ه ش خویندرا و ه ته و ه
﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ، و اته : و شه ی (أتی) و (موسی) به کرا و هی
خویندرا و نه ته و ه. و شه ی (الطَّلَاقُ) به لامی قه ل و و به لامی بچو و کیش
خویندرا و ه ته و ه. و شه ی ﴿خَبِيرًا بَصِيرًا﴾ به پری قه ل و و به پری بچو و کیش
خویندرا و ه ته و ه.

به‌ناوی خودای میهره‌بانو دلوفان

سوره‌تی فاتحه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ② الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ ③ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤ أَهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

سوره‌ت : بریتی‌یه له کۆمه‌لیک وشه‌و رسته ، کورتترین سوره‌ت له
سی‌نایه‌ت پیک هاتوه ، هه‌موو سوره‌تیکی نایه‌تی تایبه‌تی خۆی هه‌یه ،
ناوی سوره‌ته‌کان به‌ گێڕانه‌وه له پیغه‌مبه‌ره‌وه به‌ ئیمه‌ گه‌یشتوه ، ئهم
سوره‌ته‌ که به‌ سوره‌تی (فاتحه) مه‌شه‌ووه ، چهند ناویکی هه‌یه ، هه‌ره
به‌ ناوبانگه‌کانیان (أم الكتاب) و (أم القرآن) ه‌ چونکه هه‌موو مه‌به‌سته
سه‌ره‌کی‌یه‌کانی قورئانی له‌ خۆ گرتوه ؛ که هه‌مدو شه‌نای په‌روه‌ردگار
گه‌ردنکه‌چی بو‌ فه‌رمانو نه‌هی و ئامۆژگاری‌یه‌کانی و هه‌موو روو،
کردنه‌وه‌ی مژده‌و هه‌ره‌شه‌کانی که له‌ قورئاندا هه‌ن له‌ خۆی گرتون ، هه‌روا
پێی ده‌گوتری : (السبع المثاني) چونکه له‌ نوێژدا نایه‌ته‌کانی دووباره
ده‌کړینه‌وه ، هه‌روه‌ها پێی ده‌لین : (الأساس) چونکه بناغه‌و سه‌ره‌تای
قورئانه ، ناویکی تریشی هه‌یه ؛ پێی ده‌لین : (الفاتحة) چونکه له
ته‌رتیبی موصحه‌فدا یه‌که‌م سوره‌ته‌ که ده‌خویندریسته‌وه‌و
ده‌نوسریته‌وه ، یان یه‌که‌م سوره‌ته‌ که ئێردراوه‌ته‌ خوارێ .. چهند ناوی
تریشی هه‌ن ! له‌ کتێبه‌ ته‌فسیره‌کاندا با س‌کراون . ده‌رباره‌ی فه‌رو
گه‌وره‌یی ئهم سوره‌ته‌ چهند هه‌دیثی پیغه‌مبه‌ر گێردراونه‌ته‌وه : یه‌کێ
له‌و هه‌دیثانه‌ نه‌و فه‌رموده‌یه که ئیمامی بوخاری و ئیمامی نه‌حمه‌د له
ئهبو سه‌عیدی کوری (المعلى) گێپراویانه‌ته‌وه ده‌لی : پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی

گوتم : (أعلمك أعظم سورة من القرآن قبل أن تخرج من المسجد قال فأخذ بيدي، فلما أراد أن يخرج من المسجد قلت يا رسول الله: إنك قلت لأعلمك أعظم سورة في القرآن قال نعم الحمد لله رب العالمين هي السبع المثاني والقرآن العظيم الذي أوتيته) .

واته: پیغه مبهەر ﴿ پیئی فەر مووم : پیتش نه وهی نه مپو له مزگه وت بجیته ده ره وه گه وره ترین سوورته تی قورئانت فیرده کم ، کاتی پیغه مبهەر ﴿ ویستی ده رجی عه رزیم کرد : نهی پیغه مبهری خودا ! تو به منت فەر موو : گه وره ترین سوورته تی قورئانت پیئی ده لیم؟! فەر مووی : به لی: ﴿ الحمد لله رب العالمین... ﴾ ه نهو سوورته تیه که پیئی ده گوتری : (السبع المثاني) هه ره ها نهو قورئانه گه وره و به ریزیه که پیم دراوه .

۱ - سورة الفاتحة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خودای به خشنده و دلوقان خاوهی رهحمو به زهی له جیهاندا بۆ هه موو گیانله بهر یك، به ختوکه رو رزقو روژیده ره بۆ کافرو موسولمان له دونیادا ، خاوهی رهحمو به زهی بۆ خودا په رستان له روژی دوا ییدا . ﴿ الحمد لله رب العالمین ﴾ سوپاسو ستایشی بی پایان له هه ر که سیکه وه ده رجی له سهه ره چاکه یه ک بی، هه ر بۆ زاتی په ره وردگاره ، که به دیهینه ری هه موو بوونه وه ره ، سهه ره رشتیکارو به ختوکه رو په ره وردگاری ئاده میزادو ئاژه لو دارو دره ختو ره کی وشکانی و ناو ده ریایه ، هه ر همدو سوپاسیک بکری، هه ر بۆ خودایه ، چونکه نهو بۆ خوئی کانو سهه رچاوهی بوونی هه موو هه بوونیکه وه هه ر نهو هه ل سوپینه رو کارگترو ریکه خه ری بوونه وه ره ، هه ر له سهه ره تاوه تا کو تایی ناگادارو چاودیری هه موو شتیکه ، هه ر نهو ری پيشانده رو ئیلهام به خشه بۆ چاکه کاری، سوپاس بۆ به خشه دیو شوکرو نه نا بۆ نیعمه ته کانی !

په ره ورده کردنی په ره وردگار بۆ ئاده میزاد له دوو جوړدا رهنگ ده داته وه :

۱- پهروه ده کردنی جهسته و له شو لارو گه شه پیدانی تا ده گاته هه رته هیزو توانا، هه روا گه شه پیدانی عه قلو هوشو تیفکرینو بیرکړنه وه و زانینو زانیاری .

۲- پهروه ده کردنی نایین به ناردنی پیغه مبه رانو کتیبی ناسمانی و بهرنامه ی تیرو ته سمل بۆ ناویان تا پیغه مبه رکان بتوانن له ژیر روشنایی نه و نیگاو په یامه دا بیرو باوه ری راستو دروست له د هروونی شوینکه و توانیان دا بروینن .

﴿ الرحمن ﴾ به خشنده و میهره بانو به به زه یی یه بی سنوو و بی نه ندازه له دونیادا بۆ هه موو که سیک ﴿ الرحیم ﴾ دلوقانو به به زه یی یه له دوا روژدا ته نیا بۆ موسولمانانو ده یان خاته به هه شته وه ...

په وهر دگار که نه م دوو صیفه ته ی له پاش وشه ی ﴿ رب العالمین ﴾ وه هینان بۆ نه وه بیسه لمینن که خدایه تیه که ی بۆ به نده کانی خدایه تی میهره بانی و چاکه و به به زه یی یه ، بۆ نه وه ی به نده کانی جوړه کرداریک بکه ن نه و رازی بکه ن، به دل و د هرونیکی فراوانه وه روی تی بکه نو به ندایه تی خو یان بنوینن، نه و سزایانه که په وهر دگار بۆ به نده کانی خو ی داینان له دونیا و دوا روژدا، نه وه بۆ نه و که سانه یه که سنووریان به زانده یی! ریزی پیوانی خدایان نه گرتبی، نه م سزایانه به پواله ت قه هرو غه زه بن به لام له حه قیقه ت دا داد په وهری و ره حمه ت و میهره بانی یه، بۆ په وهر ده کردنی ناده میزاده بۆ نه وه ی له شه قامه ری لا نه دا، چونکه له گرته به ری ریبازی خوا دا خو شبه ختی هه ردو و دنیا یان ده ست ده که وئ، به لام به لادان لی تی تووشی به دبه ختی و سه رلیشیاو ی ده بن. ﴿ مالک یوم الدین ﴾ خاوه ن ده سته لات و ده ست رویشته وه له روژی قیامه ت دا بۆ پاداشت دانه وه و تۆله سه ندنه وه .

بیگومان پاداش و تۆله ستانده وه ی روژی قیامه ت شتیکی دادو ه رانه یه، چونکه ناده میزاد هه ر چه ند جار جاره له جیهان دا پاداشی

چاکه و تۆله‌ی خراپه‌کاریان لی وهرده‌گیریته‌وه، به‌لام زۆرجار نه‌و پاداش و تۆله‌یه‌ پراوپر نابیی، نه‌و‌تا ئیمه‌ زۆرجار ده‌بینین زۆر که‌سی گومرا له‌نازو نیعمه‌ت دانو به‌خۆشی ژیان ده‌به‌نه‌ سهر، به‌لی جارجار تووشی ناخۆشی ده‌بن، جاری واده‌بی کابرای گومرا به‌لایه‌کی بۆ دئ مسالو مندالی سهرنگون ده‌بی، یان خۆی تووشی نه‌خۆشی ده‌بی، تووشی بی عه‌قلی و شیتی ده‌بی، به‌لام نه‌م جوړه به‌لایانه نابنه تۆله‌یه‌کی پراوپری نه‌وتوانه گه‌ورانهی نه‌نجامی داو!!

یان ده‌بینین زۆر که‌س راستاله‌و خودا په‌رسته، که‌چی مافی پیتشیل ده‌کری، نه‌زیه‌ت ده‌دری، مالی ده‌خوری، کوری ده‌کوژری، پاداشی پراوپری نادریته‌وه.. به‌لی: له‌وانه‌یه که‌میکی پاداش ده‌ست بکه‌وی و ه‌کو دل ره‌ه‌تی له‌ش ساغی، زیره‌کی، ره‌وشت جوانی، به‌لام نه‌مانه نابنه پاداشی پراوپری نه‌و پاداشی شیاوی نه‌وه، ته‌واوی نا‌کا، جا که‌ وایی هه‌بوونی رۆژی قیامه‌ت دادوهرانه‌و عادلانه‌یه، بۆ نه‌وه‌یه هه‌موو که‌سیک سزاو پاداشی خۆی پراوپر وهرگیریته‌وه، چاکه به‌ چاکه و خراپه به‌ خراپه ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ هه‌ر که‌سیک به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک خراپه بکات تۆله‌ی لی ده‌سه‌ندریته‌وه، ﴿وَلَا يَظْلَمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ خودای تۆ سته‌م له که‌س نا‌کا، ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ هه‌ر زاتی پاکی تۆ ده‌په‌رستین، به‌ دل هه‌ست به‌ گه‌وره‌یی زاتی بیچونی تۆ ده‌که‌ین، پروامان وایه ده‌سه‌لاتی که‌ هه‌یه عه‌قل و بیرو بۆچوونی ئیمه‌ ده‌رکی پی نا‌کا، چونکه نه‌و ده‌سه‌لاته زۆر له‌وه فراوانتر و به‌رزتره که‌ ئیمه حه‌قیقه‌ته‌که‌ی بزانیین! بۆیه له‌ناخه‌وه هه‌ست به‌ خودایه‌تیت ده‌که‌ین، سه‌ری به‌ندایه‌تیت بۆ نه‌وی ده‌که‌ین.

خواپه‌رستی (عیباده‌ت) چه‌ند جوړو شیوازیکی هه‌یه، به‌ گۆره‌ی نایینه‌کانو رۆژگار ئالو گۆری تیدا کراوه، هه‌موو جوړه عیباده‌ته‌کان بۆیه دانراون ئاده‌میزاد هۆشیار بکه‌نه‌وه روو بکاته نه‌و ده‌سه‌لاته به‌هیزه

به‌رزهی که هبچ ده‌سته‌لاتیکی له پشته‌وه نی‌یه، هه‌روه‌ها بۆ راست کردنه‌وه‌ی نه‌خلاقو ره‌وشتی ناپیکو ناشیرنو بۆ خاوین کردنه‌وه‌ی دلو ده‌روونه، هه‌رکاتیی عیباده‌ته‌که ئه‌م ره‌نگدانه‌وه‌ی له ئاده‌میزاددا نه‌بینرا، ئه‌وه ئه‌و عیباده‌ته نی‌یه که خودا دایناوه‌و لی‌ی داوا کردوین!! بۆ نمونه په‌روه‌دگار فره‌مانی پئی‌کردوین که نویژ بکه‌ینو به‌رپیکو پیکی ئه‌نجامی بده‌ین، فره‌مووشیه‌تی که کاریگه‌ری نویژ ئه‌وه‌یه که نویژکه‌ره‌که له تاوانو کرداری ناشیرنو گفتاری نا به‌جی دوورده‌خاته‌وه. ﴿ان الصلاة تنهى عن الفحشاء والمنکر﴾ هه‌رکاتیی نویژ ئه‌م ره‌نگدانه‌وه‌ی له ئاده‌میزاددا نه‌بینرا ئه‌وه ئه‌و نویژه نی‌یه که خودا فره‌مانی پئی‌کردوه، به‌لکو ئه‌وه کردارو گوفتاری‌که روحی خودا په‌رستی تیدا نی‌یه، حیکمه‌تو نه‌یینی‌یه تاییه‌تی‌یه‌کانی که بۆی دانراوه له‌ده‌ستی داوه، ته‌نانه‌ت په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی سه‌ختی له‌و نویژکه‌رانه کردوه و فره‌مویه‌تی: ﴿قُلْ لِلْمُصْلِحِينَ﴾ هم عن صلاتهم ساهون ﴿هاوار، یان شیوی (وهیل) بۆ ئه‌و نویژکه‌رانه‌ی به‌رواله‌ت نویژ ده‌که‌زو به‌لام له‌پاستی‌دا ئه‌وان له‌مانای نویژه‌که‌یان بی‌ناگان، به‌دل ناگایان له‌وه نی‌یه، روویان له‌کی کردووه له‌گه‌ل کئی ناخاوتن ده‌که‌ن!!

جا وه‌کو چۆن په‌روه‌دگار له‌م نایه‌ته‌دا فره‌مانی پئی‌کردوین که جگه‌له‌و عیباده‌ت بۆ که‌سی تر نه‌که‌ین چونکه هه‌ر ئه‌و خاوه‌ن ده‌سته‌لاته‌و شیاوی عیباده‌ت بۆکردنه، هه‌روه‌ها فره‌مانی پئی‌کردوین که پشتو په‌ناهر به‌ئه‌و ببه‌ستین و داوای کۆمه‌کی هه‌ر له‌ئه‌و بکه‌ین، بۆیه دوا به‌دوای ﴿ایاک نعبد﴾ ده‌لیین: ﴿ایاک نستعین﴾ هه‌ر له‌زاتی پاکی تۆ داوای کۆمه‌کی ده‌که‌ین، پشت هه‌ر به‌هیزی له‌بنه‌هاتوی تۆ ده‌به‌ستین، هه‌موو کاریک به‌پشتیوانی تۆ ئه‌نجام ده‌دری، هه‌ر ئیشیک تۆ ره‌زامه‌ندیت له‌سه‌ر نه‌بی‌ی سه‌ر ناگرێ، جا ئه‌مه‌ مانای وا نی‌یه ئیمه پشت به‌خودا ببه‌ستین و پالی لی‌بده‌ینه‌وه، به‌لکو پتویسته له‌ناو خۆماندا

هاریکاری یه کتری بکهین ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ
 وَالْعُدْوَانِ﴾ نيمه پتويسته دهرمان بۆ نه خوښيمان دابین بکهین، چه کتو
 ته قه مهنی پتويست بۆ سوپامان دابین بکهین، سهر بازو سوپا ريک
 بخهين، فیری به کارهينانی چه کتو پیلانی شهر بپین، زهوی بکتيلينو زبلی
 کيمياوی پتوه بکهين و بژاری بکهين و ناوی بدهين و خزمه تی بکهين
 نه مجاره پشت به خدا ببهستين بۆ چاکبونه وهی نه خوښمانو سهرکه وتن
 به سهر دوژمن داو زۆری به رو بووم داهاتمان! نزای لی بکهين و لی
 پياړينه وه، که هه موو کاره کانمان کاریگر بن، نيتر زياد له وه ده بی
 نیشی خو مان حواله ی زانين و ده سته لاتي خدا بکهين، چونکه جگه له
 خدا که سی تر ده سته لاتي نه وه ی نی یه، پهروه ردگار بۆ خو ی به لینی
 پی داوین هه رکاتی نزای لی بکهين، به هانا مانه وه دی، ده فهرموئ: ﴿أَعُوذُ
 بِكَ﴾ بانگم لی بکهن هاوارم بۆ بیتن و لامتان ده ده مه وه. نه وه شی
 پی راگه یان دوین که هه میشه لی مان نزیکه و نزامان ده بیستی ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ
 إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ که واته داوای کومه کی له گۆری پیاوچاک، داوای
 جی به جی کردنی کاریک یان ناسان کردنی، یان چاکبونه وهی نه خوشی، یان
 به هیلاک چوونی دوژمن! داوا کردنی نه نجامدانی نه م کارانه له غهیری
 خدا کاریکی بی شهرعین و جوړه بت په رستی به که له پیش هاتنی
 نیسلامدا باوبوه تا نیستاش شوینه واری ماوه، پتويسته هه ر که سه
 له عاستی خو یه وه هه ولی قه لاچو کردنی بدا، پتويسته ناده می داوای
 یارمه تی له خوا بکا له کاریکدا که کرده وهی نه وی تیدایه، که سی
 کرده وه واز لی بیني و هیچ نه کاتو پی و ابی پشتی به خدا به ستوه
 نه وه دژی سروشتی ناده می و دابو نه ریتی نیسلامی رهفتاری کرده،
 ریبازی شه ريعه تی واز لی هیناوه ذه م کراو و ترؤکراوه، نه ک خوا وه
 ته وه کولو سوپاس کراو، که واته داوای کومه کی له خدا به و مانایه ی باس
 کرا نه وه ته وه کول له سهر خودایه، هه رکاتی ناده می به و شیویه رهفتاری

کردو داوای کۆمەکی له خودا کرد، ئەو بەندەبەگە گەردن کەچو
فەرمانبەرداری یەزدانەو خودا پەرستی بەراستی، لەگەڵ خەلکیشدا
ئازادو سەر بەرزو سەرفرازە، گەردن کەچی دەستەلاتی هیچ مەروفتیکی
زیندوو مردو نییە، بەمەش خۆی رزگار دەکا لە کاریگەری لێپرسراوی
خوانەناسو فیلباز، ﴿إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ خودایە! شارەزایمان بکە
بۆ رێگەی راستو بمانگەینە بە مرادو هیدایەتمان بدەو مەهیتلە لەو
ریبازە راستەقینە لابدەین.

رینوماییو هیدایەتی پەرورەدگار بۆ بەندەکانی بەچەند جوړیکە:

۱- هیدایەتو رینومایی و یژدانی (هداية الألهام) وەکو رینومایی
کردنی منداڵ لە دواي هاتنە دویاوە کە هەست دەکا بە برسییتیو
پێویستی بە خۆراک! هەر کە برسی بوو دەست دەکا بە گریانو
کڕوزانەو.

۲- هیدایەت بە هۆی هەستەکانەو (هداية الحواس) ئەم جوړە
رینومایییە نادەمیو ئازەل تیا دا هاو بەشن بە لکۆ لە ئازەل دا بەهێزترە
چونکە پێچولەي ئازەل هەر کە مێک دواي لە دا یەکبونی ئەم هەستەي لا
پەیدا دەبێ! بەلام لە نادەمی دا وردە وردە سەر هەل دەدا.

۳- رینومایی عەقل و هۆش (هداية العقل) ئەم جوړە هیدایەتە
لە دوو جوړەکانی پێشوو گرنگترە، نادەمی بە عەقل و هۆشی لە ئازەل جیا
دەبێتەو، نادەمی بە سروشت ژبانی کۆمەلایەتی هەل دەبژێرێ، دەیهوێ
لەگەڵ هاو نیشینانی خۆی دا هەل بکا، دیارە هەستو ویژدان ئەم
پێویستی یە بۆ دا بین ناکەن، بە لکۆ عەقل و هۆشی، ئەم کە لینەي بۆ پر
دەکەنەو کە وابوو بۆ ئەو ی هەلەکانی هەستو ویژدانی راست بکاتەو،
پێویستی بە عەقل و هۆشی هەیە، چونکە بری جار هەست دەکەوێتە
هەلەو عەقل هەلەکەي بۆ راست دەکاتەو، بۆ نمونە خێل یەک بە دوو

ده بینئو نه خوش ئاوی شیرین به تال ده زانی و بینهرو چاوساغ داریکی راست له ناو ئاودا به خوار ده بینئ!

۴- هیدایه تی نایینو شه ریعت، ئهم جوړه هیدایه ته زور پتویسته به تایبه تی بو که سیکت که ههواو ئاره زو عه قلی لی ستاندبی، بووی به کوپله ی ههواو هه وه سی خووی و ریبازی خوارو ختیچی گرتبی، سته م له خووی هاو نشینو هاو جینسی خووی بکا هه رکاتی ههواو هه وه س به سهر عه قلد زال بوو، هه به نایین ریبازی راست ده دوزرته وه، هه به عه قلو تیفکرین سنوور بو هه موو شتیک داد ه نری.

۵- جوړیکی تر له هیدایه ت هیه، پی دی ده لپن : رینومایی و یارمه تیدانو ده ست به پشته وه گرتن (هداية المعونة و التوفيق) ئهم جوړه هیدایه ته به که س نادرئ ته نانه ت پیغه مبه ریش ئهو ده سه لاتهی پی نه دراوه ! ئه وه تا پهروه ردگار به پیغه مبه ر ده فرموی: ﴿ اِنَّكَ لَا تُهْدِي مِنْ اَحَبِّت وَلَكِنْ اللّٰهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۝ الْقَصَصُ / ۵۶ 》.

واته: ئهی محمد! ئه تو ناتوانی هه ره که سیکت خوش بوئ بیخه یته سهر ریبازی راستو بهردهوام بی له سهری، به لکو خودا ده توانئ ئهم کاره ئه نجام بداو هه ره که سیکی بوئ بیگه یه نیتته سهر ریگای حه قو نه هیلئ لی ئی لا بدا، ئه وه ده سه لاتئ ئه وه هی که سی تر نی یه. ئیمه که روو ده که یه باره گای پهروه ردگار ده لپن: ﴿ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ ۱ 》 ئهم جوړه هیدایه ته مان مه به سته، واته: خودایه! رینوماییمان بکه به شپوه یه ک ئه و رینومایی کردنه له ته کماندا بی، رینومایی کردنیک بی ده ستی قودره تی غه بیی له گه لدا بی نه هیلئ له ریگای راست لاده ین، نه هیلئ بکه وینه هه له وه بهردهوام بین له سهر روشتن به ریگای راستدا. به لام هیدایه ت که به مانا شاره زایی کردنو ریگا پیشان دانو ناموژگاری کردن بی ئه وه پله یه که دراوه به بهنده راسته کانی خوداو به گویره ی ده قی قورئان ئه رکی هه ره پیروزی پیغه مبه ری ئیسلام بووه،

ده فەر موی: ﴿وَانْكَ لَتَهْدِي اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ الشوری/ ۵۲. بیگومان تو ئه ی پیغه مبهرا! ئاده میزادان شاره زا ده که ی بو ریگای راستو بانگه وازی دلسۆزانه یان ده که ی: ﴿صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینوما ییمان بکه و بهرده واممان بکه له سهر ریبازی پیغه مبهرا نو راستگۆیانو راستالان، ئه و خودا پیداوانه ی که نيعمه تی عیاده تو خودا په رستی و هه قناسینت پی به خشیونو دلیان به خوا په رستی په یوه ست بووه، هه موو خوشی به کیان له به ندایه تی تۆدا بینیه، سهر فرازی هه ردوو دنیا بوون ﴿غیر المغضوب علیهم﴾ نه ک ئه وانه ی رقت لیانه، غه زه بی تۆیان له سهره، خودایه! نه مان خه یته سهر ریبازی ئه وانه ی ئایینی تۆیان پیگه یشتوه و پروایان پی نه هیناوه! رهشیان کردۆته وه رقو غه زه بی تۆیان به ده سه تهیناوه، چاره ره شو به دبه ختی دونیاو قیامت بوون ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ههروه ها نه ک گۆمرا یان؛ ئه وانه ی هه قیان نه ناسیوه، وه کو پیویستو به شیوه ی ریکئو پیک هه قیان نه دۆزیوه ته وه وه کو ئه وانه ی که په یامی پیغه مبهرا نیان پی نه گه یشتوه یان پییان گه یشتوه به لام به شیواوی پییان گه یشتوه، سهر لی شیواوو گومرا نو ناتوانن ریبازی راست بدۆزنه وه (آمین) خوایه! ئه م نزایانه مان وه ربگره و نزاو پارانه وه مان قبول بفهرموو.

۲- سورة البقرة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خودای بهخشندهی میهره‌بان

سورتهی به‌قمره دووهم سورته‌ته له قورئاندا به پیی ته‌رتیبی موصحه فی عوسمانی. (۲۸۶) ثابته، دریزترین سورتهی قورئانه، کورتترین سورته‌تیش سورتهی که‌وثره، تیکرای زانایان رایان وایه که سورتهی به‌قمره مه‌دینه‌یی به (مه‌دنه‌ی به) به‌لکو ده‌فهرموون: که به‌که‌م سورته‌ته که دواي کۆچکردنی پیغه‌مبهر ﷺ له مه‌که‌وه بو مه‌دینه هاتۆته خواری، که لی فهرمووده و ه‌دیتی ساغ ده‌بارهی فەزلو گه‌وره‌یی نهم سورته‌ته هاتوو له ه‌دیتیکی صه‌حیح‌دا که ئیمامی موسلیم -خوا لیلی رازی بیت- ریوایه‌تی کردوو ده‌فهرموو: (ئه‌وی له به‌ری بی یا به نووسراوی ه‌ه‌لی بگری سیحرو جادوو کاری لی ناکا) .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خودای بهخشنده و دلۆزان

ره‌وشتی موسلمانان و پاداشتی خودا په‌رستان

الْم ﴿١﴾ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

﴿الم﴾ ئەمه هێماو ره‌مه‌زه، ههر خودا بو خۆی ده‌یزانی، پیغه‌مبهری ﷺ له مه‌به‌سته‌که‌ی حالی کردوو، به‌لام ماناکه‌ی بو ئیمه روون نه‌کراوه‌ته‌وه، ههر وا هاو وینه‌کانیشی وه‌کو: ﴿الم﴾ و ﴿المص﴾ و ﴿مک‌ی‌عص﴾ .. زۆر قسه‌و باس له‌سه‌ر ئەم پیته‌ پچ‌ر پچ‌رانه‌ کراوه،

پوخته‌کە ی ئەمەیه (دوور نیە کە ئەم پیتانە کلیلی پەبێردن بە هەنئ
 نهینئ بن!! ﴿ذٰلِكَ الْكِتَابُ﴾ ئەم قورئانە بەرزو پیروژه کە بە پینوسی
 قودرەت لە (لوح المحفوظ) دا نووسراوە لە ماوەی (۲۳) سالددا بە
 گوێرە ی پتویست بە فریشتە ی تایبەتی دا کە ناوی (جوبرائیلە) بۆ
 پیغەمبەر ﷺ نێردراوە، یان ئەو قورئانە پیروژه ی کە لە سەر زمانی
 پیغەمبەرانی پیشو و باسی کراوە، لە کتیبەکانیاندا باسو خواسی
 نووسراوە ﴿لَارِيبَ فِيهِ﴾ هیچ شکو گۆمانی تێدا نی‌یە و شایانی ئەو نیە
 ئێوە لی‌ی بکەوێ گۆمانەو، یان ئەمە خەبەرەو مەبەست لی‌ی نەهیه،
 واتە: ئێوە لی‌ی مەکەوێ شکو گۆمانەو ﴿هٰدِي لِّلْمُتَّقِينَ﴾ ئەم قورئانە
 چراو رێپیشاندهرو هۆی شارەزایی کردنی پارێزگارانە، واتە: ئەوانە ی کە
 دەیانەوێ خۆیان لە سەرپیچی کردنی فەرمانی خودا بپارێزن، ﴿الَّذِينَ﴾
 ئەوانە ی ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾ بروایان بەو شتە پەنەنە هیه، کە لە بیرو
 باوەری ئیسلامدا باسی لی‌ی کراوە، وەک باوەر بە پەروەردگاری نادیارو
 نیشانی‌کانی و، باوەر بە فریشتەو پیغەمبەرانو رۆژی دوا یی و بەهەشتو
 دۆزەخ، چونکە ئێمە ئەمانەمان نەدیون، بەلام لە نەدیوی لە سەر
 فەرماشتی ئایین بروایان پێدەکەین، لە سنووری جیهانی ماددەو شتە
 بینراوەکاندا خۆمان قەتیس ناکەین.

﴿وَيَقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ وە لەهەمان کاتدا نوێژ -کە کۆلەکە ی دینە-
 بە رێکئو پێکی ئەنجامی دەدەن.. تاد ﴿وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ لەو مالو
 دارایی‌یه ی کە پێمان داوێ زەکاتی لی‌ی دەر دەکەن، سەرەپای ئەو هیش خێرو
 خێراتی تر لە سامانەکانیان دەکەن وەک دەستگیرۆیی هەژارانو مال
 بەخت کردن لەرێگە ی خواداو کۆمەکی کردنی سامانیی بۆ پیشکەوتنی
 ئابووری ولات. بەمەیش خۆیان لە رژدی و چرووکی رزگار دەکەن و دەرچە
 ریزی بەریزی سەخی سرووشتانو دلفراوانانو بەرچاو تیران! هەروەها
 ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾ ئەوانە ی باوەریان بەو قورئانو نیگایە

هیه که بۆ تۆ نیردراوه ته خواری: ﴿وَمَا أَنزَلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ههروهه
بروایان بهو کتیبه ئاسمانی یانه هیه که بۆ پیغه مبه ره کانی پیشوو
نیردراونه خواری، وه کو: صوحوفو ته و پاتو زه بوورو ئینجیل. له ته ک
نه وه شدا ﴿وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يَوْفُونَ﴾ بروای پته ویان به رۆژی دوایی هیه
﴿أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ﴾ نمو خودا پیداوانه بهرنامه ی ژیا نیان به
تیگه یشتن و پیگه یشتنی ریبازی یهزدانی دامه زراوه و ریگای راستیان
گرتۆ ته بهرو ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نهوانه، به لای هه ره نهوانه
له ناخۆشی رۆژی دوایی رزگاریان بووه و ره زامه ندی خودایان به ده ست
هیناوه، نهوه ی مبهستیان بووه دهستیان که وتوو نهوه ی لای ترساون
لای قوتار بوون...

له م نایه ته پیرۆزانه دا نه م دوو شته باس کراوه: - بناغه و دیوار -
بناغه که بریتی به له بروا نوێژکردن و مال به خشین، دیواره کهش بریتی به
له په پیره وکردنی قورئان، کۆی هه مووشیان ده بیته خۆپاراستن (التقوى).
دووور نیه مبهست له م قسه یه نه مه ی خواره وه بی.. بیگومان خه لکیکی
زۆر له م پیکه وه بهستنه بی ناگان، بۆره باوه پیکیان به قورئان هیه، به
نیوه ناچلی نوێژ ده که نو به نا به دلی زه کاتو مه کات ده ده ن، ئیتر خۆیان
به ته قواکارو خۆپاریز ده زانن، گهرچی له فەرمانه کانی تری قورئان تهواو
بی ناگان.

ره وشتی کافران

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى
أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

دواى نه وهى په روه ردگار باسى پروا دارانى كړدو ره وشته كانيانى روون كړده وه و ناكامى كړده وه كانيان - كه رزگار بوونيانه له تنگنو چه له مهى روژى دوايى - ديارى كړد، ثم جاره هاته سهر باسى نهو بى پروايانهى كه هيچ پهندهو ناموژگارى په ك كاريان تى ناك! فهرمووى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
له راستيدا نهو كافرو بى پروايانهى سهر بو هق دانانه وينن زور باش ده زان كه پيغه مبهرايه تى تو راستو دروسته، وه قورئان هقه، به لام به نه نقه ست گوئى خوئانى لى كېر ده كهن وه چاوى لى ده قوچينن، يان هه ول نادهن راستييان بو دهر كه وى خو له هه موو شتيك گيل ده كهن، به دل گوئى بو بانگه وازى حق ناگرن، وه به چاوى ورديني به وه ته ماشاى شت ناكهن!! نهو خوا نه ناسانه: يه كسانه لايان؛ چ بيانترسيئى چ نه يانترسيئى باوه رت پى ناكهن، ثيمان به پيغه مبهرايه تيت ناهينن!! پرسياريك دپته پيشه وه ده لى: دهى كه وابى چ پيوست ده كا پيغه مبهر ﴿خوئان پتوه ماندوو بكاو ترسيان بخاته بهر، له كاتيكدان نه وانه له عيلمى خودادا به كافرى ده ميننه وهو پروا ناهينن؟

له وه لام دا ده ليتين: بو خاترى نه وهى له روژى قيامت دا به هانه يان نه مينى، سهره راي نه وه يش بانگه وازيى نيسلام گشتى بهو رووى له هه مووانه، دياريشه كه پيغه مبهريش ﴿له سهر ثم نهرك كيشانهو زه حمه تى راگه ياننده پاداشتى گه وړه وهرده گري ﴿ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة﴾ په روه ردگار موري ناوه به دليانه وه چاوى دليان كوير بووه، وهك پينج ههسته يان له كار كه وتيبي وايه، ده لى گويچكه يان ناخندراوه، وه چاويان په ردهى له سهره، بويه له گومرايى خوئاندا سهر كهردانن! ﴿ولهم عذاب عظيم﴾ نه وانه سزاي گه وريان بو ناماده كراوه.

رہوشتی دوورووہکان

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

﴿۹﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا

يَكْذِبُونَ ﴿۱۰﴾

دوای ئەوێ کە باسی موسولمانو خوانەناسەکانی کرد ئەمجار دیتە
سەر باسی دوو ڕووہکان (منافقین) و دەفەر موی:

﴿ومن الناس من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين﴾
خەڵکانی وایش هەن بە دەم دەلێن: ئێمە موسولمانین و ڕوایان بە خوداو
بە ڕۆژی دوایی هەیە، بەلام ئەوانە درۆ دەکەن ئەوانە موسولمان نین،
بەلکوو بە درۆ خۆیان بردۆتە ریزی موسولمانانەو هەتا نوێژکردن و
هاموشۆی مزگەوت و ئەمانەیان بۆ خودا نییە و بۆ رۆڵەتە، ئەگینا
ئەوێندە ساختەچی و فێلبازی و نارەوایی یان ئەوێندە کرد، ئەوێندە کاری
نەگونجاو و دوور لە ئایینیان ئەنجام نەدەدا، جاریکت لەخراپە دەگەرێت،
ئەوێتە هەرچی لە دەستیان بێ لەخراپە کاری بە دزییەو ئەنجامی دەدەن،
و هەکو خۆرکە لە ناو موسولماناندا کتە دەکەن، ئەگەر بە رۆڵەت هاتو
چۆی مزگەوت بکەن، یان نوێژ بکەن، یا یارمەتی هەژار بدەن یا ئامادەیی
غەزا ببەن، ئەوێ بۆ شوێنە و نێیە ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە
خەیاڵی خۆیان فێل لە پێغەمبەری خوداو موسولمانان دەکەن و ئەوان هەل
دەخەلەتێنن بۆیە و دەکەن تا کوشتن و گرتن و سەرانی لێ وەرگرتن لە
خۆیان دوور بخەنەو، بەشە غەنیمەت و تالانی بۆ خۆیان وەرگیرن و
ناگاداری نەینێ کۆمەلگای موسولمانان ببین و بیگەیهننە کافرەکان!

دهی با وانه زانن که له کاره چه په له که یان دا سه رکه وتوونو خوداو پیغه مبهری خودا ﴿ ۱۱ 〉 ناگاداری کرداره کانیا نین! به لکو خودای مه زنی زانا ناگاداری هممو خه یالو خه تهره و بیرو بۆچوونو کرداری کیانه، ههر فیللیک بکه ن پئی ده زاندری ﴿ ۱۲ 〉 و ما یخدهون إلا أنفسهم ﴿ ۱۳ 〉 ههر فرو فیللیک بکه ن به خراپه به سهر خۆیان دا ده شکیته وه زیانی بۆ خودی خۆیان ده بی، که وایی وه کو فیل له خۆیان بکه ن وایه، چونکه زیانی فیل کردنه که یان ههر بۆ خۆیان ده گه پته وه ﴿ ۱۴ 〉 و ما یشعرون ﴿ ۱۵ 〉 نه وان له بهر زیده گومرایی و سه رگهردانی و رۆچوونیان له بهدکاری دا ههست بهو زیان له خو که وتنه ناکه نو ههر ده لئی بی ههستن!! چونکه نه وان ﴿ ۱۶ 〉 فی قلوبهم مرض ﴿ ۱۷ 〉 له دلو دهروونیان دا، نه خۆشی و دووروویی و فیلبازی ههیه، ناتوانن، یان نایانه وی ههقو راستی بزانی و شوینی بکه ن، وه کو چۆن جهسته ی نه خۆش ناتوانی وه کو پیویست کارو باری خۆی نه نجام بدا، دلی نه و دوورووانه ش ناوا له کار که وتوه، نه مجا بۆ زیاده بهدبه ختی و چاره رهشیان ﴿ ۱۸ 〉 فزادهم الله مرضا ﴿ ۱۹ 〉 پهروهردگار نه خۆشی دلو دهروونیانی بۆ دوچه ندانه و چندند چه ندانه کردونه وه تا به ته وای له قورای گومرایی دا سه رنگوون ببین و ﴿ ۲۰ 〉 و لهم عذاب الیم ﴿ ۲۱ 〉 بۆ نه وان ههیه سزایه کی سه ختی به ئیش ﴿ ۲۲ 〉 بما کانوا یكذبون ﴿ ۲۳ 〉 به هوی نه وه وه که درۆ و دوورووییان له گه ل پیغه مبهرو موسولمانان دا کردوه.

رهوشتی دوورووه کان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿ ۱۱ 〉
 أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿ ۱۲ 〉 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ عَامِنُوا
 كَمَا عَامِنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا عَامِنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
 وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۳ 〉

خویندەری موسولمان! لەو سێ نایه تەهی پێشوو دا حەقیقەتە و چۆنەتی
 دووروویی (النفاق) مان بۆ روون بوو، نەمجارە سێ نمونە لە قسە و
 هەلویستی دووروو کە نامان بۆ دیاری دەکا و دەفەرموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 لَا تَفْسُدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾ ئەگەر بە و دوورووانە
 بگوترئ: ئاشووبو ئاژاوە لەناو ولاتدا بەرپا مەکەن و واز لە خراپەکاری
 یێن، هەر بەو هەندە ناوەستن کە بلین: ئیمە ئاشوب ناگیرین و خراپەکار
 نین، بە لکو زۆر بێ شەرمانە دەم درێژری دەکەن و دەلین: ﴿إِنَّمَا نَحْنُ
 مُصْلِحُونَ﴾ ئیمە نیشو کارمان هەر ریکخستن و ئیصلاحی کۆمەلە، کە
 هاموشۆی ناموسولمانانیش دەکەین بە مەبەستی زەمانە سازی و
 دیبلۆماسی. ئاشکراشە ئەوانە ئاشوب دەگیرن و خوشیان بە دلسۆزو
 ریکخەرو موصلیح دەزانن لە هەموو چەرخ و دەوریکدا زۆرو زبەندەن!!
 هەرکاتێ تەرازووی دلسۆزی ئیخلاص لاسەنگ بوو هەموو کارو باریک
 تیک دەچێ و دنیا دەبیتە کانی ئاشووب، ئەوانە ئیخلاص و دلسۆزیان
 لە سروشتدا نیە بۆ پەرورەدگاریان، هەرگیز هەست بە خراپەکاری خوێان
 ناکەن، بۆیە پەرورەدگار بەو شیوە بۆ چوونە کەیان رەت دەکاتەو،
 دەفەرموئ: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ﴾ ئاگادار بن و
 بزانی! بێگومان ئەوان نیشو کاریان، هەلسو کەوتیان، هەر خراپەکاری
 بەرپا کردنی ئاشووبو گیرەو کێشە و فیتنەیی و تیکدانی ریزەکانی کۆمەلە
 موسولمانانە! کەچی لە گەڵ ئەو هەشدا بەلای ناخێریان پێیان وایە
 کردارەکانیان باشن، چونکە ئەوانە هەستیان نیە و شعور ناکەن.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾ ئەگەر تێتر کەسانیک بۆ خودا
 ئامۆژگاریان بکەن و بیانەوئ راستییان بۆ دەر بخەن و پێیان بلین: دە
 ئێوەش وەکو ئەو خەلکە هۆشمەندە خودا پێداوانە موسولمان ببن و ئیمان
 یێن، توورە دەبن و بە شیوەیەکی گالته ئامیز ﴿قَالُوا أَنْتُمْ كَمَا آمَنَ
 السُّفَهَاءُ﴾ دەلین: ئیمە چۆن موسولمان دەبین و دەچینە ریزی ئەو بێ

عقل و نه فامانه وه؟! چۆن ئیمه شتی وا ده کهین؟! ئیتر پهروه ردگار له جیاتى موسولمانان وه لامى دایه وه وهرمووی: ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ﴾ ناگادار بنو بزائن بنگومان هه ره ئه وان بئ عقل و کورت بین وه فامن، ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام بئ عقل و گهوجی به تیه کهیان له وه دایه که به خویان نازانو ههست به گومرایى خویان ناکه!!

رهوشتى دوورووه کان

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهَدْيِ فَمَا رِبْحَتْ تَجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

رهوشتیکی ناشیرین تریان ههیه که لووت به رزیو خو به زل زانین خودپه سهندیه به سه ره ناده میزاددا به گشتی، بۆ ئه وهی پله و پایه کرێ کال بۆ خویان پهیدا بکه نو له پیش چاوی خه لکی خویان به ههلبژیر. پیشان بدهن.

بینگومان له هیچ چاخو سهرده میکندا وه کو ئه م سهرده مهی ئیمه - که کوتایی چه رخی بیسته مه - دووروو خو به زل زان پهیدا نه بوون، ئه وه تا ده بینن مله ورانی دووروو گالت به موسولمانان ده کهن، به بئ عقل و نه فام و کۆنه په رستو بیر ته سکو و شک ناویان ده به نو له هه موو کهس زیاتر بئ ریزیان له گه لدا ده کهن، له کۆرو کۆبونه وه تایبه تیه کهاندا به تانوت لیدانو به خراپه باس کردنی ئه وان کات به سهرده بهن ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾ دوو پرویه کهیان له وه دایه: کاتی ده گه ن به موسولمانه کان - له بهر ناچاری به درۆ ده لێن: ئیمه موسولمانین و هاوبه شی خوشی و ناخوشتانین ﴿وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ﴾ به لام کاتی

له گەر ههوادارو مامۆستا شهیتان ئاساگانیاندا کۆده بنهوه و سهرده کهن به یه کا ﴿قَالُوا: إنا معکم﴾ ده لێن: ئیمه به دل له گهل ئیوه یزو ههر له سهر بیروباوه پری ئیوه یزو ههر هه لویستی ئیوه مان هه یه، که تیکه لاوی و هاموشوی موسولمانه کان ده کهین، ئهوه بۆ کات به سه ربردنه، بۆیه ده چینه ناویانه وه بۆ ئه وه ی ریزه کانیان تیک دهین، چی نهینی و پیلانو نه خشه یان هه یه دژی ئیمه لێیان بدزین و پوچه لی بکهینه وه ﴿إِنما نحن مستهزئون﴾ ئیشی ئیمه ده ر حه ق به وان ههر گالته کردنه پیلانو هه یچی تر!!

بێگومان له هه یچ کاتیکدا وه کونهم سهرده مه ی ئیمه که کۆتایی چه رخی بیسته مه ئهم جوړه گرۆهانه په یدانه بوون! چونکه بۆ ئهم مه به سته له هه مو شوینیک دامو ده زگای کوفرو ئیلحادو کۆرو کۆمه لی ماسۆنی و حیزبو ریکخراوی عیلمانی و خوانه ناسی و ده زگای خیانه تکارو جه معیاتی بێ دین و کۆمه لو گرۆهی بێ وێژدانو دژ به ئیسلامو گومراکار ده بینین، زۆر له رۆله کانی موسولمانان به روالهت خۆیان به موسولمان ده زانن و ته سه که ره که یان لی نووسراوه موسولمانه به لام تیکۆشانو هه ولو ته قه لایان بۆ به رژه وه ندی ئهو دامو ده زگایانه یه وه هه میشه بۆ روو خاندنی ئیسلامو لاوازبوونی بیروباوه پری موسولمانان تی ده کۆشن، به لام با دلنیا بین که خوا گه وره یه و ناگاداری کاروباریانه ههر ئه ویش چاودیری موسولمانانه و به رگریان لی ده کاو تۆله له و زۆله موسولمانانه ده ستینی ﴿اللّٰه يستهزيء بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون﴾ ئهمه دلنیا کردنه بۆ موسولمانانو هه ره شه کردنه له و دوورپروانه. واته: په روه ردگار بۆ خوی سزای ئهو گالته کردنه یان ده داته وه، تۆله ی ئهم فرتو فیله و دوورپوویی به یان لی ده کاته وه به لام جاری جله ویان بۆ شل ده کاو نهمه و به خه ششیان بۆ زیاد ده کا، بۆ ئه وه ی زیاتر له گومراییی و سه ر لی شیواوی خۆیاندا نه قووم بین و به ته واوی چاوی دل و چاوی سه ریان کۆیر بێ و هه یچ

شتییک بەراستی نەبینن! بەراستی ئەمانە چارەڕەشنو دووارۆژیککی سامناک چاوەروانیانە ﴿أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين﴾ ئەو دوو رووانە لەجیاتى ئەوێ ریبازی هەقو راستى هەلبژیرن ریبازی گومرایی و سەر لی شپیانان پەسەند کردووە، واتە: بیروباوەری حەقیان گۆپیوەتەو بە گومرایی یەک کە کافرێ بە! جا یەکسانە کەستیک موسولمان بووبی و هەلگەرایتەو، یان هەر لە سەرەتادا لەجیاتى نووری نیمان تاریکایی کوفری هەلبژاردبێ! بێگومان لەم سەودایەدا قازانجیان نەکردووە و کردووە کەیان شارەزایی و هۆشەندى تیدا بەکار نەهاتووە.

قەتادە، فەرموویەتی: سۆیندم بە خوا لێم روونو ناشکرایە کە ئەمانە لەناو نووری نیمانەو چوونەتە ناو تاریکایی کوفرو گومرایی، یەکیەتی و براپەتیان گۆپیوەتەو بە پەرتەوازە بوون، ناسایشو کارمەرانىیان گۆپیوەتەو بە ترسو لەرزو سوننەت بە پیدەت: دەى ئەوانە چیان دەست دەکەوێ لە کارو بارو کالای دونیایی بە دەستیان بکەوێ، ئەوان هەر خەسارەتمەندن!!

ئەمجار دواى ئەم روونکردنەو یە دەربارەى چۆنیەتى دوورووەکان دواى ئەوێ پەرەردگار چەند نمونە یەکی لە گوشتارو هەلۆستیان هینایەو، بە جۆریک پیناسەى کردن کە بتوانین بیان ناسین، دوو سەر گورشتەى پەند نامیزیان بۆ دیاری دەکاو تیشک دەخاتە سەر هەلسو کەوتیان بەجۆریک دەتوانین بە تەواوی چۆنیەتى دوورووەکان بزانیو شپووە روخساریان بناسین سەرگورشتەى یەکەم بۆ کۆمەلیک لەو دوو رووانەى کە لەو پێش موسولمان بوونو هەلگەراوەتەو بوونە دوورووی تەواو.

سەرگورشتەى دووهم بۆ ئەو دوورووانەى کە هیشتا دوودلن و دلەراوکیانە.. کۆمەلى یەکەم گومرابوونو تازە هیواى گەرانەو هیان بۆ

ژیر روشنایی نوری ئیمان برپاوه، بەلام کۆمەلی دووهم هیشتا هیواپراو نەبوون.

هەندێ رافە کەرانی قورئان (مفسرین) پێیان وایه هەردوو سەرگورشته که بۆ یەك کۆمەلی دوورپوون، بەلام هەلەیه.

چەند نموونە یەکی دوورپووه کان

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٧﴾ صُمُّ بُكْمٌ عُمٌّ قَهْمٌ لَا يُرْجِعُونَ ﴿١٨﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِىْٓ عَآذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَّشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ

إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

«مثله‌م کمثل الذی استوقد نارا فلما أضاءت ما حوله» ﴿ ۱۷ 》 حالو سەرگورشته‌ی ئەم دوورپووانە لەوەدا که لەجیاتى نوورى ئیمان گومرايیان کړپوه، لەدواى راست بینى و حق زانینیشیان خوێان کوێرکردووه، وه‌کو سەرگورشته‌ی که‌سیک وایه که له شه‌وه زه‌نگیکى تاریکدا ئاگرێک بکاته‌وه جا که ناگره‌که بلیسه‌ی به‌رز ده‌بیته‌وه و رووناکایی ده‌دا به‌ ده‌روبه‌رو له‌ هەر چوار لای خو‌ی شت ده‌بینى له‌نکاویک ئاگره‌که بکوژیته‌وه و کابرا بکه‌ویتە ناو شه‌وه‌زەنگه‌وه و هیچ شتی‌ک لهم لاو له‌ولای خو‌ی نه‌بینى و به‌هیچ لایه‌کدا نه‌توانى هه‌نگاو بنى، له‌گه‌ل ئەوه‌شا که‌ر بى و هیچ نه‌بیسی لال بى و قسه‌ی بۆ نه‌کړى. کوێرو کوتر بى به‌ جوړیک که

رووناکیش هه بی هیج نه بینئ له بهر نه وه ناتوانئ بگه پته وه سه ره حالی پیشووی. حالی دووړووه کانیش بهو جوړه یه چونکه نه وانیش له باتی هیدایه تو نووری ئیمان گومرایی و سه رلی شیواویان هه لېژاردو رلی تییک چوونیان له لا باشتو بووه له شاره زایی و چوونه سه ره ریگای هه قو راستی!!

له م لیک چواندنه دا نه وه مان بو دهرده که وئ نه م جوړه دووړووانه له سه ره تادا پروادارو موسولمان بوونو دواپی گومراو کافربوون. ئیمامی رازی ده فرموی! ته شیبهو لیک چواندنه که له وپه ری راستی و دروستی دایه چونکه نه وانه به موسولمان بوونیان له سه ره تادا نوورو رووناکایی ئیمانیان به ده ست هیناوه، دواپی به مونا فیک بوونو پاشگه زبوونه و هیان که وتوونه ته ناو سه رلی شیواوی یه کی گه وره وه، ناشکراشه هیج سه رلی شیواوییه ک له سه رلی شیواوی له دین دا سامناکتر نیه.

به لئ ﴿ذهب الله بنورهم﴾ په روه ردگار نه نووری ئیمانه ی که به هویه وه هه موو شتیک وه کو خوئ ده بیندرئ لی کوزاندنه وه و ﴿وترکهم في ظلمات﴾ له قورو لیته ی گومانو کوفرو دووړووی دا ده یان هیلیته وه ﴿لا یبصرون﴾ شاره زای ریگای راستو حق نابن، ربازی خپرو چاکه نادوژنه وه له گه ل نه وه شدا ﴿صم﴾ که رو کوندنو قسه ی خپرو به سوود نایستن ﴿بکم﴾ لاله په تهنو قسه ی چاکو سوود به خشیان بو ناکرئ ﴿عمی﴾ کوپرو کوترن حقو راستی نایستن چاوی دلشیان هه ر کوپره وه له گومرایی دان ﴿فهم لا یرجعون﴾ له بهر نه وه ناتوانن بگه پینه وه سه ره نه و حالو چو نیه ته ی که له وه پیش له سه ری بوونو نه و حاله ی که هه یان بوو پیش نه وه ی هیدایه تو نووری ئیمان بفرۆشن به گومرایی و سه رلی شیواوی تازه ناتوانن بگه پینه وه سه ری.

خوینه ری هیژا نه م سه ره گورشته و چو نیه ته ناوینه یه کی بالا نومایه بو زوربه ی زوری رو له موسولمانه کانی سه ره ده ممان، نه وه تا نه و رو لانه مان

دوای ئەو هی که روژگارێکی دوورو درێژیان له خودا پەرستی دا به سەر
 بردوو ه سەرلی شتیاوو گالته به رابوردووی خۆیان ده کهن، روژانه تاوان
 له سەر تاوان نه نجام ده دەن، په نده کهش ئەو ده گهیه تی که هەر مرۆڤیک
 شته کانو رووداوه کان به دورینی ئیسلام نه بینێ و له روانگهی نایینه وه
 سهیری نه کا دوو رووه، چونکه شته کان به نووری خودا نابینێ، هه قانقو
 چۆنیه تی شته کانی وه کو پتویست بۆ روون نابیته وه. ئەمه سەرگورشته و
 په ندی یه کهم بوو نه مجار دوای ئەو هاته سه رباسی سەرگورشته ی
 (مه ته لی ای دووهم ده فهرموی: ﴿أَوْ كَصِيبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
 وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذِرُ الْمَوْتِ﴾ وَاللَّهُ
 مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ، یکاد البرق یخطف أبصارهم كلما أضاء لهم مشوا فيه
 وإذا أظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وأبصارهم إن الله
 على كل شيء قدير).

له م نایه تانه دا حالو چۆنیه تی جوړی دووهمی دووروو ناپاکان ده خاته
 روو ده فهرموی: حالو چۆنیه تیه که یان وه کو کهسانیک وایه که
 له ده شتیکی کاکی به کاکی دا له شه وه زهنگینکی نه نگوسته چاودا بارانیکی
 لیان دابکا به هۆی پری هه وره کهو زۆری بارانه که وه شه ونده ی تر
 تاریکایی یه که زۆتر بی، نه مجا ناله و گرمه گرمی هه ورو شریخو به رقو
 بریقو چه خماخه ی هه وره کان شه ونده ی تر جه وه که سامناک بکه نو بکه ونه
 ناو ترسو بیمیکی زۆره وه هیچی که یان ده سه لات نه مینێ جگه له وه که
 قامکیان بخه نه ناو گوێچکه یانه وه له ترسی مردن دوو گوێیان به اخن!
 به لام کوا شه و چاریان ده کا؟ چۆن له ده ست ده سه لاتێ خودا رزگاریان
 ده بی؟ خودا له هه موو لایه که وه ده وری داوون، نزیکه بریسه که ی
 چه خماخه ی هه وره که چاویان به ری، هه رکاتی چه خماخه که ده ورو به ری بۆ
 رووناک کردنه وه هه نگاو هه لدینن که رووناکایی یه که کو تایی دی
 راده و هستن و نازانن بۆ کوێ برۆن، چاوه ری تروسکه یه کی ترن!! خو نه گهر

خودا بیویستایه هیزی بینستنی گوچکجه یانز نووری دیتنیانی لی
دهستانده وه که پرو کویر دهوونو به لام خودا نهو هیان له گهل ناکا بو نهو هی
زیاتر له وترسو بیمه دا بمیننه وه بیگومان خودا به سهر هه موو شتی کدا
به تواناو به دهسته لاته چی بوو چونی بوئ ناوا نه نجامی ده دا !!

له م سهر گورشته دا ته شبیهی نایینی نیسلام کراوه به باران لهو ده که
چون باران زهوی زیندوو ده کاته وه نایینیش دل وده روون زیندوو ده کاته وه ..
شکو گومانی ناو دلی نه م ناپاکانهش ته شبیه کراوه به تاریکایی،
هه ره شهو ترساندن نایینیش شوبه پندراوه به شریخو هوری هه ور، نهو
تروسکایی به نیمانه ی که له دلیان دایه به رووناکایی بریسکه ی هه ور، نهو
ترسو دله خورپه ی که تووشیان ده بی، ته شبیه کراوه به چه خماخه و
کاریگه ری هه وره بریسکه که.

فرمان به یه کتاپه رستی و هوکاره داخوایه کانی

يَتَّائِبُهَا النَّاسُ اَعْبُدُوا رَبَّكُمْ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
الْاَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ بِهِ
مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

نه مجار پاش نهو هی پهروه ردگار له سه ره تای سووره ته که دا کومه له
به پر سیاره کانی باس کردن - موسولمانانو کافرو دورووو - یه که یه که
رهوشتو هه لسو کهوتو چونی هتی روون کردنه وه جاریکی تر بانگه وازی
خوی ناراسته ی کومه لی ناده میزاد به گشتی کرده وه به چند نایه تی ک
بانگی کردنه وه بو پرستنو به یه ک ناسینی خودا، به لگه ی راستو
دروستی بو هی نانه وه، له چونی هتی به پویه بردن و درستکردنی بوونه وه
چهند به لگه یه کی به رچاوی هی نانه وه، مژده ی دا به وانه ی که به پیر

بانگەوازە کە یەوە دینو ئەو خۆشی و خۆشەختی یە ی کە بۆی ئامادە کردوون
بۆی روونکردنەو ئەمجار هۆی سەرەکی گومراپوونی گومراپیانو کافرو
دوو روووە کانی دیاری کردو بە لگە ی لە سەر هینانەووە فەرمووی :

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾ ، ئە ی گروە ی ئادە میزاد! خواپەرستی خودای خۆتان بکەن،
یە کتاپەرستی ئەو بکەن، مافی خودایەتی بدەن و بە تەواوی گەردن کەچی
ئەو بسن، ئەو خودایە ی ئێوە و گروە هانی ئادە میزادی پیش ئێوە ی لە
نەبوونەو هیناوە تە روانگە ی بوونەو! بەو شیوە و روخسارە ئەندام
هۆکاری ژيانی بۆ رەخساندن بۆ ئەو ی ئێوە ش لە پاداشتی ئەو هەدا
تەقوای بکەن و بیپەرستن و خۆتان لە سزای بە ئیشی سەرپیچی کردنی
بپاریزن، چونکە ئەو شیاوی پەرستش و بەندایەتی بۆ کردنە، بە دیهینەری
خۆتان و باوکتو باپیراتانە ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَاشًا﴾ خودایەکی
و هەیا یە زەوی بۆ ئێوە کردو بە جیگای دانیشتن و نووستن و حەسانەو، بە
روالەت ئەم زەوی یە ی بۆ ئێوە وەک فەرش راخستووە ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ لە
ژوورتانەو هە ئاسمانی کردووە بە سەر قاپە یەکی گەورە و هەلاشتیکی پازو
پۆر، یان ئاسمانی کردووە بە کۆشک و بالە خانە یەکی گەورە، واتە: وەکو
چۆن کۆشک پێک دەهیندری لە چەند کمرە سە یەکی جیا جیا و بە هۆی چەند
شتیکەو بە یە کەو دەبە سترین ناواش ئاسمان پێک هینراوە لە مانگ و
رۆژ و ئەستێرە کانی تر.. جا هەر چەندە ئەو ئەستێرانە لێک دوورن، بەلام
بە هۆی هیزی کیشندە یەکی تایبەتی بە یە کەو بە ستراون، هیچیان
لە تەوەرە ی خۆیان لانا دەن ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ لە هەوەرە بارانی
باراندووە دە یبارینتی ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ﴾ بە هۆی ئەو
بارانەو لە زەوی بەروبوومو میوە ی بۆ ئێوە دەر هیناوە و کردوویەتی بە
بژیوی ئێوە، ئەو ش دە بیته هۆی ئەو کە ئێوە ئەو پەر وەرد گارە بناسن و
بیپەرستن و بە تاقە خودای بزائن! کەوابی ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا﴾ ئێوە

هیچ هاوه لئو هاوبه شیک بۆ ئه و زاته بیچونه دیاری مه که نو که س به هاوشانی ئه و مه زانن ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئیوه بۆ خۆتان ئه وه ده زانن که ئه و که سه ی ده یکه ن به هاوه لی خودا نه هیچی پی دروست ده کری وه نه ده توانی رزق و رژی به که س بدا .

ته ده ده ا کردن له بی پروایان که بتوانن نموونه ی کورت

ترین سووره نسی قورئان بخه نه پرو

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

ئه مجار دوا ی ئه وه ی زاتی خۆی پی ناساندن له روانگه ی دیاره ی دروستکردن و چاودیری کردنه وه به جوریک که تاکو ته نیایی خودایه تی خۆی چه سپاندو هاوبه ش دانانی بۆ خودا پوچهل کرد وه به ندایه تی کردن و پهرستشی بۆ خودا جه خت کرد وه ، ئه مجار هاته سهر به لگه هینانه وه بانگه وازی کردن بۆ چه سپاندنی راستی و دروستی په یامه که ی پیغه مبهرو ئه و به لگانه ی که سهر ناسایی قورئان ده سه له بینن ، به جوریک که پیوسته بیکه ین به چرای ریگای ژیانمان و په پره ی فه رمانه کانی بکه ین ، بۆ ئه وه ی ره وشتی ته قواکاری به ده ست بینن ، ده فره موئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾ ئه گهر ئیوه له شکو گومان دان له باره ی ئه و قورئانه وه که به پی پی پیوست وه جبه وه جبه نارد ومانه ته خوارئ بۆ سهر به نده ی به ریزمان (محمد) و پیتان وایه کتییکی ناسایی به و سهر ناسا نه ، ده ئیوه بتوانن به نه ندازه ی سو په تیکی وه کو ئه و بینن ته نانه ت ئه گهر کورت ترین سووره تیش بی!! ئه وه تا ئیمه ئه م

قورئانه مان هەر لهو پیتانه پیک هیناوه که ئیوه ئاخاوتنی پێ دهکهن، ده ئیوهش بتوانن لهو پیتانه کورته سووره تیککی وهکو هی ئهم قورئانه بخهنه روو، ﴿وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بانگی ههوادارانێ خۆشتان بکهن ناماده بن شایه تیتان بۆ بدهن بیکگومان پهروهردگار شایه دی بۆ بهندهی خۆشه ویستی خۆی داوه و جهختی لهسهر راستی بانگهوازی به کهی کردوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر راست دهکهنو خاوهنی قسهی خۆتان..

به لێ ئهم تهحه دایه به سههرینی پیغه مبهرو دواي له دونیا ده رچونیشی تا ئیستاشو به لکو ههتا ههتایه بهردهوامه و به لگهیه کی به هیزه لهسهر راستی و حق ئاسای قورئان !! ههتا ئیستا ئهم پهراوه به ئاشکرا جیاوازی له گهڵ ئاخاوتنی ئاده میزادا هیه و ههرواش ده مینیته وه !! چونکه له توانای ئاده میزادا نه به نووسراویکی ئاوا بخاته روو !! له تواناشی دا نابێ، نهی نه وه نیه پهروهردگار به راشکاوی ده فهرموی!

﴿إِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ جا ئەگەر نه تان توانی و ناشتوانن که به نه ندازهی کورته سووره تیکیشی بخهنه روو ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ خۆ بیاریزن لهو ئاگره کی سوتهمه نی به کهی ئاده میزادو به ردی گوگرده که زوو داده گیرسی و درهنگ خامۆش ده بسی و بۆگه نی ناخۆشیشی لی دێ و وه کو موغنا تیسیش به جهسته وه ده نووسی و له هه موو روویه که وه زیده ئیش و ئازار ده گهیه نی و ناماده کراوه بۆ خوانه ناسانو گو مپریان!

له م نایه ته وه وهرده گیرێ که به هه شتو دۆزه خ ئیستا هه نو دروست کراونو ناماده ن.. گهرچی برێ له زاناکان ده فهرموون: هیشتا دروست نه کراون.

به لئی نهم ته حه دایه ی قورئان بۆ عه ره به کانی نهو سه رده مهو بۆ هه موو مرؤقایه تی به گشتی لهو کاته وهو تا ئیستاو له مهو دواش هه تا هه تایه شتیکی سه ر سوپهینه ره و دلنیا بوونیش له وه که کهس ناتوانی به رامبه ری بکا سه رسوپهینه رتره! خو نه گه ر عه ره به کان له توانایاندا بیویه نهو ته حه دایه به درؤ بخه نه وه هه رگیز بی ذه نگ نه ده بونو ساته وه ختیکیش نهم سه رشۆری به یان قبول نه ده کرد! که و ابوو چه سپاندنی قورئان به وه که ده فهرموئ: ﴿لَنْ تَعْلَمَوا﴾ ناتوان نموونه ی سووره تیکی نهم قورئانه بینن!! رۆژگاریش چه سپاندی که ناتوانن! ئا نه مه بۆ خو ی گه وره ترین موعجیزه ی قورئانه و به هیزترین به لگه یه که قورئان ناخاوتنی پهروه ردگار و شاکاری دهستی قودره ته و له توانای ئاده میزاد به ده ره^۱.

پاداشتی خاوهن باوه رانی کردهار باش

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

نه مجار دوا ی نه وه ی پهروه ردگار لهو نایه تانه ی پیشوودا ریبازی خودا په رستی روون کرده وه و به لگه ی له سه ر پیویستی نهو خودا په رستی به هینایه وه و نه وه شی چه سپاند که نهم قورئانه که لامی پهروه ردگار و شاکاری زاتی بیچونه و دیاری خو یه تی بۆ مرؤقایه تی، هه ره شه ی ترسناکیشی له خوانه ناسان کردو ترساندن ی له ناگری دۆزه خ، وه ک نه وه ، بلی ی ئاده میزاد هیچ بیانویکی بۆ نه مایه وه که بروانه کاو ئیمان نه هینۆ و

^۱ هه رکسی ده موئ زیاتر له م باره وه قوول بیته وه با سهیری پوخته ی نایینی نیسلام به رگی به که م بکا له باسی قورئان داوا ی به رامبه ری ده کا...هتد.

کرده وەوی باش ئەنجام نەدا، بۆیە پەرەردگار رووی خیطاب دەکاتە پیتغەمبەر و ﴿فەرمانی پێ دەکا کە مزگینسی بدا بە برۆاداران و کردارچاکان و دەفەرموی: ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مزگینسی بدە بەو کەسانە ی برۆایان بە شتە پەنامەکیەکان (غەیبی بەکان) هەیه، برۆایان بەو قورئانە هیناوە کە بۆ (محمد) نێردراوەتە خواری و هەروا ئەو نامە ئاسمانی یانە ی کە لەو پیتش بۆ پیتغەمبەرەکانی تر نێردراون و برۆایان بە روژی دوایی هەیه، ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وێرای ئەوەش کردە وەوی چاک ئەنجام دەدەن لە نوێژکردن و مال بەخشین سستی ناکەن و بەگۆڕە ی قورئان و حەدیث نەڕکەکانی خوێان جێ بەجێ دەکەن..

عەطفو بەسەر داها تنە وە ی کردە وەوی چاک بۆ سەر ئیمان هینان بەلگەیه لەسەر ئەو کە ئیمان و کردە وەوی چاک دوو شت و لێک جیاوازن.. مزگینسی یان بەدەرێ کە ﴿أَن لَّهم جنات﴾ هەیه بۆ ئەوان چەن باخ و باخاتیەک کە لقو پۆیی دارەکانیان تێک چڕاوە ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بەژێردارستانی پری ناویاندا جوگەو و جواری زۆر دەکشین.

ئیمامی مەسروق دەفەرموی: چۆمەکانی بەهەشت دەکشین بە بێ ئەو وە ی بەرز و نزمی دروست بکەن!! جوانترین و رازاوەترین باخ و باخاتیش ئەو هیه دارەکانی گەلادار و لقو پۆپ دار بن و سێبەر بکەن و بەژێریاندا چۆم بکشین.. ناوی رەوان نێعمەتیکی گەورە و لەزەتیکی کەم وینەیه دار و سەوزایی هەرچەندە جوان و سەرنج راکیش بن بەلام ئەگەر جوگا ناویان بەژێردا نەڕۆن چاو روژن، دل فیتنک ناکەن وەو ئارامی بە گیان ناگەیهنن، بۆیە پەرەردگار لەتەک باخ و باخاتدا باسی چۆم جوگاش دەکا!

بۆیە پیتش هەموو خوێشی و جوانی و رازاوەیی بەکی بەهەشت باسی رەوان بوونی رووبارەکانی دەکا ﴿كُلُوا رِزْقًا مِنْ ثَمَرِهِ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رِزْقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاتُّوا بِهِ مُتَشَابِهًا﴾ هەرکاتیکو چەندیکیان بدریتێ لەو میوه خوێشە دەلێن: ئەمە ئەو بوو پیتش تۆزیک پیمان دراو لێمان

خوارد، یان ئەم میوانە هەر ئەو میوه جاتە ی دۆنیایە، ئاوا بەو جوړه میوه هاتیان بۆ دینن له وینه ی یه کتری به لām تاو بۆنیان عاسمانو ریسمانه.

به کورتی ئەم باخانە ی به ههشت میوه یان ههیه، جوړی میوه کانیان لهو میوانە ی دۆنیایه، به لām تا خوا حەز دەکا بۆزو بهرامیان له هی دۆنیا خوشتره، بۆیه میوه کانی له جوړی میوه ی دۆنیانو جوړی تر نین چونکه ئاده میزاد هه موو کات حەزی لهو شتیه که خوی پتیه گرتوه جا نه گهر زیده خوشیه کی تیدا بینی زیاتر حەزی لی ده کاو له زه تی لی ده چیژی و هوگری ده بی ﴿وهم فيها أزواج مطهرة﴾ زیاد لهو نازو نیعمه تانهش ژنی پاکو ته میزی بی عه یبو خهوشیان ههیه له ناو به ههشتاو له گه لیان راده بیرن ﴿وهم فيها خالدون﴾ ئەو خودا پیداوانه به خو یانو هاوسه ره کانیانه وه له به ههشتدا له ژبانی هه تا هه تای دانی هه رگیز ئەم خوشی و خوش رابوارد نه یان کو تای پی نایه و نابریته وه...

خوینەری هیژا ! له زۆر شوینی قورئاندا باسی به ههشتو خوشیه که ی دۆزه خو ناخوشیه که ی ده کری ئیمه ی موسولمان ده بی باوه رمان پتیان هه بی که هه نو ناماده کراون به لām له کوین و چۆن؟ ئەوه خودا بۆ خو ی ده زانی و بهس!

سوودی په ند هینانه وه له قورئاندا بۆ ئاده میزاد

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿٢٧﴾﴾

له سهره تاي سورده ته كه وه فهرموي: ﴿ذلك الكتاب لا ريب فيه﴾ ثم قورثانه بهرزو بئوينهيه له خوداوه هاتووه هيچ شكئو گوماني تيدا نييه، ثم مجار ده فهرموي: ﴿وان كنتم في ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله﴾ ئيتير گومرايان دهسته وهستان بوون هيچيان بؤ نه مايه وه جگه له ره خنه گرتني بئجي نه بئ، ره خنه يان له پهند (امثال) هكاني قورثان ده گرتو ده يانگوت: خودا چؤن شهرم ناكاه قورثاندا باسي جالجالؤكه و ميشووله ده كاو ده يان خاته ناو پهنده كانه وه؟ ثم شته پړو پړوچانه چين باسيان ده كا؟ ده يانگوت: خودا زؤر له وه گهوره تره كه پهند به و جوړه شتانه بهيئيتيه وه نه مانه شياوي ئاخاوتني ره وانبيؤي نين: جا بؤ ره تكدنه وه يان فهرموي: ﴿ان الله لا يستحي أن يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها﴾ خودا شهرم ناكاه به لايه وه نهنگي نييه كه نمونه و پهند به ميشووله و بچوكت له ميشووله بهيئيتيه وه، چونكه هه موو شتيك له م بونه وه ردها دروستكراوي خويه تي بؤ خوا چ فيلي دروست بكا، وه چ ميشووله يي دروست بكا چون يه كه، هيچيان له هيچيان گرانتر نييه، نه و كارسازي موعجيزه يه له دروستكردني فيلدا هديه له دروست كردني ميشو ميشووله شدا هديه.. ثم مجار مده بست له م پهند هينانه وه يه تيگه ياندني مهوردومه و تريك خستنه وه ي ماناي شته كانه له زهنيان، روون كردنه وه ي شتي نادياره له چوارچپوه ي شتي بينراودا ﴿فاما الذين آمنوا فيعلمون أنه الحق من ربهم﴾ نهوانه ي پروادارنو خودا پهرستن ثم پهند هينانه وه يه يان به لاوه راستو حقه، پروا يان قايم ده بئو ده زانن كه ثم پهند هينانه وه يه له لايمن پهرودر دگاريانه وه يه وه ويش قهت كارو گرفتاري نابه جي ناكاه ﴿واما الذين كفروا فيقولون ماذا اراد الله بهذا مثلا﴾ به لام نهوانه ي كافرو خوانه ناسن ده لين نه وه خوا چ مده بستيكي له م پهند هينانه وه هديه؟ كه ي ثم شتانه شايسته ي باسكردن؟ نه مجار خودا وه لاميان ده داته وه و به شيوه ي هدره شه پتيان ده فهرموي:

﴿یضل به کثیرا﴾ به لّام په‌ند هینانه‌وه زۆر کهس گومرا ده‌کاتو سهریان
 لی تیک ددها ﴿ویهدی به کثیرا﴾ زۆر کهسی تریشی پی ده‌خاته سهر
 ریبازی راستو خوابه‌رستی، واته: خودا زۆرجار به‌نده‌کانی خوئی تاقي
 ده‌کاته‌وه به خوئی و ناخوئی، جا ناده‌میزادی وا هه‌یه که خودا تووشی
 خوئیه‌کی ده‌کا له خوئی ناگۆڕۆ زیاتریش ستایشو سوپاس گوزاری خودا
 ده‌کات، نهرکی سهرشانی خوئی به‌رانهر به خوداو به‌نده‌کانی به‌رپیکو
 پیکي نه‌نجام ددها، نی واش هه‌یه خوئی له خوئی ده‌گۆڕۆ یاخی ده‌بیو
 ههرکه تۆزیک باری نابوری، یان ته‌ندورستی به‌رهو پیش چوو، ئیتر شا به
 سه‌پانی خوئی نازانی و له‌خودا هه‌لده‌گه‌رپته‌وه، یان به پیچه‌وانه‌وه
 ناده‌میزادی وا هه‌یه که تووشی به‌لاو موسیبه‌تیک دئ خۆراگرو به سه‌برو
 ته‌حه‌مول ده‌بی ناشکوری نا‌کا پی وایه نه‌وه تا‌قیکردنه‌وه به‌وه پله‌ی
 به‌هه‌شتی پی زیاد ده‌کا، هی واش هه‌یه که تووشی ناخوئی به‌ک ده‌بی
 ئیتر دونیای له‌به‌ر چاو تاریک ده‌بیو ده‌ست ده‌کا به ناشکوری کردنو
 دادو فیغان، ههر به‌وه جو‌ره‌ش نه‌وه په‌ندانه ده‌بنه هۆی تا‌قیکردنه‌وه، نه‌وی
 موسولمانو خواناس بی، زیاتر دلیا ده‌بی، نه‌وانه‌ی گومراو بی‌باوه‌ریش
 بن نه‌وه‌نده‌ی تر گومرا‌ده‌بن ﴿وما یضل به‌ إلا الفاسقین﴾ ههر کافرو
 خوانه‌ناس به‌م په‌ندانه گومراو سهر لی‌شپواو ده‌بن!

و‌شه‌ی فاسق له زاراوه‌ی شهر‌دا به‌که‌سیک ده‌گوتری تاوانیکی
 گه‌وره‌ی کرد‌بی یان به‌رده‌وام بی له‌سهر گونا‌هی بچوک به‌لام له قور‌ئاندا
 نه‌گه‌ر له زنجیره‌ی کافرو دوور‌وودا هات نه‌وه مه‌به‌ست کافره، نه‌گه‌ر له
 ناوه‌ندی باسکردنی موسولمانان‌دا باسی هات نه‌وه مه‌به‌ست دوور‌ووه‌کانه،
 بۆ موسولمان خه‌تاب‌اریش به‌کار ده‌هینری چونکه زۆرجار نه‌وه هه‌ره‌شانه‌ی
 که ناراسته‌ی کافرو دوور‌ووه‌کان ده‌کری نه‌وه موسولمانه تاوان‌بارانه‌ش
 ده‌گرپته‌وه که هاوکاری کافرو خوا نه‌ناسه‌کان ده‌که‌ن.

ئه مجار پهروهردگار رهوشتی ئه و چاره رهشانه که شایه نی
گومر ابونن بهم فهرمووده یه روون کرده وه که ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ
عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ ئه وانهی که له گهل خودا په یمان ده به سترو به
سوینو به لینیش قایمتری ده کهن، که چی ده چن له دوا یی دا هه لی
ده وهشیننه وه، دوا ی ئه وهی که جه ختیان له سهر کرده و خو یان پابه ندی
بوون، په یمانی خودا له گهل ئاده میزاد له چهند نمرونه یه ک خوی ده نوینی:
یه که م: ئه و په یمانه سروشتی بهی که له ناخی هه موو ئینسانیکدا
هه یه.

دووهم: ئه و په یمانه ی که خودا له ئاده می وه رگرت ده رباره ی
ئاوه دانکردنه وهی زه وی که ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْهُ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

سییه م: ئه و په یمانانه ی که پیغه مبه ران له گه له کانیا و هه رگرتوه که
به ندایه تی خودا بکه نو به رنامه که ی خودا بکه نه یاسای کار پی کراوی خو یان
له ژیا ن دا ... هتدا .

ئاشرکاشه که سییک په یمانی به ستر او مه حکم کرا و هه لوه شینیتته وه
هه موو په یمانیک هه ل ده وه شینیتته وه، که سییک په یمانی خودا پیشیل
بکا ریزی هیچ په یمانیکی تر ناگرئ ﴿وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾
ئه و په یوه ندیا نه ده پچرینن که خودا فهرمانی کرده وه به قایم کردنیا ن:
وه کو پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی په یوه ندی ئیوان موسولمانان،
په یوه ندی له گهل پیغه مبه ران دا جا هه رکاتی ئه و په یوه ندی بهی که خودا
فهرمانی کرده که پته و بکرئ بی پچرینن ئیتر هه موو په یوه ندی به کی
کومه لایه تی و ئایینی ده پچرینن و پشتوی له سهر زه وی به رپا ده بی و ئاشوب
دو نیا داده گرئ ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ ئاشووب و پشتوی له سهر زه وی
به رپا ده کهن به دیارترین دیارده ی بی دینی، بو ئه نجامدانی تاوان داوین
پیسو و ژیا ن کردنه وهی ئاده میزاده کانه له بیرو باوه ری خودا په رستی

﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ به راستی نه و چاره رِشانه زیان مهندن، چونکه له جیاتی پابه‌ند بوون به په‌یمان‌ه‌کانه‌وه هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی په‌یمان‌ه‌کانیان کردوه، له جیاتی به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خزم په‌یوه‌ندیکردنی خزمایه‌تی، خزمایه‌تی تیک دده‌نو له‌جیاتی نیتوان ریک خستن ئاشوب ده‌گیرن، له باتی پاداشتی باش سزای کوشنده‌یان به‌ده‌ست هیناوه.

دیاردە‌کانی دەسه‌لاتی خودا له دروستکردنی ناده‌میزادو

به‌دیهیانی زه‌وی و ئاسمان دا

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ
ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

دواى نه‌وه‌ی په‌روه‌دگار باسی ره‌وشتی دوو‌پوه‌کانی کردو هه‌لویستی کافره‌کانی به‌رام‌به‌ر قورئان دیاری کرد، نه‌مجار له‌م دوو نایه‌ته‌دا خیطاب ئاراسته‌ی کافره‌کان ده‌کاو سه‌رزه‌نشتی هه‌لویستو ره‌وشتیان ده‌کا، دیارده‌ی خودایه‌تی خۆی دیاری ده‌کاو ده‌فرموئ:

﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ﴾ ئیوه چۆن ب‌پ‌وا به‌خودا ناهین‌و به‌کافری ده‌میننه‌وه؟! له کاتیک ئیوه له‌سه‌ره‌تادا گشت پارچه‌یه‌کی جهسته‌تان له‌ناو گ‌ل و ئاوو توخمو عونسوره‌کانی تری بونه‌وه‌ردا بووه هیچ بونیکتان نه‌بوه و گیانتان نه‌بوه، خودا له نه‌بووه‌وه هیناوانیه گۆره‌پانی ژیان‌ه‌وه! مه‌به‌ستی نه‌و کاته‌یه که مرۆف گ‌له، چونکه تۆم له خواردنه‌نی‌یه‌وه دروست ده‌بی، خواردنه‌م‌نیش له‌ئاوو گ‌ل په‌یدا ده‌بی! ژیان‌ی که‌م بریتیه له‌و ژیان‌ه‌ی که له‌ناو ره‌حمی دایکه‌وه ده‌ست پ‌ی‌ده‌کا، تا رۆژی مردن ﴿ثُمَّ يُمِيتُكُمْ﴾ دوا‌ی که نه‌جه‌لتان هات ده‌تان مرینئ ﴿ثُمَّ

یحییکم ﴿ثم مجا رۆژی قیامت زیندوتان ده کاته وه، بۆ لیکۆلینه وه
 حه قو حیساب ﴿ثم إليه ترجعون﴾ نه مجار راپیچ ده کرین بۆ سزا، یان
 مانای ﴿ثم یحییکم ثم إليه ترجعون﴾ بهم جوړه یه: نه مجار له پاش مردن
 له گۆرا زیندوتان ده کاته وه، دوا یی بۆ حیسابو لیکۆلینه وه سزادان، بۆ
 لای خودا ده گه رینه وه: واته: به راستی زۆر سهیره له گه ل هه بوونی نه م
 رووداوو چۆنیه تی یه دا که هه موویان ده بوا یه بینه هۆکاری شوکرو سوپاس
 گوزاریو خودا په رستن نه ک بینه هۆی کوفرو پشت هه لکردنو بی ئاگایی
 له خوداو حالو چۆنیه تی دروست بوونو پاشه رۆژی خۆتان! ﴿هو الذي خلق
 لكم ما في الأرض جميعا﴾ په روه ردگار خودایه کی وایه چی له زه وی دا هه یه
 به بهرو بوومو ئاوو هه و او ئاژه لو په له وهرو گهنچو جه واهیراتی ه وه هه مووی
 بۆ بهرژه وهندی ئی وهی ئاده میزاد دروست کردوه بۆ ئه وهی سوودی لی
 بیننو بۆ بهرژه وهندی خۆتان به کاریان به ییننو شوکرو سوپاسی خودای
 له سه ر بکه ن!! نه م ئایه ته به لگه یه له سه ر نه وه که هه موو شتیکی سه ر
 زه وی که بشی سوودی لی بیندری له بناغه دا شیاوو حه لاله مه گه ر
 به لگه یه کی بروا پیکراو نه یی لی بکاو.. بۆیه زانایانی ئوسولی فیه
 قاعیده یه کیان داناوه ده لین: (الأصل في الأشياء الإباحة ما لم يأت دليل بخلافه) له
 بنه رته دا هه موو شتی دروسته، مه گه ر به لگه یی هه بی له سه ر
 پیچه وانه که ی ﴿ثم استوى إلى السماء فسواهن سبع سموات﴾ نه مجار
 ویستی قه باره به رزایی یه کان، دروست بکا ئیتر ریکتو پیکری کردنو کردنی
 به حه وت ئاسمان: ﴿وهو بكل شيء عليم﴾ په روه ردگار زاناو ئاگاداره به
 هه موو نه و شتانه ی که له ئاسمانو زه وی دا دروستی کردوو! ئاسمان واته:
 به رزایی جاری وا هه یه بۆ به رزایی رووت به کار ده هیندریت، جاری وایش
 هه یه بۆ به رزایی نزیک به کار ده هیندری، جا وشه ی (السماء) له
 ئایه ته که دا له جاری یه که دا بۆ به رزایی رووت به کار هیندراوه له جاری
 دوو ه دا بۆ حه وت ئاسمانه تایبه تی یه که به کار هیندراوه، نه مجار لی ره دا

به پیوستی ده زانین که بری بۆچوونی زانیانی سروشتناسی بخهینه روو، به مه زندهی زانیانی سروشتناسی ته مه نی نهو کاکه شانه نهو ته وه ریهی که کۆمه لهی رۆژ (المجموعة الشمسية) به شیکه لهو، نزیکه ی ده ملیار ساله، له هه مان کاتدا مه زنه ی ته مه نی زهوی و خۆریان کردوه به چوار ملیار و پینج ملیۆن سال که وابی ته مه نی زهوی زۆر له ته مه نی کاکه شانه کان که مته ره، که وابو ناسمان له زهوی کۆنتره؛؛ له ناکامی نه م به راوردی یه وه بری لیکۆله ره وه که وتوونه سهر سوپمانه وه چونکه قورئان نه وه ده گه یه نی که ناسمانه کان دوا ی دروستکردنی زهوی دروستکراون؟؟ هۆی سهر سوپمانه که ش له وه وه یه که نهو لیکۆله ره وانه فره ی ناسمان به مانای گشتی و ناسمان به مانا حهوت ناسمانه تایبه تی یه که یان نه کردوه، نه هاتوون له نایه ته کانی قورئان که تایبه تن به م باسه ورد ببنه وه، نه وه تا قورئان به ناشکرا نه وه ده چه سپینی که حهوت ناسمانه تایبه تی یه که دوا ی دروستکردنی زهوی ریک و پیک کراون و دروست کراون، ههر قورئان نه وه ده چه سپینی که زهوی دوا ی دروستکردنی ناسمان - به مانا گشتی یه که ی - دروست کراوه.

هه ندیکی تر پێیان وایه که مه به ست له (سبع سموات) مه چه ره کان یان حهوت ته ستیره گه رۆکه کان: ته مه ش له دوولاهه خستویه هه له وه، جا بۆ روون کردنه وه و راست کردنه وه ی نه م هه له یه ده لپین: وشه ی (سماء) له قورئاندا بۆ زیاتر له مانایه ک به کار ده هیندری، جاری واهیه، مه به ست پی ی به رزایی (مطلق) ه ئیتر هه واه ته ستیره کان و ناسمانه کان و ته وه ره کاکه شانه کان ده گریتسه وه، جاری واهیه مه به ست پی ی حهوت ناسمانه تایبه تی یه که نه که جیگای فریشته کان و گیانی موسولمانان بۆیان بهرز ده بیتسه وه و پیغه مبهر ﷺ له شهوی میعراجدا بۆیان چوه و پێیاندا گه راوه، که له ناسمانی حهوته میندا به ههشت ههیه و سهرووه که ی عهرشی خودایه.

ئىتر جىاوازی نەخستەن لە نىوان مانای ئىصطلاحى كە مەبەست
 حەوت ئاسمانە تايبەتى يەكەيەو مانا لوغەوى يەكە كە مانای بەرزايى
 روت دەگەيەنئى، دەپتە هۆى هەلخلىسكان لە تىگەيشتن لە قورئان
 مانای (سبع سموات) .. لەو ئايەتەدا كە دەفەرموئى: ﴿ هو الذي خلق لكم ما
 في الأرض جميعا ثم استوى الى السماء فسواهن سبع سموات ﴾ حەوت ئاسمانە
 تايبەتى يەكە دەگەيەنئى، ئەو حەوت ئاسمانانەى كە پىويستە بپرومان
 بەهەبوونيان هەبئى، بپرو نەبوون بە بوونيان كوفرو بئى باوەرى يە!
 دەمىنئىتەو ئەو ئاخۆ ئەم ئاسمانانە پەنامەكى و نەينين يان نا؟ يان
 لەژور مەجەرەكانەو ن يان نا؟ ئەمانە هەمويان بۆچوونن لە مانای
 ئايەتەكانو راي زانايان وەردەگيريتو بپرو هەبوون بەو چۆنيەتە يان ئەم
 چۆنيەتە چ زيانئىكى بۆ بپرو باوەر نە، بەلام ليرەدا وردە باسئىك ماوەو
 ديتە پيشەو، ئەويش ئەو يە زاهيرى مانای ئايەتەكەى ئيرەو ئەو
 ئايەتانەى كە لە سوورەتى (فصلت) دا لەم بارەو هەن جەخت لەسەر
 ئەو دەكەن كە حەوت ئاسمانەكان دواى دروستكردنى زەوى دروست
 كراون، كەچى پەرەردگار لە سوورەتى (النازعات) دا دەفەرموئى: ﴿ انتم
 اشد أم السماء بناها رفع سمكها فسواها وأغطش ليلها واخرج ضحاها والأرض بعد ذلك
 دحاها ﴾ ئەو ئايەتەدا قورئان ئەو دەگەيەنئى كە پەرەردگار دواى دروست
 كردنى ئاسمان، زەوى بلاوكردۆتەو پانى كردۆتەو، بۆ يەكالاكردنەو
 ئەم باسە دەبئى بگوترئى: كە حەوت ئاسمانە تايبەتەكە كە باسمان كردن
 دواى زەوى دروست كراون، ئەو يە كە پالېشتى ئەم بۆچوونە دەكا ئەم
 ئايەتە يە كە دەفەرموئى: ﴿ هو الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام وكان عرشه
 على الماء ﴾ ئىمامى ئالووسى لە جلدى يەكەم لا پەرە (۲۱۷) دا دەفەرموئى:
 ئەو يە لە نووسىنى نووسەرە موسولمانەكان وەردەگيرئى ئەو يە كە
 ئاسمان بەگشتى پيش زەوى دروست كراو، ئەمجار زەوى دروست كراو،
 دواى دروستكردنى زەوى حەوت ئاسمانە تايبەتەكەى دروست كردون،
 ئەمجار شتەكانى سەر زەوى وەك كانو رووكتو ئەمجار عالەمى ئازەلو

نه مجار عالمی ناده میزادی هیناوه ته وجود. به هدر حال نه بۆچوونهی
نالوسی له هندی لاوه پتویستی به به لگه ههیه، به لام له گهل کاکلهی
قورئانه که دا گونجاوه، وه لئ پتویسته نهوه بزانی که قورئان نهوهی
چه سپاندوه، که دروستکردنی مهجهراته کان پیش دروستکردنی زهوی
بووه...

جینشین کردنی ناده میزاد له سه زهوی و فیرکردنی زمانه کان

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً
قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾ وَعَلَّمَ اٰدَمَ
الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ
هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۳۱﴾ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا
عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ﴿۳۲﴾ قَالَ یَتَقَادُمُ اَنْبِیَۡهُم بِاَسْمَآئِهِمْ
فَلَمَّا اَنْبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ
غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۳﴾

دواى نهوه که پهروهردگار نهو راستی بهی بۆ روون کردینهوه که
زهوی نهوهی تییادی به بۆ بهرژه وهندی ئیمه ناده میزاد دروستکراوه،
چیرۆکی دروست کردنی خویمان بۆ دهگیرپتهوه ههزو نارهوزوو چالاکی و
توانمان دیاری دهکاوه دهفرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی
الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ نهی پیغه مبهه! سه رگورشتهی دروست کردنی
ناده میزاد بۆ خه لک باس بکه، کاتئ خودای تۆ به فریشتهکانی راگه یاندو

فہرمووی: من دہمہوئ لہسہر زہوی جی نشینئ دابنیم لہ جیاتئ من لہناو
 خہلکندا دادہ پەرہرانہ حوکم بکا ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مِنْ يُفْسِدُ فِيهَا
 وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ﴾ قال إني أعلم ما لا
 تعلمون ﴿فریشتہ کان وتیان خودایہ: تو چ مہبہستیکت لہ دروستکردنی
 ئەو جوړہ بہندانہ ہہیہو بۆچی کہسانیکت دہخہیہ سہر زہوی کہ ناشوبی
 تیدا بگپرنو خوینرپڑی تیدا بکمن؟ ئەگەر مہبہست لہ دروست کردنی ئەو
 نادہمیزادانہ عیبادہتو پەرستنی زاتی بہرزتہ، ئەوہ ئیمہ ہہموو دہم لہ
 یادو پەرستنی تۆداینو تۆ دہپەرستینو ہەرگیزاو ہەرگیز سہرپیچی کردن
 وناشوب بگپرانو خوین رشتنمان لی روو نادا، دہی بۆچی گرۆہی تر
 دروست دہکەئ؟ ئیتەر پەرہردگار وەلامی ئەم پرسیارہی دانہوہو
 فہرمووی: ﴿إني أعلم ما لا تعلمون﴾ من دہزانم چ بہرژہوہندیہکی بالا
 ہہیہ لہ دروستکردنی ئەم جوړہ گرۆہہو ئەوہ بہرژہوہندیہکی بالا ترہ
 لہو ناشوبو تاوانانہی کہ برپکیان بہرپای دہکەنو ئیوہ دہیکن بہ
 پاساوو لہمپەر بۆ ئەوہی من لہو کارہ وازبیتن؛ چونکہ لہو نادہمیزادانہ
 پیغہمبہران دروست دہکەم!! نادہمی راست گۆو خوداپەرستو شہہیدو
 راستاؤ دونیا نہویستو خۆشہویستانو پیاوچاکانو زاناو لہخوا ترسو
 خۆشہویستانی خوا دروست دہکەم!! ئەوہی من دہیزانم ئیوہ نایزانو
 سہری لی دہرناکەن ﴿وعلم آدم الأسماء کلها ثم عرضهم علی الملائکۃ
 فقال أنبئونی بأسماء هؤلاء إن کنتم صادقین﴾ پەرہردگار ناوی ہہموو
 شتیکی بوونہوہری فیری حەرزہتی نادہم کرد، جوړی ئەو شتانہی دروستی
 کردبوون ہہموویانی بہنادہم ناساندن، فیری کرد ئەمہ: حوشتەرہ، ئەسپہ،
 ہہورہ، مانگہ، خۆرہ، مہجەرہیہ، دہفتەرہ، قەلہمہ، ..... ہتد ئەمجار
 ئەم شتانہی ہینایہ سہر شاشہی بوونہوہرو فہرمانی بہ فریشتہکان کردو
 فہرمووی: دہی کہ ئیوہ راست دہکەنو بۆچونہکەتان تہواوہ ناوی ئەم
 شتانہم بۆ شی بکەنہوہ ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَا إِنَّكَ

أنت العليم الحکیم ﴿ فریشته کان همموو به یه کجار ووتیان پهروه ردگار! پاکو بی عهیبی هر بو تویه، تو زانای به همموو شتیکیو بهرزه وندی بووه نه وهر و دواوژی روداو لای زاتی تو ناشکراو نومایانه و نیمه جگه لهو زانیاری به که موی که فیرت کردوین هیچی تر نازانین بیگومان زاتی تو، زانای به همموو شتیکی کاره کانت همموویان حکمت نامیزنو همموو شتیکی له جی خوی دایه له بونه وهر دا، کاری بی هووه نه نجام نادهیت، ده زانی چیان فیرده که یو چیان فیر ناکه ی، چیان پی ده به خشی و چیان پی نابه خشی له همموو کاریکتا دادپهروه و کارسازی.

نه مجار بو نه و ی زیده ریزی حه زه تی ناده م له لای فریشته کان به ته وای نومایان بی ﴿ قال یا آدم أنبئهم بأسمائهم فلما أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إني أعلم غيب السموات والأرض وأعلم ما تبدون ﴾ فره موی: نهی ناده م ناوو سوودو تایبه تمه ندی نهو شتانه یان پی بلی، کاتیکی حه زه تی ناده م وه کو پیویست زانیاری ته وای پی دان، نه مجار پهروه ردگار فره موی: من پیم نه گوتن؟ که هر خوّم نه ییمی و شته په نامه کی به کانی ناسمانو زهوی ده زانم؟! ناگادارم بهو هه لوپسته ی دهرتان بری که بریتی به له وه گوتتان: بوجی که ساتیک ده خه یه سر زهوی که ناشووبی تیدا بهرپا بکه نو خوینی تیدا بریژن!! ﴿ وما كنتم تكتمون ﴾ ههروه ها زانا بووم بهو ره خنه ی که له ناو دهر وونی خو تان دا شار دبو تانه وه، مه به ست هه لوپسته که ی شه ی تانه که سهر پیچی کردنه که یه تی له فره مانی خوداو خو به زل زانین و لووت بهرزی به که یه تی.

ریز لینیانی پهروه ردگار بو ناده م

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِآدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبٰلِیْسَ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ وَكَانَ

مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿ ۳۴ ﴾

ئەمجار دواي ئەوێ که پەرۆردگار زیده ریزی ئادەمی نیشانی فریشتەکان داو ئەوانیش هەستیان بە دەسەوێسانی خۆیان کرد لە بەرامبەر ئادەم دا، فەرمانی پێکردن که ریزی ئادەم بگرن ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ کاتیئێک بە فریشتەکانمان گوت: هەمووتان کړنووش بۆ ئادەم بەرنو ریزی لێ بگرن؛ یه‌کسەر فریشتەکان هەموویان کړنووشیان بۆ بردو سەری ریزو نەوازشیان بۆ خسته سەر زەوی، تەنیا شەیتان نەبێ، ئەو سەرپیتی لە فەرمانی خودا کردو خۆی بەزل زانی کړنووشی بۆ ئادەم نەبرد، ئەو نەفەت لێکراوه لە زانیاری خودادا لە ریزی کافران بوو، لەکۆمەڵی شەیتانی بوو، یان دەلێن: (کان) بە مانا (صار) هیه واتە؛ بەهۆی لووت بەرزبوو خۆ بەزل زانی یەو کافر بوو، هەرچەندە بە روالەت لەناو فریشتەکاندا بوو! چونکە ئەو لە بلیسە ئاگر دروستکراوه و فریشتە لە رووناکی (نور) دروستکراون، شەیتان سەرپیتی کرد گۆڕپادیری فەرمانی خودا نەبوو، فریشتەکان هیچ کاتی سەرپیتی فەرمانی خودا ناکەن و چیان پێی بفرموی یەکسەر ئەنجامی دەدەن ﴿لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ یان خودا دەفرموی: ﴿اَفْتَتَحْذُوْنَهٗ وَفَرِیْتَهٗ اَوَّلِیَّاءُ مِنْ دُونِیَّ﴾ واتە: ئایا ئێوه شەیتانو و هەچەکانی لەجیاتی من دەکەنە گەورە و پەرستراوی خۆتان؟! دەوی خۆ فریشتە و هەچەو نەوێان نین، کەوابوو شەیتان لەرەچەلەکی فریشتە نیه، دەوی کەوابێ شەیتان چۆن بەر ئەو فەرمانەیی خوا کەوت کە دەفرموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا﴾؟؟ لەوێلا دەلێن شەیتان هەرچەندە لە بەرەوی فریشتە نەبوه بەلام چونکە چوبه ریزی ئەوانەوه و کرداری ئەوانی دەکردو خۆی بە یه‌کیئێک لەوان دەزانی بۆیه داخڵی فەرمانەکه بووه.

۱- ماوه‌تەوه ئەوه بلیین که کړنووش بردنەکه بریتی بووه لەوه ناوچه‌وان بخاته سەر زەوی کړنووش بۆ خودا بردنەکەش بۆ ئادەم بووه نەک

بۆ خودا، چونکە ئەگەر بۆ خودا بوايە شەیتان سەرپێچی نەدەکرد، ئەو کڕنۆش بردنە لەو هەپیش رەوا بوو بەلام لەشەریعەتی نیسلامی دا کڕنۆش بۆ غەیری خودا حەرام کراوە .

۲- شەیتان بە خێلی بە ئادەم بردو پێی ناخۆش بوو کە خودا ئەو ریزەیدا بە ئادەم وتی: مَن لَّهٗ نَاکِرٌ دَرُوسَت کراوم ئادەم لە گۆل دروست کراوە خۆی بە بەرزتر زانی لووت بەرزى کرد، کەوابوو یەكەم تاوان کە کراوە تاوانی خۆبەزل زانی و لووت بەرزى بوو، ئەمەش شایانی ئەو بوو کە نەفرەتی لى بکریو لەبەهەشت دەربکری.

ئادەم و حەووا لە بەهەشت دان و هەلۆیستی شەیتان

بەرامبەریان

وَقُلْنَا يَتَّخِذْ أَسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا

وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ

عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ

فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ

فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا

فَأَمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

نایەتەکان جوړەکانی ریزلینانی پەرەردگار بۆ ئادەمیزاد دیاری دەکەن، ریزلینانەکەى ئیڕە بریتیه لە جینشین کردنى ئادەم و حەووا

لەبەهەشتدا بەشیوەیەکی کاتی، چونکە حیکمەتو مەبەستی خودا لە دروست کردنیان لە ئاکامدا ئاوەدانکردنەوی زەوی بوو، دەرخستنی تایبەتمەندی ئادەمیزاد بوو لەناو دروستکراواندا، ریزەیی توانینی بەرەبەرەکانی و دژایەتیکردنی بۆ شەیتانو ئارەزووەکانی، لە گێڕانەوێ نەم چیرۆکەدا دلنەوایی کردنی پیغەمبەری تێدایە. بۆ ئەوێ بزانی سەرپێچی کردن بەشیکە لە سروشتی ئادەمیزاد دەفەرموێ: ﴿وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الضَّالِّينَ﴾ دواى ئەوێ کە بەو جۆرە ریزمان لە ئادەم گرتو فریشتە کړنوشیان بۆ برد بە (ئادەم) مان گوت تۆ بە خۆتو خێزانتەو لە بەهەشتدا جێگیر بنو لەمیوە بەرو بومی، لە جۆگا و جۆباری بە ئارەزووی خۆتان بخۆن پخۆنەو لەهەر کۆیەک حەزتان لێیەتی نارامی تێدا بگرنو تێیدا رابوێرن؛ بەلام نزیک ئەو دارە - دەلێن داری ترێیە هەندیکیش دەلێن: داری هەنجیر بوو - مەکەونەو لە میوەکەى مەخۆن تەنها ئەو دارەتان لێ قەدەغەیدو توخنی نەکەون!!

پەرورەدگار بۆ ئادەم خێزانی سنووری داناو پێی فەرمون: ئەگەر ئێوە نزیک ئەو دارە بکەونەو دەچنە ریزی ستمکارانەوە ئاشکراشە هیچ ستمکارییەک لە سەرپێچی کردنی فەرمانی خودا گەورەتر نیە وشەى (الجنة) کە لە ئایەتەکەدا هاتوو ئەو بەهەشتیە کە پەرورەدگار دایناو بۆ پاداش دانەوێ خواپەرستان...

(موعەزەزێلە) پێیان وایە کە ئەو بەهەشتە بریتی بوو لە باخاتییک لەسەر زەوی، چونکە بەهەشتی بەناوبانگ شوینی تەکلیف نیە کەسێکیش چوو ناوی لێی دەرناچێ، بۆ وەلامی ئەو دەگوترێ: کەسێک لێی دەرناچێ کە لە ئاکامی پاداشدا بچیتە ناوی، ئەو هات پێغەمبەر ﷺ شەوی میعراج چوو ناوی و تێیدا گەراو دواى لێیشی دەرچوو، ئەلایەکی

تره وه دانیش‌توانی به‌هشت له‌سه‌ریانه و موکه‌له‌فن به خواناسی و
یه‌کتاپه‌رستی.

﴿فَازِلْهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا﴾ واته: شه‌یتان فریو ته‌فره‌ی دان به‌هوی ئه و
داره وه هه‌لینان بۆ هه‌له‌کردن، یان شه‌یتان له‌به‌هشت دووری خسته‌وه
به‌هوی درۆ بۆ کردنو سویند خواردن بۆیان که ئه و دلسۆزیانه و مه‌به‌ستی
خۆشه‌ختی نه‌وانه ﴿فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ شه‌یتان ئاده‌م و حه‌وای
له‌به‌هشت یان له و خۆشی و نيعمه‌تو کامه‌رانی‌یه ده‌رکرده ده‌ره‌وه. ئیستا
پرسیاریک دیته پێشه‌وه ته‌ویش ته‌ویه وه‌کو له سووره‌تی (ص) دا
هاتوه په‌روه‌ردگار دواي سه‌رپێچی کردنه‌که‌ی شه‌یتان پێی فه‌رموو:
﴿أَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ برۆ ده‌ره‌وه له به‌هشت تو نه‌فره‌ت لیکراوی و
شاربه‌ده‌رکراوی؛ ده‌ی باشه چۆن توانی ئاده‌م و حه‌وا هه‌له‌خه‌له‌تینی؟ بۆ
وه‌لامی نه‌وه ده‌گوتری: شه‌یتان که به‌هشتی لی قه‌ده‌غه‌کراوه له‌باره‌ی
ریزو ته‌کریمه‌ویه؛ واته: ناتوانی وه‌کو فریشته بجیته ناو به‌هشته‌وه
به‌لام به‌شیوه‌ی وه‌سه‌سه‌و بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی ئاده‌م و حه‌وا ریگای لی
نه‌گیراوه، بری زانای ئیسلامیش پێیان وایه که شه‌یتان ده‌توانی دوراو
دوریش وه‌سه‌سه‌ بخاته دلی خه‌لکه‌وه ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا﴾ پیمان گرتن:
هه‌ستن برۆنه خوار: فه‌رمان پیکراو ئاده‌م و حه‌وا شه‌یتانه.. بریک پێیان
وایه که فه‌رمانه‌که روو له ئاده‌م و حه‌وا ده‌کا چونکه شه‌یتان له‌وه پێش
ده‌رکراوه، بۆیه‌ش راناوی کو‌ی به‌کاره‌یناوه مه‌به‌ست ئاده‌م و حه‌وا
وه‌چه‌کانیانه، له‌م باره‌یه‌وه که ئاده‌م و حه‌وا بناغه‌ی ئاده‌میزادنو
سه‌رچاوه‌ی نه‌وانن ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه‌ندیکتان ده‌بنه دوژمنی
هه‌ندیکتان به‌مانای یه‌که‌م مه‌به‌ست دوژمنایه‌تی ئاده‌م و حه‌وا شه‌یتانه،
به‌مانای دووهم مه‌به‌ست ئه‌م چۆنه‌ته‌یه که هه‌میشه ئاده‌میزاد له‌ناو
یه‌کترا هه‌یانه، وه‌کو دوژمنایه‌تی و هه‌له‌خه‌له‌تاندنی یه‌کتري ﴿وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مَسْقَرٌ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ﴾ بۆ ئیوه له‌سه‌ر زه‌وی شوینی ئارام گرتن و

مانەوێ هەبە هەتا روژی قیامەت یان کاتی مردنتان ﴿فَتَلَقَىٰ آدَمَ مِنْ رَبِّهِ
 کَلِمَاتٍ﴾ ئەمجار خودا پارانەوێ و نزیایەکی خستە دڵی ئادەمەوێ، ئەویش
 بەدڵیکی پر برواوە، رووی کردە بارەگای پەرەردگار و وتی: ﴿رَبِّنا اٰمَنَّا
 اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرِينَ﴾ خودای
 پەرەردگارمان! ئێمە ستمو ناحەقیمان لە خودی خۆمان کردو سەرپیچی
 فەرمانی تۆمان کرد، ئەگەر لیمان خوش نەبێ و بەزەبیت پیمانانەبەتەوێ
 ئێمە لە گروهي چارەپەرەشو زەرەمەندانین و تیداچووین ﴿فَتَابَ عَلَيْهِ﴾
 پەرەردگار نزاکەیی قبول کردو بەزەبیی پیمانانەتەوێ و لیان خوش بوو
 ﴿اِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ بێگومان خودا تۆبەیی تۆبەکاران قبول دەکاو بە
 بەزەبیی و بەرەحمە ﴿قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ بە ئادەم و حەوامان گوت:
 هەستن بپۆنە خواری بۆ سەر زەوی دەست بکەن بە ئاوەدانکردنەوێ
 زەوی و هەموو کاتی چاوەروانو بە ئاگابن ﴿فَاِذَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْيْ هُدًى﴾
 هەرکاتی نیگایەک، یان پەيامێک، پیغەمبەریک هات بۆ ناوتان
 گوێرادیریان بن و بەقسەیان بکەن، چونکە ﴿فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ﴾
 هەرکەسێک شوێن پەيامی من بکەوێ ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ هیچ ترسی
 روژی دوایان لەسەر نیە ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ داخ و خەفەتی ژبانی
 رابوردووشیان ناخۆن، پەرۆشی مال و خێزانی دوا خۆیان نیە ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ ئەوانەیی کافرو خۆانەناسن پیغەمبەرانی ئێمەیان
 بەدرۆخستۆتەوێ و گالتهیان بە موعجیزە و نیشانەیی پیغەمبەراییەتیەکیان
 کردووە ﴿اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ﴾ ئەوانە شایانی ئەوەن جیگایان دۆزەخ
 بێ و بچنە ناویەوێ ﴿هَمَّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ فری دەدرینه ناو ئاگری دۆزەخەوێ
 هەتا هەتایە تیدا دەمێننەوێ.

ئەرکی سەرشارنی نەتەوێ ئیسرائیل

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُواْ بِعَهْدِيْ
 اَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّيْ فَارْهَبُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُّصَدِّقًا لِّمَا
 مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوْا اَوَّلَ كٰفِرٍ بِهٖ ۗ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاَيْدِيْكُمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِيَّيْ
 فَاتَّقُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوْا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ
 ﴿٤٢﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَرْكَعُوْا مَعَ الرَّاكِعِيْنَ ﴿٤٣﴾

ئە مجار پەرەردگار دواي ئەم نامۆزگاری و هەرهەشە وادە پێدانەو
 دیاری کردنی سەرەنجامی هەموو کردەواییک، چاک بێ یان خراب،
 چیرۆکیکمان بۆ دەگێڕێتەو، چیرۆکی گەلیک کە پەيامی بۆ نێردراوە،
 پێغه مەریان بۆ هاتووە، کتیبی ئاسمانییان بۆ نێردراوە، عەھدو
 پەیمانان لێ وەرگیراوە، لەو پێش بەھۆی فەرمانبەرداری پەرەردگارەو
 تووشی خوشی و هەرزانی و ئازادی و دەست هێنانی دەسلەت بوون،
 لەھەمان کاتدا بەھۆی سەرپێچی کردنیان لە فەرمانی خودا تووشی
 نەھامەتی و مەل و یرانی و گومرایی و سەر لێ شێوان بوون، ئەو گەلو
 نەتەوێە ھۆزی بەنو ئیسرائیل بوون، کەوابێ ئەرکی سەرشارنی ئەو
 ھۆزەوێە کە بەپیر بانگەوازی ئیسلامیەو بەچن برۆا بە حەزەرەتی محمد
 بکەن شوینی پەيامەکی بکەن، کە دوا کتیبی ئاسمانیە، شوینی
 پێغه مەری ئیسلام بکەن کە دوا پێغه مەری خودایە، بۆ سەر
 ئادەمیزاد، بەتایبەتی کە لەکتیبی برۆا پیکراوی ئەواندا ناو نیشانو
 رەوشتی ئەم پێغه مەرە دیاری کراوە، بۆیە پەرەردگار لەم ئایەتانە
 دوايی دا رووی خێتاب دەکاتە ئەو ھۆزەو دەفەرموێ: ﴿يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرٰٓءِيْل
 اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ ئەي نەوێ یەعقوب شوکرو سوپاسی
 ئەو هەموو نازو نێعمەتانە بکەن کە بە باوکئو باپیری ئێوەمان بەخشیون،

له ژیرد هستهیی و کویلایه تی فیرعه ون رزگارمان کردنو فیرعه و نمان له ناو
برد له بهردی ره قو تهق سهرچاوه مان بو هه لقولاندن، له ره چه له کی خوٚتان
پیغه مبه رمان بو ناردن، کتیبی تایبه تیمان بو ناردن ﴿وَأَوْفُوا بعهدي﴾
ئهو عه هډو په یمانه ی پیم گوتونو پابه ندی بوون که بریتی به له شوین
که و تنی پیغه مبه رانو یارمه تیدانیان پابه ندی بن، حه زره تی (محمد) یش
دوا پیغه مبه ره و ته و رات به ناشکرا پیی گوتوون: هه رکاتی ئه و
پیغه مبه ره په یدابو بروای پی بکه نو یارمه تی بده نو شوینی بکه ون،
ئه گهر ئیوه ئه م ئه رکانه ی خوٚتان جی به جی کرد ﴿أوف بعهدکم﴾ منیش
ئه و به لینه ی پیم داون به جی دینم، که بریتی به له وه؛ له گونا هتان خوٚش
بیمو بتان خه مه به هه شته وه ﴿وإیای فارهبون﴾ هه ر له من بترسن جگه له
من له که سی تر مه ترسن زور بترسن له وه ی که ئه گهر سهر پیچی بکه ن
وه کو چینه کانی پیشووتان به لاو موسیبه تی سامناکتان بو ده نیرم،
بیگومان هسزای قیامت زور به نازارو توندتره ﴿وآمنوا بما أنزلت مصدقا
لما معکم﴾ تیمان بینن به و قورئانه ی که بو پیغه مبه رم ناردوه پالپشتی
کتیبه ئاسمانی به کان - ته و راتو ئینجیل - ده کا پالپشتی ده قه
ئه سللی به کان ده کا پیش ئه وه ی گورانکاریان تیدا بکری ﴿ولا تکنوا
أول کافر به﴾ ئیوه ئه ی نه وه ی (یعقوب)! له گهل ئه و هه موو زانیاری به ی
که له م باره وه هه تانه حق وایه یه که م کومهل بن که بروای پی بکه نو
تیمانی پی بهینن، نه ک یه که م تاقمو کومهل بن که دژی بوه ستنو
به کتیبی خودای نه زانن؟ ﴿ولا تشزوا بآیاتی ثنا قلیلا﴾ له جیاتی بروا
هینان به نیشانه کانی خویه تیمو راستی ئایینی ئیسلامو پروا کردن به
پیغه مبه رو په یامه که ی، حه زو ناره زووی دونیا ههل مه بترین، چونکه
خوٚشی جیهانی که م بایه خو ماوه کورتو ناکام فو تاوه، هه موو دنیاو چی
تیدایه له به رامبه ر ره زامه ندی خودادا شتیکی زور که م که م نر خه

﴿وَاِيَايَ فَاتَّقُونَ﴾ بە جۆریک لێم بترسن کە هەڵتان بنی بۆ پابەند بوونتان بە جی بە جی کردنی فەرمانەکانم و دورکەوتنەوە لەوەی (نەهی)م لێ کردون. ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ حەق و راستی تێکەڵ بە بەتال مەکەن و بەم رەنگە حەق بشارنەو و بەتال بخەنە روو بیخەنە بەرگی حەقەو، سەر لەخەڵک تێک بدەن و لەهەمان کاتیشدا خۆتان باش دەزانن کە ئەو کارە دەیکەن شارەدەوی حەق و بەدەر خستنی بەتالەو سەر لێ شیان و ئەوەی خەڵک، قەتادە دەفەرموێ: مانای ئایەتە کە بەم جۆرە یە: ئایینی جوله کەو ئایینی مەسیحی تێکەڵ و بە ئایینی ئیسلام مەکەن لە کاتیکدا ئێوە دەزانن کە ئایینی پەسەند لای خودا ئایینی ئیسلامه ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ نوێژی موسوڵمانانە بکەن، زەکاتی مال و داراییتان بە شێوەی موسوڵمانانە بدەن بە هەژاران، بچنە ریزی موسوڵمانان بۆ جومعه و جەماعەت..

بریک لە زانایان ئەم ئایەتە دەکەن بە بەلگەی واجبی نوێژی بە کۆمەڵ (جماعەت). ئەم ئایەتەدا پەر وەردگەر فەرمانی بە نەوێ ئیسرائیل کرد کە سوپاسی نیعمەتی خودا بکەن و وەفا بە عەھد و پەیمانی خودا بکەن، یە کەم گرۆھبن کە موسوڵمان دەبن و ئایینی ئیسلام بە دنیا نەگۆڕنەو، لە خودا بترسن، تەقوای بکەن، حەق تێکەڵاوی بەتال نەکەن، نوێژی موسوڵمانانە بکەن و وەک ئەوان زەکات لە مال و دارایی خۆتان دەرکەن، لە گەڵ موسوڵمانان نوێژی جومعه و جەماعەت ئەنجام بدەن، ئەگەر ئەمانەیان جی بە جی کرد ئەو دەبنە بەندە و راستاڵو باش بۆ خوشیان پێیان وایە: ئەوان بانگەواز کەری راستی و خودا پەرستین.

چهند نموونه یه كه ده رباره ی به دی جووله كه كان

﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (۴۴) وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿۴۵﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۴۶﴾ يَذَّبْنِي إِسْرَءِيلَ أَذْكَرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۸﴾

ئیمامی واحیدی و نه علیه بی له ئیینو عه باسه وه ده گێڕنه وه كه ده فهرموئ: ئهم نایه تانه واته نایه تی (۴۴) ده رباره ی جووله كه كانی مه دینه هاتۆته خواری كه فهرمانیان به خه لك ده كرد شوین رییازی پیغه مبه ر بكه ون به لام خۆیان نه میان ده كرد، بۆیه پهروه ر دگار دوا ی ئهم فهرمانو ئامۆژگاریانه جاریکی تر رووی خیطابی تی كردنو به شیوه یه کی سه ركۆنه كردنو ره خنه لی گرتنو سه ر سوپرمان له حالو هه لویستیانو فهرموئ: ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ ئایا ئیوه فهرمان به ئاده میزاد ده كه ن خودا په رست بنو ته قواكار بنو به فهرمانه كانی قورئانو رینوما یی به كانی و وه فا به عه ه دو په یمانه كانیان بكه ن! ده ی كه ئه وان راست ده كه ن بۆ خۆیان ئیمانیان به پیغه مبه ر ده هیئاو شوین په یامی قورئان ده كه وتن!! به لام ئه وانه درۆزنو ئامۆژگاری كردنه كه یان به ساخته چی به تی به و ئه وان له چاكه كاری دوورن، خۆ نه گه ر له بانگه وازی به كه یان دا راستگۆ بوونایه یه كه م كه س خۆیان پابه ندی بانگه وازی به كه ی خۆیان ده بوون؟! ئه وانه ئامۆژگاری خه لكی ده كه ن بۆ ئیمان هیئان به پیغه مبه رو خۆیان له بیهر چۆته وه، له گه ل

نه وه شدا که بۆ خۆیان ته و رات ده خویننه وه وه له ویدا فرمانیان پیکراوه
که بر و ا به پیغه مبه ری ئیسلام بکه نو موسو لمان ببین. تاکه ی فام
ناکه نه وه وه عه قل و هۆش پهیدا ناکه ن!!

قورئان که سه رزه نشتی جوله که کان ده کا، له سه ر نه وه نایکا که
فرمان به چاکه وه نه هی له خراپه ده که ن، نه مه واجیپکه ئه رکی سه رشانی
هه موو که سه بیکا! به لکو له سه ر نه وه سه رزه نشتیان ده کا که فرمان به
چاکه ده که نو بۆ خۆیان نایکه ن، نه هی له خراپه ده که نو بۆ خۆیان
ده یکه ن؛ که وایی سه رزه نشته که له سه ر نه کردنه که یانه ...

دوای نه وه ی که په روه ردگار فرمانی پێ کردنو نه هی ئی کردن،
سه رزه نشتی کردن، نه مجار شاره زایی کردن بۆ کردارو هه لویستیک نه گه ر
پابه ندی بن جی به جی کردنی هه موو فرمانی که پیتیان کراوه بۆیان
ئاسان ده بی نه ویش نه وه یه که ده فهرموئ: ﴿وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾ له هه موو ته نگانه وه پیتاویستی به کتانا،
له کاتی به لاو موسیبه تا په نا به رن بۆ سه برو خۆ راگریو گه رانه وه بۆ لای
خودا، به رۆژوو بن، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (الصوم نصف الصبر)
رۆژوو نیوه ی سه برو خۆ راگری به، نویژ بکه ن، واته: سه برو نویژ بکه ن به
قه لغانو سوپه ر بۆ هه موو ته نگانه وه ئاسته نگو گیرو گرفتیک، خۆ راگر بن
بۆ ناره حه تی و ئه رکی به جی هینانیان. به دلپکی پاکئو بیگه رده وه
به نییه تیکی خاوینو به به رچا وگرتنی نه ده بوو حیشه ته وه له گه ل ترسان له
خودا وه ست کردن به وه که له به رده م خاوه نی ئه رزو ئاسمان دا را وه ستاون
پیتوستیاتی نویژ به جی به یینن ﴿وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ﴾
بی گومان به جی هینانی نویژه کان له کاتی خۆیان داو نه نجام دانیان وه کو
پیتو ست کاریکی قورسو گرانه مه گه ر بۆ که سانیک نه بی که له خودا
ده ترسن ﴿الَّذِينَ يظنون أنهم ملاقوا ربهم وأنهم إليه راجعون﴾ نه وانه ی
که دلنیان له وه ی دوایی به خودای خۆیان ده که نو ده گه رینه وه بۆ باره گای

خودای پەرۋەردگاریان بە پروا و دلتیایی یەوە نوێژ و رۆژوو خوداپەرستی و
 ئەرکەکانی سەرشانیان ئەنجام دەدەن، بەلام کەسێک برپای بە پاداش و
 سزا نەبێ ئەنجامدانی ئەو ئەرکانە لەسەر شانی قورسو ناخۆشە وەکو
 چۆن دووروو پیا بازەکان بە بەجێهێنانی ئەرکە ئیسلامی بەکان ناپەرەحت
 دەبن! بۆ نمونە ئەگەر کریکاریک، بەلینی پێی بدری کە پاش
 ئەنجامدانی کارە کە زیدەکرێت، زیدە بەخششێکی دەدریت دەبینی بە
 لیبوردویی و چوستو چالاکی روو دەکاتە ئیشە کەو بە گورجی پەلاماری
 دەدات و چەند کاری تیدا بکا هەست بە ماندوبوون ناکا! بەپێچەوانەشەو
 ئەگەر کریکاریک بە زۆر دەرەبەگێکی ستمکار کاری پێ بکاو بە بیگار
 هەلیسورپینی دەبینی چەند ئیش کردنە کە بە لاو قورسە! کورد و تەنی
 دەلیی بیگاری پێ دەکەن!! هەر لەم رووەیە کە پیغمبەر ﷺ
 دەفەرموی: (وجعلت قرت عینی فی الصلاة) واتە: فینکایی چاوم لە نوێژدایە
 کە دەست دەکەم بە نوێژ فینکایی بە چاومدا دی دلم خۆشی پێ دەگا، (بە
 نوێژ چا و دلم رۆشن دەبیتەو)...

ئەمجار پەرۋەردگار لەم چەند ئایەتە دوایی دا بری نیعمەت و
 بەخششی خۆی - کە بە ئەو ئیسرایلی بەخشیو - ریز دەکا و بەیریان
 دینیتەو کە کاتی خۆی زیدە ریزی داوێ، لە چنگی فیرعەون رزگاری
 کردوون، تەوراتی بۆ ناردوون، دواي تاوان کردن و گوێرە کە پەرستیان
 تۆبە لێ قبوڵ کردن، کاتی کە سزای دان و مراندنی جاریکی تر
 زیندوو کردنەو، هەوری بۆ کردن بە سێمەر، گەزۆ و گوشتی بەتامی بۆ
 کردن بە سفرە و خوان، دەسلاتی پێدان، کانیای بۆ هەلقولاندن، چییان
 حەز لێ بوو بۆی حەلال کردن!! ئەمجار لەتەک ئەم هەموو ریز و ناز و
 نیعمەتەدا هەلۆستە خیانهتکاری بەکانیان دەگێرتەو، سزا و تۆلە
 خودایی کە لەسەر خراپەکاری لێیان ستێنراوە باس دەکا، باسی ئەو دەکا
 کە لە ناکامی سەرپێچی کردنەکیان هەر رۆژ و ناپەرەمەندی خودایان بۆ

مایەو. کاتێ پشتیان لە ئایینی خودا هەلکردو پابەندی فەرمانەکانی نەبوون تووشی زەلیلی و ژێر دەستەیی بوونەو، لەهەموو لایەکەو بەلاو موسی بەت رووی تێ کردنەو، دنیای روناکیان لێ بوو بە شەو زەنگ، ژانیان لێ تال بوو!! ئەمەش پەندو ئامۆژگاریەکی میژووییە، بۆ ئیمە موسولمان! پتووستە تەمێ خواردو ببین و وانە خودا پەرستی لێ فیر بین، پیش هەموو شتیکیش واز هێنان لە شوین کەوتنی ئەو گرۆهانەو سەپنەوێ پیشەوایەتی جولەکە لە میشکی موسولمانان داو چەسپاندنی سەربەخۆیی و پیشەوایەتی و ریزداری موسولمانان. لە دڵو دەروونی خۆماندا.

﴿يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم﴾ ئەو ئەو یەعقوب! ئەمجارەش بۆتان دووبارە دەکەینەو، شوکرو سوپاسی ئەو نازو نەعمەتانە بکەن کە کاتی خۆی بە باوکئو باپیری ئێوەمان بەخشیو! ﴿وأنى فضلتكم على العالمين﴾ من بەسەر گەلو کۆرو کۆمەلی رۆژگاری خۆتاندا زێدە ریزم داوونێ، پیغەمبەرم لێ ناردن کتیبی ئاسمانیم بۆ ناردنە خواری، سەلتەنەتو دەستەلاتم پێ بەخشین... قورئانی پیرۆز، جۆری ریزگرتنەکە یە کالانە کردۆتەو، هەر بە موطەقی فەرمویت: ئاشکراشە کە زێدە ریزدان پێیان یەکیکە لە نەعمەتە گەورەکانی خودا بۆ ئەوان، بۆیەش دواى باسی نەعمەت بە تاییبەتی زێدە ریزگرتنەکە دووبارە کردەو لەبەر گرنگی ئەو بەخشە..

عەقڵیەتی جولەکە عەقڵیەتیکی لەخۆ بایی بوونو بەخۆ نازینو لوتبەرزییە بەجۆریک ئەوێان لەلا چەسپاوو لەدلیاندا نەخشی بەستوو کە گەلی جولەکە هەر چۆنیکی بنو هەرچی بکەن، چەند ئازاوە بگێرنو ئاشووب بەرپا بکەن، پێیان وایە گەلی هەلبژیراوی خودان، ئەمە رەوشتیکی هەمیشەیی و گشتی یانە، بۆیە پەرەردگار لە تەک باسکردنی ئەم نەعمەتانەدا لۆمەو سەر زەنشتیان ئاراستە دەکا، لەسەر لادان و پشت

هەلکردن و لەخۆ بای بیوون هەر شەیان لی دەکا بۆ ئەو هی پێیان بسەلمێنی
 کە خراپە کارن و ئەگەر واز نەهێنن لە تاوان و بەخۆیاندا نەچنەو، نەینە
 ژیر ئالای ئیسلام و لەگەڵ کۆمەڵی ئیسلامی دا خۆیان جۆش نەدەن،
 نایەتی بەرنامە کە ئیسلام نەبن، ئەو خۆدا لێیان دەرەنجی،
 کەسیکیش خۆدای لی رەنجا، لە دنیاو قیامەتدا ئۆخە لە گیانی خۆی
 ناکا.

دوای ئەو هی بەسەرپێیی و بە کورتی باسی نیعمەت و زی دە ریزی گەلی
 ئیسرائیلی کرد، ئەمجار رووی خیطابی تیکردن و روژی دوایی بیر
 هینانەو و فەرمووی: ﴿وَاتَّقُوا يَوْمًا﴾ خۆتان بپاریزن لەسزای روژی دوایی،
 کە لەو روژەدا ﴿لَا تُجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کەس فریای کەس ناکەوێ
 ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةً﴾ هیچ کەسیکی موسولمان ناتوانی شەفاعەت بۆ
 کەسیکی تاوانباری کافر بکا، خۆ ئەگەر بیشی کا لی وەرناگیری، ئەمە
 رەوانترین رەتکردنەو هی بیرو بۆچوونی جولەکەکانە کە دەیانگوت: باوکئو
 باپیرانی ئیمە کە پیغەمبەر بوون شەفاعەتمان بۆ دەکەن، هەروەها
 رەتدانەو هی مەسیحی بەکانیشە کە دەیانگوت: حەزەرەتی عیسا
 تاوانەکانیان بۆ هەل دەگری.

موعتەزێلە ئەم نایەتەیان کردۆتە بەلگە لەسەر نەبوونی شەفاعەت
 بۆ موسولمانی تاوانبار، بەلام دیارە بۆچوونەکیان بەچەند دەقیکی تری
 قورئان رەت دەکەیتەو، کە راستەوخۆ هەبوونی شەفاعەت دەچەسپێنن
 کەواتە: ئەم نایەتە بەلگەیه لەسەر نەبوونی شەفاعەت بۆ کافران، ئەک بۆ
 موسولمانانی گوناھبار. ﴿وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾ ئەو کافرانە هەروەکو
 شەفاعەتیان بۆ ناکرێ بەدەلیشیان لی وەرناگیری ﴿وَلَا هُمْ يَنْصُرُونَ﴾
 کەس یارمەتیان ناداو کەس کۆلیان پتو هەلناگری و هەولیان بۆ نادەن لە
 سزاو نازار رزگاریان بکەن.

رۆژی قیامت مه رایى و بهرتیل و شه فاعهت، یارمه تیدانو هاریکاری
نامیننو هه موو فه رمانو فه رمانه وایی بهک بۆ خودای پهروهردگار ه،
دادپهروه رانه، حه قو حیساییان له گه ل ده کا.

ماموستا سه عید حه و ده فه رموی: وه بیر هیئانه وه ی رۆژی دوا یی بۆ
جوله که کازو چۆنیه تى حیساب له گه ل کردنیانو ریزکردنى نیعمهتو
به خشه کانی خودا بۆیان تیگه یاندنیانه به وه ی که شه وان بهرپرسیارن،
له سه ر چاکه و خراپه حسابیان له گه ل ده کری، به مه ش شه و هیان لى داوا
ده کری که سوپاسی خودا بکه ن نه ک له خۆیان بایی بن، طاعه تى خودا
بکه ن نه ک لى قاچاغ بن!! شه رکی سه رشانیان شه نجام بده ن نه ک خۆیان
له شه رکه کانیان بدزنه وه، له راستیش دا وانه یه که بۆ موسولمانانو پتویسته
پهندى لى وه ربگرنو شه وانیش نه که ونه وه شه وه له و تاوانانه ی که نه وه ی
(یعقوب) و گه له کانی تر تى که وتوون، به داخه وه له م رۆژگار هدا زۆر له
رۆله کانی گه له که مان که وتوونه هه مان شه وه لانه ی که جوله که به
دریژایی میژوو تى که وتوون.

ده نیعمه تى گرنگی پهروهردگار که به جوله که کانی

به خشیون

وَإِذْ نَجَّيْنَكُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَنجَيْنَاكُمْ
وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَعَدْنَا
مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ
﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۵۲﴾ وَإِذْ قَالَ
 مُوسَى لِقَوْمِهِ يَنْقُومِ إِنْكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمْ الْعِجْلَ فَتُوبُوا
 إِلَى بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ
 فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۵۳﴾

دوای فرمان پیکردن به نهوهی یه عقوب که نیعمه‌ته‌کانی خودا
 بیننه‌وه‌یادی خوْیانو بزائن که خودا له کاتی خوْی‌دا زیده ریزی داوئی‌و
 پاشان فرمانی پیکردن که خوْیان له سزای رۆژی قیامت بیاریزن،،
 نه‌مجار په‌روه‌ردگار نیعمه‌ته‌کانی خوْی یه‌که یه‌که بو نه‌و گه‌له ریز ده‌کاو
 هه‌موو نیعمه‌تیکی خوْی به وشه‌ی (إذ) ده‌ست پی ده‌کا، له
 هه‌مووشیان‌دا مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نه‌مه‌یه که موسولمانان ناگاداری خوْیان
 بنو نه‌که‌ونه نه‌و هه‌لانه‌ی که نه‌وه‌ی ئیسرائیل تی‌ی که‌وتوون. نه‌مانه‌ش
 نیعمه‌ته‌کان :

۱- ﴿وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يَذْبَحُونَ
 أَبْنَاءَكَ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكَ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكَ عَظِيمٌ﴾ نه‌ی نه‌وه‌ی
 یه‌عقوب بیری نه‌و نیعمه‌ته‌ی من بکه‌نه‌وه که پیتم به‌خشیونو سوپاسی
 له‌سه‌ر بکه‌ن، که له‌چنگی فیرعه‌ون -پادشای میصر- و گه‌له‌که‌ی رزگارم
 کردن، بیگومان ناشیرین ترین هه‌لسرو که‌وتیان له‌گه‌ل ده‌کردن، جو‌ره‌ها
 نه‌شکه‌نجه‌و نازاریان ده‌دان، کو‌ره‌کانتانیان سه‌ره‌ه‌بری و کچه‌کانتانیان
 ده‌ه‌یشتنه‌وه بو کاره‌که‌ری و خزمه‌تی خوْیان، به نه‌مه‌ش ناموسو
 شه‌ره‌فتانیان ده‌شکاندو نه‌وپه‌ری سزاو نا‌ره‌حه‌تیان ناراسته ده‌کردن،
 به‌ژیرده‌سته‌یی و کو‌یلایه‌تی رۆژگارتان به‌سه‌ر ده‌برد.. وشه‌ی (بلاء) دوو
 مانا هه‌لده‌گرئ، نیعمه‌ت، یان نیقمه‌ت، لیره‌دا بو هه‌ردوو مانا‌که
 گونجاوه نه‌گه‌ر ئاماژه‌بی بو هه‌لو‌یستو کرداری فیرعه‌ون له‌گه‌لیان‌دا

ئەو مەبەست ناپەھەتی و نىقەمەتە، ئەگەر مەبەست رزگار بوونیان بى
لەچنگى فیرعەونو دارو دەستەكەى ئەو بەمانا نىعمەتو بەخششە
زۆربەى رافەكەرانی قورئان لەسەر ئەو ئەو ئەو (بلاء) لێردا بە
مانای نىقەمەتو ناخۆشى و ناپەھەتی یە.

۲- ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ

تَنْظُرُونَ﴾

لەم ئایەتەدا پەرەردگار ئەو دەخاتەو بەیری ئەو ی نىسرائیل كە
چۆن دواى ئەو ی لەچنگ فیرعەونو دارو دەستەكەى رزگارى كردنو لەگەڵ
حەزەرەتى موسادا لەمىصر دەرچوونو بەرەو فەلەستین كۆرەویان كرد
فیرعەون بە خۆی لەشكرەكە یەوە شوینیان كەوت، بۆ ئەو ی قەلاچۆیان
بكاو نەهێلێ لەژێر دەسلەلاتى ئەو دەرچن، حەزەرەتى موساو نەتەو ی
نىسرائیل گەیشتنە سەر لیواری دەریاو ریگیان بەسترا! فیرعەونیش لە
دواوەیان بوو ریگای دەرچوونو رزگار بوونیان برا، پەرەردگار نیگای بۆ
حەزەرەتى موسا كرد كە لە دوازدە شوینەو عەساكەى بە دەریادا بەینى،
ئەویش عەساكەى لە دوازدە جیگاوه بە دەریادا هیناو لەهەر دوازدە
جیگاوه ئاوەكە شەق بوو، دوازدە ریگە لەناو دەریاكەدا دروست بوو، ئاوی
دەریاكە لەم بەرەو بەرى ریگەكانەو وەك كێو راستبۆو بوو بە دیوار،
ئەو ی نىسرائیل كە دوانزە هۆز بوون هەر هۆزەى بەریگایەكدا بەناو
دەریادا كەوتنەپێو بە خۆشى پەڕینەو، فیرعەونو دارو دەستەكەى كە
دیتیان ریگای ناو دەریا بە ئاسانى و ئاسایی یە: یەكسەر ئەوانیش ملیان
لێ نا بە شوینیاندا رویشتن پاش ئەو ی پاشەتایان هاتە ناو دەریاوەو
پێشەتاكەشیان هێشتا نەگەیشتبو ئەو بەرى دەریا ئاوەكە یەك هاتەو،
فیرعەونو دارو دەستەكەى هەموویان خنكانو حەزەرەتى موساو ئەوانەى
لەگەڵی دا بوون لەو بەرەو سەیریان دەكردنو ئاگیان لێ بوو چۆن خنكانو

لەناو چوونی دوژمنی سەر سەختیان.

ئیمامی بوخاری و موسلیم و نسائی و ئیبن ماجه و ئیمام ئەحمەد لە ئیبنوعەباسە و حەدیشیک دەگێرنەو دەفەرموی: (پێغه مەبەر ﷺ کاتی هاتە (مەدینە) بینی جولە کەکان روژی (عاشورا) بەروژوو دەبن: فەرموی: بۆچی ئێوە لەم روژەدا بەروژوو دەبن؟! وتیان: ئەم روژە روژنکی پیرۆزە، ئەمرو ئەو روژەیە کە پەرەردگار ئەوێ ئیسرائیلی لەچنگ دوژمنی سەر سەختیان رزگار کردووە، کاتی خۆی حەزرەتی موسا بۆ شوکرانە بژیری و سوپاسگوزاری ئەو روژە بەروژوو بوو، پێغه مەبەر ﷺ فەرموی: من لە ئێوە بە (موسا) نزیکترم ئیتر بۆخۆشی بەروژوو بوو فەرمانیشی بە هاوەلانی کرد کە بەروژوو بن؟! (الأساس ج ۱/ ۱۴۷).

۳- ﴿وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ اتَّخَذْنَا الْعَجَلَ مِنَ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ .

پەرەردگار سەرگورشتەیه‌کی تریان وەبیر دینیته‌و دەفەرموی: ئەو وەبیر خۆتان بهێننەو کە هەر دوا بە دواي رزگار بووتان لە فیرعەون و رزگار بووتان لە دەریا موسامان بانگ کرد بۆ سەر کتوی (طور) چل شو مایه‌و کەچی ئێوە دواي ئەو بوونە گۆیرە کە پەرستو خوداتان لە بیر چوو و سەرباری ئەم تاوانە گەورەشتان خودا تۆبەي لی وەرگرتو عەفووی کردن بۆ ئەوێ بیریک لە خۆتان بکەنەو واز لە تاوان و تاوانکاری یێن و سوپاسگوزارین.

۴- ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بیربکەنەو کە ئیمە تەوراتمان نارد بۆ (موسی) و (فورقان) مان دایە کە بریتی بوو لە ئەو موعجیزە و نیشانانەي کە حەق بەتال لیک جودا بکەنەو (وەکو: گۆچانە کەي کە ماره درۆزنە کانی سەحریازە کانی لوول کردنو قوتی دان، یان وەکو: دەستی موبارە کي موسا کە دەیخستە باخە لیسەو و دەری

دینایه وه سپی ده بوو، ده دره وشایه وه، یان مه به ست به (فورقان) نهو
 شهرعو یاسایه وه که درابوو به موسا، حه قو به تالی لیکن جیا ده کرده وه
 نه مهش نیعمه تی چاره م بوو که کتییکی بو نارد بوون بو رینموویی
 ژیانیان.

۵ - ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ
 الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ، فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ﴾.
 بیربکه نه وه له نهو کاتهی که حه زره تی موسا به قه ومه که ی خوی
 گوت: نهی گهلو هۆزه که م! به راستی نیوه سته میکی گه وره تان له خۆتان
 کرد که خودا په رستیتان له بیرچوه وه دهستان. کرد به گویره که په رستی!
 بگه رینه وه بو لای به دیهینه رو دروستکه ری خۆتان، ده ست بکه ن به
 کوشتنی په کتری و خوی رشتن و په کتر کوشتن پاساوی نهو تاوانه گه وره تان
 به نه وه، نه وه باشه و په سه نه لای خودای خۆتان! ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
 التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ نه مجار په روه ردگار تۆبه ی لی قبول کردنو لیتان خوش
 بوو: بیگومان په روه ردگار زۆر لی خوشبو وه به رهحم به به زهیی به.

له م نایه ته دا په روه ردگار نه وه مان بو ده گپرتنه وه که کاتی موسا
 رۆیی بو سهر کتوی طورو مایه وه، دوا ی نهو جوله که کان ده ستیان کرد به
 گویره که په رستن، دوا یی تۆبه یان لی قبول نه کرا هه تا به چه ک نه که وتنه
 ویزه ی په کتری و ده ستیان به په کتر کوشتن نه کرد! جا له گهل نه وه شدا که
 نه م په کتر کوشتنه کاریکی زۆر سته م بوو که چی خودا منه تیان به سه ردا
 ده کا که وا تۆبه ی لی قبول کردن! نه مهش ناماژه یه بو نه وه که
 تاوانه که یان زۆر گه وره یه وه به خو کوشتن نه بی پاسا و نادریته وه، به تایبه تی
 که نه وان دوا ی خودا په رستی و خودا ناسین وازیان له په رستنی
 په روه ردگاری زانا و دانا و به دیهینه ر هینا و روویان کرده گویره که په رستی،
 که نه مه نه و په ری نمونه ی بی عه قلی و نه فامی و سته مکاری ده گه یه نی
 که وابوو شایانی نهو سزایه بوون.

لەناو چوونی دوژمنی سەر سەختیان.

ئیمامی بوخاری و موسلیم و نسائی و ئیبن ماجه و ئیمام ئەحمەد لە ئیبنوعەباسە و حەدیشیک دەگێرنەو دەفەرموی: (پێغه مەبر ﷺ) کاتی هاتە (مەدینە) بینی جوله‌که‌کان روژی (عاشورا) بەروژوو دەبن: فەرموی: بۆچی ئێوە لەم روژەدا بەروژوو دەبن؟! وتیان: ئەم روژە روژنکی پیرۆزە، ئەمرو ئەو روژەیە که پەرەردگار ئەوێ ئیسرائیلی لەچنگ دوژمنی سەر سەختیان رزگار کردووە، کاتی خۆی حەزەرەتی موسا بۆ شوکرانە بژیری و سوپاسگوزاری ئەو روژە بەروژوو بوو، پێغه مەبر ﷺ فەرموی: من لە ئێوە بە (موسا) نزیکترم ئیتر بۆخۆشی بەروژوو بوو فەرمانیشی بە هاوێلانی کرد که بەروژوو بن؟! (الأساس ج ۱/ ۱۴۷).

۳- ﴿وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ اتَّخَذْنَا الْعَجَلَ مِنَ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾.

پەرەردگار سەرگورشتەیه‌کی تریان وەبیر دینیته‌و دەفەرموی: ئەو وەبیر خۆتان بهێننەو که هەر دوا بە دواي رزگار بووتان لە فیرعەون و رزگار بووتان لە دەریا موسامان بانگ کرد بۆ سەر کتوی (طور) چل شو مایه‌و کهچی ئێوە دواي ئەو بوونە گۆیرە که پەرستو خوداتان لە بیر چوو و سەرباری ئەم تاوانە گەورەشتان خودا تۆبەي لی وەرگرتو عەفووی کردن بۆ ئەوێ بیریک لە خۆتان بکەنەو واز لە تاوان و تاوانکاری یێن و سوپاسگوزارین.

۴- ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بیربکەنەو که ئیمە تەوراتمان نارد بۆ (موسی) و (فورقان) مان دایه که بریتی بوو لە ئەو موعجیزە و نیشانانەي که حەق بەتال لیک جودا بکەنەو (وەکو: گۆچانە کهي که ماره درۆزنەکانی سەحریازەکانی لوول کردو قوتی دان، یان وەکو: دەستی موبارەکی موسا که دەیخستە باخەلیسەو و دەری

وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي

قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا

يَفْسُقُونَ ﴿٥٩﴾ وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ

الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ

كُلُوا وَاشْرَبُوا مِن رِّزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْفُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٦٠﴾

۶- ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً﴾

بیربکه نه وه نهو ده مهی که گوتان، نهی موسا: هه تا کو به ناشکراو به چاوی سهر خودامان چاو پئی نه که وئو نه ییینین ئیمه پروا به تو ناکه یینو به پیغه مبهرت نازانین! ﴿فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ ناگریک، هه وره تریشقه یه ک له ناسمانه وه ده وری دانو نه وانهی نهو قسه زله یان کردبوو هه لی پروزاندنو له ناوی بردن، ئیوه ش به چاوی خۆتان نه م رووداوه تان بینی ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نه مجاره پاش مردنتان سهر له نوئی زیندوو مان کردنه وه، به لکو ئیوه عار بنیینو شوکرو سوپاسی خودا بکه ن!

رافه که رانی قورئان ده فه رموون: مه به ست له م له ناوچوونو مردنه، جوړه بئ هۆش بوونیکیان بووه، که کاتی هه وره تریشقه که لی دان له ترسان بئ هۆش که وتن وه کو له سووره تی نه عرافدا ده فه رموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنبَايَ وَأَعْلَانِ أَنَا إِلَهُكُمْ فَاسْمِعُوا لِقَوْلِي هَٰذَا وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾ واته: موسا هه فتا پیماوی له گه له که ی هه لبرارد بو نهو ماوه ی بۆمان دیاری کردبوو، جا کاتی که له ترسانا له رزه گرتنی و بئ هۆش بوون! موسا وتی: خودایه! نه گهر بتو یستایه له وه پيش منو نه وانیشته له ناو نه برد، جا به پئی کۆتایی نایه ته که که ده فه رموئ: ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نه وه مان بو ده رده که وئ که تا ئیستا ره وتی نایه ته کان هه ر

لە چوارچێوەی منەت ناندا هەنگاو دەنێن، ئەمجار ئەوانەى كە هەورە تری شقە كە لى یى دان لەشیان هەلپروزاو كە هۆش خۆ هاتنەو ه پێویستیان بە سێبەر و فێنكایى هەبوو دەبوا یە خواردنێكى خۆش بخۆن و ناویكى خۆش شیرین بخۆنەو ه بۆیە بە هەور سێبەرى بۆ كردن و لە گەرمى خۆر پاراستنى ئەمەش بە نىعمەتى حەوتەم دەژمێردرێ!

۷- ﴿وَوَلَلْنَا عَلَيْكَ الْغَمَامَ﴾ هەورمان هینا یە ژوور سەر تازو سێبەرمان لى كردن و لەودەشتى سینایەدا بۆ هەر شوێنى بچوونایە هەورە كە لە گەلیان دەسوپا و بەرگرى تیشكى گەرمى خۆرى لى دە كردن و نەیدەهێشت هەتا و بیان سوتینى.

۸- ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْمُنَّ وَالسُّلُو﴾ ئەمجار گەزۆ پەلەوهرى شىلاقەمان بۆ ناردنە خوارى، واتە: گەزۆ بەسەر دارو درەختەكاندا دەبارى ئەوانیش كۆیان دەكردەو، شىلاقەش كە بالندەیه كە لە (كەو) گەورەترە (هەندى دەلێن: لە چۆلە كە گەورەترە) بە زۆرى خودا بۆ ناردن، ئەوانیش راویان دەكردن و گۆشتەكەیان دەخوارد، بۆ خوشیان ئاژەلى (مالى)یان هەبوو ماستو كەرەو پەنیرو لۆركو دۆیان بەرهم دەهینا، بەلام پێویستیان بە بەروبووم و سەوزەى تر هەبوو، جا ئەم پێویسیانەمان بۆ دابین كردن و پێمان گوتن: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخۆن و بخۆنەو لەو خواردەمەنىیە پاك و خاوەنى كە كردومانە بەرزق و رۆژى ئێو، كەچى لە گەل ئەو هەشدا سەریچیان كرد و پاشگەزبونەو و سەمیان لە خۆیان كرد، ئەو هەموو ناز و نىعمەت و موعجیزە و یارمەتیدانە وای لى نەكردن سوپاسى خودا بكەن ﴿وَمَا ظَلَمُونَا﴾ نەیان توانى سەم لە تێمە بكەن و زیانمان پێ بگەیهنن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بەلكو ئەوان سەمیان لەخودى خۆیان كرد، چونكە زیانى تاوانەكانیان هەر روو بە رووى خۆیان دەبیتەو و بۆ خۆیان تووشى سزای سەخت دەبن.

نیبنو که شیر ده‌فه رموی: له‌مه‌پوه بۆمان د‌ه‌ده‌که‌وئ که هاوه‌لانی پیغه‌مبەر ﷺ چەند وره به‌رزو خۆراگرو پشوو درێژ بوون، له‌گەڵ ئەو هەموو نارە‌حه‌تی و برسیتی و تینوویه‌تی‌یه‌ی که له‌غه‌زاکانیاندا تووشیان هات، به‌تایبەت له‌غه‌زای ته‌بووکدا، که‌چی له‌گەڵ ئەمه‌یشدا هەرگیزاو هەرگیز داوای شتیکی ناناساییان له‌ پیغه‌مبەر نه‌کرد! ته‌نانه‌ت کاتیکی برسیه‌تی تینی بۆ هێنان داوایان کرد که ئەو ئەندازه‌ خواردنه‌ی که ماویانه‌ زۆر بکری بۆیان، جا هاتن ئەو خواردنه‌ی لایان بوو هەموویان تیکه‌لاو کردو پیغه‌مبەر ﷺ نزای کردو پارایه‌وه ئیتر هەوریک پەیدا بوو بارانی بۆ باراندن ئاویان خوارد‌وه‌وه حوشره‌کانیان ئاودان که دوا‌یی سه‌یریان کرد باران بارینه‌که له‌ده‌ه‌ورویه‌ری سه‌ربازگه‌که تیپه‌ری نه‌کردبوو!

۹- ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَاْكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ بیری ئەو کاته بکه‌نه‌وه که دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ ده‌شتی سینا ده‌رچوونو ده‌زهره‌تی موسا له‌ دونیا ده‌رچوو یوشعی کو‌ری نون بوو به‌ (جیگری موسا) پیمان گوتن: بچنه‌ ناو ئەم شاره‌وه‌ که (بیت المقدس) ه‌یان (اریحا) بوو، له‌وئدا هەموو جو‌ره‌ خواردنیکی خۆشو به‌تام هه‌یه‌ له‌هەر شوێنی‌ هه‌ز ده‌که‌ن به‌ تیرو ته‌سه‌لی بخۆزو بخۆنه‌وه‌، ئەمجار کاتیکی گه‌یشتنه‌ نه‌وه‌ه‌رگایه‌ی بۆتان دیاری کراوه‌ کپ‌نووش بۆ خودا به‌رنو به‌ مل که‌چی‌یه‌وه‌ بچنه‌ ژووره‌وه‌، به‌ ده‌م چوونه‌ ژووره‌وه‌تان له‌سه‌ر شیوه‌ی کپ‌نووش بردن ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ بڵین: خودایه‌! لیت ده‌پارینه‌وه‌و نزات لی ده‌که‌ین که گونا‌هه‌کانمان لی هه‌لوه‌رینی و لیمان دارنی ﴿نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ﴾ تیه‌ش له‌ گونا‌هه‌کانتان خۆش ده‌بینو ﴿وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ بۆ چاکه‌کاری پاداشتی چاکه‌یان بۆ زیاتر ده‌که‌ین، ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ که‌چی سه‌ته‌مکاران ئەو شیوه‌ چوونه‌ ژووره‌وه‌یانو جو‌ری پارانه‌وه‌که‌یان گو‌ری به‌ شتیکی تر واته‌: نزاو پارانه‌وه‌یه‌ک فی‌رکرا‌بون که‌بیلین بریتی‌بوو له‌ داوای لی‌خۆشبوون

ئەوان گۆرپیان بە وشەیهکی تر لە جیاتى ئەوێ بلین: (حطة)
 دەیانگوت: (حنطة) واتە: گەنم، پێیان گوترا بوو لەکاتى چوونە
 ژوورەو دە لەشیوێ کړنووش بردودا بچنە ژوورەو کەچی ئەوان بە
 قنگەخشکى چوونە ژوورەو!

﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾
 ئیمەش رشتمان بەسەر ئەوانەى ستمیان کرد سزایەکی بەئیش لە
 ئاسمانەو بە هۆى ئەو سەرپێچی بەی کە کردیان لە جى بەجى کردنى
 فەرمانە کەمان دا.

دوو نایەتەکانى پیشووتر ئاماژە بۆ ئەو دەکەن کە نازو نیعمەت
 دەبى شوکرو سوپاسى لەسەر بکړى، شوکرو سوپاسیش دەبى بەو تەوێو
 کردەوێو ئەوێو دەگەیهنن کە فەرمانە کە چۆنەو چۆن داوای
 ئە نجامدانى و ئەواو کردارەکان دەکا دەبى ئاوا جى بەجى بکړن
 گۆرانکاریان تیدا نەکړى، ئەوێو شیان تیدایە کە هەرگیز تاوان بى سزادان
 نابى، جا زوو بى یا درەنگ، ئەمجار پەرودگار فەرمانیان پى دەکا کە
 نیعمەتێکی تری خودا وەبیر خۆیان یێننەو ئەویش دابین کردنى ئاوى
 سافو گەوارایە لە کاتى پێوستى کە دەفەرموێ:

۱۰- ﴿وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ
 فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا﴾ بێرکەنەو سوپاسم بکەن لەسەر ئەو
 نیعمەتەى بەسەر ئێو دەدا پشت کە بریتى بوو لە وەلامدانەوێ ئیمە بۆ
 پێغەمبەرە کەمان کاتى داوای ئاوى کرد بۆ خواردنەو و پێداوێستى
 هۆزەکەى، ئیمەش پێمان گوت: عەساکەت لەو بەردە بدە! - جا یا
 بەردىکی تاییبەتى بوو یان مەبەست جینسى بەردە - ئەویش بە فەرمانى
 خودا عەساکەى لە بەردە کەدا، ئیتر لە هەر چوار لاو ئاوى لى هەلقولا،
 هەر لایەى سى سەرچاو و اتە: دوانزە سەرچاوێ ئاوا بەئەندازەى هەر
 دوانزە هۆزەکەى ئەوێو یەعقوب بۆ هەر هۆزێک کانیاویک هەلقولا ﴿قَدْ

علم کل أناس مشرہم ﴿ ہر گروہیک لہوان دہیزانی کامہ
 سدرچا وہوکانیاوی خویانہ.. نا بہو جوړہ لہودہشتہ کاکۍ بہ کاکۍ بہدا
 خواردہ مہنی گہزوو گوشتی پلہوہریان بؤ دابین کرا، ناوی سافو
 سازگارو رہوانمان لہ بہردی رہقو تہق بؤ ہلقلولاندن ہمووشیان لہ
 خودا وہ بوون ماندوبوونی نہوانی تیدا نہبوو پیمان گوتن ﴿ کلوا
 واشربوا ﴾ بخوړو بخوړنہوہ لہو خوړاکو ناوو شیرو شلہ مہنیہ خوښانہ
 ﴿ ولا تعثوا فی الأرض مفسدین ﴾ سدرباری نہو ہموو نیعمہ تانہ مان بؤ
 نیتوہ، دریژہ بہ لاساری ناشووب گپری خوړتان مہدہن وہلہزوہی داچی دی
 خراپہ بہریا مہکن!

خوینہری ہیژا ! بہ کوٹایی نہم نایہتہ وینہی حالو چوینہتی نہو
 نیعمہ تانہی کہ لہدہشتہ کہدا پتیاں درابوو تہواو بوو، نہمجار دوا بہدوا
 نہم نایہتہ نایہتیکی تر دیتہ پیشہوہ کہ جوړہ سروشتیکی تری
 جولہ کہ کانمان نشان دہدا: نہویش چلیسی و ہتیومچہ بیانہ، شتی
 باشو حہلالیان دراوہتی کہچی داواۍ شتی خراپ دہکن، گہزوو گوشتی
 پلہوہریان بؤ دابین کراوہ چاویان لہ پیوازو نیسکو نؤکہ.

چاوچنؤکی جولہ کہ کان و بری لہ تاوانہ کانیاں

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسٰى لَنْ نُّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ
 لَنَا مِمَّا ثَنَّبْتِ الْأَرْضِ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلِهَا
 قَالَ أَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا مِصْرًا
 فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبِ
 مِّنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
 النَّبِيَّ عَن بَغْيٍ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١﴾

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ﴾ نهوه بیروی خوتان بهیننهوه که ره خنه تان لهو خواردنه خوشانه گرتو و تان: نهی موسا! تیمه له نیستا بهوه لاوه بهم جوړه خوارده مهنی به رازی نابین چیدی پیی مه دار ناکهین! جا هه رچه نده خوارده مهنی به کهی نهوان گه زوو گوشتی شیلایه بوو بهلام چونکه هه موو روژی دوو یساره بوه تهوه به یه ک خوارده مهنیان حساب کردووه ﴿فَادْعَ لَنَا رَبَّكَ﴾ داوامان بو له خودا بکه ﴿يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ﴾ نهوه مان بو دابین کا که زهوی دهیروینی ﴿مَنْ يَقْلُهَا﴾ له سهوزاواتی و ﴿وَقَتَائِهَا﴾ خه یارو ﴿وَفُومِهَا﴾ گهنم، یان سیر، ﴿وَعَدْسِهَا﴾ نیسکی، ﴿وَبَصْلِهَا﴾ پیازی.. ﴿قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَىٰ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ﴾ موسا فهرمووی: تایا نیوه داوای نهو شته خراپانه ده کهن که له شوینی گه زوو گوشتی به له زهه تی شیلایه داوای که ره وزو نه عناو خه یارو سیرو پیازو نهو جوړه شتانه ده کهن؟! ته گهر چه زتان لهو جوړه شتانه یه؟ ده نازابن خوتان لهم دهشتی سینایه ده رباز بکهن ﴿اهْبِطُوا مِصْرًا فَإِن لَّكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمُ﴾ داگهرینه ناو شاریک لهم شاره نریکانه ی وولاتی فه له ستین، ههر شاریک بچه ناوی نهو جوړه شتانه ی تیدا ده ست ده کهوی، چیتان بوئ لهم جوړه شتانه زوړو زه بنده یه و پتویست ناکا دوعا له خودا بکهم!! یان مانای وایه موسا به شیوه یه کی گله یی نامیزو سرکونه کردن پییان ده لی: ته گهر نیوه بهم نازو نیعمه تو پلهو مه قامه رازی نین بگهرینه وه بو شاری میصر نهو شاره ی که لی پی وه ده رنران! بگهرینه وه بو نهو ژبانسه کوله مهرگی سه ژیرد هسته یی یه که بارتان پیوه گرتیوو، له وی نیسکو پیازو سیرو خه یارو که ره وزو گهنمتان ده س ده کهوی.. نهو نهرکه پیروزی که بو نیوه دانراوه وازی لی یتن، چونکه وا دیاره نیوه نهو پیاهو نین که نیشی پیواونه نه نجام بدهن!!^۱ ﴿وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ﴾ زه لیلی و

^۱ ماموستا سعید حمادو سید قلب نعم مانایه یان به لاوه پسته نده . ﴿الاساس ج ۱/ ۱۵۳﴾ ، فت خلال

ریسواییان به سهردا دراو مؤری خویره تی و چا و چنۆکی و پروپوچی یان پیوه
 نرا ﴿وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ ناره زامه ندی خودایان بۆ خو یان هینایه وه،
 بیگومان نهم زه لیلی و ریسوا کردنه یان و خه شم ناره زامه ندی خودا لیتان
 له پرووی میژوویی یه وه له سهرده می حه زره تی موسادا نه بوو به لکو نهمه
 به چهند چینیک دوا ی له دنیا ده رچوونی موسا بووه، ده ی بۆ لیره دا
 ده ست پیشکهری کردو نهم چۆنیه تی که ریسوا بوونو بی نه وایی یانه ی دوا
 به دوا ی و ته کی موسا هینا؟! بۆ نه وه ی گونجاو بی له گه ل هه لویستی
 جوله که کان که له جیاتی گه زۆ گوشتی شیلقه، داوا ی که ره وزو پیازو
 سیرو خه یاریان کرد ﴿ذَلِكَ﴾ نهم ریسوایی و سوکایه تی پی کردنه که
 به بالاییان برا. ﴿بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون النبيين بغير الحق
 ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون﴾ به هۆی نه وه وه بوو که بریایان به
 موعجیزاتی پیغه مبه ران نه ده کردو پیغه مبه رانیان به ناره و ده کوشتن،
 نهم سه ریچی کردنه و پرکیشی کردنه یان بۆ تاوان؛ به هۆی نه وه بوو که له
 خودا عاسی بوونو ده ست دریژیان ده کردو سنووریان ده به زاندا! به لی
 سه رباری نه وه هه موو نیعمه ت و ریزه ی که پییان درابوو پروانه کردنیان به
 نیشانه کانی خوایه تی خوا، به موعجیزاتی پیغه مبه ران هه روه ها
 به رهنگاری کردنی پیغه مبه ران و یاخی بوونیان له خوداو ده ست دریژی
 کردو سنوور به زانندیان بوو به هۆی زه لیل بوونو ریسوا بوونیان و بارینی
 به لاو موصیبه ت بۆ سه ربان، به جوړیک که ریسوایی و بی نه وایی له
 هه موو لایه که وه دایگرتن و وه کو خیمه دایپوشین. بیگومان میژووی هیچ
 گه لیک به نه ندازه ی میژووی نه وه ی ئیسرائیل دل ره قی و سه رسه ختی و
 ده ست دریژی کردنی تیدا نیه! کهس نه وه نده له گه ل پیغه مبه ران ناکهس
 به چه و خوارو ختی نه بوون، پیغه مبه رانیان کوشتن، سه ربان برین له ناودارا
 به مشار دایان هینان که نهمه گه وره ترین تاوانو پیسترین هه لویستو

خیانەتکارییە بەرامبەر بانگەوازی کەرانی حەق و راسیتی کراوە. دەرحەق بە پێغەمبەرانی خودا ئەنجام دراوە، لە کوفرو سەرپێچی کردندا گەشتنە ئەوپەر و بە قیژ و نترین شیوە دەستدریژیان کرد، بە ناشیرینترین شیوە لە خودا یاخی بوون، میژوو و یان پرە لە پۆخلاوات و خیانەتکاری و سنوور بە زاندن، کەچی لە گەڵ ئەوەشدا داوای سەپرو سەمەرەیان هەبوو، زمان درێژ و چەقە چەناو و بی شەرم و حەیا و بی ئابروو، هەموو کاتێ پێیان وا بوو هەر ئەوان لە سەر حەقن، هەر ئەوان گەلی هەلبێژراوی خودان، پاداشی خودا هەر بۆ ئەوانەو بەس، ناز و نیعمەتی خودا هەر شایانی ئەوانەو نابێ بۆ کەسی تر بێ..

لێرەدا قورئانی پیرۆز ئەم داوایەیان رەت دەکاتەوە بەم نایەتە: دواوی یاسایەکی گشتی دادەنێ ئەمۆش یاسای برۆابوون بە خودایە هەرکاتێ هەرکەسێ خۆی تەسلیم بە خودا کرد و کرداری باش بوو، ئەو ئەو کەسە لای خودا بەندە و راستاڵو باشە، فەضل و نیعمەتی خودا هەر بۆ ئەو جولهکانە پاوان نەکراوە، بە لکو بۆ موسولمانانە بۆ خودا پەرستانە لە هەموو کات و شوێنێک هەر کەسە بە پێی ئەو نایینە کە لە سەری بوو و لای خودا پەسەند بوو تا ئەو رۆژە نایینێکی گشتی دێ کە نایینی ئیسلامە.

دواوۆژ هەر بۆ موسولمانانە

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِيَّانَ مَنْ

آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢٧﴾

دواي ئەوەی پەر وەردگەر کرد و وەهەلوێستی جوله کە پێشینه کانی بۆ جوله کە کانی سەر دهمی پێغەمبەر ﷺ هێنايه وە ئاکام و سەرەنجامیانی

روون کردەو، ئەمجار یاسایەکی گشتی خۆی باس دەکا که بریتیه لەو هی هەرکەسیک ئیمانی بە خودا هەبووبی کردەو هی چاک بووبی و بە مراد گەشتوو دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بێگومان ئەوانە هی شوین پیغەمبەر که وتون و بەراستی بروایان پێ هیناوه ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ ئەوانە هی بروایان بەتەورات هەیه، یان ئەوانە هی لە پەرستنی گوێرە که ژیان بوونەو ﴿وَالنَّصَارَى﴾ ئەوانە هی بروایان بەحەزرتی عیسا کردو شوین پەیامەکی کهوتن ﴿وَالصَّابِئِينَ﴾ زانیان دەربارەیان سی رایان هەیه: یەکه میان دەلین: ئەوانە گەلیکن ئەستێرە و فریشتەیان پەرستوو و ئیستاش پاشماوەیان لە عێراق دا ماوه، دوو میان دەلین: بەوانە دەگوێری (صابئة) کهوازیان لە ئایینی بەتال هینابی و بو لای خودا گەرابنەو و نەزان ئایینی راست کامەیه.

سێیەم دەلین: ئەوانە ئەو ئادەمیزادانەن که پەيامی هیچ پیغەمبەریکیان پێ نەگەشتبێ جگە لە خودا کەسی تریان نەپەرستبێ:

﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ ئەوانە هی بروایان بە خودا و بە رۆژی قیامت هەبوو لەهەمان کاتیشا کرداری باشیان کردوو ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئەم چوار کۆمەلە لای خودای خۆیان پاداشیان دەدریتەو، هیچ ترسو ناپەختیهکیان لەسەر نیو و خەم و خەفتیان تووش نابێ. ترسی داها توویان نیو و دلنیان لە سەرەنجامی خۆیان و پەرۆشی رابوردووی خۆیان نیو و لەکرداری خۆیان پەشیمان نین.

جا بو ئەو هی باسە که روون بکەینەو، دەلین: دواي هاتنی ئایینی ئیسلام رێگە نەماوه بو جوله که و فەله و صابیئە و ناگرپەرست (مجوسی) که جگە لە ئایینی ئیسلام شوین کهوتنی پیغەمبەری ئیسلام هیچ ئایینیکی تر پەپەرەوبەکن، مەگەر بانگەوازی ئیسلامی پێ نەگەشتبێ ئەو ئەو کاتە موکەلف نابن. لە فەرموودەیهکی پیغەمبەردا که ئیمامی

موسلیم گپراویه تیه وه ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِي وَلَا نَصْرَانِي ثُمَّ لَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَّا كَانُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ واته: به و که سه ی گیانی منی به ده سته ههر که سیئک له م کو مه لی ئاده میزاده جوله که بی، فله بی، ههر که سیئکی تر بی بانگه وازی منی پی گه یشتبی و ئیمان به په یامه که م نه هیئنی ئه وه کافره و ئه هلی دۆزه خه و روژی قیامت ده خریته ناو دۆزه خه وه) که وایی مه به ست به (یه هود) ئه و جوله کانن که پیش هاتنی حه زره تی عیسا هه بوونو پروایان به عیسا نه کردوه، ئه وه گومراو کافرن. مه به ست به (نصاری) ئه و فله لانه که پیش هاتنی حه زره تی محمد ﷺ هه بوون که به راستی له سهر ئایینی مه سیح ماونه وه، به لام دوا ی هاتنی پیغه مبه ری ئیسلام ههر مه سیحی به ک ئیمانی پی نه هینابی ئه وه گومراو کافره هه روه ها (صابیئه) کانیش تا هاتنی پیغه مبه ر به هانه دارن (مه عذورن)، به لام دوا ی هاتنی پیغه مبه ر ههر که سیئک له (صابیئه) ئیمان به پیغه مبه ر نه هیئنی گومرایه، ده مینیتته وه پرسیاریک هدی به بکری بۆچی له سهره تای ئایه ته که دا فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه وانه ی پروایان هدی به دیاره مه به ست به وانه ئومه تی حه زره تی موحه ممه ده ﷺ خو ئه مانه له رووی میژوویی به وه دوا ئومه تن بۆچی پیشی خستن؟ وه لامه که ی ئه وه به موسولمانان چونکه پروایان به هه موو پیغه مبه رانی رابوردوو هدی به له به ر ئه وه ئیماندار ی بوته ناو بو ئه وان. هه روا قورئان دریژه به ریزکردنی سه رپیچی کردنه کانی جوله که کان ده دا ئه وه یان به سه ردا ده چه سپیننی که ئه وانه ههر گیز له سهر واده و په یمانی خو یان به رده وام نه بوون هه رزوو ژتوان بوونه وه و پشتیان هه لکردوه.

بری له تاوانی جوله‌که و سزادانیان له‌سه‌ر تاوانه‌کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ

وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ

الَّذِينَ آغْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلَقَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾

نایه‌ته‌کانی پیشوو و هه‌بیرخستنه‌وه‌ی نیعمه‌ته‌کانی خودابوو به‌سه‌ر جوله‌که‌کاندا ئهم نایه‌تانه هه‌ره‌شه‌له‌یک‌کردنو سه‌ره‌زنه‌نشت کردنیانه به‌هۆی سه‌ره‌پێچیک‌کردنو تاوان نه‌نجامدانیانه‌وه‌و ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ بیره‌که‌نه‌وه کاتێ پهیمانمان لێ وه‌رگرتن که په‌یره‌وی فه‌رمانه‌کانی ته‌ورات یکه‌نو چۆن ده‌فه‌رموئ ناوا په‌یره‌وی بکه‌ن، که‌چی دوا‌یی به‌لاتانه‌وه قورس بوو، وتتان: ئیمه ناتوانین ئهم نه‌رکانه ئه‌نجام ده‌یه‌نو بۆمان قبول ناکرئ: ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ﴾ کێوی (طور) مان وه‌کو هه‌ور هه‌ینایه ژوور سه‌رتانو موسا پێی گوتن: ئه‌گه‌ر گه‌ردنکه‌چ نه‌بن! ئهم کێوه‌تان به‌سه‌ردا ده‌رووخێ، ئه‌مجار به‌ناچاری له‌ترساندا قبولتان کردو هاتنه سه‌ر رێگا، ئه‌مجار پیمان گوتن: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ ئهم ته‌وراته‌ی بۆمان ناردون به‌ریکو پێکی وه‌ری بگرنو به‌راستو دروستی کاری پێ بکه‌ن، به‌دلسۆزی و لی‌بوردویی فه‌رمانه‌کانی جێ‌به‌جێ بکه‌ن، ﴿وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بیره‌که‌نه‌وه له‌و فه‌رمانو فه‌رموودانه‌ی تێیدان به‌وردی تێیان بفکرن، به‌لکو خۆتان له‌سه‌ره‌پێچی فه‌رمانی پیا‌ریزنو له‌سزای خودا رزگارتان ببێ، به‌لام کوا ئێوه واده‌و په‌یمانتان هه‌یه؟!

کە ی پابەندی وادەو بەلینی خۆتان بوون؟! کوا تا سەر لەسەر ریگی راستو دروست ماونەو: ﴿ثُمَّ وَلِيْتُم مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ﴾ پاشان پشتتان ھەلکردو ھیچ گریتان بەوادەو پەیمانەکاتان نەداو ھەلتان وەشاندەو، ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ ئەگەر میهرەبانی و بەخشش و بەزەیی خودا نەبایە کە دەس بەجی سزای نەدانو رینومایی کردن بۆ تۆبەکردنو بەردەوام بوون لەسەر ناردنی پیغەمبەران بۆ سەرتان ﴿لَکُنْتُمْ مِّنْ الْخٰسِرِیْنَ﴾ لە کۆمەڵی خەسارەت مەندان دەبوونو لە دونیاو قیامەتدا تووشی سزای سەخت دەبوون!!

جاریکی تر پەرورەدگار فرتو فێلی جولهکەکان دەردەخا، لاساری و بیۆرەیی و خۆرانەگرییان لەبەرەمبەر حەزو ئارەزووبازییاندا دەخاتە ڕوو ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الذِّیْنَ اعْتَدُواْ مِنْکُمْ فِی السَّبْتِ﴾ بیگومان خۆتان باش دەزانن و ئاگاتان لێیە چۆن ئەو جولهکانە ستەمیان کردو لە رۆژی شەممەدا سنووری بۆ دانراویان بەزاند، ئەوەبوو داویان لە خودا کرد کە رۆژیکیان بۆ بکاتە رۆژی حەسانەو و ئیشی تیدا نەکەن، پەرورەدگاریش رۆژی شەممە بۆ کردن بە رۆژیکی پیرۆزی و ھا کە نابێ هیچ کاریکی تیدا بکەن، ئەمجار خودا تاقیکردنەو، بەو کە لەشەممەدا ماسی زۆر دەبوون و ئەوانیش ریگیان نەبوو راویان بکەن، لە رۆژەکانی تیشدا ماسی نەبوو راوی بکەن، ئیتر ئەوان لەو رۆژەدا کە راوکردنی تیدا قەدەغە بوو لە دەور و بەری دەریاکەدا گۆماویان دروست دەکردن و ئاویان بۆ ھەلدەبەستن و ماسی دەھاتنە ناو گۆماوەکانەو، ئەمجار ئاوەکیان لێ دەبرین و رۆژی دوایی دەھاتن و ماسی بەکانیان دەگرتن، ئیتر لە سزای ئەم بەد رەفتارییاندا لەسەر ئەو چا و چنۆکی و چلیسی بەیان ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ کُونُوا قِرَدَةً خٰسِیْنَ﴾ پێمان گوتن : دە بین بە مەیموونی ھیچ و پووچی بێ نرخ و ناشیرین، لە پایەو پلە ی ئادەمی دابەزنو ئێو شیاوی ریزو پلەو پایە ی ئادەمیزاد نین، بچنە ریزی جانەو رانەو، کە ھەر ھەولو تەقەلای

گەدەو گێپالیانەو خواردنو خواردنەو نەبێ هیچ مەبەستیکی تریان نیە
﴿فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا﴾ ئیمە ئەو بە مەیمون کردنە ی ئەوانمان کردە سزاو
عیبەرت ﴿لَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا﴾ بۆ دانیشتوانی شارو دیها تەکانی
دەورو بەریان ﴿وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ هەر وەها پەندو ئامۆژگاری یە بۆ
خوا بەرستانی دوا خۆیان تا روژی قیامت!

لەم سێ نایە تەدا پەر وەردگار چەند رەوشتیکی ناشیرین و
ناجوامیرانە ی جوله کەکانی بۆ دیاری کردین.

۱- روو وەرگیران. پشت هەڵکردنیان لە نیتگای خودا و فەرمانەکانی
لە گەڵ ئەو نیشانە و بەلگانە ی کە راستی ئەو پەیامانە ی خودایان
دەچەسپاند کەچی ئەوان هەر سەرپیتیچی یان تیدا کردنو برۆیان پێ
نەکردن..

۲- فرت و فیل کردن بۆ خو رزگار کردن لە فەرمانو نەهی یەکانی
پەر وەردگار بە دیمە و روالەت پەیرەویان دەکردو لەناو دلیاندا برۆیان پێ
نەبوو؟!

چیرۆکی سەر برینی مانگا کە

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا

هُزُوًا قَالِ أَعِزُّ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا أَذْغٰ لَنَا رَبُّكَ

يُبَيِّن لَّنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ

بَيْنَ ذَٰلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا أَذْغٰ لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا

لَوْ نَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَذْعُ لَنَا رَبُّكَ يُبَيِّنُ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَدِيدٌ عَلَيْنَا وَإِنَّا
 إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿۷۰﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ
 الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا آلَتَن جِئْتَ
 بِالْحَقِّ فَدَّبْحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷۱﴾ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ
 فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۷۲﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا
 كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۷۳﴾

نه مجار پهروه دگار ره وشتيكي تری جوله كه كان باس ده كا نه ویش
 ره وشتی ده م دريژیو چه قه چه ناوی و راریو دلپراوکیو برپا نه کردنو زور
 قولبونه وه شیکردنه وهی نابه جی به، به هیج شتیك پروانا که نو دلیان ناو
 ناخواته وه ..

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا
 هُزُوًا﴾ بیربکه نه وه نهو کاتهی - که بؤ دوزینه وهی بکوژی کوژاویک،
 چورونه لای موسا - نه ویش پی گوتن خودا فرماتان پی ده کا که
 مانگایه ک سربیرن، وتیان نایا تو گالتهمان پی ده که ی؟ تیمه بؤچی
 هاتوینه لاتو تو چیمان پی ده لی ی؟ موسا وه لامی دانه وه به شیوه یه کی
 نه رمو نیان ﴿قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ وتی: په نا ده گرم به
 خودا که من له کاتی راگه یاندنی فرمانی خودا دا گالتهمان پی بکه مو
 نه زانانه هه لسو کهوت بنوینم، که ی گالتهمانی له گهل پله و پایه ی
 پیغه مبه ری دا له گهل بهر پرسیاریه تی من دا ده گونجی؟! نه مجار ﴿قَالُوا
 ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ﴾ وتیان: داوا له خودات بکه پیمان بلی و
 بؤمان روون بکاته وه شیوه و چو نیه تی نه و مانگایه چو ن بی ﴿قَالَ إِنَّهُ
 يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بَكْرَ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ﴾ ده فرموی: نه و
 مانگایه ی که سهری ده بپر نه ده بی مانگایه کی نه پیر نه گه نجی مام

ناوەندی بێ، ﴿فافعلوا ما تؤمرون﴾ ئیتر چیدی لێی مەکوڵنەو و ئەو هی پیتان گوترا بچن ئەنجامی بدەن، ئیتر لە جیاتى ئەو هی گوێرا دیری نامۆژگاریەکانی ھەزرەتی موسا بکەن ﴿قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها؟﴾ ووتیان: داوا لە خودا بکە پێمان بڵێ ڕەنگی مانگا کە چۆن بێ؟! ﴿قال إنه يقول إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين﴾ فەرمووی: خودا دەفەرموێ ئەو مانگایە مانگایەکی زەردی زۆر زەرد بە جوړیک کە هیچ جوړە ڕەنگیکی تری تێکەڵاو نەبووی، جا پتووست بوو بە مەندە کوڵیان بدایەو بەو ڕەسەمانە مانگایەکیان دیاری بکردایە، بەلام بە مەش وازیان نەھێنا ﴿قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ماهي﴾ ئەمجارەش پرسیاری پیشوویان دووبارە کردەو، ووتیان: داوا لە خودات بکە بە تەواوی شیوەو روخساری مانگا کەمان بۆ روون بکاتەو ﴿إن البقر تشابه علينا﴾ بێگومان مانگای تەمەن ناوئنجی ڕەنگ زەرد زۆرن، نازانین کامەیان ھەلبژیرین و سەری بپرین ﴿وانا انشاء الله لمهتدون﴾ ئیمە پشت بە خودا ئەمجارە دەگەینە نامانچو ئەو مانگایەمان دەست دەکەوێ، یان بکوژی کوژراوە کە دەدۆزینەو ﴿قال إنه يقول إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض﴾ وتی: خودا دەفەرموێ: ئەو مانگایە مانگایە کە جوتی پێ نەکراوە نیشانەى ئیش پێکردن و ماندوو بوونی پتووە دیار نیە ﴿ولا تسقي الحنث﴾ بەکارنەھێنراوە بۆ ئاوە ھەلێنجان و ئاودانی زەوی و زار، ﴿مسلمة﴾ هیچ عەیب و شۆینەواری کارپێکردنی پتووە دیار نیە ﴿لا شية فيها﴾ زەردیکی پەتییە، پەلەو خالی لە ڕەنگی تری پتووە نیە ﴿قالوا الآن جئت بالحق﴾ ووتیان: ئێستا بە تەواوی شیوەو نیشانەى مانگا کەمان لا ئاشکرا بوو هیچ لێلێ بەکی تیدا ناینین... ئەمجار ھەوڵیان داو گەران مانگایەکیان دۆزی پەو ھەموو سیفەتەکانی تیدا بوون ﴿فدبحوها﴾ سەریان بری ﴿وما كادوا يفعلون﴾ خەریک بوون کارە کە ئەنجام نەدەن جا یان لەبەر گرانی نرخی مانگا کە، یان لە ترسی ئاشکرا بوونی تاوانی کوشتنی کوژراوە کە.

راقه که رانی قورئان ده فہرموون: سہرہ تای سہرگوروشته کہ لہ
 خویندنه و ہدا دواخراوہ نئم نایہ تہیہ کہ دہ فہرموی: ﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا﴾
 بیربکہ نہوہ کاتیک پیایو یک - خزمی کی خوٲان کوشت ﴿فَادَارَأْتُمْ فِيهَا﴾
 کہوتنہ کیشہو نیزاعہوہ، ہدریہ کہتان تاوانی کوشتنہ کہیان دہ خستہ سہر
 یہ کیکی تر ﴿وَاللّٰهُ مَخْرَجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾ خوداش نئو مہبہ سستی
 لدلتاندا بوو دہری دہخاوا نھیلئی ناوا بہ شاردراوہیی بمینیتہوہ ﴿فَقُلْنَا﴾
 اضربوہ ببعضھا وتمان: بہشیک لہ لاشہی مانگا سہرپراوہ کہ بکیشن بہ
 جہستی کوژراوہ کہداو، کوژراو زیندووبوہو دہست نیشانی بکوژہ کہی
 خوئی کرد ﴿كَذٰلِكَ يَحْيٰى اللّٰهُ الْمَوْتٰى﴾ بہوینہی نئو کوژراوہ کہ زیندوومان
 کردہوہ ہەر ناواش روژی قیامت مردوان زیندوودہ کہینہوہ ﴿وَيَرْيَكُم﴾
 آیاتہ لعلکم تعقلون ﴿نیشانہی خودایہ تی خوئی بہ لگہ لہ سہر توانایی و
 بہدہ سہلاتی خوئی پیشانی ئیوہ دہدا بہ لکو ئیوہ بیریک لہ خوٲان
 بکہ نہوہو بہدراوردی نئوہ بکہن کہ کہسیک بتوانی مردوویک
 زیندووبکاتہوہ دہتوانی ہہموو مردوویک زیندووبکاتہوہ کہچی لہ جیاتی
 پھند وەرگرتن و تہمی بوونو گہرانہوہ بو لای خودا زیاتر پیتان لی
 ہہلبری و دلپرہق تر بوون.

دل پرہقی جولہ کہکان

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْجِبَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَّ اِنَّ
 مِنَ الْجِبَارَةِ لَمَّا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهَارُ وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
 الْمَاءُ وَّ اِنَّ مِنْهَا لَمَّا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

﴿ثم قست قلوبکم من بعد ذلک﴾ دواى زیندووکردنہوہی
 کوژراوہ کہ، یان دواى پیشاندانی نئو ہہموو نیشانانہی کہ خودایہ تی

خودا دهچه سپینن دلتان رهق بوو، دلتان رهش بوو هیچ ناموژگاری و بهراوردی به کی قبول نه کرد ﴿فهي كالحجارة أو أشد قسوة﴾ دلتان وا رهش بوو دهق ده لئی بهردی رهقو تهقه، بهندو ناموژگاری خیر هیچ کاریان تی ناکا، بگره له هندی رووه ده دلتان له بهردیش رهقتره چونکه ﴿وان من الحجارة لما ينفجر منه الأنهار وان منها لما يشقق فيخرج منه الماء﴾ بهردی واهیه درزو قه لشتی زوری تیدان، چوماوی لئی هله ده قولی، بهردی واهیه له باری درژی یان باری پانی درزیکی تی ده بی ناوی لئی دهردی، بهلام دلی نهوان هه رگیز نهرم نابی و دلویکی خیری لئی پهیدا نابی ﴿وان منها لما يهبط من خشية الله﴾ بهردی واهیه له ترسی خودا له سهه کتویک را گلور ده بیتسه وه، بهلام دلی نهوان هه توزقالیک ترسی خودای تیدا نیه. ﴿وما الله بغافل عما تعملون﴾ باش بزائن خودا بی ناگا نیه لهو کردارو گوftarهی ده یکه نه لهو هه لویستانهی ده یان نوینن.

چاوه پروان ناگری جولەکه بر وای به پیغه بهردی نیسلام بکهن

﴿اَتَتَطَمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (۷۵) ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَا بِعَضُفُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُخَاجُوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۷۶) ﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾ (۷۷) ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ (۷۸)

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ
وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾

نه مجار که له ثابتهتی پیشودا بهو جوړه دلپهقی جوله که کانی بهیان
کردو نهوهی چه سپاند که هرگز او هرگز چاوه پروانی چا که یان لی ناکری،
رووده کاته موسولمانه کازو پتیا د فهرموئ: ﴿اَفْتَطْمَعُونَ اَنْ يُؤْمِنُوا
لَكُمْ؟﴾ بوجی موسولمانینه! به تهمای نهوهن که نهو جوله که فیل بازو
دلپه قانه پروا به نایینه که تان بکه نو موسولمان بین؟! ﴿وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِنْهُمْ﴾ له کاتیکا که کومه لیک له پیشینه کانیانو مالمه کانیان
﴿يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ﴾ فهرموده ی خودا - که تهوراته - دهیان بیستو
فیری ده بوون ﴿ثُمَّ يَحْفَرُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ﴾ پاش تیگه یشتن نه مجار
دهستکاریان ده کرد به پیی ناره زووی خویان گورانکاریان تیدا ده کرد
﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ نهوانه دهشیان زانی که نهو گورانکاریه شتیکی
ناره وایه، جا که تهمه ههلوستی ناپاکانه یان بی له گهل پیغه مبهرو
تهوراته که ی خویان دا! ده بی له گهل پیغه مبهری نیسلام و قورئان،
ههلوستیان چون بی؟ بیگومان نهوهی له نهوانه چاوه پروان ده کری نهوهیه
که هدرچی هیزو توانایان هدییه چی فرتو فیلو ته له که بازیان هدییه
دهیخنه کار بو بمرهنگاری کردنی نایینه که تان، سهیر نهوهیه جوله که
له گهل نهو ههمو خرابی بهی که هدیانه ریبابازو دووروو ناپاکیشن ﴿وَإِذَا
لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾ کاتی جوله که کان تروشی کومه لیک
موسولمان ده بوون دهیانگوت: پروامان هدییه که تیوه له سهر حهقن
(محمد) نهو پیغه مبهریه که تهورات مزگینی پیداوه ﴿وَإِذَا خَلَا بِعَضُفِهِمْ
إِلَى بَعْضٍ﴾ نه گهر بریکیان له گهل هندیکیان بهیه ک بگه یشتنایه و

کۆبونه وه یان له گه‌ل یه کتر بکردایه ﴿قَالُوا﴾ خوینده وارو مالمه کانیان به نه خوینده واره کانیان ده گوت: ﴿اتخذونهم بما فتح الله علیکم﴾ ته وه بۆچی ته و شتانه ی که خوا له ته وراتا به ئیوه ی گوتوه ده چن به موسولمانه کانی ده لێن؟! ته وه درگا زانینه ی خودا بۆ ئیوه ی کردۆته وه موسولمانه کانی لێ ناگادار ده که نه وه، واته: مه چن ته و شتانه ی که خودا له ته وراتا به ئیوه ی گوتوه هاوه لانی (محمدی) لێ ناگادار بکه ن ته و نایشانه ی که له ته وراتا ده باره ی دوا پیغه مبه ره یه به موسولمانه کانی مه لێن ﴿لیحاجوکم به عند ربکم﴾ بۆ ته وه ی نه توان ده مه ده میتان له گه‌ل بکه نو به ته وراته که ی خۆتان بۆرتان بده ن، ته و ته وراته ی که له لای خودا وه بۆتان هاتوه ﴿أفلا تعقلون﴾ ته ری بۆچی تی ناگه نو عاقل نابن؟! ته مه به لگه یه له سه ره ته وه که سروه شتی جوله که وه هایه که هه موو کات ته و شته ی به رواله ت ده لێن، جیایی له وه ی که ده یشیره وه .. ته وان به خه‌لک قسه یه ک ده لێن، له ناو خۆشیان دا قسه یه کی تر ده لێن: ته مه ش ته وه ده چه سپینی که ته مانه به ته وای خودا نه ناسن ته گینا نه گه ره بییان زانیایه که خودا هه موو نه ینی و ناشکرایه یه ک ده زانی ده گه یشته نه ته و برویه که ته وان بۆر دراو نو به لگه یان له سه ره راست کراوه ته وه، بۆیه خودا ده فهرموی: ﴿أولا یعلمون ان الله یعلم ما یسرون وما یعلنون﴾ بۆچی ته وان ته وه نازانن که خودا هه موو نه ینی و ناشکرایه یه کیان ده زانی؟ چی په نهان نه که ن چی ناشکرا ده که ن خودا ناگای لی به، هه موو دوو پرووی و فرتو فیل و ناپاکی به کی له گه‌ل موسولمانه کانی ده که ن لای خودا هون نابێ، جاکه ته مه حالی خوینده واره کانیان بی و وا بیر بکه نه وه ته دی ده بی بیرو بۆچوونی ره شه خه‌لکه کیان چۆن بی؟!

ته مجار دوا ی ته م شیکردنه وه، په ره ردگار باسی ته وه ده کات که جوله که دوو تاقمن ده سه ته ییکیان نه خوینده وارو نا تیگه یشته وه هیه چ نازان نو هیه چ ناگاداری به کیان ده باره ی ناوه روکی ته ورات نیه جگه له

هەندێ بیرورای پرۆپوچ وەکو ئەوێ گوایه جوله‌که گەلی هەلبژاردەیی
خودانو هەرچی بیکەن خوا لێیان خۆش دەبێ؟

دەستەیه‌کی تریان مالمو خۆیندە‌واره‌کانیانن که هەموو زۆرزانو
فێلبازو زمان لوسن، سود له نه‌خۆیندنه‌واری گێلی دەستەیی یه‌که‌م
وهرده‌گرن، به‌ده‌م ته‌وراته‌وه‌ درۆ ده‌که‌ن، فەرمووده‌کانی ده‌گۆرن،
هەندیککی ماناکه‌ی هەل ده‌گێرنه‌وه‌ هەندیککی لی ون ده‌که‌ن، هەندێ جار
دین له‌ خۆیان‌ه‌وه‌ بۆ مه‌به‌ستی تایبه‌تی شت ده‌نوسنه‌وه‌ و به‌ناوی
ته‌ورات‌ه‌وه‌ بلاوی ده‌که‌نه‌وه‌؛ به‌ ئاره‌زووی خۆیان گۆرانکاریی له‌ به‌نده‌کانی
ته‌ورات‌دا ده‌که‌ن، ئەو‌ه‌تا له‌م نایه‌ته‌ی دوایی‌دا وینه‌ی ده‌ستەیی یه‌که‌ممان
به‌م جو‌ره‌ بۆ ده‌کیشی و ده‌فرموی: ﴿وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا
أَمَانِي وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ واته‌: ده‌ستەیه‌ک له‌و جوله‌کانه‌ بۆره‌ پیاو
نه‌خۆیندە‌وارن، نه‌ نووسین ده‌زانن نه‌ خۆیندنه‌وه‌، ئەوانه‌ ته‌ماشای ته‌ورات
ناکه‌ن، ئەگەر ته‌ماشاشی بکه‌ن تی‌ی ناگەن تا بزانه‌ن چی تێدایه‌، ئەوانه‌
هیچ نازانه‌ن جگه‌ له‌ هەندێ هیوای پرۆپوچ، وەکو ئەو: که‌ گوایه‌ خودا
خۆشی ده‌وین، له‌هەموو گونا‌هێکیان خۆش ده‌بێ، چی گونا‌هی بکه‌ن خودا
لێیان ده‌بورێ، له‌م بیرو بۆ‌چوونه‌ش‌دا هیچ به‌لگه‌یه‌کیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نیه‌
جگه‌ له‌ گومانێ بێ جێ و ئی نه‌چوو.

ئێستاش برێ زړه‌ سه‌ییدو کۆلکه‌ شیخ هەن، پێیان وایه‌: ئەوانه‌ی
وه‌چه‌ی پێغه‌مبه‌رن له‌به‌ر خاتری پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئەگەر تاوانیش بکه‌ن خودا
لێیان خۆش ده‌بێ، ته‌نانه‌ت ئەم بیروا نادروستانه‌وه‌نده‌یان بانگه‌شه‌ بۆ
کراوه‌ که‌ له‌ پیاوی وەکو (سه‌یید ئەحمەدی نه‌قیب‌ا‌یشی پێ که‌وتۆته‌
هەله‌وه‌ له‌ چامه‌یه‌کی دیوانه‌که‌ی‌دا ئەم رایه‌ی درک‌اندووه‌ و ده‌لی:

موحییی فەخری عاله‌م ئالو به‌یتی چۆن ده‌بوغزینی ؟

وهره‌ (قل لا) بخوینه‌ لاده‌ له‌م ته‌سویلی شه‌یتانی

فه‌قه‌ط وه‌ک بوله‌هه‌ب بێ کافری موطله‌ق ئەگەر نه‌تویست

نەبی باکت لە باسو و خواسی رۆژی حەشری جیسمانی

دەلێ فیعلی دەبوغزینم درۆیه چونکە قەط نابی

خراپترین هەموو سەییید بە کوردی جافی چۆجانی

بیگومان گومپایی و سەر لی شیوانی تەواو ئەو هیە کە کتیبی خودا
 هەلەوگێپ بە رەشەخەلکە کە رابگەیه ندرئ! دەقەکانی بە جۆریسک
 راقەبکرین کە هەلی نەگرن.. گرۆهە گومپاکانی میژوو دەرستەو تاقمە سەر
 لی شیواوەکانی رابوردوو، هەموویان بە هۆی ئەم مانا شیواندە سەریان
 هەلداوە، زوربە کات هۆی گومپابوونی جەماوەر دەرست تێوەردان و مانا
 گۆڕینی فەرمانەکانی پەرەدگەر، وەکو ئەو زانا نایینی بەکان یێن بە
 هەوەسی خۆیان مانای دەرست نایینی بەکان بگۆڕن، یان شتییک بە دەم
 خوداوە هەلبەستن کە نەیفەرمویی، حوکمییک بەدەن خودا پێی رازی
 نەبی، خۆیان شەرع دابنن، دەی مالمەکانی جولە کە قەشەکانی مەسیحی
 هەموو ئەم شتانەیان ئەنجام داوە، ئەم نایەتە کە دێ کردەو یەکی ئەو
 مالمە روون دەرکاتەو دەفەرموئ: ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بَايِدِهِمْ ثُمَّ
 يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ سزای بەئیش یان شیوی (وہیل) کە شیویکە
 لەناو دۆزەخدا بۆ ئەو زانا جولەکانە یە کە تەورات دەرگۆڕن بە دەستی
 خۆیان ئەو تەوراتە گۆڕدراوە دەرئوسنەو، ئەمجار دەرلێن: ئەمە لەلای
 خوداوە هاتوو، بۆچی؟ ﴿يَشْتَرُوا بِهِ يَمْنًا قَلِيلًا﴾ بۆ بە دەستەپنانی
 دەستکەوتیکی کەم بێ باوە، کە لەو نەخویندەوارو بۆرە پیاوانە بە
 چاو و راو وەری دەرگرن، ئەمجارەش ﴿فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ شیوی
 (وہیل) کە شیویکی ناخۆشی ناو دۆزەخە مالی ئەوانە، یان هاوار بۆیان
 لەو سزا سەختە بۆیان نامادە کراوە، لەسەر کردەو ی ناپەسەندیان کە
 نووسینەو ی شتی نابەجێ و ناراستەو، دەرلێن ئەمە فەرموودە ی خواہ
 ﴿وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ جاریکی تریش سزای سەخت بۆیان لەسەر ئەو

دهستکه و ته که مه بی بایه خدی لهم ریگایه وه به دهستی دینن: که بریتی ره له بهرتیل و هرگرتن و دهست برینی ره شه خه لکه که وه له خشته بردنیا.

گوپینی دهقه کانی ته و رات له لایه ن مالمه جوله که کانه وه

بوختان و درؤو ده له سه یان

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ

عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ

مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

ته مجار پهروه ردگار بری له و بچونه پروپوچانهی که زانا کانی نه ته وهی ئیسرائیل ده یان و سییه وه به ناوی ته و رات وه بلاویان ده کرده وه ریزه کاو ده فهرموی:

﴿وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة﴾ ده یان گوت: بهس ته نیا چند روژیک به ناگر سزا ده درین، دواپی رزگارمان ده بی ﴿قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده﴾ ئه ی موحه مه د پیمان بلی: نایا ئیه واده و پیمانتان له خودا و هرگرتوه؟! خو نه گهر راست بکه ن به لیتان و هرگرتبی ئه وه بیگومان خودا په یمانی خو ی ناشکینی: به لام شتی وانه به وه به لینی و اتان وهرنه گرتوه، ﴿ام تقولون على الله ما لا تعلمون﴾ به لکو ئیه به دم خودا و شتی واهله دهستن که نازان چند زیان به خشه و چند تاوانیکی گه وره یه؟! بیگومان جوله که کان زور نازا و دهست به کارن بو گوپانکاری کردن له ته و رات داو هه لگپرانه وهی

مانا کانی: بہ مہبہستی تابیہ تی خو یان بۆ ئە نجامدانی تاوانکاری و فرت و فیل و دل پیسی و چاو و راو ، بۆ بہرہرہ کانی کردنی پیغہ مہبران کہم وینہن، ہەر ئەم رەوشتە ناشیرینانہشیانہ کہ بوہتہ ہۆی دروستبوونی ئەو بیرو باوہرہ پروپووچانہیان.

ئەمجار پەرورہدگار چۆنہ تی و راستی بہ کہ بہم دوو نایہ تہ روون دہ کاتہوہو دہ فہرموی: ﴿بلی من کسب سینۃ و أحاطت بہ خطیئۃ فأولئک أصحاب النار ہم فیہا خالدون﴾ واتہ: وەکو ئیوہ دہ لێن: وایہ بہ لکو ہەر کہ سیک گوناہیکی گہورہ بکاو تۆبہی لی نہ کاو کرداری چاکی نہ بی وە لە ہەموو لایہ کہوہ گوناہ دہوری دابی ہەرچی کردوویہ تی تاوانبی ئەوہ دۆزەخییہ و روژی قیامت دہ خریتہ ناو جہہننہمہوہو ہەتا ہەتایہ تیدا دہ مینیتہوہ، ﴿والذین آمنوا و عملوا الصالحات أولئک أصحاب الجنة ہم فیہا خالدون﴾ ئەوانہی بروایان بہ خدا ہئیہ، ئیمانیان بہ پیغہ مہبر ہیناوہو پەرہوی فہرمانہ کانی کتیبی خودا دہ کەن، لەہمان کاتیشا کرداریان باشہ ئەوانہ بہہشتین و لەبہہشتا ہەتاہتایہ دہ میننہوہ.

لہم شەش نایہ تہی رابووردوودا ئەوہمان بۆ روون بووہوہ کہ ئەم جولہکانہ بہ گشتی بیرو باوہرہکیان ہئیہ پیدان وایہ چەند روژیکی کہم نہ بی ناخرینہ ناو دۆزەخوہ، جا بہ ہۆی ئەم بیرو باوہرہیانہوہ زورہیان ہیوای پروپووچ سواری دل و دہروونیان بووہ، ئەوانہ شوین زانا نایینی بہ کانیان کہوتوون، زانا کانیشیان درۆزنو دوو روون: قسہ گۆرو سەر لی شیوان، تہورات دہ گۆرن، لی زیاد دہ کەن، لی ون دہ کەن، مانای نہشیاوو نہ گونجاو لەتہورات دہ دہنہوہ، جا خەلکیک ئەمہ ہەلسو کہوتی بی ئیوہ بہ ہیوای ئیمان ہینانیان مہبن.

ژیان بوونه وهی جوله که کان له وادهو به لینه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

ئه مجار پاش نه وهی هه لریستی جوله که کانی ده ربارهی ئیمان روون کرده وه، سیاقی نایه ته کان روو ده که نه نه وه، که به لگه یان له سهه ییننه وه بو پریان بداو نهو بیرو بو چوونه یان که گوایه پروا هی نانیان به تهورات به سیانهو له سزا رزگاریان ده بی پوچه ل بکاته وهو ده فه رموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نهو بیری خۆتان ییننه وه که وادهو به لینه یان له نه وهی ئیسرائیل وهرگرتو پیمان گوتن: ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ جگه له خودا که سی تر مه په رستن به ندایه تی و گهردن که چیه تی به س بو نهو بکه ن ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ له گه ل باو کتو دایکی خۆتان دا چاکه کاربن ﴿وَذِي الْقُرْبَىٰ﴾ یار مه تی و هاریکاری خزم و که سو کارتان بده ن ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ به زه ییتان به هه تیوان دا بیته وهو، دهستی یار مه تی و سو زیان بو دريژ بکه ن ﴿وَالْمَسَاكِينِ﴾ چاوتان له فه قیرو هه ژاران بی و دالده یان بده ن، نهو جا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ قسه ی جوانو شیرین به خه لک بلین و به باشی له گه لیان دا بجولینه وه.

پهروه ردگار لهم نایه ته دا نهو دینیته وه یادی نهو هی ئیسرائیل که فرمانی پی کردن بهو فرمانانه ی که لهو په یش باسکران، عه ه دو په یمانی جهخت له سهه کراوی لی وهرگرتن، که چی نهوان پشتیان لی هه لکردو نهو

هه موو فەرمانو په یمانانه یان پاش گوئ خستنو به نه نقه ست روویان
 لی وهرگیپران: بۆ خوشیان باش ده زانن که سه ریچی ده کهن..
 له نایه ته که دا په روه ردگار نه وه دوویات ده کاته وه که فەرمانی
 پی کردوون هه ر خودا بپه رستنو که س نه کهن به هاوشانو هاوبه شی، نه م
 فەرمانه فەرمانی کی گشتی یه به هه موو که سی فەرمووه هه ر بۆ نه و
 عیباده تو خودا په رستی به ش دروستی کردوون، پیویسته هه موو که سی ک
 پابه ندی بی، واته: له نایه ته که دا نه وه روون کراوه ته وه که ناده میزاد
 حه قی خودای به سه روه وه که یه کتاپه رستی بکاو که س نه کا به هاوبه شی
 یه زدان، نه میش حه قیکه له ژوور هه موو حه قیکه وه یه، نه مجار مافی
 ناده میزادانی شی له سه ره، له پیش هه موو حه قیکه حه قی باوکنو دایکه،
 نه مجار خزم که سو کاره، مافی هه تیوو هه ژاره، نه وانه هه موو پیویسته
 چاکه یان له گه ل دا بکری، نه مجار پیویسته له گه ل خه لکی دا به گشتی
 هه ل سو که وتی مرؤفانه بی و نه رمو نیانو قسه خوش بی، هاریکارو
 خونه ویست بی.

شیخ حه سه نی به صری ده فهرموئ: قسه ی جوان بریتییه له فەرمان
 کردن به چاکه و نه ی کردن له خراپه، بار قوولو له سه ره خو بی، لیپوردوو
 بی، ناموژگاری خه لکی بکا بۆ چاکه کردن. شتیکی گونجاو بوو که دوا
 به دوا ی فەرمان کردن به کرد چاکی فەرمان بکا به گوftar چاکی، هه تاکو
 هه ردوو لایه نی چاکه - به کردارو گوftar وه - یه ک بگرته وه نه مجار پاش
 فەرمان کردن به خودا په رستی و چاکه کردن له گه ل ناده میزادا، به کورتی
 بری لایه نی خواپه رستی و چاکه کردنی تری بۆ روون کردنه وه و پی ی
 فهرموون ﴿وَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ﴾ نوئز بکه نه و پیویستیاتی جی به جی بکه نه،
 چونکه نوئز دل و ده روون پاک ده کاته وه، ره وشتی ناشیرین و پهستی تیدا
 ناهیلی، به ره وشتی جوانو نه خلاق ی به رز نارایشی ده دا، پوخته ی نوئزیش
 بریتییه له ئیخلاص بۆ خوداو گه ردن که چی بۆ گه وره یی نه و، هه رکاتی

لەناو چوونی دوژمنی سەر سەختیان.

ئیمامی بوخاری و موسلیم و نسائی و ئیبن ماجه و ئیمام ئەحمەد لە ئیبنوعەباسە و حەدیشیک دەگێرنەو دەفەرموی: (پێغه مەبر ﷺ) کاتی هاتە (مەدینە) بینی جوله‌که‌کان روژی (عاشورا) بەروژوو دەبن: فەرموی: بۆچی ئێوە لەم روژەدا بەروژوو دەبن؟! وتیان: ئەم روژە روژنکی پیرۆزە، ئەمرو ئەو روژەیە که پەرەردگار ئەوێ ئیسرائیلی لەچنگ دوژمنی سەر سەختیان رزگار کردووە، کاتی خۆی حەزرەتی موسا بۆ شوکرانە بژیری و سوپاسگوزاری ئەو روژە بەروژوو بوو، پێغه مەبر ﷺ فەرموی: من لە ئێوە بە (موسا) نزیکترم ئیتر بۆخۆشی بەروژوو بوو فەرمانیشی بە هاوەلانی کرد که بەروژوو بن؟! (الأساس ج ۱/ ۱۴۷).

۳- ﴿وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ اتَّخَذْنَا الْعَجَلَ مِنَ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾.

پەرەردگار سەرگورشتەیه‌کی تریان وەبیر دینیته‌و دەفەرموی: ئەو وەبیر خۆتان بهێننەو که هەر دوا بە دواي رزگار بووتان لە فیرعەون و رزگار بووتان لە دەریا موسامان بانگ کرد بۆ سەر کتوی (طور) چل شوو مایه‌و کهچی ئێوە دواي ئەو بوونە گۆیرە که پەرستو خوداتان لە بیر چوو و سەرباری ئەم تاوانە گەورەشتان خودا تۆبەي لی وەرگرتو عەفووی کردن بۆ ئەوێ بیریک لە خۆتان بکەنەو واز لە تاوان و تاوانکاری یێن و سوپاسگوزارین.

۴- ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بیربکەنەو که ئیمە تەوراتمان نارد بۆ (موسی) و (فورقان) مان دایه که بریتی بوو لە ئەو موعجیزە و نیشانانەي که حەق بەتال لیک جودا بکەنەو (وەکو: گۆچانە کهي که ماره درۆزنەکانی سەحریازەکانی لوول کردو قوتی دان، یان وەکو: دەستی موبارەکی موسا که دەیخستە باخەلیسەو و دەری

بری دیاردهی پابه ندنه بوونی جوله که کان به وادهو به لینه کانیان

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ أَقَرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٨٤﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسْرَىٰ تُفْسِدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرْذَلُونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ ﴿٨٥﴾ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٦﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٧﴾

جوله که کان هه می شه شه رهن گیزو خوین پیر بوون شه دیاردهیه تاییه تمه ندیه که به وانه وه هه رگیز لییان نابیتته وه بویه پهروه ردگار خیطا بیان ناراسته ده کاو ده فهرموی:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ بیر له وه بکه نه وه شه و کاتهی که وه عدو په یمانمان لی وه رگرتن که خوینی یه کتری نه ریژن ﴿وَلَا تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾ کس کس له مالی خوئی وه و نه ندی، کس به سهر که سدا خوئی بانه دا ﴿ثُمَّ أَقَرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ شه مجار ئیوه بو خوٲان پیتان لیناو که چی به کرده وه سهریچی لی ده که نو پابه ندی هیچ وه عدو په یمانیک نابو دداتان بهو وه عدو په یماندا ناو شایه تی له خوٲان ده دن: ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِينِهِمْ﴾ شه سهرده می سهرده تای چوونی پیغه مبر ﴿بِزَمِّهِمْ﴾ شه مدینه له شاری

مه‌دینه‌دا دوو تا قم جولە که هه‌بوو به‌شیکیان (بنو النضیر) بوون
 هاوپه‌یمانی هۆزی خه‌زه‌ج بوون.. به‌شی دوو هه‌میان بریتی بوون له (بنو
 قینقاع) و (بنو قریظه) ته‌مانیش هاوپه‌یمانی هۆزی ته‌وس بوون. جا که
 هۆزی ته‌وسو خه‌زه‌ج شه‌ریان ده‌بوو (بنو قینقاع) و (بنو قریظه) له‌گه‌ل
 هۆزی خه‌زه‌ج خۆیان ناماده‌ده‌کردو ده‌چوونه شه‌ر (بنو النضیر) یش
 له‌گه‌ل هۆزی ته‌وس ده‌چوونه شه‌ر، هه‌ریه‌کی له‌م جولە کانه شه‌ری له‌گه‌ل
 براکه‌ی خۆی و نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی ده‌کردو خۆینی یه‌کتریان ده‌رشت،
 ته‌وراتیان ناگالی بوو، ده‌یانزانی چی تیدا یه‌و چی پتوسته بیکه‌نو چی
 نه‌که‌ن هۆزی ته‌وس خه‌زه‌جیش کافرو خوانه‌ناس بوون نه‌یان ده‌زانی
 به‌هه‌شتو دۆزه‌خ چیه‌و چی نی‌یه، قه‌برو قیامت هه‌یه یان نی‌یه، حه‌رام
 چیه‌و حه‌لال چیه: جولە که جولە که‌ی ده‌کوشت مالی یه‌کتریان
 داگیرده‌کرد، یه‌کتریان وه‌ده‌ردنه‌نان، مالی یه‌کتریان تالان ده‌کرد، خانووی
 یه‌کتریان ده‌روو خاندن، ته‌مه‌ش به‌پێی یاسای ته‌ورات حه‌رام بوو، ته‌مجار
 که شه‌ر ده‌هه‌ستا بارتە‌قای دیله جولە که کانیان ده‌دا، هه‌ر ته‌و جولە کانه‌ی
 که له‌گه‌ل لایه‌نه سه‌رکه‌وتوه که بوونو هاوپه‌یمان بوون ده‌هاتن به‌پاره‌ی
 خۆیان ته‌و جولە که دیلانه‌یان رزگار ده‌کردن، عه‌ره‌به‌کان گالته‌یان پێ
 ده‌کردنو پێیان ده‌گوتن: چۆن شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌که‌نو که چی دوا یی
 فیدیه‌یان بۆ ده‌ده‌ن؟! ده‌یانگوت: ته‌ورات فەرمانمان پێ ده‌کا که
 فیدیه‌یان بۆ ده‌ین، ته‌مه‌ یاسای تاینی خۆمانه، پتوسته فیدیه‌ ده‌ین
 بۆ رزگارکردنی دیل، نه‌مه‌یلین به‌دیلی به‌پێشوه. شه‌ر کردنی شه‌مان له
 حه‌رامه، به‌لام به‌لامانه‌وه عه‌یه‌یه هاوپه‌یمانه‌کانمان تی‌یشکین؛
 ﴿ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ﴾ یارمه‌تی هاوپه‌یمانه‌کانتان ده‌ده‌ن
 دژی یه‌کتري بۆ نه‌نجام دانی زولم و ستم ﴿ وَإِنْ يَأْتِوكُم أُسَارَى
 تَفَادَوْهُمْ ﴾ ته‌گه‌ر یه‌کی له‌و جولە کانه به‌دیلی گیرا پیتاکی بۆ ده‌که‌نو
 پاره‌ی بۆ کو‌ده‌که‌نمه‌وه فیدیه‌ی بۆ ده‌ده‌ن: تا له‌ دیلیه‌تی رزگاری بکه‌ن

﴿وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ﴾ لەكاتىكا حەرامە كە شەڕيان لەگەل
بەكەنو دەريان بەكەن؛ واتە: چۆن ئىيە شەڕ لەگەل كەردن و مال ويران كەردن و
دەركەردنتان بەلاوہ رەوايە. كەچى بەلاتانەوہ رەوا نىيە كە ئەو جولەكەيە
بەدیلی لای دۆژمنەكەى بىيىتەوہ؟! ﴿أَفْتُمْنُونَ بَعْضُ الْكِتَابِ
وَتَكْفُرُونَ بَعْضُ﴾ ئىيە چۆن بىرواتان بە بىرئى حوكمى تەورات ھەيەو
بىرواتان بە بىرىكى تىرى نىيە! چۆن پىتان وايە كە دەبىي فیدیە بۆ جولەكەى
دیل بەدن، پىشتان وايە كە شەڕكەردن لەگەل ھەمان ئەو جولەكانەدا
كارىكى رەوايەو مال ويران كەردنيانو دەربەدەركەردنيان كارىكى ناسايىيە!
ئەمە چەندى بەچەندە؟ ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ھەركەسيك لەئىيە ئاوا بىروای بە بىرىك ئەحكامى تەورات
ھەبىو بىرئى ئەحكامىشى فەرامۆش بكاو بىروای پى نەبى، ئەوہ لە ژيانى
دونيادا رىسوايى و سەرشۆرى بەسەردا دى، ھەمىشە ژىر دەستەو چەوساوە
دەبى ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَرْدُونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ﴾ رۆژى قىامەتیش دەخىتە
كوشتەترىن سزای دۆزەخەوہ. مېژووش شاھیدە ھەر گەلو ھۆزىك لە
فەرمانى خودا ھەلگەرىتەوہو سەرىپىچى بكە ئەركەكانى ناين پاش گوئ
بەناغەى كۆمەلەيەتەيان شەق دەبىو يەكەيتيان نامىنىو پەراگەندە
دەبن رەوشتو ئەخلاقيان دەشپۆو تووشى زەلىلىو رىسوايى دەبنو دەبنە
پەندى زەمانە ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ھىچ كاتى خودا بى ناگا
نىيەو نابى لەو كەردارەنى دەيانكەنو لەو ھەلوستانەى دەيان نوئىنن: زۆر
دادوہرانە سزاتان دەداتەوہ ھىچى لى گوم نابى! ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ ئەوانەى باس كرانو ئەو ھەموو سەرىپىچىو
تاوانەيان ھەيە، ئەو جولەكانەن كە لەجياتى ژيانى قىامەت ژيانى
دونيایان ھەلباردووەو وازيان لەخۆشەختى قىامەت ھىناوە، بۆ ژيانىكى
كورتى دونيای پىروپوچ، بۆيە ئەوانە بەتوندى سزا دەدرىن ﴿فَلَا يَخْفَفُ
عَنَّهُمُ الْعَذَابُ﴾ ئىيشو ئازاريان لى سوكت ناكري ساتەوہختىكىش سزايان

له کۆل ناکه وی له دونیا شدا سوکایه تی یان پی ده کری و سه رانه یان لی ده سینری ﴿ولا هم ينصرون﴾ کهس نیه یارمه تی یان بدا و لهو سزا سه خته رزگاریان بکا، یان سوکایه تی و ریسوایی یان لی دوور بخته وه، سه رانه که یان بو بدا.

هه لویستی جوله که کان به را مبه ر به پیغه مبه ران و کتیبه ناسمانی یه کان

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ أَسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَقَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَّا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ

فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

جوله که هه می شه دل ره قو پار په رست بوون، ئاره زۆ بازو خۆ په رستن، بۆیه په روه ردگار پیغه مبه رانی یه ک له دوا ی یه ک بو سه ر ناردوونو هه ره شه ی لی کردوون، که چی له گه ل نه وه شدا زوو زوو له ئایین لایان داوه و شه ر یه تی خودایان گۆریوه، شوین هه واو هه وه سی خۆیان که وتوون. ﴿ولقد آتینا موسی الكتاب﴾ بیگومان موسامان کرده پیغه مبه ری نه وه ی نیسرائیل و ته وراتمان بو نارد، هه موو یاساو نیظامی کی ژبانی دونیایی خودا ویستی تیدا بوو به رنامه ی خۆ شه ختی قیامه تی له خۆ گرتبو ﴿وقفینا من بعده بالرسول﴾ هه ره له دوا ی له دونیا ده رچوونی موسا

چەند پیغەمبەری ترمەن بە شوین موساداناردن، زۆر پیغەمبەرمەن ناردنە
سەر نەوہی ئیسرائیل لەوانە یوشعو حەسقیلو ئیلیاسو ئەلیەسەعو
یونوسو زەکەریا و یەحیا و ھێ تریش ﴿وَاتینا عیسی ابن مریم البینات﴾
بەتایبەتی عیسای کورێ مەریمە کە کردمانە پیغەمبەر و نیشانە
پیغەمبەراییەتی ئاشکرەمان دایە، زۆر موعجیزە ی سەر سوور ھینەرمان
لەسەر دەستی ئاشکرا کرد تا ببینە بەلگە لەسەر راستی
پیغەمبەراییەتی یەکە ی وەکو: زیندوو کردنەوہی مردوو چاک کردنەوہی لاو
بەلەکو نەخۆشی تریش.. ھەر وەھا ھەوال دانێ نھینی داھاتوو زۆر
ھەوالی رووداوی غەیبی بە گەلەکە ی گەیانندو راست دەرجوون ﴿وایدناہ
بروح القدس﴾ نیشانە ی پیغەمبەراییەتی و راستی بانگەوازی یە کە یمان بە
فریشتە ی خۆمان کە (جوہرائیل) ە بەھیز کرد، بەتەواوی پالپشتیمان کرد.
ئە ی نەوہی ئیسرائیل ئەوہ ئیمە ئەو ھەموو پیغەمبەرەمان بو ناردونو
ئەو ھەموو موعجیزە و بەلگە یەمان لەسەر دەستی ئەوان دەرخست؛
کەچی ئیوہ نایەنە سەر ریگای راست!!

بێگومان جولەکەکان ھۆی موسولمان نەبوونی خۆیانیان بەوہ پاساو
دەدایەوہ کە تەعلیماتی پیغەمبەرەکانیان جێبەجێ دەکەن، ئەوان
پەپرە ی ئەو پیغەمبەرەنە دەکەن، جا لێرەدا قورئان پەردە لەسەر رووی
رەشو بەد روخساریان لادەداو ھەلویستو چۆنیەتیان دەردەخا، ئەوہیان
لێ ئاشکرا دەکا کە ھەرکاتێ پیغەمبەرێک نێردرابێتە سەریانو
پەیا مەکە ی بەھەوہسی ئەوان نەبووبێ ئەوہ بەئەو پەری درندەیی و
ناپیاوی یەوہ بەرەنگاری بوونەوہ دەفەرموی: ﴿افکلما جاءکم رسول بما لا
تھوی أنفسکم﴾ ئە ی نەوہی ئیسرائیل ئیوہ خوتان وا پێوہ گرتوہ
ھەرکاتێ پیغەمبەرێک ھاتە سەرتان و ھاتنەکە ی بە گوێرە ی ویستو
ئارەزو ی ئیوہ نەبوو ﴿استکبرتم﴾ لووت بەرزبێ دەنۆنن و پشت
ھەلەکەنو دژیان دەوہستن ﴿ففریقا کذبتم﴾ کۆمە لێکیان بە درۆ

دەخەنەو، بڕوایان پێ ناکەن ﴿وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ تاقمێکیان دەکوژن و قەلاچۆیان دەکەن و بەو پەری درندەیی یەو شەهیدیان دەکەن، تەنانەت ئێستا هەولی ئەو تانە حەزرەتی (محمد) شەهید بکەن، خۆ ئەگەر پارێزگاری و چاودێری ئیمە نەبێ فرسەتی لێ دین و لەناوی دەبن، وەکو چۆن سحر تان لێ کرد و گوشتی بەرخە کە تان بۆ ژەهراوی کرد! ئەمجار پەر وەردگار هەوالی جولە کە کانی سەردەمی ئیسلام بە حەزرەتی (محمد) ﷺ دەگەینێ و چۆنەتی گۆمراپی بە کەیان ناشکرا دەکا، لەو دا کە هەر لە سەر دابو نەریتی رابورد وانیان دەپۆزن و هەمان سەر رەقی و لاساری ئەوان پەپەرە دەکەن، بە هیچ جورێک نایەنە سەر ریگای راست و دەرکە و تەووە کە جولە کە بە سروشت جێی متمانە نین و پشتیان پێ نایە سترێ و هەر گیز بە لێن و پەیمانیا نیه ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ دەلێن: دلمان لەناو پەردە دایە و داپۆشراو، هیچ شتێ لەو قسانە ی کە (محمد) دەیانلێ تێی ناچێ و هیچ حالی نابین، با چی تر خۆی لە گەل ئیمە ماندوو نەکا و ازمان لێ بێنێ، مەبەستیان ئەو یە پێغەمبەر نا ئومید بکەن لەو کە چاوەروانی ئیمان هینانی وان بێ، واتە: دلەکانیان بە شێوە یەکی سروشتی وادروست بوون کە ئەو جورە قسانە ی پێغەمبەر وەرنەگرن بە پەردە یەکی ئەستوور ملەمایان لێ بپراوہ ﴿بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ﴾ پەر وەردگار بە درۆیان دەخاتەو دەفەرموێ: راست ناکەن دلەکانیان وادروست نەکراون کە حق وەرنەگرن، بە لکو کە نەرم نابن و حق نایستن بەهۆی ئەو وە یە کە کافر بوون بە ئەنقەست لە ریبازی راست و رهوان لادە دەن، ریگای گومراپیان گرتۆتە بەرو بە ویستی خۆیان لە ئاستی راستی و حق دا خۆیان کەر کردوو وە ازیان لە تیفکرین و گوێراگرتن هیناوە بە ئەنقەست دلی خۆیان لە کارخستووہ ﴿فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ﴾ بپروایەکی کە میان هە یە بپروا بە هەندێ ئەحکام و نامۆزگاری تەورات دەکەن، بپروا بە هەندیکێ ناکەن، یان ئەو جولەکانە کە میان بپروا بە پێغەمبەر دەکەن.

برئ راقه که رانی قورئان ده لئین: وشه ی (غلف) سوک کردنی وشه که یه له (غلف) هوه وه رگیراوه، که کۆی (غلاف) ه واته: دلمان بوته که شکۆلو توره که ی زانین، پره له گه وه هری عیلمو زانست، ئیتر پتویستیمان به زانیاری تر نیه. ئیتر چ پتویست ده کا (محمد) خۆمان پتوه ماندوو بکا؟؟ پیش هاتنی ئیسلام جوله که کان ژێرد ه سته ی عه ره به کان بوون، به تایبه تی جوله که کانی مه دینه، جا هه موو کاتئ خۆیان به وه هه لده نایه وه ده یانگوت: پیغه مبه ری ئاخز ه مان دئ، ئیمه نیشانه کانی ده زانین و له کتیبی ئیمه دا باسی کراوه، هه ر که هات، پیش هه موو که س ئیمانی پئ دینین، که چی ﴿ولما جاءهم کتاب من عند الله مصدق لما معهم﴾ کاتئ نه و پیغه مبه ره چاوه پروان کراوه هاتو قورئانیان له لایه ن خواوه بو هاتو پروا که ریش بوو بو نه و کتیبه ی که به ده ستیانه وه بوو ﴿وکانوا من قبل یستفتحون علی الذین کفروا﴾ له پیش هاتنی پیغه مبه رو قورئان هه میشه داوای سه رکه وتنو زالبونیان ده کرد به سه ر کافره کان دا ده یانگوت: خودایه سه رمان بخه به ناردنی نه و پیغه مبه ره ی که باش ده یناسین، که (محمد) ه ﴿فلما جاءهم ما عرفوا﴾ که چی که (محمد) هات بو سه ریانو بانگه وازی کردن بو موسولمان بوون ﴿کفروا به﴾ پیی کافر بوونو پروایان پئ نه کرد له بهر مله وری و هه سوودی و ته ماعی سه رکرد هی، به لئینه کانی پیشوویان له بیر خۆیان برده وه سه ره پیچی فه رمانی خودایان کردو ئیمانیان به پیغه مبه ری ئیسلامو په یامه که ی نه هینا ﴿فلعنة الله علی الکافرین﴾ نه فرینی خودا له سه ر بی پروایان بی، له سه ر نه و جوله کانه بی که پروایان به پیغه مبه ری ئیسلام نه کرد.

بروانه کردنی جوله که کان به تورئان و پیغه مبه رکوز بیان له میژوودا

بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يَنْزِلَ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ قَبَآءُ وَبِغَضَبٍ عَلَى
غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

جوله که کانى هاوچه رخی پیغه مبه رکوز ده یانزانى که حه زره تی
(محمد) نهو پیغه مبه ریه که له ته وراتدا موژده به هاتنی دراوه، به لام
له بهر حه سودی و سه رپه رقی خویان نیمانیان پی نه هینا، بویه پهروه ردگار
سه رزه نشتیان ده کاو ده فهرموی:

﴿بِسْمَا أَشْتَرُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ به راستی
شتیکی خرابو بهد بوو نهوه که نه فسی خویانیان پی فروشت که بریایان
نه کرد بهو قورئانهی خودا بوو پیغه مبه رى ناردبوو ﴿بَغْيًا﴾ له بهر
حه سودی و هه لپه کردن بوو و ده ده سته ینانى سه رکرایه تی که ناگونجی
بیاندریتى و شیایو نین: حه سودی نهوه یان ده برزو داخی نهوه یان ده خوارد
﴿أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ نهوه یان پی ناخوش
بوو که پهروه ردگار بهنده ی خوی (محمد) ی هه لپه زاردوه بوو
پیغه مبه رایه تی، رقیان لهوه بوو که خودا بهنده یه کی ناجوله که ی
هه لپه زاردوه بوو ته رکی گه یاندنی په یامه که ی، چونکه نهوان پتیان و ابوو
نهو پیغه مبه ره چاوه پروان کراوه ده بی له نهوه ی ئیسحاق بی، وه خیلی
جوله که بی، که وا ده رنه چوو، ئیتر پشتیان هه لکردو بریایان پی نه کرد،

﴿فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ﴾ گه‌رانه‌وه به خه‌شمی خوداوه ئه‌وه‌ی له ئه‌م سه‌رپه‌چی‌کردنه ده‌ستیان که‌وت غه‌زه‌بی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌کی خودابوو بۆیان غه‌زه‌بی‌ک له‌به‌ر به‌گۆی نه‌کردنی فه‌رمانه‌کانی ته‌ورات، غه‌زه‌بی‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بڕوایان به‌ عیسا نه‌کرد، غه‌زه‌بی‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ بڕوایان به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌کردو موسولمان نه‌بوون ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ رۆژی قیامه‌ت بۆ ئه‌و کافرا نه‌ سزای به‌ئیش هه‌یه، له‌گه‌ل سوکایه‌تی پێ‌کردن دا چونکه‌ سه‌رپه‌چی‌کردنه‌کیان له‌به‌ر لووت به‌رزو و هه‌سو‌دی و مله‌و‌ری بوو ده‌بی سزا که‌یان سوکایه‌تی پێ‌کردنیشی تیدابی!

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمَنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ ئه‌گه‌ر پێیان بگوتری: بڕوا بکه‌ن به‌وه‌ی که‌ خودا ناردویه‌تی بۆ پیغه‌مبه‌ر که‌ قورئانه‌و شوینی بکه‌وزو پابه‌ندی بن له‌وه‌لامدا ﴿قَالُوا: نؤمن بما أَنزَلَ اللَّهُ﴾ ده‌لین: ئیمه‌ بڕوا به‌و کتێبه‌ ده‌که‌ین که‌ بۆ سه‌ر خو‌مان نه‌ردراوه‌ که‌ ته‌وراته‌و، هه‌موو پیداوێستی‌یه‌کی ئیمه‌ی تیدایه‌، هه‌ر ئه‌و راسته‌ ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾ ئه‌مجار کافر ده‌بن به‌ هه‌ر کتێبی‌ک که‌ له‌ ته‌ورات به‌ده‌ریی جا ئه‌و په‌یامه‌ عیسا هیناییه‌تی یان (محمد) - که‌ دوا پیغه‌مبه‌ره‌ - هیناییه‌تی ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ واته‌: بڕوا به‌ قورئان ناکه‌ن، له‌ حالیکه‌ که‌ ئه‌م قورئانه‌ راسته‌و ده‌ق پشتگیری له‌و په‌یامه‌ ده‌کا که‌ ته‌ورات گه‌یاندویه‌تی ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾، ئه‌ی محمد پێیان بلی: ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن بڕواتان به‌ ته‌ورات هه‌یه‌ ئه‌ی بۆچی له‌وه‌پیش رابوردوانتان پیغه‌مبه‌رانی خودایان شه‌هید ده‌کرد، خو‌ ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ په‌یامێکیان هینابوو که‌ ئیستا ئیوه‌ ئیدیعای ئه‌وه‌ ده‌که‌ن که‌ بڕواتان پێیه‌تی: نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌، به‌لکو ئیوه‌ بڕواتان به‌ په‌یامی (موسا)ش نه‌کرد که‌ رزگارکه‌ری گه‌لی جوله‌که‌ بوو.

جوله که کان راست ناکهن ده لَین ایمانمان به تهورات ههیه

﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ

وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ (۹۲) وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ

خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَأَسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأُشْرِبُوا

فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَتَسَاءَلُونَكُم بِهِ ۖ إِيْمَانُكُمْ

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۹۳)

له نایه ته کانی پیشوودا باسی گویره که په رستنی جوله که کان کرا، وه کو له نایه تی (۵۱) ی ئەم سووره ته دا فهرمووی: ﴿وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً...﴾ ئەمجار لیره دا هه مان مه بهستی دووباره کرده وه بۆ نه وه بیچه سپینێ که ئەو جوله کانه له بهر دل په قی و سه رسه ختیان به هیچ شتی که نایه نه سه ر ریبازی حه ق و راستی و فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ بێگومان کاتی خۆی موسا هاته سه رتان به نیشانه ی پیغه مبه رایه تی ئاشکرا و به هیزه وه، که چی له جیاتنی نه وه ی بروای پێ بکه ن په پیره و ی فرمانه کانی بکه ن، که موسا چوو بۆ سه ر کینوی طور ئیوه دوا ئەو ده ستان کرد به گویره که په رستن، به راستی ئیوه له م کاره خراپه تان دا سته مکار بوون، ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا﴾ ئەو نه وه ی ئیسرا ئیل ئەو کاته بینه نه وه یادی خۆتان که وه عدو په ایمانمان لی وه رگرتن که په پیره و ی فرمانه کانی ته ورات بکه ن، چی تیدایه به ریکئو پێکی نه نجامی بده ن، کینوی طورمان به رز کرده وه له ژوو سه رتانه وه رامن گرتو پیمان گوتن: ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا﴾ ئەو ی که فرمانمان پێ کردوون وه ی بگرنو نه نجامی بده نو به دل پابه ندی بنو

گوئێ رادیرین ﴿قَالُوا سَمْعًا﴾ وتیان: بە لێ فەرمانە کە تمان بیست بە لام ﴿وَعَصِينَا﴾ بە گویت ناکهین واتە: بە قسە وتیان باشە بە کردەوێ سەرپیچیان کرد ﴿وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ﴾ گویره کە پەرستیان لە لا خۆشەویست بوو، بە تەواوی لە گەل خوینیان تیکە لاو بوو، بە هۆی کافر بوونیانەوێ لە ناخەوێ گویره کە پەرستی دەیەه ژاندن چۆن ناو بە ناو لقو پۆپی داری تەردا بلاودەیتەوێ ناوا خۆشەویستی گویره کە بە ناو دلیان دا بلاو بووێوێ ﴿قُلْ بِسْمَايَا مَرْكَمِ اِيْمَانِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئەو محمدا! بە گالتە پیکردنەوێ بە لێ: بە راستی ئەوێ باوەریکی بە دو خراپە کە داواتان لێ دەکا گویره کە بپەرستن؟! ئەگەر ئێوێ راست بکەن ئیمانتان هەبێ ئەوێ ئیمانێکی گەلێ خراپە واتە: درۆ دەکەن، ئیمانتان نیە، چونکە ئیمان فەرمانتان پێ ناکا گویره کە بپەرستن.

دو نیا ویستن و ژیان خۆشەویستی جوله‌که‌کان

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمْ اَلْاٰخِرَةُ عِنْدَ اَللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ

النَّاسِ فَتَمَنُّوا اَلْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا

قَدَّمْتْ اَيْدِيَهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اٰخِرَ صَ النَّاسِ

عَلٰى حَيٰوةٍ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَمَا

هُوَ بِمَرْحُوْمٍ مِّنَ الْعَذَابِ اَنْ يُعْمَرَ وَاللّٰهُ بِصٰوِرٍ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾

بیگومان جوله‌که‌کان زمان در یۆسوونو پر و پاگەندەچی بوون جوړه‌ها بانگه‌شەیان بۆ خۆیان بلاودەکردەوێ: دەیانگوت ئیمە گەلی هەلبژیراوی خوداین، تەنھا ئیمە لە سەر ریبازی راستی و حەقین، هەر ئیمە لە قیامەتا بە مراد دەگەینو لە ناگەر رزگارمان دەبێو: دەچینە ناو بەهەشتەوێ، لە

روژی قیامت تا خوشی و سرفرازی و رحمتی خدا هر بۆ ئیتمه‌یه و کهسی
 ترو هیچ گهلو هۆزیک لای خودا به‌شو باری نیه مه‌به‌ستیان نه‌وه‌بوو
 موسولمانه‌کان ژێوان بکه‌نه‌وه، دلیان کرمی بیی، په‌روه‌ردگار فه‌رمان
 ده‌کا به‌ پیغه‌مبەر که (موباهله) له‌گه‌ل نه‌و جوله‌کانه‌ بکا، به‌م جوړه
 هه‌ردوو تاقم: موسولمانو جوله‌که به‌رامبەر به‌یه‌ک راوه‌ستین، نه‌مجار
 داوا بکه‌ن خودای په‌روه‌ردگار درۆزن له‌ناو به‌ری ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ
 الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمْنُوا الْوَيْلَ لَكُمْ مِنَ الدَّارِ
 الَّتِي كُنْتُمْ تُبْغُونَ﴾: نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن خانووی قیامت هه‌ر بۆ ئیوه‌یه به‌هه‌شت
 زیده له‌ هه‌موو که‌س ده‌دری به‌ ئیوه ده‌ ناواته خوازی مردن بنو داوای
 مردنو چوونه به‌هه‌شت بکه‌ن، جا ئه‌م داوا کردنه به‌ گوشتار بی، یان به
 کردار بی وه‌کو نه‌وه له‌ری خودادا شه‌ر بکه‌ن، شه‌هید بین، چونکه
 که‌سیک دلنیابی له‌وه که‌مرد ده‌چیتته ناو به‌هه‌شته‌وه پتویسته هه‌ول بدا
 زوو بیگاتئ وه‌کو چۆن هاوڕیانی پیغه‌مبەر له‌ری خودادا گیانی خۆیان
 به‌خت ده‌کردو خۆیان ده‌فروشت به‌ به‌هه‌شت ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدِمَتْ
 أَيْدِيهِمْ﴾ به‌لام نه‌وان هه‌رگیز داوای مردن ناکه‌ن چونکه بۆ خۆیان ده‌زانن
 چه‌ند تاوانبارو سته‌مکارن، ده‌زانن چییان کردووه و چه‌ند گوناھیان هه‌یه،
 ده‌ترسین له‌وه که‌خودا نزاکه‌یان گیرابکاو خیرا به‌مرن نه‌و کاته
 خه‌ساره‌تمه‌ندی دوتیاو قیامت بین، دوتیاان له‌کیس به‌چی به‌هۆی نه‌و
 کرداره‌ناپه‌سه‌ندانه‌یان که‌نه‌جامیان داوه، له‌به‌ر نه‌وه نه‌وان حازرنین
 (مباهلة) بکه‌نو داوای مردن بکه‌ن: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ په‌روه‌ردگار
 زانیه به‌ سته‌مکاران، ده‌زانئ چی ده‌که‌نو چی ناکه‌ن. ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ
 أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاةٍ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ تۆ ده‌بینی جوله‌که
 له‌هه‌موو که‌س زیاتر هه‌زیان له‌ ژيانه‌و دژی مردن، چونکه ده‌زانن که
 مردن راپیچی سزای به‌ئیش ده‌کړین! ﴿يُودُ أَحَدَهُمْ لَوْ يَعْمُرُ الْآلِفَ سَنَةً﴾
 هه‌ریه‌کئ له‌و جوله‌کانه‌ ناواته‌خوازی نه‌وه‌یه که‌هه‌زار سال له‌ژياندا بی

﴿وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر﴾ خۆ ئەو تەمەن درێژی یە لە سزا رزگاری ناکاو سزای لێ دوور ناخاتهوه ﴿والله بصير بما يعملون﴾ خدا زاناو بینایە بهو کردارانهی دهیانکهن سزای دادوه رانهی خۆیان ده داتهوه.

هه لۆیستی جوله که کان بهرام بهر جویرائیل و فریشته و

پیغه مبهرا ن

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا

بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

تا ئیستا چەند جارێک قورئان بڕو بیانوی جوله که کانێ بڕی، هەر ئیددیعیایەکی کردیان رەتی کردەوه له هەموو هەلۆیستو بۆچوونیکیاندا بۆری دان، لێرەشدا جارێکی تر قورئان بیرو بۆچوونیکێ تری ئەو گێل که ذابانە دەرده خا بۆچوونیکێ سەپرو سەمەرەیان دەخاته روو، ئەویش ئەو یە؛ که دهیانگوت: ئیمە بۆیە ئیمان به (محمد) ناهێنین چونکه جبرائیل نیگای بۆ دینێ، جبرائیل ویرانکاریو به لاو ئافات دینیتە خواری، ئەگەر نیگا که هەزرەتی میکائیل بیهێنایە ئەو یە کسەر موسولمان دەبووین چونکه میکائیل فریشتە ی خێرو بێرە، فریشتە ی رزقو روژی، بۆیە پەرودگار دەفرموی: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ پێیان بڵێ: هەر که سیک هۆرمانی جویرائیل بێ دیاره دۆرمانی خودایە، چونکه جویرائیل فریشتە ی خودایە خودا کردو یەتی به فریشتە ی هاتوو چۆو هێنان و بردنی نیگا له نێوان خۆی و پیغه مبهرا نی دا هەر که سیک دژایەتی ئەو بکا دژایەتی خودا ده کا، بێگومان جویرائیل به فرمانی خودا ئەو قورئانهی بۆ تو هێناوه بۆی خوێندو یەوهو تێی گمیانوی ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى

للمؤمنين ﴿ حالى ئەو قورئانە وایە، پشتگیری ناوەرۆکی کتیبە
 ئاسمانی یەکانی پیش خۆی دەکا، ریگای سەرفرازی نیشانی موسولمانان
 دەداو مژدەى بەهەشتیان پێی دەدا ﴿من کان عدوا لله وملائکته ورسله
 وجبریل ومیکال فإن الله عدو للكافرين﴾ هەرکەسێک دوژمنی خودایی،
 دژایەتی فریشتەکانی بکا دوژمنایەتی لەگەڵ پیغەمبەرانی دا بکا،
 بەتایبەتی دژایەتی جویرائیل و میکائیل بکا، ئەوێ دياره کافرو
 خودانەناسەو خوداش دوژمنی کافرانەو بە سزای دۆزەخ تۆلەیان لێ
 دەستینێ!

بروانەکردنی جوله که به قورئان و پابه ندنه بوونیان به په یمانه کانیان

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

﴿ ۹۹ ﴾ أَوْ كَلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَّبَذَهُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا

يُؤْمِنُونَ ﴿ ۱۰۰ ﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ

فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ

كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۱۰۱ ﴾

دواى ئەوێ پەرۆمەرەگار باسێ دەروون پەسێ و هەلە نەتێ نامەردانە
 جوله کهکانی کرد، جاریکی تر بۆ دلدانەوێ پیغەمبەر ئەوێ رادەگەیشتی
 کەسروشتی جوله که وایە نایەتەکانی خودا بە درۆ بزانیو پابه ندی وادەو
 بەلێن نەبنو پیغەمبەرەکان بە درۆ بخەنەوێ گوی بۆ قورئان نەگرنو
 دەفەرموی: ﴿ ولقد أنزلنا إليك آيات بينات ﴾ بێگومان ئێمە چەند
 بەلگە یەکی ناشرکرامان بۆ ناردوێشە خواری گەواهی راستیی

پیغه مبهرایهتی تۆن ﴿وما یکفر بها إلا الفاسقون﴾ بی پروا نابی بهم
نایاتو به لگانه مه گهر سه ریچی که رو هه لگه راوه! نه گینا هه موو که س
پروایان پی ده کا؟!

چونکه راستی قورئان ناشکراو نمایانه، به هیچ شتیك ناشارد ریته وه،
به لام جوله که بر وای پی ناکهن، نیمان ناهینن له بهر به دره فتاری و بهد
ره وشتی و خیانه تکاری و لوت به رزی و سه ره قی و مله ورپیانه! نه مجار
پهروه ردگار سه رنجی موسولمانان راده کیشی به وه که هه ره شهی توندو
تیژ له جوله که کان ده کاو په رده له سه ر دوو رووی و بهد ره فتاری یان
لاده دات، نه وه ده چه سپینن که نه وانه کۆمه لیککی بی سه رو به رهن
هه ریبه که له ناشیک لی ده کاو رایه کی هه یه، هه رچه نده ره گه زه رستن؛
به لام هه رگیز هه موویان له سه ر عه ه دو په یمان نامیننه وه ره گه زه رستن
بو نه ژادی خو یان که چی له گه ل نه وه شدا هه ر په یمانیک ببه ستن
کۆمه لیکیان پشتی لی هه لده که نو پابه ندی نابن. وه کو ده فهر موئ: ﴿أو
کلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم﴾! بل اکثرهم لایؤمنون ﴿نایا نه و
جوله کانه ره وشتیان وایه و وا خو یان پیوه گر توه هه رکاتی په یمانیک
ببه ستن کۆمه لیکیان هه لیوه شیننه وه پابه ندی نه بن؟ به لکو زور به یان
نیمان ناهینن و له سه ر گومرایی خو یان ده میننه وه، چونکه هیچ وه عدو
په یمانیکیان بر وای پی ناکری چی به لینیک بدن نایه نه سه ر؛ به کورتی
له م نایه ته دا پهروه ردگار دوو ره وشتی جوله که ی ناشکرا کرد، یه کیکیان
نه وه یه که بر وای به به لین و په یمانیان ناکری، دووه میان؛ نه وه یه
که زور به یان نیمان ناهینن و به سه ر لیشی وای ده میننه وه، نه وه ش
هه وایکی غه یبی بووه نه و کاته قورئان داویه تی و هه رواش ده رچوو!
نه وه تا به در یژایی میژوو له گه ل نه و هه موو به لگه راستییانه ی که
گه واهی ده دن له سه ر راستی نایینی ئیسلام پیغه مبهرایهتی پیغه مبهرو
هه و لو تیکۆشانی قوتاییانی فیرگه ی پیغه مبه ر بو بلا و بوونه وای نایینی

لەناو چوون، بەمەش گفتو کۆی دلیان دامرکاو دلییا بوون لە فەوتان و لەناوچوونی دوژمنی سەر سەختیان.

ئیمامی بوخاری و موسلیم و نسائی و ئیبن ماجه و ئیمام ئەحمەد لە ئیبنوعەباس وە حەدیشیک دەگێرنەو دەفەرموی: (پێغه مەهر ﷺ کاتی هاتە (مەدینە) بینی جولە کەکان روژی (عاشورا) بەروژوو دەبن: فەرموی: بۆچی ئێوە لەم روژەدا بەروژوو دەبن؟! وتیان: ئەم روژە روژنکی پیرۆزە، ئەمرو ئەو روژەیە کە پەرەردگار ئەوێ ئیسرائیلی لەچنگ دوژمنی سەر سەختیان رزگار کردووە، کاتی خۆی حەزرەتی موسا بۆ شوکرانە بژیرو سوپاسگوزاری ئەو روژە بەروژوو بوو، پێغه مەهر ﷺ فەرموی: من لە ئێوە بە (موسا) نزیکترم ئیتر بۆخۆشی بەروژوو بوو فەرمانیشی بە هاوێلانی کرد کە بەروژوو بن؟! (الأساس ج ۱/ ۱۴۷).

۳- ﴿وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ اتَّخَذْنَا الْعَجَلَ مِنَ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ .

پەرەردگار سەرگورشتەیه‌کی تریان وەبیر دینیته‌و دەفەرموی: ئەو وەبیر خۆتان بهێننەو کە هەر دوا بە دواي رزگار بووتان لە فیرعە و نو رزگار بووتان لە دەریا موسامان بانگ کرد بۆ سەر کتوی (طور) چل شو مایه‌و کەچی ئێوە دواي ئەو بوونە گۆیرە کە پەرستو خوداتان لە بیر چوو وە سەرباری ئەم تاوانە گەورەشتان خودا تۆبەي لی وەرگرتو عەفووی کردن بۆ ئەوێ بیریک لە خۆتان بکەنەو واز لە تاوان و تاوانکاری یێن و سوپاسگوزارین.

۴- ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بیر بکەنەو کە ئیمە تەوراتمان نارد بۆ (موسی) و (فورقان) مان دایە کە بریتی بو لە ئەو موعجیزە و نیشانانەي کە حەق بەتال لیک جودا بکەنەو (وەکو: گۆچانە کەي کەمارە درۆزنە کانی سەحریازە کانی لوول کردنو قوتی دان، یان وەکو: دەستی موبارە کي موسا کە دەیخستە باخەلیسەو و دەری

کاتیک کۆمه‌لیک له زاناو مالمه‌کانی جوله‌که ته‌وراتیان
 پاشگوئێ خستو روویان لی‌وه‌رگێرا چونکه راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زه‌تی
 موحه‌مه‌د ﷺ ده‌چه‌سپینئ! روویان کرده فالچییه‌تی و سیه‌رو
 جادوو‌بازی و چاوبه‌ستو کوله‌وه نانی، وه‌کو ده‌فه‌رموئ: ﴿واتبعوا ما تتلوا
 الشیاطین علی ملک سلیمان﴾ کۆمه‌لیک له‌خوینده‌وارو مالمه‌کانیان،
 نه‌وانه‌ی ته‌وراتیان فه‌رامۆش کردبوو، به‌نه‌نقه‌ست خۆیان لی‌گیل کردبوو،
 شوین نه‌و سیه‌رو جادوو‌بازی‌یه‌ی جندۆکه‌کان که‌وتبوون که له‌سه‌رده‌می
 هه‌زه‌تی سوله‌یمان‌دا کاریان پێ‌ده‌کرد، به‌راستی نه‌وه نه‌وپه‌ری
 سه‌رلی‌شتی‌واوی‌یه‌ بو نه‌وانه‌ی که په‌یره‌وی ده‌که‌ن، ده‌یانگوت: کاتی خۆی
 هه‌زه‌تی سوله‌یمان هه‌رچی کتیبی سیه‌رو جادوو‌بازی هه‌یه هه‌مووی
 کو‌کردۆته‌وه له‌ژیر کورسی‌یه‌که‌ی‌دا ژیر خاکی کردوون، له‌دوای له‌دوینا
 ده‌رچوونی سوله‌یمان نه‌و نووسراوانه‌یان ده‌ره‌یناوه‌ته‌وه به‌ناو خه‌لک‌دا
 بلاویان کردۆته‌وه، بێگومان نه‌مه‌ش درۆیه‌کی شاخ‌داری هه‌لبه‌ستراویان
 بوو، ﴿وما کفر سلیمان﴾ هه‌زه‌تی سوله‌یمان جادوگه‌ری نه‌کردوه و
 سیه‌رباز نه‌بوه، نه‌و پیغه‌مبه‌ر بووه و پیغه‌مبه‌رایه‌تی دژی
 جادوگه‌ریه‌تی‌یه! چونکه سیه‌رو جادو روکه‌شی و فیل و چاوبه‌سته‌کی
 تیدایه و پیغه‌مبه‌رانیش له‌شتی و دوورن: ﴿ولکن الشیاطین کفروا﴾
 به‌لکو شه‌یاتینی ئاده‌می و جندۆکه سیه‌ربازیان پال هه‌زه‌تی سوله‌یمان
 داوه. نه‌وان سیه‌رو جادویان داهینا و نووسیانوه و فیری خه‌لکیان کرد.

﴿یعلمون الناس السحر﴾ خه‌لکیان فیری سیه‌رو جادوو کرد بو
 نه‌وه‌ی سه‌ریان لی‌بش‌یوینن ﴿وما أنزل علی الملکین ببابل هاروت
 وماروت﴾ هه‌روه‌ها شوین نه‌وه که‌وتبوون که له (بابل)‌دا نێردرابوو بو
 هاروت و ماروت که دوو فریشته‌بوون نه‌وه‌ی که بو سه‌ر نه‌و دوو فریشته
 نازل کرابوو زانیاری سیه‌ر بوو مه‌به‌سته‌که‌شی تاقیکردنه‌وه‌ی خه‌لکه‌که

بوو ئەوەی فیری دەبوو کاری پێ دەکرد کافر دەبوو، ئەوەی خۆی لێ دەپاراست، یان فیری دەبوو بەلام کاری پێ نەدەکرد ئەوە موسولمان بوو..
 حەسەن: وشە (الملکین) وا خویندۆتەو لامەکە ی ژیردار کردووە
 واتە: (الملکین) دوو پاشاکە لە بابل بوون. ﴿وما يعلمان من أحد حتی یقولاً إنما نحن فتنة فلا تکفر﴾ هەرکەسیکیان فیری سیحر بکردایە جاری لەپیشدا بە تەواوی نامۆژگارییان دەکردو پێیان دەگوت: ئێمە بۆ تاقیکردنەو دانراوین، ئەوەی کە ئێمە فیری تۆی دەکەین تاقیکردنەو خودایی یە بۆ ئێوە کە فیری بوون بۆ زەرەر و زیان بەکاری مەهینن، مەیکەنە هۆی کافر بووتان هەرکەسیک فیری ببێ بۆ ئەوەی زیانەکانی سیحر لە ئادەمیزاد دووربخاتەو، ئەوە کاریکی باشە، کەسیکیش بۆیە فیری ببێ تا دەرد و زیان بەخەڵک بگەیهنێ ئەوە گومرا و تێداچوو
 ﴿فیتعلمون منهما﴾ خەڵک لەو دوو فریشتە فیری جادوبازی و سیاسەتمەداری و دەبوون ﴿ما یفرقون به بین المرء وزوجه﴾ کە ژنو مێردیان لیک جیا دەکردنەو ئاژاو و پشیویان دەخستە نێوانیانەو ﴿وما هم بضارین به من أحد إلا یاذن الله﴾ خۆ ئەگەر ویستی خودای لەسەر نەبێ ئەو سیحربازانە ناتوان زیان بەکەس بگەیهنن ﴿ویتعلمون ما یضرهم ولا ینفعهم﴾ ئەمە لەکاتی کدا ئەوانە بە فیربوونی سیحر زیانیان پێ دەگا نەک سوود و قازانج ﴿ولقد علموا لمن اشتراه ما له فی الآخرة من خلاق﴾ بێگومان ئەو جولهکانە ی کە تەوراتیان پاشگوێ خستو لەجیاتی کاریککردنی، سیحرو جادوبازییان هەلبژاردو هینایانە کایەو، بۆ خۆیان باش دەزانن کە لەرەحمەتی خودا بێ بەرین و بۆنی بەهەشت ناکەن، چونکە ئەوان لەجیاتی تەورات سیحرو جادوبازییان هەلبژاردووە؟ ﴿ولبئس ما شروا به أنفسهم لو کانوا یعلمون﴾ شتیکی خراب و ناپەسەندە ئەو شتە ی کە ئەوان خۆیانیان پێ فرۆشتووە، ئەگەر بزائن و هەست بە هەلەکیان بکەن! ﴿ولو أنهم آمنوا واتقوا﴾ خۆ ئەگەر

ئەوانەى خوویان داوہ تە سیحر بازى و خۆیان پیوہ هەلەوگیر کردووہ لەجیاتى ئەو کردووہ ناپەسەندە کە فیربوونی سیحرە، ئیمانیان بە پیغەمبەر بەینایە و خودا پەرستیان بکردایە ﴿لثَّوبَةُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لِّوَكُنْتُمْ يَاسِرِينَ﴾ پەرەردگار پاداشتى ئەدانەوہ، ئەو پاداشتەى کە خودا دەیدانەوہ زۆر باشتربوو لە ئاکامى ئەو کارە ناپەسەندە کە فیربوونی سیحر و جادوگەرییە و جگە لە خەسارە تەندى و مالى ویرانى هیچى لى پەیدا نابى! ئەگەر ئەوان بیانزانایە هەستیان بە چاکە و خراپەى خۆیان بکردایە گوى بیستى فەرمانى خودا دەبوون.

تییینی : دەلین : حیکمەت لەوہدا کە پەرەردگار ئەو دوو فریشتەى تەرخان کردبوون خەلکى فیرى سیحر بازى بکەن، ئەوہیە : کە لەو رۆژگارەدا سیحر بازو جادوگەر زۆربوون، چەند جوۆرە شیوہى سیحر بازیان داھینا؛ بەلکو و گومان دەبرا کە ئەو ساحیرانە پیغەمبەر بن؛ ئیتر پەرەردگار ئەو دوو فریشتەى ناردن بۆ ئەوہى شیوہ و چۆنیەتى سیحر بۆ خەلک روون بکەنەوہ، تا بتوانن جیاوازی نێوان سیحر بازى و پیغەمبەرایەتى بکەن، بزانی ئەوانەى بەدرۆ لافى پیغەمبەرایەتى لى دەدەن، سیحر باز نەک پیغەمبەر!

ھەندى لە راقە کەرانى قورئان بە تاییەتى ئەوانەى کە لە سەدەى بیستەمدا تەفسیریان لە قورئان کردوہ کاریگەرى قوتابخانەى مامۆستا (شیخ محمد عبدة) یان پیوہ دیارە لەوانەش خوالیخۆشبوو مامۆستا (سید قطب) پێیان وایە وشەى (ما) لە ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكِینَ...﴾ دا (ما) (موصولة) نى بەلکو (ما) (نافیهیە ئەو کاتە تەفسیرە کە بەم جوۆرە دەبێ) ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكِینَ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَما رُوتَ﴾ هیچ جوۆرە جادوگەرى سیحر بازى یە کە نەتێردراوہ تە خواری بۆ سەر هاروت و ماروت کە گویا دوو فریشتە بوون ھاتوونە ناوچەى بابل - کە شاریکە لە عێراق - تا خەلکى فیرى سیحر بکەن و ﴿وَمَا یَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ﴾ ئەم دوو فریشتە

هیچ که سیان فیتری جادو و گهری نه کردووه ﴿حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا لَحْنٌ فَتْنَةٌ﴾ هتا ناموژگاریان نه کردنایه به وه که پتیان بلین نئمه بو تاقیکردنه وه ی ناده میزاد نیردراوین ﴿فَلَا تَكْفُرْ﴾ که واته: بی بروا مبه، هر که سیک فیتری سیحربازی بی و پهیره وی بکات کافر ده بی، هر که سیک فیتری جادو گهری بی و کاری پی نه کات له سهر بروای خو ی ده مینیتسه وه ﴿فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهَا﴾ تا لیان وه فیر بین ﴿مَا يَفْرُقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ سیحرو جادوی وایان لی فیر بین که ژنو میردی پی له یه ک جیابکه نه وه به کورتی نه م باسه هر نه بو وه نه فسانه یه و جوله که هلیان به ستروه!

نه ده بی ناخواتن له گهل پیغه مبه ر ﴿۱۰۵﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۴﴾ مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۰۵﴾

نه مه خیطابی پهروه ردگاره، ناراسته ی موسولمانان کراوه ده رباره ی کاریک که په یوه ندی به جوله که کانه وه هیه، رینومایی موسولمانان ده کا که چو ن ناخواتن له گهل پیغه مبه ردا بکه نو وشه ی ناسکو جوان هه لبرین، خو له وشه ی وا بیاریزن که جوله که کان بو مبه سستی تر به کاری دینو ده فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا﴾ ندی نه و که سانه ی که تیمانتان به پیغه مبه ر هیناوه، له رووی نه و پیغه مبه ردا وشه ی (راعنا) به کار مه هینن، نه م وشه یه به توزیک دهم بو خوارکردنه وه ده بیته (راعینو) ی عیبری که جنیویکی ناشیرینه، هرچه نده له زمانی عه ره بی دا به مانای چاودیری کردنو گو ی بو راگرتن دی و له سه رخو یی ده گه یه نی واته:

گوئ بگره بومان تا بتوانین نه وهی ده مانه وی لیت بیرسین و نه نجامی
 بدهین و لیت حالی ببین.. جاکه جوله که کان گویان لی بوو موسولمانه کان
 له گهل پیغه مبهردا وشه ی (راعنا) به کار دینن به هلیان زانی نه وانش نه م
 وشه ی له گهل به کار بینن به و الهت ده یانگوت: مه به ستمان مانا
 عه ره بیه که یه تی به لام له راستی دا مانا عیبری یه که یان مه به ست بوو ئیتر
 نه وه بوو پهروه دگار نه وه وشه ی له موسولمانان قه ده غه کرد که له پرووی
 پیغه مبهردا بیکه ن، به لکو فره مانی پیکردن که له شوین نه وه وشه یه
 وشه یه کی تر بلین، پتیانی فره مروو: ﴿ وَقُولُوا انظُرْنَا ۚ ﴾ بلین: روومان
 تی بکه و سه یرمان بکه سه رنجمان لی بکه، بزانه ناخو فره مایشته کانت
 حالی بووین یا نا ﴿ واسمعوا ﴾ فره مان به رداری خودابن و گوئ پرابگر
 پیغه مبهردا چیتان پی ده لی: ده باره ی شهرعی خودا بیقوزنه وه، جا له بهر
 نه وهی جوله که کان بی نه ده بییان له خزمهت پیغه مبهردا کرد، وشه ی
 (راعنا) یان به مانا مه به سته که ی خو یان - که شهرانی و نه گبه تی و شووم
 ده گه یه نی - لی دا وه ته وه، نه مهش کوفریکی ناشکرایه، چونکه که سیکن
 ره وشتی شهرانی و نه گبه تی و هپال پیغه مبهردا بدا؛ دیاره بر وای به
 پیغه مبهردا پی نه ویه، که واته له ریزی خوانه ناسانه، بویه پهروه دگار له
 کوتایی نایه ته که دا به توندی هه ره شه ی ترسناکیان لی ده کاو ده فره مروی
 ﴿ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ سزای توندو به ئیشمان بو نه وه جوله که کافران
 ناماده کرده و شایانی نه وه سزا به ئیشه ن:

﴿ مَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يَنْزَلَ عَلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكَ ﴾ نه وه جوله که و گومرپایانه ی که ده ره حق به
 پیغه مبهردا پی خو یان نه وه هه موو سه ریچی و فرو فیل و ته له که باز یه یان
 کرده وه، نه وانه هه رگیز نایانه وی ئیه خو شبه خت بن؟ نه وه جوله که یه یان
 خو ش نیه که پیغه مبهردا له خوتانه و قورئانتان بو ئیردرا وه ته خواری،
 بیرو با وه ری پروپوچی بته رستی و نه زانیتان لی ره ویه ته وه، به شیکتان له

خیرو بهرە کەتی پەرەردگارتان بۆ نیردراو ته خوارئ؛ هەر وهه کافره کانیش نه مهیان پی ناخۆشه، چونکه ده زانن که نه پچرانی نیگا و نازلبوونی ده بیته هۆی به هیزبوونی نیسلامو بلاو بوونه وهی و جیگیربوونی له دلی خه لکدا نه وان پتیا ن خۆشه زوو چه رخی چه پگه ردتان به سه ردا بسورئ، نگینتان نه مینئ و له گۆره پانی ژیا نا وه ده رنرین، به لام نه وه شتی که عانی د به خودایه و ﴿والله یختص برحمته من یشاء والله ذو الفضل العظیم﴾ خدا به ویستی خۆی که سیك هه لده بژیرئ و ره حمه تی خۆی به سه ردا ده رپژئ و ده یکاته فروستاده ی خۆی، که س نه به توانئ نه هیلئ خدا نه م ویسته ی خۆی نه نجام بدا.. خودا خاوه نی فه زلو گه وره یی به به سه ر هه موو که س داو به تابه تی به سه ر نه و که سه دا که ده یکاته پیغه مبه ری خۆی نیگای بۆ ده نیرئ، که وابوو که س مافی نه وه ی نه هه سوودی به و خودا پیدوانه به رئ، چونکه خودا بۆ خۆی ده زانی کئ شیاوی نیگا بۆ ناردنو پیغه مبه رایه تی به .

نه سخ له حوکمه شهر عیبه کان دا هه یه

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰۶ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝۱۰۷ أَمْ تَرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۚ وَمَن يَتَّبِدْ لِّلْكَفْرِ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱۰۸﴾

دوا ی نه وه ی پەرەردگار چۆنه تی نیگا (وه حی) ی باس کردو راو بۆچوونی ناحه زانی ره ت کرده وه، نه مجار حیکمه ت و نه ینی هه بوونی نه سخ له حوکمه شهر عیبه کان دا روون ده کاته وه ده فه رموئ: ﴿ما ننسخ

من آية أو ننسها نأت بخير منها ﴿ حوکمی ھەر ئایەتیک بگۆرپین بە
 حوکمی ئایەتیک ترو حوکمە کە ی رەش بکەینەو، یان ھەر لەرۆپەری
 دلتدا لەبیرت بەرینەو، نە لەفظو نە مانا ھیچیان لات نەمپن، ئەو
 دلنیا بەشترو گونجاوتر دەخەینە شوینی ئەو ئایەتە رەش کراوە، یان
 لەبیر کراوە ﴿أو مثلها﴾ یان وەکو ئەو دینن.. یان مانای ئایەتە کە بەم
 جۆرە یە: ھەر موعجیزە یە کە دەیدەین بە پتغە مەبریک دوا یی
 نایشۆرینەو، بەم رەنگە نەیدەین بە یەکیکی تر ﴿أو ننسها﴾ یان ھەر
 لەبیری بەرینەو بەھۆی کۆن بوونی، ئیلا موعجیزە یە کە باشتەر یان وەک
 ئەو ی دەدەین.. ئەمەش بۆ خودا کاریکی ئاسایی و رەسایە ﴿ألم تعلم أن
 الله على كل شيء قدير﴾ بۆ تۆ نازانی؟ کە خودا بەسەر ھەموو شتیکی
 گونجاودا بە دەسەلاتەو ھەرشتی مومکین بێ بیتە وجود، ئەو دەتوانی
 بیهینیتە گۆرەپانی بوونەو ﴿ألم تعلم أن الله له ملك السموات
 والأرض﴾ بۆ تۆ نازانی کە پەر وەردگار خۆی فەرماندارەو ھەرچی
 دەسەلاتو خواوەنیەتی و شکۆداری ئاسمانەکانو زەوی ھەیە، ھەمووی ھەر
 ئی ئەو. چی بۆی دەیکا، چ فەرمانی بگۆرێ دەیگۆرێ، چ فەرمانی
 ھەلوەشینیتەو ھەلێ دەوەشینیتەو ﴿وما لكم من دون الله من ولي ولا
 نصير﴾ نیە بۆ ئیو جگە لە خودا کە سێکی تر چاودیری کاروبارتان بکا،
 یاسای رەساتان بۆ بنیرێ، جگە لە خودا کە سێکی نیە بتوانی یارمەتیتان
 بداتو پشتیوانیتان بکا،، دیارە تۆ ئەمە دەزانێ و زانیوتە دە ی بەناو
 خەلکدا بلاوی بکەرەو و تییان بگەینە، با لە ھەموو کاریکدا پشت بە
 خودا ببەستن و داوای یارمەتی لەو بکەن؟! بەھیچ جۆریک گۆرپایەلی ئەو
 کۆمەلە ناپاکانە مەکەن کە پرۆپاگەندە بلۆدە کەنەو، دژی ئایینە کەتان
 دەدوین، چونکە ئەوان دەیانەوێ لەرپی راست لاتان بدەن و تووشی ھەلدیرو
 ئاستەنگتان بکەن، ئەوانە ھیچ شتیکیان بە دەست نیە، ناتوانن زیانو

قازانجتان پئی بگهیەنن! ئەو هەر بە دەست پەرەردگارەو هیچ شتیک بئی
رەزامەندی ئەو نابئی!

﴿أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾ یان
ئێوە ئەی کۆمەڵی موسولمانان دەتانەوی داوای موعجیزە ی ناقولاً و
ناماقول لە پیغەمبەرە کەتان بکەن، وەکو چۆن لەو هەپش ئەو ی ئیسرائیل
ناوا داوای موعجیزە ی ناقولاً و نالەباریان لە موسا کرد؟ کە داویان لە
موسا کرد وتیان ﴿إِنَّا لِلَّهِ جَهْرَةً﴾ بە ئاشکرا خودامان نیشان بدە، نە کەن
ئەو ریبازە پەیرەو بکەن؛ ئەوە ریبازەکی سامناکئو خەتەرناکە، لادانە
لە ئایین و سەرپێچی کردنی فەرمانی پەرەردگارە، هەلبژاردنی ریبازی
چەوت و خوارە، لەباتی ریبازی راست و رەوان ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ﴾
فقد ضل سواء السبيل ﴿﴾ هەر کە سێکیش لە شوینی ئیمان و باوەر کوفر
هەلبژیرئ، بێگومان ریبازی راستی لئ گوم بوو؟!

ئەمەش ئەو پەری بەخت رەشی و چارە رەشی بە کە مەژوف ریبازی راستی
بۆ ئاشکرا بئی و کەچی خۆی لئ گیل بکا و لئ لادا.

هەلویستی ئەهلی کیتاب بەرامبەر موسولمانان و چۆنیەتی

رەتدانە وەیان

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُّدُّونَكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا
مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى
يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

له وه پیش پهروه ردگار فره مانی به موسولمانان کرد که گوئ بو
 ناموژگاریی جوله که کان نه گرنو بیروبو چونه کانیان رت بکه نه وه، لیره ش
 هوئی دژایه تی کردنی نه وان بو موسولمانان روون ده کاته وه که بریتییه له
 هه سوودی و پیتیان ناخوشه که خودا نیعمه تی ئیسلامی پی داو نو
 ناو اته خوازنو که موسولمانان له نایینه که یان پاشگه زبنه وه ده فره موئ:
 ﴿وَد كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا﴾ زۆریه ی
 زۆری جوله که وه فله کان ئاره زووی نه وه یانه که ئیوه له ئایین ژیان
 بکه نه وه، دوا ی نه وه ی راستی و حه قتان بو ده رکه وتوو ده یانه وه ی پاشگه ز
 بنه وه و بچنه وه ناو تاریکیی گو مپایی پیشووتان ﴿حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
 أَنْفُسِهِمْ﴾ چونکه هه سو دیتان پی ده به نو پیتیان ناخوشه ئیوه موسولمان
 بوونو به موسولمانی بمیننه وه ﴿مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ دوا ی نه وه ی
 بۆیان ناشکرا بووه که نایینی ئیوه نایینیکی حه قه و به لگه له سه ر راستی و
 دروستی زۆرو زه به نده ن: جا ئیوه نه ی کو مه لی موسولمان ﴿فَاعْفُوا
 وَاصْفَحُوا﴾ چاو پۆشییان لی بکه نو گو ییان مه ده نی و چیتان به سه ره وه
 نه بن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ هه تا نه و کاته ی پهروه ردگار ریگاتان ده دا
 که شهریان له گه لا بکه نو ده ستی خو تانیان لی بوه شینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بیگومان خودا به سه ره موو شتی کدا توانا و ده سه لاتی
 هه یه و که کاتی خو ی هات تو له یان لی ده ستینی، ئیوه ش نه ی گرو ه ی
 موسولمانان بروتان به خودا هه بی و بزائن چی واده پی داو ن دیته جی و
 چاو هروان بن ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ به رده وام بن له سه ره
 جی به جی کردنی دوو کو له که ی نایین که نویژکردن زه کات دانه، نه وه ش
 بزائن ﴿وَمَا تَقْدُمُوا لَأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَقْدُمُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ هه ر کردار و
 گو فتار و هه لو یستی ک نه نجام بده ن - جا فره ز بی یا سوننه ت بی
 پاداشه که ی لای خودایه و ده ستان ده که ویته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ

بصیر ﴿ بیکومان خدا ئاگادارو بینایه بهسهر همموو کارو کرده و هیسه کتان ورژوی دواپی به گویره ی پتویست پاداشستان ددهاتهوه .

رای جوله که و گاور بهرامبر بهیه کتری

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿ ۱۱۱ ﴾ بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿ ۱۱۲ ﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرِيُّ عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرِيُّ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿ ۱۱۳ ﴾

نایهتی (۱۱۳) دهر باره ی جوله که کانی مه دینسه و ه فدی نه صرانییه کانی نه جران هاتوته خوارئ: که نه صرانییه کانی نه جران هاتنه خرمهت پیغه مبهر ﴿ مالمه کانی جوله کهش هاتن لهوی بوو به دهمه قالی و دهنگیان لیک هه لبه زییه وه؛ جوله که کان وتیان: ئیوه لهسهر هیچ ئایینیک نین! پروامان به عیساو نینجیل نیه! نه صرانییه کان وتیان: نه خیر ئیوه لهسهر هیچ ئایینیک نین؛ ئیمه پروامان به موسا و ته و راته که ی نیه .

ئیتتر ئهم نایه تانه هاتنه خوارئ که بیروبوچوونی جوله که و گاوره کان روون ده کاته وه و دهمرموی: ﴿ وقالوا لن يدخل الجنة إلا من كان هودا أو نصارى ﴾ وتیان: که سیئک جوله که و گاور نه بی ناچیتته به هه شته وه، واته: جوله که کان ده یانگوت: هه که سیئک جوله که نه بیت ناچیتته به هه شته وه، گاوره کانیش ده یانگوت: به هه شت هه ر بو گاوره کانه و که سیئک گاور نه بی ناچیتته به هه شته وه ..

﴿ تِلْكَ أَمَانِيهِمْ ﴾ تہم بیرو بۆچونانہ زادہی خہیالی پروپوچی
 تہوانہیہو بنچینہیہ کی زانستی نیہو ہەر بہ ہہوانتہ تہم جۆرہ قسانہ فری
 دہدہن ﴿ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴾ تہی پیغہمبہر! پییان بلی:
 تہگہر راست دہکەن بہہشت ہەر بۆ تہوانہو کەسی تر ناچیتہ ناوی، دہ
 بہلگہی چہسپینہر بخفہ روو! دیارہ بہلگہیان بہدہستہوہ نیہو ناتوانن
 ہیچ جۆریک لہم بۆچونانہ بچہسپینن ﴿ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ
 مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ ﴾ نہخیر وا نیہ؟! بۆچونہکەتان ہلہیہ، وا نیہ،
 کە ہەرکەسیک جولہکە نہبی یا گاور نہبی ناچیتہ بہہشتہوہ! بہلکو
 ہەرکەسیک خواپہرست بی بۆ خودا لی بیری خوی بداتہ دہست خوداو
 چاکہکار بی تہوہ پاداشی باشی لای خودای خویہتی و بی کەم و زیاد
 پاداشہکە ی وەردہگریتہوہ ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾ نہ ترسیان
 لہبەرہو نہ خەم دہخۆن چونکہ تہوان پشتیان بہ خودا قایمہ دلنیان لہ
 دادوہری خوداو ہیچ دلہراوکیہکیان تەوش نابی!

دوای رەتکردنہوہی بۆچونہکە ی گاورو جولہکەکان تہمجار
 ہلویستی ہیریہکیان بہرامبەر تہوی ترسیان ناشکرا دہکاو دہفہرموی
 ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ ﴾ جولہکەکان دہلین:
 گاورہکان لہسەر ہیچ نایینیک نینو تہو دینہی خویان پی تہلہو
 گیرکردوہ بی بناغہو بی سەرچاودیہ ﴿ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ
 عَلَىٰ شَيْءٍ ﴾ لہہمان کاتدا گاورہکانیش دہیانگوت: جولہکەکان لہسەر
 ہیچ نایینیک نینو دینہکیان بہتالہ، تہمہ لہکاتیکندا ﴿ وَهُمْ يَتْلُونَ
 الْكِتَابَ ﴾ تہوانہ کتیب دہخویننہوہ، جولہکە تہورات دہخوینن و لہوی دا
 موژدہی ہاتنی ہەزرہتی عیسای تیدایہ، ہەرودہا گاورہکانیش ئینجیل
 دہخویننہوہ کە لہوی دا باسی ئایینی جولہکە ی تیدایہ.. کەوابوو تہوان
 کافر بوونہکیان لہ نہزانیہوہ نیہ، بہلکو بہتہنقہست خویان کافر دہکەن
 ﴿ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ﴾ عہرہبہ خوانناسہکانو

هاوبهش پهیدا کهره کانش هر ناوایان ده گوت: ده یانگوت: (محمد)
دینه کدی هیچ نیه و بی بنه ماو بی سهرچاویه دهی ئیوه نهی مالو
قه شه کان! لای خوی خوینده وارنو ته وراتو ئینجیل ده خویننه وه، ده زانن
نایینی موساو نایینی عیسا له روژگاری خویان دا نایینیکی حق بوونو
هر نه وانیش موژدهی هاتنی پیغه مبهری ئیسلامیان داوه!! که چی ئیوه
هر قسه پروپوچه کانی عهر به نه خوینده واره کان ده جوونه وه؟!

﴿فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ پهروه دگار
روژی قیامت مو حاکمه ی نیوانی جوله که و گا وره کان ده کا، بیرو
بوچوونه کانیان دهر باره ی نایین یه کالا ده کاته وه سزای گونجاوو شیایان
ده داته وه.

سته مکاری نه وانیه ناهیئن نویژ له مزگه وته کان ده بکری،

نویژ کردن له هه موو جیگاهه کی خاوین دروسته

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَى
فِي خَرَابِهَا أُولَئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا
تُولُوا فَتُحْمَ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعُ عِلْمٌ ﴿١١٥﴾

زور ریوایهت هه ن دهر باره ی هوکاری هاتنه خواره وهی ئه م نایه تانه:
به هر حال عیبرهت به گشتی وشه که یه نه ک به تاییه تمه ندی هوکاری
هاتنه خواره وه که،، بویه ده توانین بلیین: ههر که سی مزگه وت پروخینی
دهر گای دابخا، هه ول بدا خوا به رستان رووی تی نه که ن، ههر که سی بیته
له مپه رو به ربه ست ئه م نایه ته ده یگر یته وه که ده فه رموی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ﴾ کی له و که سه سته مکار ترو
تاوانبار تره که نه هیلئ له مزگه وته کانی مالی خوا دا یادو ذیکری خودای

تیدا بکری و شکو گومانو دلەراوکی بخاتە دلی موسولمانانەو دەروەها ﴿وسعی فی خرابها﴾ هەول بدا ویرانیان بکا بەم جوړە نەهیتلی یادی خودایان تیدا بکری، دیوارو کۆلەکەو دراو بەردیان بروخینی. ﴿اولئک ماکان لهم أن یدخلوها إلا خائفین﴾ ئەوانە شایانی ئەوەن کە راو دەو بنزین وە بترسیندترینو بخزینە بەر فشارو سەرکوت کردن، مەگەر پەنا بەرنە بەر مزگەوتەکانو داوای ناشتی بکەنو خو بخەنە مالی خوداوە - وەکو ئەو هی کە لەسالی رزگارکردنی مەککەدا رووی دا کە پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: (من دخل المسجد الحرام فهو آمن) هەرکەسیک خو بخاتە مالی خودا (کەعبە) وە ئەو دەستدریژی ناکریتە سەرئۆ لی ناپیچریتەو، ئیتر هەموو ملهۆرەکانی قورەیش خوێان خستە ناو کەعبەو، داوی ئەو هی کەنەیان دەهیشت پیغەمبەر خوداپەرستی تیدا بکا، نەیان دەهیشت هاو لەکانی بچنە ناوی.. بیان مانای وایە ئەوانە نابێ بچنە ناو مزگەوتەکانی خوداوە مەگەر بە ترسو خوشوع گەردنکەچی یەو بچنە ناو مالی خوداوە! نابێ بەهیچ کلۆجیک رێگەیان پێ بدری کە بە لوتبەرزێو کەشو فشەو بچنە ناو مزگەوتەکانەو ﴿لهم فی الدنیا خزی﴾ ئەوانە لەجیهاندا ریسواو سەر شوژنو ﴿ولهم فی الآخرة عذاب عظیم﴾ لە روژی دوايشدا سزایەکی کوشندەو گەورەیان هەیەو دەخرینە ناوی!!

﴿والله المشرق والمغرب فأینما تولوا فثم وجه الله﴾ خۆرەلاتو خۆرئاواو هەموو زەوی مولکی خودایە، لەکاتی، نوێژکردن دا رووبکەنە هەر لایەک رووکردنە خودایەو لەپیش دەمتانەو خوداپەرستی یە کەتان گیرایە ﴿إن الله واسع علیم﴾ بیتگومان خودا شوینیکی تایبەتی دیاری کراوی نیە، لەهەموو شوینیکە، لەهەر شوینیک رووی تی بکەن ناگاداری رووتیکردنەکیە. دەلین: ئەم نایەتە پیش فەرمانکردن بە رووکردنە کەعبە لەنوێژدا نازل بوو بەو دەش ئەو بیرو بۆچوونانە ی نایینە کۆنەکانی پوچەل کردەو کە دەیانگوت خوداپەرستی هەر دەبی لەناو دیرو

کہنیشته و لای پیکره کان بکری، واتہ: نگہر نہیان ہیشتن نویژ لہناو کہعبہدا بکہن، یا لہناو بہیتول مہقدیسدا نویژ بکہن تہوہ ہہموو سہرزہوی بۆ ئیوہ کراوہ بہ مزگہوت، لہکوی نویژ دہکہن بیکہن، لہ ہہموو شوینیک رووکردنہ خودا بہیدہست دہکریو تایبہت نیہ بہ شوینیکہوہ!

در و و بوختانی تہہلی کیتاب و موشریکہکان کہ کور بۆ خودا دادہنین

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا مُبَحَّنَةً ۖ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿۱۱۶﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ
أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۷﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا
يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ
قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّتْنَا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۱۸﴾

تہم ثابہتانہ دہربارہی جولہکہ کہدہیانگوت عوزہیر کوری خودایہ،
ہہروہا دہربارہی گاورہکان کہ پییان وابوو عیسا کوری خودایہ،
ہہروہا دہربارہی کافرہکانی مہککہ دہیانگوت فریشتہ کچی خودان
ہاتونہتہ خواری پەرہردگار ہہمووی بہ درؤخستنہوہو فہرمووی:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾ دہلین: خودا کوری بۆ خوی برپارداوہو
کوری ہہیہ، جولہکہکان دہیانگوت: عوزہیر کوری خودایہ، گاورہکانیش
دہیانگوت: عیسا کوری خودایہ، ہاوبہش پیداکہرانیش دہیانگوت
فریشتہکان کچی خودان ﴿سبحانہ﴾ پاکو بیخہوشی بۆ خودایہ،
پەرہردگار دوورہ لہوہ مندالی ہہبی چونکہ مندا ل بۆ کہسیک پتویستہ
یارمہتی بدا، دوی مردنی شوینی بگریتہوہ، کہپتویستی بہ یارمہتیدان

بی، له کاروباری ژیانی روژانه‌ی‌دا، ده‌ی خو خودا پتویستی به‌وه نیه ﴿بل له ما فی السموات والأرض کل له قانون﴾ به‌لکو ههرچی له ناسمانه‌کانو زه‌وی‌دا هه‌یه هه‌مووی مولکی خو‌یه‌تی چی تیدایه گه‌ردن که‌چو فه‌رمان‌به‌رداری نه‌ونو به‌ ویستو شیراده‌ی نه‌و له‌گه‌ردانو هه‌لده‌سورپین! نیت‌ر به‌ چ نه‌قلیک نه‌و نه‌فامانه کو‌رو کچی بو دیاری ده‌که‌ن ﴿بدیع السموات والأرض﴾ په‌روه‌ردگار خو‌ی به‌دیته‌نهری ناسمانه‌کانو زه‌وی‌و نه‌وه‌ی تیاندا‌یه، جا که‌سیک به‌دیته‌نهری نه‌و شتانه بی‌چون ده‌بی‌برئ له‌و شتانه بک‌رینه کو‌رو کچی و هاو‌به‌شی؟! خودا خو‌ی خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ره‌هایه و هیچ سنوریک‌ی بو نیه و هیچ له‌مپه‌ریک نایه‌ته پیشی! ﴿واذا قضی امر ا فانما یقول له کن فیکون﴾ هه‌رکاریک هه‌ر شتیک ویستی بی‌یه که‌سه‌ر ده‌بی‌و بی‌چه‌ندو چوون له‌خانه‌ی بوون‌دا خو‌ی ده‌نوینی، رووتیک‌ردنی نه‌و شیراده‌یه بو نه‌و شته‌و په‌یوه‌ندی کردنی پی‌وه به‌چو‌نیه‌تیک‌ی تایبه‌تی نه‌نجام ده‌دری‌و عه‌قلی ئاده‌میزاد په‌ی پی‌ نابات. چونکه ده‌رک کردنی نه‌و چو‌نیه‌ته له‌ژوو‌ر توانای عه‌قلی ئاده‌می‌دایه‌و هه‌ر هه‌ولو لیک‌و‌لینه‌وه‌یه‌ک بک‌ری بو ده‌رک کردنی نه‌و نه‌ینی‌یه بی‌هو‌ده‌یه‌و خو‌ماندوو‌کردنیک‌ی بی‌ته‌نجامه ﴿وقال الذین لا یعلمون لولا یکلما الله اوتائنا آیه﴾ نه‌فامو نه‌زازو هاو‌به‌ش په‌یدا که‌ره‌کانی عه‌ره‌ب، یان نه‌خو‌ینه‌واره‌کانی جوله‌که‌و گا‌ور ژور‌جار ته‌حه‌ددای پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کرد. ده‌یان‌گوت که‌ راست ده‌که‌ی تو نیگات بو دی‌و نه‌و نیگایه له‌خودا‌وه‌یه نه‌دی بو‌چی خودا بو خو‌ی قسه‌مان له‌گه‌ل ناکا؟! پیمان نالی: (محمد) ﴿راست ده‌کا‌و پی‌غه‌مبه‌ری منه؟ وه‌کو چو‌ن له‌گه‌ل فریشته‌دا ئاخاوتن ده‌کا، یان بو نیشانه‌یه‌کی راسته‌و دروستمان نیشان نادا له‌سه‌ر راستی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی تو؟ چونکه بر‌وایان به‌ نیشانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر نه‌بوو ئینکاری به‌لگه‌و موع‌جیزه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کرد ﴿کذلک قال الذین من قبلهم مثل قولهم﴾ ده‌ی خوانه‌ناس و گو‌مرا‌کانی پی‌ووش هه‌ر شه‌م

قسه یه ی ئه مانیان ده کردو داخوازی ئاویان ده خسته پروو؟! ﴿تشابهت قلوبهم﴾ دلو بیرو بۆچوونی کافره کانی قوره یشو جوله کهو گاوره کان وه کو یه ک ده چن له سروشتو بیرو بۆچووندا له گومرایی سهرکیشی دا وه ک یه کتر وان، هیچ زیده ریزیک نیه بۆ جوله که به سهر کافره قوره یشی یه کان دا، هه موویان له بیرو بۆچوندا وه کو یه ک ده چن. له سهرکیشی و گومرایی دا هیچ جیاوازی یه کیان نیه، ﴿قد بینا الآيات لقوم یوقنون﴾ ییگومان نیمه نیشانه کانی راستی پیغه مبهرایه تی (محمد) مان روون کردۆته وه بۆ ئهوانی که له دلی خویان دا ههست به ئارامیی یه قین ده کهن.

ترساندن و ناره زایی ده برین له شوین که وتنی جوله کهو گاور

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ
الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾ وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى
تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ
الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
﴿١٢٠﴾ الَّذِينَ عَاتَيْنَاهُمْ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

دوای ئه وه که په وه دگار هه مو بیرو بۆچوونی جوله کهو گاوره کانی پوچه ل کرده وه، مه به سته کانی ئاشکرا کردو ئاکامو سهره نجامه کانی روون کردنه وه، ئه مجار روو ده کاته پیغه مبهرو ئه رکتو لیپرسراویتی دیاری ده کاو په رده له سهر حه قیقه تی جهنگی نیوان پیغه مبهرو جوله کهو گاوره کان لاده باو سروشتو چۆنیه تی دژایه تیه که راده نوینی و خیطاب ئاراسته ی پیغه مبهرو ده کاو تی یی ده گه یه نی که ئه و خاوه نی موعجیزه و

نایاته، دوا به‌دوای چه‌سپاندنی تا‌ک‌تو ته‌نیایی خودا راستیی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌چه‌سپینیی و ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ ئیمه‌ تو‌مان کردوه به پیغه‌مبه‌رو ناردومانیی بۆ سه‌ر ناده‌میزاد به‌شپوه‌یه‌کی راستو دروست، ئه‌رکی سه‌ر شانیشته‌ گه‌یاندنی په‌یامه‌ پیروژه‌که‌ته، مژده‌ بده به‌وانه‌ی پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگارن، سه‌رپیچی‌که‌رانی‌ش بترسینه. ئه‌مه‌ رۆلی سه‌ره‌کی تۆیه، مژده‌ده‌رو ترسینه‌ری، ﴿وَلَا تَسْأَلْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾، تۆ به‌رپرسیار نیت له‌وانه‌ی که ئیمان ناهینن و به‌هۆی کرداری ناره‌وایانه‌وه ده‌چنه‌ ناو دۆزه‌خه‌وه، به‌تایبه‌تی که تۆ ئه‌رکی سه‌رشانی خۆت ته‌نجام داو بانگه‌وازی ئیسلامت پی‌گه‌یاندن!! ئه‌وه‌ش بزانه‌ که ﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ جوله‌که‌و گا‌ورو ها‌وپه‌یمانانیان له‌ تۆ رازی نابن و به‌رده‌وام دژایه‌تی توندت ده‌که‌ن فیلته‌ لی ده‌که‌ن، پیلانت لی ده‌گپن، گپه‌وه‌کیشته‌ بۆ به‌ریاده‌که‌ن، مه‌گه‌ر واز له‌و بانگه‌پیشته‌ بپنن و بانگه‌وازی ئیسلامی فه‌رامۆش بکه‌ی و بجپته‌ سه‌ر ئایینی ئه‌وان، ئه‌و کاته‌ش مالو‌پیرانی دونیا و قیامه‌ت ده‌بی!!

وه نه‌بی ئه‌وان که ئیمانته‌ پی ناهینن، له‌به‌ر بی به‌لگه‌یی بی، ئه‌وان خۆیان باش ده‌زانن که په‌یامه‌که‌ت حه‌ق و راسته، به‌لام که ئیمانته‌ پی ناهینن له‌به‌ر لووتبه‌رز و حه‌سوودییه، تۆ هه‌رچی بکه‌ی ئه‌وان لیت رازی نابن مه‌گه‌ر بجپه‌ سه‌ر ئایینه‌کانیان، ئه‌مه‌یه ته‌وه‌ره‌ی کپشه‌که، هه‌ر ئه‌مه‌یه ئه‌و هه‌موو دژایه‌تیه‌ی که دژی ئیسلام و بانگه‌واز‌که‌رانی به‌دریژایی میژوو ته‌نجامی ده‌دن، ئه‌مه‌ شه‌ری بیروبا‌وه‌ره‌ له‌ژپه‌ر دروشمیککی ئالو و الادا، بی‌گومان ئه‌و دوژمنانه‌ هه‌ر رۆژه به‌جۆریک خۆ ده‌گۆرن و ئالایه‌کی تر به‌رزده‌که‌نه‌وه، چونکه‌ ئه‌وان ده‌زانن که موسو‌لمانان چه‌ند سرکن به‌شتیک که ده‌رباره‌ی بیروبا‌وه‌ریان ته‌نجام بدری، له‌وه‌پیش جه‌نگی دژ به‌ بیروبا‌وه‌ریان تاقی کردۆته‌وه، بۆیه ئالای شه‌ره‌که‌یان گۆری و

لەژیرناویکی ترداو ھەر جارەى بە بیانووی شتیکەو، جاریک بە بیانووی پاراستنی زەوی و خاکو نیشتمانەو ەیان بە بیانووی ئابوری و جاریکى تر بە بیانووی رامیاری و پایگای سەربازی یەو..... ھتە بەلام لەراستی دا دژایەتیە کە ھەر بۆ بێ ھێزکردنی ئایینی ئیسلام، بۆ لەریشە کیشانی ئەو گیانە پەییوەستەییە بە پەرەردگارەو ەھموو ئامانجێکیان بۆ لێدانى ئیسلام، بۆ رووخاندنی ئەو بەربەستە قایم و قۆلەییە کە جارەهای جار لەبەر دەمیا کۆلەوار بوونو بە سەر شکاوی و قوندراوی گەراونەو، بەلێ ئەمە شەری بیروباوەرە، شەری ئەرزو بەربووم و پایگا و ئابوری و رامیاری نیە.

﴿قُلْ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ﴾ ئەى محمد! پێیان بلێ: بێگومان رێبازی راستی ئیسلام بەرنامەى خودا بۆ ئادەمیزاد کە بریتىە لەپەيامی قورئان، ھەر ئەو شیاوی ئەو ەییە پێى بگوترێ: رێبازی راستو شیاوی ئەو ەییە مەرووف بیکاتە رێبازی ژيانى و پێیدا برپا، ەھموو ئەو رێبازو بەرنامەو بۆچوونانەى ئێو بانگەوازی بۆ دەکەن دواى ھاتنى ئیسلام پوچەل بوونەو ەمتانەیان پێ ناکرێ، چاک وایە چى تر ئێو خۆتان بەو ەھلەوگەر نەکەن، ئەى رەھبەر! ئاگات لە خۆت بێ بەھىچ جوریک لەم ەھلویستە نەییەتە خواری؛ بە موو لەم بەرنامە لانەدەى ﴿وَلْتَن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم مالک من الله من ولي ولا نصير﴾ ئەگەر شوین ەھاو ەھو ەسى ئەوان بکەوێ بە تاییبەتى دواى ئەو ەى کە ئەو ئایینە راستو دروستەت بۆ نێردراو ەو لیت روونە کە ئایینیکی ەھقەو ەھکو روژی رووناک دەدرەوشیتەو ئەو خودات لێ دەرەنجی و کەس نیە یارمەتیت بدات، لە خوداو ە پشتو پەناو یارمەتیدەرت نامینی: خەسارەتمەندى دونیاو قیامەت دەبێ! ﴿الذين آتيناهم الكتاب﴾ ئەو موسولمانانەى کە لەو ەو پێش لەسەر ئاینى جولەکە، یان ئایینی عیسا بوون، ئیستا موسولمان بوون ﴿یتلونہ حق تلاوتہ﴾ ئەو نامە ئاسمانی یەى

که هه‌یانه ده‌یخویننه‌وه، هیچ گۆرانکاری تیدا ناکه‌نو نیشانه‌کانی پیتغه‌مبهر چۆن لایان نووسراوه، ده‌ری ده‌خه‌نو هیچی لی‌ناشارنه‌وه ﴿أُولَٰئِكَ يَوْمُنُونُ بِهِ﴾ ئەوانه برۆیان به نامهی خۆیان هه‌یه‌و ده‌زان راسته‌و ههر به گۆره‌ی ئەویش ئیمانیان به تۆ هیناوه. ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ که‌سیک برۆا به نامهی خودا نه‌کاو پابه‌ندی فرمانو نه‌هیه‌کانی نه‌بی برۆا به قورنانو به پیتغه‌مبهریه‌تی تۆش ناکا!! ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ئەوانه خه‌ساره‌تمه‌ندی دونیاو قیامه‌تنو به‌دبه‌ختو چاره‌ره‌شن!

بیسر‌خستنه‌وه‌ی نبعمه‌ته‌کانی خودا بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و

ترساندنیان له‌ دوا‌پۆژ

يٰۤبَنِي إِسْرَٰءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِيٰ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّيٰ فَضَّلْتُكُمْ

عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْئًا

وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

ئه‌مجار دوا‌ی ئه‌م روونکردنه‌وه‌و ئه‌م په‌يامه‌ گرنگه‌ کو‌تبه‌ره‌ جاري‌کی‌تر سیاقی نایه‌ته‌که‌ رووده‌کاته‌وه‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل وه‌کو‌ بلی‌ی: بانگه‌وازی کو‌تایی‌و دوا‌ بانگه‌یشتنیان ئاراسته‌ ده‌کا..

دوا‌ی ئه‌م هه‌موو کیشه‌و به‌رامبه‌ری‌و رانواندنی هه‌لو‌یستی جو‌راو جو‌ریان له‌گه‌ل په‌روره‌دگاری خۆیانو له‌گه‌ل پیتغه‌مبهره‌کانیان جاري‌کی‌تر بانگه‌وازیان لی‌ ده‌کاته‌وه‌ ده‌فرمو‌ی: ﴿يَا بَنِي إِسْرَٰءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِيٰ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّيٰ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ئه‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل! یادی ئه‌و هه‌موو ریزو‌ نازو‌ نبعمه‌تانه‌ بکه‌نه‌وه‌ که‌ داومه‌ به‌ ئیه‌، ئه‌و خۆشبه‌ختی‌هم پێ ره‌وا بینین، به‌ تایبه‌تی که‌ زیده‌ ریزم دابوونی به‌سه‌ر ئاده‌میزادانی رۆژگاری خۆتان‌دا به‌رزم کردبوونه‌وه‌، پله‌و پایه‌ی تایبه‌تیتان درابوو‌یه! ئه‌مجار پیمان گو‌تبوون: ﴿وَإِتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ

شیئا ولا یقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة ﴿﴾ خۆتان بیاریزن له سزاو
تۆلهی رۆژیک که کهس لهبری کهس سزا نادریو کهس ناتوانی ئیشو
نازاری کهس ههلبگرئ کهس فیدیهی لی وه ناگیرئو شه فاعهتو
تکاکاری کهس جی ی بۆ ناگرئ، چونکه نهوان بروایان به خودایهتی خودا
نه بووه و کافر بوونو کافریش نه گهر شه فاعهتیشی بۆ بکری جی ناگرئ
﴿ولا هم ينصرون﴾ کهس ناتوانی بهرگریان لی بکاو عهزایی خودایان
لی دوور بختهوه:

به تاقیکردنه وهی ئیبراهیم عليه السلام و تایبه تههندی کابه و شاری مهککه

﴿وَإِذْ أَبْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا
قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ
مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا
إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا
عَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾﴾

پاش نه وهی یهزدان نیعمه تهکانی خۆی وه بیر نه ته وهی ئیسرائیل
هینایه وه، نه وهی ده رخست که نهوان چۆن له جیاتی سوپاسو شوکرانه
ژمیری، کوفرانی نیعمه تهکانیان کردو له خودا یاخی بوون! نه مجار
چیرۆکی هه زه تهی (ئیهراهم) ده گێڕته وه که باوکی پیغه مبه رانه و

جوله كهو نه صارا خويان به شوينكه وتووى شهو ده زاننو نه گهر راست ده كهن ده بوايه شوين (محمد) ﷺ بكه وتنايهو ده فهرموئ:

﴿واذا ابتلى إبراهيم ربه بكلمات فأتمهن﴾ نهى محمد: بير بكه ره وه لهو كاتهى پهروه ردگار به بندهى خوئ نيبراهيمى به تاقى كرده وهو كو مه ليك نهركو فهرمانى شهرعى به سهردا دا، نهو يش به ريكو پيكي نه نجامى دان، وه فای به به لينو په پيمانه كاني خوئ كرد - وه كو له شوينتيكى تر دا ده فهرموئ: ﴿إبراهيم الذي وفى﴾ نه مهش پلهو پايه يه كي پيروزه كه حه زره تى نيبراهيم پي گه يشتوه، له بهر نه وه نيبراهيم شياوى شهو بوو كه پلهو پايه ي زياترى بدرتئ ﴿قال إني جاعلك للناس إماما﴾ پهروه ردگار پي گوت: نه من ده تكه م به پيشه وای ئاده ميزادو مه شخه ليكي ره هنومايي بو خه لك ﴿قال ومن ذريتي﴾ حه زره تى نيبراهيم ﷺ فهرموئ: پهروه ردگار نه م پلهو پايه پيروزه به هه ندئ له نه وه كانيشم به خشه ﴿قال لا ينال عهدي الظالمين﴾ پهروه ردگار فهرموئ: نه م پلهو پايه گه وروه پيروزه نادرئ به هيچ كه سيكي خوانه ناس. با له نه وه ي توش بن: ههركه سي زالو سته مكار بي به كه لكى رابه ري و پيشه وايه تى نايه.

نه م هه لو يسته ي حه زره تى نيبراهيم هه لقولاوى هه ستيكي سروشتى قول بوو، شهو هه سته سروشتى يه ي كه خودا له ئاده ميزادا دايناوه بهر ده وام به ريكو پيكي ههنگاو هه لديني، داهاتوو رابوردوو ته و او ده كا، چينه كان هاوكارى يه كترنو شريتي ژيان پيك ده هيننو چين له دواي چين شويني يه كترى ده گر نه وه، كه له پور له يه كترى ده گرنو به سه رهاتو رابوردوويان به ميژوو ده خوينه وه. ﴿واذ جعلنا البيت مثابة للناس وأمنا﴾ نهى پيغه مبه ر ﷺ يادى شهو بكه ره وه شهو كاتهى كه خانووى كه عبه مان كرد به مه رجعه و له هه موو لايه كه وه رووي تي بكه نو ليى كوينه وه، ههروه ها بيته شويني ئاسايشو حه وانه وه ي شه وانه ي كه په ناي بو دينن،

چونکه پهروهردگار ریزی ئەم خانووی خستۆته دلی عه ره به کانه وه، به
پیرۆزیی سهیریان کردووه، هه رکه سی پهنای بۆ بردبێ له سه رو مالی دنیا
بووه، به ئاده میزادی خودا په رستمان گوت: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ
مَصَلًی﴾ شوینی ئەو بهرده ی که هه زه تی ئیبراهیم عليه السلام کاتی دروست
کردنی دیواری که عبه ده چوو ه سه ری بیکه نه شوینی نویژی سوننه تو
خودا په رستی لی بکه ن، یان مه به ست به مه قامی ئیبراهیم ئەوه یه هه موو
که عبه بگریته وه، واته که عبه یه که م قبیله یه که خودا په رستان روویان
تی کردووه، نه وه کانی ئیبراهیم یه کتا په رستیان تیدا ئەنجام داوه، جا له بهر
ئهو ی که عبه مالی خودایه مولکی که سی تر نیه، بۆیه پهروهردگار
ئه رکی پاک کردنه وه یو چاک کردنه وه یو ئاماده کردنی بۆ خودا په رستی
خسته ئەستۆی دوو بهنده ی راستالی خو ی که هه زه تی ئیبراهیم و
ئیسماعیله عليه السلام ﴿وَعَهَدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ
وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ فه رمانمان به ئیبراهیم و ئیسماعیل کرد که
خانووی ئیمه پاک بکه نه وه، هه رشتی شیاو ی پله و پایه ی یه کتا په رستی
نه بی لی دوو ربخه نه وه، ئاماده ی بکه ن بۆ ئەوانه ی دینه حج به ده وری دا
هه لده سورپین، یان له ناویدا ده میننه وه نویژی تیدا ده که ن، روکو و
سوجه ی تیدا ده بن، ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾
باسی ئەوه بکه که هه زه تی ئیبراهیم نزای کردو له خودا پارایه وه وتی:
خودایا! ئەم شوینه ی که من عیباد ه تخانه ی تیدا ئاوه دان ده که مه وه
بیکه ی به شاریکی هیمز و ئاسایش و خوشگوزه رانی و له هه موو ئازار و
ناخۆشی به ک پاریزراو بێ ﴿وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ دانیش توانی به
رزق و رۆژی و به رو بووم خه نی بکه، هه موو کاتی بازاری پر بی
له میوه جات و خواره مه نی ﴿مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ئەوانه ی
له ناو ئەو دانیش توانه دا ئیمانیا ن به خودا و رۆژی دوا یی هیه ... ئەمجار
پهروهردگار ﴿قَالَ: وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا﴾ فه رمووی: ئەوانه ی کافرن له

ژیانی دنیادا هەندێ خۆشییان دەدەمێ ﴿ثم أضطرهم إلى عذاب النار﴾
 ئەمجار راپیچیان دەکەم بۆ ناو سزای دۆزەخ ﴿وبئس المصير﴾ ناگری
 دۆزەخیش خراپترین شوینیەکە کە ئادەمیزاد تێی بجێ. ناخۆشتەین
 شوینی حەوانەوێه.

بنیاتنانی کەعبە و نزاو پارانەوێ ئیبراھیم و ئیسماعیل

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ
 أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
 مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾
 رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
 وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

دواى ئەوێ پەروەردگار نێعمەتەکانی خۆی وەبیر عەرەبەکان
 هێنایەو، ریزو شکۆمەندیی کابەى راگەیاندا، دوابەدواى ئەو ئەوێ
 بپرهێنانەو کە ئەو کەسەى ئەو خانەوێ دروست کردووە، حەزرەتی
 ئیبراھیم کۆرەکەى حەزرەتی ئیسماعیل بوون، بۆ ئەوێ سەرئەنجام
 رابکێشی بۆ ئەوێ چا و لەو باوکئو باپیرە بەرێزانەیان بکەن، ئایینی
 پەسەندکراوی وەربگرنو فەرمووی:

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ باسی ئەوێ بکە
 ئەو کاتەى کە حەزرەتی ئیبراھیم و ئیسماعیلی کۆرێ بناغەى دیواری
 کەعبەیان دادەناو چینهکانی دیواریکانیان بەرز دەکردەووە سەرگەرمی
 کار لێکردنی بوون، بە ملکهچى و بەندایەتى کردنەووە روویان لە
 پەروەردگار دەکردو دەیانگوت: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
 خودایە! لێمان قبوڵ بکەو رەنجمان بە زیە مەدەو کارەکەمان
 سوودبەخش بێ!! بێگومان تۆ هەموو دوعاو نزاو پارانەوێهک دەبیسى و

ئاگادارو زانای به سهر هه موو شتی کدا ﴿ربنا واجعلنا مسلمین لك﴾
 خودایه! واما ن لئ بکه به ته و اوو بهرده و امی گهردن که چو پابه ندی
 فرمانه کانت بینو بتوانین خوداپه رستی خو مان نه نجام بدهین ﴿ومن
 ذریتنا امة مسلمة لك﴾ ههروه ها له نه وه کانیشمان گه لیککی خواپه رست
 موسولمان بینه ئار او ه چونکه دلی ئاده میزادان وا له ناو دوو په نجه ی
 قودره تی خودادان چۆنی بوئ ئاوا ئاراسته یان ده کا. دو عاکه ش شه وه
 ده گه یه نی که سروشتی گه لی موسولمان هاوکاری کردنی یه کتری یه له
 بیرو باوه ردا درپژه پیدانی شه م بیرو باوه ریه بو چینه کانی داهاتووش.
 ﴿وارنا مناسکنا وتب علینا انک انت التواب الرحیم﴾ خودایه! شوینی
 خوداپه رستی و چۆنی ته حه ج کردنو شوینه واره کانمان پیشان بده و تیمان
 بگه یه نه چۆن حه ج بکه ینو له کوئرا ده ست پی بکه ینو له کوئ کوئیایی
 پی به ینین... خودایه! له کاتی نه نجامدانی کاروباری حه ج و
 خوداپه رستی دا نه گهر هه له یه کمان بوو که مو کورتیمان هه بوو، یان
 هه رکاتی دوا ی کردنی تاوانیک په شیمان بووینه وه، بو لای تو گه راینه وه؛
 تۆبه مان لئ قبول بکه و لیمان خو ش به، بیگومان هه ر زاتی پهروه ردگارت
 میهره بانو تۆبه وه رگرو به به زه یی و دلوقانی!

پهروه ردگارا! نه وه کانی ئیمه له عطاو به خششی بی پایانی خو ت
 ئاومید نه که ی ره هنو مایان بکه و ئاگاداریان به ﴿ربنا وابعث فیهم
 رسولا منهم یتلوا علیهم آیاتک و یعلمهم الکتاب والحکمة ویزکیهم﴾
 پهروه ردگارا! له کاتی پیو یستدا پیغه مبه ریک بنیره بو سهر شه و نه وانه ی
 ئیمه: نامه ی تۆیان بو بخوینیته وه فیری ئادابو که مالی نه فسیان بکا،
 ناوه روکی کتیبی تۆیان تی بگه یه نی، حیکمه تو ژیریان فیری بکا، شه و
 پیغه مبه ره به هو ی ره وشتو شه خلاقی به رزی دلیان پاک بکاته وه له
 شه خلاقی خرابو ره وشتی به د رزگاریان بکا ﴿انک انت العزیز الحکیم﴾
 به راستی پهروه ردگارا! تو خودایه کی وه های ده سه لاتت به سهر هه موو

شتیکدا هه‌یه و هه‌موو کاریکت پر حیکمه‌ته و له هه‌موو ئیشیکدا داناو زانای، ئیتر په‌روه‌ردگار دوعاکه‌ی ئیبراهیمی و هرگرت نه‌وه‌بوو دوا‌ی چهند چهر‌خیک له نه‌وه‌ی ئیبراهیم په‌روه‌ردگار حه‌زه‌رتی (محمدای) ﷺ کرد به پیغه‌مبه‌رو قورئانی به خه‌لات دایه؛ نه‌ویش به‌وپه‌ری توانایه‌وه لی‌پرا بو گه‌یانندی په‌یامه‌که‌ی و رزگار کردنی ئاده‌میزاد له گومراییی و نه‌زانی و پاک کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ریان له بته‌پرستی هاوبه‌شی په‌یدا کردن.

نه‌فامی نه‌و که‌سانه‌ی له‌ ئایینی حه‌زه‌رتی ئیبراهیم

لاده‌ده‌ن

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَن سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣١﴾
وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يٰبَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ
فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

ئیبنو عوبه‌ینه ده‌لی: عه‌بدو‌للای کوری سه‌لام و برازاکانی - که ناویان (سه‌له‌مه) و (موهاجیر) بوو - بانگ کردن بو موسولمان بوون و پیتی گوتن ئیوه ده‌زانن په‌روه‌ردگار له ته‌وراتدا فه‌رمویه‌تی: من له نه‌وه‌ی ئیسماعیل پیغه‌مبه‌ریک ده‌نیرم ناوی (ئه‌حمده) ه که‌سیک پروای پی بکا سه‌رفیرازو هیدایه‌تدراوه، که‌سیک پروای پی نه‌کا نه‌وه نه‌فرین لی‌کراوه (سه‌له‌مه) موسولمان بوو (موهاجیر) به جوله‌که‌یی مایه‌وه ئیتر ئه‌م ئایه‌ته هاته خواری که ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ که‌س نیه لا‌بدا له ئایینی ئیبراهیم که ئایینیکی پاکو بی خه‌وشه، مه‌گه‌ر که‌سی سوکایه‌تی

به خوی بکاو ریزی خوی نه گری ﴿ولقد اصطفیناه فی الدنیا وإنه فی الآخرة لمن الصالحین﴾ بیگومان نیمه له دنیا داو له سه رده می خویا ئیبراهیممان هه لبارد له ناو کورو کۆمه لی ئه و روژگار هه دا پله و پایه ی پیغه مبه ریمان پی به خشی، ئه ویش به عه زمیککی پۆلایین و به لیها تووی ئه رکی سه رشانی خوی ئه نجام داو له پاشه روژیشا یه کیکه له بهنده راستاله کانی خوداو به که له مه ردی روژگاری خوی حسیب ده کری، هه موو کهس دان به پله و پایه ی دا ده نی، بناغه ی ئه م هه لباردنو پله و پایه ی پیدانهش له و کاته وه بوو که ﴿إذ قال له ربه أسلم﴾ ئه و کاته ی که خودا فه رمانی پی کردو پی فه رموو: -واته: خستیه ناو دلیه وه فه رموو- گهردن که چ ببه و فه رمانبه رداری خودای خۆت به ﴿قال أسلمت لرب العالمین﴾ ئه ویش له وه لامدا یه کسه ر وتی: ئه و به هه موو توانامه وه به لیپراوی گهردنکه چی په روه ردگاری بوونه وهر بوومو فه رمانبه ردارم.

جا وه نه بی ئیبراهیم به ئه وهنده وازی هیئابی به لکو ئامۆزگاری نه وه کانی دوا خۆشی کرد وه صیه تی بۆ کردن که خودا په رستو موسولمان بن ﴿ووصی بها إبراهیم بنیه و یعقوب یابنی إن الله اصطفی لکم الدین فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون﴾ ئیبراهیم وه صیه تی بۆ کوره کانی کرد هه روه ها هه زه رته ی یه عقوبیش هه ر وه صیه تی بۆ نه وه کانی ئه وه بوو که هه رگیز واز له ئایینی ئیبراهیم نه هیئن، وتیان: ئه ی رۆله کانمان! په روه دگار ئایینی پاکو بی خه وش ی بۆ ئیوه هه لباردوه که ئایینی ئیسلامه که واته: ئیوه به ناموسولمانی له دنیا دا دهرمه چن. هه مووتان له سه ر ئایینی ئیسلام به رده وام بنو پاش گوئی مه خه نو ئه م پله و پایه ی ره به ریه که داویه تی به خانه دانی ئیوه به فیرو ی مه ده ن!

ئه مه بوو وه صیه تی ئیبراهیم بۆ کوره کانی هه روه ها وه صیه تی یه عقوب بۆ کوره کانی ئه و وه صیه ته ی که یه عقوب له دوا دوا ساته کانی ژیا نی دا ته نانه ت مۆته که ی مردنیشی نه ی توانی ئه م وه صیه ته ی له بیر

به دریته وه ! چونکه ئەم وه صیه ته ، ئەم په یامه ئە وه ندە له ههستو شعوری
یه عقوبدا قوول بووبه وه دیوه زمه ی مردنیش نهیتوانی ئەو هه لویسته ی
له پیش چاو چه واشه بکا ، ئا لهو کاته شدا ئەم په یامه پیروژه ی له هه موو
شتیک زیاتر له لای نومایان بوو ، یستی وه کو ئه رکیک ی سهرشانی
حه قیقه تیک ی پیغه مبه رایه تی دوا ساته کانی ژبانی ئەم په یامه پیروژه
به سهر به ری .

پوچه لکرده وه ی داوای جوله که که ده لێن : ئینه له سهر نایینی (ئیبراهیم و یه عقوب) ین

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا
تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ
أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا
تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

قُولُوا عَامَّةً بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى
وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ
مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ فَإِنْ عَامَنُوا بِمِثْلِ مَا عَازَمْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ
تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

نایه‌تی (۱۳۳) دهرباره‌ی جوله‌که‌کان هاتۆتسه خوارئ که به‌پیغه‌مبه‌ریان گوت: تۆ نازانی که یه‌عقوب له‌سه‌ره‌مه‌رگا وه‌سییه‌تی بۆ کۆره‌کانی کرد که نایینی یه‌هود په‌یره‌و بکه‌ن، هۆی هاتنه‌خواره‌وی نایه‌تی (۱۳۵) یش قسه‌که‌ی (ابن‌صوریای) جوله‌که‌یه که به پیغه‌مبه‌ری گوت ریگای حق نه‌ویه که ئیمه له‌سه‌ری ده‌پۆین، نه‌ی موحه‌مه‌د تۆش شوین پیغه‌مبه‌ری ئیمه بکه‌وه! گاواره‌کانیش هه‌مان قسه‌یان کرد!

په‌روه‌ردگار رهدی دانه‌وه‌و فهرمووی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبْنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ نایا ئیه‌و نه‌ی موسولمانه‌کان! یا نه‌ی جوله‌که‌کان ناگادارو شایه‌ت بوون نه‌و کاته‌ی که یه‌عقوب پیش مردنی به‌چهند چرکه‌یه‌ک رووی کرده کۆره‌کانی و پئی گوتن دوا‌ی من کئ ده‌په‌رستن؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالْهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِهَّا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾، وتیان: نه‌و خودایه ده‌په‌رستین که تۆ ده‌په‌رستی، خودای تۆو خودای باو‌کئو باپیرانی تۆ. ئیبراهیمو ئیسماعیلو ئیسه‌حاق خودایه‌کی ته‌نیاو بئ شه‌ریکه، ئیمه گه‌ردن‌که‌چی فهرمانی نه‌و یزو هه‌ر واش ده‌مینینه‌وه..

به‌م وه‌لامه‌ جوانه کۆره‌کانی یه‌عقوب باو‌کیان له‌غه‌رغه‌ری مردان‌دا دل‌یاکرد، نابم نایه‌ته‌په‌رۆزه‌بیروباوه‌ریکی جوله‌که‌کان په‌ت ده‌کاته‌وه که ده‌یانگوت: کاتی خۆی هه‌زه‌رتی یه‌عقوب وه‌سییه‌تی بۆ کۆره‌کانی نه‌وه بووه که له‌سه‌ر نایینی جوله‌که‌ به‌میننه‌وه وه‌هیچ نایینیکی تر قبوول نه‌که‌ن، نه‌مه‌شایه‌تیدانی په‌روه‌ردگاره‌ده‌رخستنی راستیه‌کی می‌ژووپی‌یه که جوله‌که‌کان ده‌یانویست به‌شارنه‌وه‌و به‌شیتوینن، جا که نه‌وه هه‌لو‌یستی ئیبراهیمو یه‌عقوب بووبئ نه‌وه وه‌سییه‌تو نامۆزگاریان بووبئ بۆ کۆره‌کانیانو نه‌وه‌ش وه‌لامی راسته‌وخۆی رۆله‌کانیان بووبئ! نه‌مه‌ش هه‌لو‌یستی نا‌په‌وای ئیستای جوله‌که‌کان بئ به‌رامبه‌ر به‌بانگه‌پشتنی

ئیسلامی، دیاره هەر که سه به گویرهی کرداری خۆی پاداش و سزا وهرده گریتهوه ﴿تلك أمة قد خلت﴾ ههزرهتی ئیبراهیم و پیره و کارانی، یه عقوبو کوره کانی، نهوانه پابهندی و هسیه ته که ی نهو ره بهرانه بوون نهوانه کۆمه لیککی بهختیار بوونو رابوردنو ﴿لها ما کسبت﴾ چی کرده و هی باشیان کردوه بۆ سودی خۆیان و خۆیان پیی بهخته وهر ده بن ﴿ولکم ما کسبتم﴾ ئیوهش چی کرداری باشتان هه بی بۆ سودی خۆتانه ﴿ولا تسئلون عما کانوا یعملون﴾ ئیوه بهرپر سیار نین له کرداری نهوان، به لکو هه موو کهس له کرداری خۆی بهرپر سیاره و بهس ﴿وقالوا کونوا هودا أو نصاری تهتدوا﴾ جوله که کان ده یانگوت: وهر نه سهر ئایینی جوله که سهر فراز ده بن.. گاوه کانی ش ده یانگوت: وهر نه سهر ئایینی مه سیحی له گومرایی رزگارتان ده بی.. بهم شیوه هه ریه که یان خه لکی بانگ ده کهن بۆ سهر ئایینه چه وتو ده ست لیدراوه که یان ﴿قل بل ملة إبراهیم حنیفا وما کان من المشرکین﴾ نه ی محمد: پییان بل ی به لکو ئیمه و ئیوه شوین ئایینی باو که گه وره مان هه زه: تهی ئیبراهیم ده که وین که سهر چاوه ی ئیسلامه ئایینیکی پاکو خا وینه، ئایینی نهو پیغه مبه ریه که له گه ل خودا دا په یمان دارو په یمانه که ی برده سهر و هه رگیز ها وه لی بۆ خودا به ره و نه بینیه. به لام ئیوه شه ریک بۆ خودا داد ه نین! په روره دگار بانگه واز بۆ موسو لمانان ده کا بۆ ئیعلان کردنی یه کیتی ئایینی سهر تاسه ریی!

هه ره له سهر دمی هه زه تهی ئیبراهیمه وه (باوکی پیغه مبه ران) تا سهر دمی هه زه تهی عیسای کور ی مه ریه و هاتنی ئایینی ئیسلامو بانگه وازی جوله که و مه سیحی به کان ده کا بۆ نه وه ی ئیمان بهم ئایینه بی و پنه و نمونه یی به بینن ﴿قولوا آمنا بالله وما أنزل إلینا﴾ نه ی بر واداران هه مووتان به یه ک ده م بلین بر واما ن هینا به خودا و به و قورئانه گه وره یه ی که بۆمان نیر دراوه ﴿وما أنزل إلی إبراهیم وإسماعیل وإسحاق

لەناو چوونی دوژمنی سەر سەختیان.

ئیمامی بوخاری و موسلیم و نسائی و ئیبن ماجه و ئیمام ئەحمەد لە ئیبنوعەباسە و حەدیشیک دەگێرنەو دەفەرموی: (پێغه مەبەر ﷺ کاتی هاتە (مەدینە) بینی جولە کەکان روژی (عاشورا) بەروژوو دەبن: فەرموی: بۆچی ئێوە لەم روژەدا بەروژوو دەبن؟! وتیان: ئەم روژە روژێکی پیرۆزە، ئەمرو ئەو روژەیە کە پەرەردگار ئەوێ ئیسرائیلی لەچنگ دوژمنی سەر سەختیان رزگار کردووە، کاتی خۆی حەزرەتی موسا بۆ شوکرانە بژیرو سوپاسگوزاری ئەو روژە بەروژوو بوو، پێغه مەبەر ﷺ فەرموی: من لە ئێوە بە (موسا) نزیکترم ئیتر بۆخۆشی بەروژوو بوو فەرمانیشی بە هاوێلانی کرد کە بەروژوو بن؟! (الأساس ج ۱/ ۱۴۷).

۳- ﴿وَإِذْ أَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعَجَلُ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ .

پەرەردگار سەرگورشتەیه‌کی تریان وەبیر دینیته‌و دەفەرموی: ئەو وەبیر خۆتان بهێننەو کە هەر دوا بە دواي رزگار بووتان لە فیرعەون و رزگار بووتان لە دەریا موسامان بانگ کرد بۆ سەر کتوی (طور) چل شوو مایه‌و کەچی ئێوە دواي ئەو بوونە گۆیرە کە پەرستو خوداتان لە بیر چوو و سەرباری ئەم تاوانە گەورەشتان خودا تۆبەي لی وەرگرتو عەفووی کردن بۆ ئەوێ بیریک لە خۆتان بکەنەو واز لە تاوان و تاوانکاری یێن و سوپاسگوزارین.

۴- ﴿وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بیر بکەنەو کە ئیمە تەوراتمان نارد بۆ (موسی) و (فورقان) مان دایە کە بریتی بوو لە ئەو موعجیزە و نیشانانەي کە حەق بەتال لیک جودا بکەنەو (وەکو: گۆچانە کە کە ماره درۆزنە کانی سەحریازە کانی لوول کردو قوتی دان، یان وەکو: دەستی موبارە کە موسا کە دەیخستە باخە لێه‌و دەری

مۆرکی ئیمان و کار دانه وهی له دهروون دا

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَبِيدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ
أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ
وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَغْلَمُ
أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ

وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

ئیبنو عه باس ده فهرموی: نه صرانییه کان که مندالیکیان ده بوو دواى
حهوت رۆژ له ئاو یکدا که ناوی (مه عمودی) بوو منداله که یان رهنگ
ده کرد پتیان وابوو پاک ده بیته وهو ده بیته نه صرانی ته و او نیتر
پهروهردگار ئەم نایه تهی ناره خوارى که ده فهرموی: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ
أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً﴾ ئەو نایینهی که ئیمه پهیرهوی ده کهین نایینی
خودایه، خودا ئیمه ی بهو نایینه رهنگ کردوه، نیشان زهدهی کردوین،
شوینه واری ئەو نایینه مان پتوه دیاره، وهک چۆن رهنگ به جلو بهرگه وه
دیاریی ده دا. کهس وه کو پهروهردگار ناتوانی و نازانی نایین بو ئاده میزاد
دیاری بکا. ﴿وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ﴾ ئیمه هه ره ئەو خودایه ده په رستین
کهسی تر به خودا نازانین ﴿قُلْ أَتَحَاجُّونِي فِي اللَّهِ﴾ پتیان بلی: نایا پتوه
ده رباره ی خودا کیشم له گه له که نه پیتان وایه ئیوه کوری خودا و
خۆشه وستی خودان؟! پیغه مبه ران هه ره ده بی له کۆمه لی ئیوه بن له
هۆزو نه ته وهی تر پیغه مبه ر نه نیردرین؟؟ ﴿وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ﴾ پهروهردگار

خودای ئیمه شو ئیوه شه هه مومان بهنده ی ئه وین ﴿وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ﴾ پاداش و سزای کرده و هی خوْمان بوْ خوْمانه و پاداش و سزای کرده و هی خوْتان بوْ خوْتانه کهس گوناھی کهس هه لئاگرئ کهس له جیاتی کهس سزا نادرئ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مَخْلُصُونَ﴾ ئیمه خودا په رستی و به ندایه تیمان بوْ خودا راستالانه یه و هه موو کرده و هیه کمان له بهر خاتری ره زامه ندیی خودایه. ﴿أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى﴾ یان ئیدیعیای ئه و، ده کهن که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب نه وه کانیا ن جوله که یان گا ور بوون ﴿قُلْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ﴾ ئه ی محمد ﷺ پیتان بلئ: ئایا ئیوه ئاگادارترن به ئایینی ئه و ره هبه رانه یان پهروه ردگار؟ بیگومان خودا شایه تی ئه و هی بوْ داون که ئه وانه هه موویان له سه ر ئایینی ئیسلام بوون، نه جوله که بوون، نه گا ور! وه کو له شوینئیکی تردا ده فه رموئ: ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾ ئیبراهیم نه جوله که بووه نه گا ور بووه به لکو دیندارو بی خه وشو موسولمان بووه، ئیتر ئیوه ی جوله که و گا ور چوْ پیتان وایه که ئه و ره هبه رانه له سه ر ئایینی ئیوه بوون؟ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ کئ له و که سه زالمو سته مکارتره که نایه ته کانی ته وراتو ئینجیل ژیر لیو بخا بیان شاریته وه؟ ئه و نایه تانه ی که مزگینی هاتنی هرزه تی (محمدای تیدایه سرپوْشیان بکا؟ کئ له و که سه زالم تره که په یامی پهروه ردگار که ده لئ پیغه مبه ران هه موویان له سه ر ئایینی ئیسلام بوون، بیشاریته وه ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودا ئاگاداره ئه وانه چی ده که نو چی ده شیرنه وه، ئاگاداری هه موو کرده و هیه کیانه و سزای دادوهرانه ی خوْیانیا ن ده داته وه ﴿تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ئه م نایه تانه ی دووباره کرده وه چونکه هه ره شه و ترساندنئ تیدایه. واته: ئه گه ر ره هبه ران له گه ل ئه و هه موو ریزو نرخه ی هه یانه سزا و پاداشی کرده وه ی

خۆیان وره بگرنه وه، ئێوه به ولاتره وه سزاو پاداش وهرده گرنه وه، (پیش که میکت ته فسیری ئەم نایه ته کرا).

به یارمه تی خودای مه زن ته فسیری جزمی یه که م له ته فسیری ره وان بۆ تیگه یشتنی قورئان ته و او بوو، جزمی دووهم به شوینی دا دئو به نایه تی (۱۴۲) ی سووره تی (البقرة) که ده فهرموی: (سيقول السفهاء من الناس ما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها..... الآية) ده ست پی ده کا. خودایه ته و فیکمان بده له سه ر درێژهدان به کاره که مانو به قبوولی حه سه ن لیمان وهر بگره نامین!!

پیرستی سەرەبایەکانی جزمی یەکەمی تەفسیری رهوان

لاپەرە	بابەت
۳	پیشه‌کی
۷	چەند زانیاریەکی پێویست دەربارەی قورئانی پیرۆز
۳۰	سوورەتی فاتحە
۳۹	رهوشتی موسوڵمانان و پاداشتی خوداپەرستان
۴۱	رهوشتی کافران
۴۳	رهوشتی دوورووه‌کان
۴۴	رهوشتی دوورووه‌کان
۴۶	رهوشتی دوورووه‌کان
۴۹	چەند نموونەیه‌کی دوورووه‌کان
۵۲	فەرمان بەیەکتاپەرستی و هۆکارە داخوایەکانی
۵۴	تەحەددادکردن لە بێ‌بروایان کە بتوانن ....
۵۶	پاداشتی خاوەن باوەڕانی کردار باش
۵۸	سوودی پەندەهێنانەوه‌ لە قورئاندا بۆ ئادەمیزاد
۶۲	دیاردەکانی دەسلەڵتی خودا لە دروستکردنی ئادەمیزادو ....
۶۶	جێنشین کردنی ئادەمیزاد لەسەر زهوی و ھێرکردنی زمانەکان
۶۸	رێژلێنانی پەرورەدگار بۆ ئادەم
۷۰	ئادەمو ھەووا لەبەھەشتدان و ھەلویستی شەیتان بەرامبەرین
۷۴	ئەرکی سەرشارنی نەتەوێ ئیسرائیل
۷۷	چەند نموونەیه‌ک دەربارەی بەدی جۆلەکەکان
۸۲	دە نیعمەتی گەرنگی پەرورەدگار کە بەجۆلەکەکانی بەخشیون
۸۷	باقی ماندەو تەواوکەری نیعمەتەکانی بەسەر نەتەوێ ئیسرائیل
۹۲	چاوچنۆکی جۆلەکەکان و بری لە تاوانەکانیان
۹۵	دواپۆز ھەر بۆ موسوڵمانانە
۹۸	بری لە تاوانی جۆلەکەو سزادانیان لەسەر تاوانەکانیان
۱۰۰	چیرۆکی سەربرینی مانگاگە
۱۰۳	دڵڕەقی جۆلەکەکان

لایه‌ره	بابه‌ت
۱۰۴	چاوه‌روان ناکری جولە‌که‌ بڕوا به پیغه‌مبه‌ری نی‌سلام بکه‌ن
۱۰۹	گۆزینی ده‌قه‌کانی ته‌ورات له‌لایه‌ن مالمه‌ جولە‌که‌‌کانه‌وه‌ بوختانو ....
۱۱۱	ژیوان بوونه‌وه‌ی جولە‌که‌‌کان له‌واده‌و به‌لینه‌کانیان
۱۱۴	بری دیارده‌ی پابه‌ندبوونی جولە‌که‌‌کان به‌واده‌و به‌لینه‌کانیان
۱۱۷	هه‌لۆیستی جولە‌که‌‌کان به‌رامبه‌ر به‌پیغه‌مبه‌ران و کتێبه‌ ناسمانی‌یه‌کان
۱۲۱	بروانه‌کردنی جولە‌کان به‌قورئان و پیغه‌مبه‌رکۆزبان له‌ میژوودا
۱۲۳	جولە‌که‌‌کان راست ناکه‌ن ده‌لێن ئیمانمان به‌ ته‌ورات هه‌یه‌
۱۲۴	دونی‌په‌رستن و ژیان خۆشه‌ویستی جولە‌که‌‌کان
۱۲۶	هه‌لۆیستی جولە‌که‌‌کان به‌رامبه‌ر جویرانی‌لو فریشته‌و پیغه‌مبه‌ران
۱۲۷	بروانه‌کردنی جولە‌که‌‌ به‌ قورپان و پابه‌ندنه‌بوونیان به‌ په‌یمان‌ه‌کانیان
۱۲۹	هه‌لۆجیه‌تی و سیحرو جادوبازی جولە‌که‌‌
۱۳۳	نه‌ده‌بی ناخوتن له‌ گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر
۱۳۵	نه‌سخ له‌ حوکمه‌ شه‌رعییه‌‌کاندا هه‌یه‌
۱۳۷	هه‌لۆیستی نه‌ه‌لی کیتاب به‌رامبه‌ر موسولمانانو چۆنیه‌تی رهندانه‌وه‌یان
۱۳۹	رای جولە‌که‌‌و گاور به‌رامبه‌ر به‌یه‌کتری
۱۴۱	سته‌مکاری نه‌وانه‌ی ناهیلن نوێژ له‌ مزگه‌وته‌‌کاندا بکری، نوێژکردن.....
۱۴۳	درۆو بوختانی نه‌ه‌لی کیتابو موشریکه‌‌کان که‌ کور بو‌ خودا داده‌نێن
۱۴۵	ترساندن و ناره‌زایی ده‌ربهرین له‌ شوێن‌که‌وتنی جولە‌که‌‌و گاور
۱۴۸	بیرخستنه‌وه‌ی نیعمه‌ته‌‌کانی خودا بو‌ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و ترساندنیان له‌...
۱۴۹	به‌تاقیکردنه‌وه‌ی نبیره‌یهم ﷺ و تاییه‌تمه‌ندی کابه‌و شاری مه‌که‌که‌
۱۵۲	بنیاتنانی که‌عبه‌و نزاو پارانه‌وه‌ی نبیره‌یهم و نیسماعیل
۱۵۴	نه‌فامی نه‌و که‌سانه‌ی له‌ نایینی جه‌زه‌تی نبیره‌یهم لاده‌دن
۱۵۶	پوچه‌‌لکردنه‌وه‌ی داوا‌ی جولە‌که‌‌ که‌ده‌لێن: ئیمه‌ له‌سه‌ر نایینی (نبیره‌یهمو..
۱۶۰	مۆرکی ئیمان و کاردانه‌وه‌ی له‌ ده‌رووندا

تفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

بەرگی یەكەم

نووسینی

مەلا مەحموودی گەلاڵەیی

محمود أحمد محمد

جزئی (۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ریخو شکردن بو گوړینی روگه (قیلبه)

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِينَ كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَلَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٣﴾

قورثانی پیروژ هدر بهر ده و امه له سمر بهر دنگار بونو وهی جوله که کانو داکوکی له گوړانی روگه (قیلبه) ده کاو راو بوچوونی جوله که وه موو هاوپه یمانه کانیان رت ده کاته وه.

پیغه مېهر ﷺ له مه دینه که نویژی ده کرد رووی ده کرده بهیتولمه قدیس! وه کوچون پیغه مېهرانی پیشوو روویان تی ده کرد، شانزه مانگ یان حه قده مانگ له مه دینه له سمر نهم شتیه مایه وه، به لام همیشه ناواته خوازی نه وه بوو که روو بکاته که عبه له خودا ده و پاراپیه وه که رووی پی له روگهی بابو که وره ی خو ی حه زه رتی ئیبراهیم بکا که کابه ی پیروژ بوو!

په رو د ر دگار نزاو پارانه وه که ی گیرا کردو ناواته که ی هینایه دی! فهرمانی پی کرد که روو بکاته خانوه دیرینه که (البيت العتيق) .. یه که م نویژ که له مه دینه روو که عبه کردی، نویژی عه سر بوو، نیتر جوله که کانو دووړو وه کانو که وتنه مقو مقو وتیان: چی پالی به

موحه‌ممه‌دو هاوه‌لانیه‌وه نا که روگی‌هی خو‌یان له به‌یتولمه‌قدیسه‌وه بگۆرن
بۆ لای که‌عبه؟! وتیان: دیاره موحه‌ممه‌د بیری زی‌دی خو‌ی کردۆته‌وه،
زۆری پی ناچی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌ر ناینی خو‌ی!

سه‌ره‌تای نایه‌ته‌که ره‌تدانه‌وه‌ی ره‌خنه‌ی جوله‌که‌و دوو‌رووه‌کانه‌ که
هیشتا ره‌خنه‌که‌یان نه‌گرتبوو! ئەمه موع‌جیزه‌یه‌ک بوو بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ
په‌روه‌ردگار ده‌رسی داداو فی‌ری به‌لگه‌هینانه‌وه‌ی کرد بۆ ئەوه‌ی
ناماده‌باشی تیداب‌ی بۆ وه‌لامدانه‌وه‌و فه‌رمووی: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ
النَّاسِ مَا وَلَاهُمُ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا﴾ ئەو ناده‌میزادانه‌ی که تی
نه‌گه‌یشتونو ب‌ی عه‌قلو نه‌فامنو کو‌یرانه‌ شوین خه‌لک که‌وتوونو هیچ
تی‌فک‌رینیان نیه که بریتین له دوو‌رووه‌کانو جوله‌که‌و گا‌وره‌کان، ده‌لین: چ
شتیک رووی‌دا موس‌ولمانه‌کان ئاوا گۆزو گومت روویان له (بیت
المقدس) وه‌رگیرا که له‌وه‌پیش قیبله‌یان بوو، قیبله‌ی پی‌غه‌مبه‌رانی
رابوردوش بوو، ئاوا روویان کرده که‌عبه؟!

﴿قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه‌ی
(محمدا!) وه‌لامیان بده‌ره‌وه‌و پی‌یان ب‌لی: هه‌موو لایه‌ک؛ رۆره‌لاتو
خۆرناوا باشوورو باکوور سه‌روو خوارو هه‌مووی هی خودایه‌و مولکی
خۆیه‌تی هه‌رکه‌سێ ئاره‌زووی لی ب‌ی ده‌یخاته سه‌ر ری‌گای راستو دروست.
به‌ردی (به‌یتولمه‌قدیس) له بوونی خو‌ی‌دا له‌به‌ردیکی که پی‌رۆزتر نیه،
هیچ زی‌ده‌و سوودو قازانجیکی وای تیدا نیه که له‌به‌رده‌کانی تر‌دا نه‌بی!
هه‌روه‌ها دارو به‌ردی که‌عبه‌ش له خودی خو‌یا له دارو به‌ردی شو‌ینی تر
زی‌ده‌تر نینو ئەم ریزو پی‌رۆزیه‌ی که‌دراوه پی‌یان به‌هۆی فه‌رمانی خوداوه
که کردوونی به قیبله‌ی خودا‌په‌رستانو فه‌رمانی پی‌کردوون که له‌کاتی
نو‌یژکردندا رووی تی‌بکه‌ن تا له کاتی خودا‌په‌رستی‌دا یه‌کیه‌تی بخاته نیو
ناده‌میزاده‌وه به‌لام ئەو ب‌ی عه‌قلانه پی‌یان وایه قیبله‌ بناغه‌ی نایینه،
به‌ردیک خانو‌یک، خو‌ی له خو‌ی‌دا زی‌ده‌و فه‌ضلو ریزی هه‌یه، ته‌نانه‌ت

کار گه یشته ئه وه که جوله که کان به پیغه مبهریان گوت: رووبکه ره وه قیبله ی ئیمه تا شوینت بکه وین، مه به ستیشیان تاقیکردنه وه ی پیغه مبهرو هه لئه تاندنی بوو.

سه رجهم ریوایه ته کانی تاییه ت بهم رووداوی قیبله گۆرانه ئه وه ی لی وهرده گیرئ که موسولمانان له سه ره تای واجب بوونی نوێژدا روویان کردۆته کابه دوا ی کۆچکردنی پیغه مبهرو هاوه لانی بۆ مه دینه روویان کردۆته به یتول مه قدیس.. ئه مجار بهم فه رمانه قورئانی به موسولمانان رویان کردوته وه کابه. به هه ر حال روو تیکردنی موسولمانان بۆ به یتول مه قدیس که قیبله ی جوله که وه مه سیحی به کانه هوکاریکی به هیز بووه که جوله که کان بیکه نه هو ی له خۆ بایی بوونو موسولمان نه بوونیان، چونکه به و روو تیکردنه گه زافیان کیشاو له مه دینه دا ده ستیان کرد به پرو پا گهنده، ده یانگوت: روو تیکردنی (محمد) و هاوه لانی بۆ به یتول مه قدیس به لگه ی ئه وه یه که ئاینه که مان (ئایینی جوله که) راسته و قیبله که مان راسته ئیمه سه رچاوه ی ئایینه کانین، که وایی و وا چاکه بۆ پیغه مبهرو ئه وان ه ی له گه لی دان بینه سه ر ئایینی ئه مان نه ک به پیچه وان ه وه، پیغه مبه ر ئه وان بانگ بکا بۆ چونه ناو ئیسلام..

له لایه کی تره وه عه ره به موسولمانه کان له سه ر شانیان گران بوو که ئه وان له سه ر ده می نه زانی دا ئه وه هه موو ریزه ی که عبه یان ده گرتو که چی له سه ر ده می ئیسلامی دا رووی تی نه کهن، سه رباری ئه وه ش ئه و فشه فش ه ی جوله که کان به سه ربیان دا ده کردو ده یان به لگه ی موسولمان نه بوونیان ده هی نایه وه. پیغه مبه ریش ههستی به م ئازاره ده روونی ه ی هاوه لانی و موسولمانان ده کرد دهستی به سه ر زده کرد وه و رووی له ئاسمان ده کردو چاوه پروانی ته و جیهی خودایی بوو، جا که ئه م ئایه ته نازل بوو که ده فه رموی: ﴿قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ البقرة/ ۱۴۴. ئیتر له مه وه

پروپاگهندهی جوله که کان په ره ی سهند چونکه پتیا ناخوش بوو که پیغه مبهرو هاوه لانی روو له قیبله ی نه وان وهرگیرنو نهو به لگه یه ی له وه پیش پشتمان پی به ستبوو به ده ستیا نه وه نه مین، ئیتر ده ستیان کرد به پروپاگهنده ی جوړاو جوړ بو دلپاوه خستنه نیو کومه لی موسلمانانو گومان په یداکردن له ناویان دا دهرپاره ی سهر کردایه تی و بیروباوه ریان، نهو هبوو جوله که کان به موسولمانه کانیان ده گوت: نه گهر له وه پیش روتیکردنتان له به یتولمه قدیس به تال بووبی نهو دپاره نهو هه موو نویژو خوداپه رستی به ی له وه پیشستان به تاله، خو نه گهر روتیکردن له به یتول مه قدیس راست بووبی نهو بیکومان روتیکردنتان له کابه به تاله و هر نویژیک به ره و که عبه بکه ن به تاله، ...

گورانی قیبله له به یتول مه قدیس وه بو که عبه رووداویکی گه وره بوو له میژووی گروهی موسولمانان دا، رهنګدانه وه یه کی گه وره شی له ژیان دا په یداکرد! گورانی قیبله له سهره تاوه له که عبه وه بو به یتول مه قدیس له بهر حیکمه تیکی په روه رده نامیز بووه، نایه ته که ده فرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَن يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰی عَقْبَيْهِ﴾ جا چونکه عه ره به کان که عبه یان به گه وره ده زانی و به پیناسه ی ریزو خانه دانی خو یانیان حسیب ده کرد، نایینی ئیسلامیش مه به ستی سهره کی نهو یه که ناده میزاده کان قال بکا بو خوداپه رستی راستو دروست، له هه موو په یوه ندی به کی دهره کی روتیان بکاته وه، هه موو نژاد په رستی و ده مارگیری و چینایه تی له دل و دهر و نا دهر به او! بویه رووی پی له که عبه وهرگیرانو رووی پیکردنه به یتول مه قدیس، تا دل و دهر و نیان له خلتی نه فامیه تی و سهرده می نه زانی پاک بکاته وه، بو خاتری نهو هی دهر بکه وئ کی فرمان به رداره و راستالانه گوپرایه لی فرمانی په روه ردگار و به دلیکی پر بیرو باوه ره و په پابندی فرمانی خودا ده بن! ئیتر له و کاتانه دا که موسولمانه کان پابه ندی ورویان کرده نهو

قیبلەییە کە پیغەمبەر رووی پێ تیکردوون ئا لەو کاتەدا جولە کە کان ئەمەیان کردە بیاتۆی ئەوێ کە پێویست ناکا موسولمان بن، بە لکو دەبێ موسولمانەکان یێنە سەر ئایینی ئەمان چونکە موسولمانەکان روویان کردۆتە قیبلە ی ئەوان، ئەمجار کە فەرمانی ئیلاهی دەرچوو بەوێ کە موسولمانان روو بکەنە کعبە روو لە بەیتولمەقدیس وەرگێڕن ئیتر دلی موسولمانەکان بە راستیەکی ترەو پەییوەست بوو، کە ئەویش پوختە ی ئایینی ئیسلامە، پوختە ی ئەوێ کە ئەم خانوی کعبەییە ئیبراھیمو ئیسماعیل دروستیان کردوو بۆ ئەوێ کردوو کەیان تەنھا بۆ خودا بێ، بۆ ئەوێ بییتە کە لەپوور بۆ گەلی موسولمان، ئەو گەلە ی کە بە دوعاو نزای ئیبراھیم هاتە کایەو، بە دوعا ی ئەو، پەروەردگار پیغەمبەری لە خۆیان بۆ ناردن...

بێگومان قسەکردن لە مەسجیدول حەرام دروستکردن و ئاوەدان کردنەوێ و کیشەو بەرامبەری کردن لە گەل جولە کەو مەسیحییەکان دا دەر بارە ی ئیبراھیمو ئەو کانی، دەر بارە ی ئایین و قیبلە کە ی، دەر بارە ی عەھد و پەیمانی لە گەل خودادا، وەسیەتنامەو ئامۆژگاری کردنە کە ی بۆ رۆلە کانی ئەمانە هەموویان رێخۆشکەرە بوون بۆ گۆڕانی قیبلە لە مەسجیدول ئەقصاوە بۆ مەسجیدول حەرام ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ بەو شێوە ئیمە ئیوەمان کردووە بە گەلیکی میانەرەو و هەرگیزاو هەرگیز زی دە رەوێ ناکەن و توندەرەو نین لە هەموو کار و باوێکدا لایەنی گیانی و لایەنی ماددی تێبینی دەکەن.

ئادەمیزاد بە گشتی پێش هاتنی ئیسلام دوو جور بوون: جورێکیان ماددە پەرست بوون هیچ غەم و نارەحەتیان نەبوو جگە لە دابین کردنی پێداویستی ماددە بۆ خۆیان، ئەم دیاردە یە لەناو جولە کەو موشریکەکان دا بە زەقی بەدی دەکرا: جورێکی تریان بە تەواوی لە دنیا دا پرابوون، ژیا ئێکی رەبەنی و دیرینیشیان بۆ خۆیان هەلبژاردبوو هیچ گرنگییان بە

لایه‌نی جیسمانی نه‌ده‌دا وه‌کو مه‌سیحی‌یه‌کانو صابیئه‌کانو هه‌ندی
گروپی بته‌رستی هیندی که هه‌میشه خه‌ریکی خو برسی‌کردنو ئازاردانی
جه‌سته‌ی خو‌یان بوون..

که ئیسلام هات هه‌ردوو لایه‌نی به‌رچاو‌گرتن لایه‌نی جیسمی، لایه‌نی
گیانی، مافی هه‌ردوو لایه‌نی پاراست، حه‌قی‌دا به‌موسولمان که مرؤفانه
بژی، نه‌وه‌ی پی راگه‌یاند که مرؤف له‌گیانو ماده‌ده پیک هاتوو ده‌بی
هه‌ردوو لا هاو‌کیشه بکری‌نو پیکه‌وه به‌ختو بکری‌ن، ئاده‌میزاد لایه‌نی
حه‌یوانی و لایه‌نی فریشته‌یی تیدایه، کاتیک ئاده‌میزادی ته‌واو ده‌بی، که
هه‌ردوو لایه‌نه‌که‌ی به‌رچاو بگری‌، په‌یامی خودایه، که ده‌فه‌رموی: ئیمه
که ئیوه‌مان ئاوا به‌میان‌ه‌ره‌وی هیناوه‌ته‌کایه‌وه به‌بی هووده نیه به‌لکو
﴿لَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بینه شایه‌ت به‌سه‌ر نه‌و جو‌ره
که‌سانه‌ی که لایه‌نی خوداپه‌رستی و خوداناسی‌یان پاش گوئ خستوو هه‌ر
خه‌ریکی خواردنو خواردنه‌وه‌نو خو‌یان له‌لایه‌نی گیانی بی‌به‌ری کردوو،
ده‌لین: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ ژیان هه‌ر ژیانی دونیایه و هیچی‌تر
نیه، هه‌روه‌ها بینه شایه‌ت و گه‌واهی‌ده‌ر به‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌دا که
زیاده‌ره‌وی‌یان له‌ئایین‌دا کردوه، خو‌یان له‌هه‌موو خو‌شی و له‌ززه‌تیکی
جسمانی دوور خستوته‌وه، له‌ریگای میان‌ه‌ره‌وی لایان داوه و سته‌م له
جه‌سته‌ی خو‌یان ده‌که‌ن، بینه شایه‌ت به‌سه‌ر هه‌موو لایه‌کیان داو بینه
پیشه‌وایان له‌میان‌ه‌ره‌وی کار دروستی‌دا، ئاشکراشه که میان‌ه‌ره‌ویی
نه‌وپه‌ری مرؤفایه‌تی‌یه‌و هه‌لو‌یستی‌که بۆ هه‌موو شتیک مافی خو‌ی
ده‌دات، حه‌قی په‌روه‌ر‌دگار جی‌به‌جی ده‌کا، پیداو‌یستی جه‌سته‌ی خو‌ی
پاش گوئ ئا‌خا، لایه‌نی روحی ئیهمال نا‌کا، حه‌قی خزم که‌سو کارو ده‌رو
دراوسێ ده‌دا، مافی هه‌موو که‌س به‌ئه‌ندازه‌ی پێوست دیاری ده‌کا.

﴿وَيَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ پیغه‌مبه‌ریش بی‌ته‌ شایه‌ت
به‌سه‌رتانه‌وه چونکه پیغه‌مبه‌ر بۆ خو‌ی نمونه‌ی هه‌ره به‌رزی